

СРЯДА 14 ЯНУАРИ 2009 Г.
MIÉRCOLES 14 DE ENERO DE 2009
STŘEDA, 14. LEDNA 2009
ONSDAG DEN 14. JANUAR 2009
MITTWOCH, 14. JANUAR 2009
KOLMAPÄEV, 14. JAANUAR 2009
TETAPTH 14 IANOYAPIOY 2009
WEDNESDAY, 14 JANUARY 2009
MERCREDI 14 JANVIER 2009
MERCOLEDI' 14 GENNAIO 2009
TREŠDIENA, 2009. GADA 14. JANVĀRIS
2009 M. SAUSIO 14 D., TREČIADIENIS
2009. JANUÁR 14., SZERDA
L-ERBGHA, 14 TA' JANNAR 2009
WOENSDAG 14 JANUARI 2009
ŚRODA, 14 STYCZNIA 2009
QUARTA-FEIRA, 14 DE JANEIRO DE 2009
MIERCURI 14 IANUARIE 2009
STREDA 14. JANUÁRA 2009
SREDA, 14. JANUAR 2009
KESKIVIIKKO 14. TAMMIKUUTA 2009
ONSDAGEN DEN 14 JANUARI 2009

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

1 - Eröffnung der Sitzung

(Die Sitzung wird um 9.05 Uhr eröffnet.)

2 - Vorlage von Dokumenten: siehe Protokoll

3 - Vorstellung des Tätigkeitsprogramms des tschechischen Vorsitzes (Aussprache)

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgt eine Erklärung des Rates zur Vorstellung des Tätigkeitsprogramms des tschechischen Ratsvorsitzes.

Ich darf den Präsidenten des Europäischen Rates, Herrn Ministerpräsident Mirek Topolánek, sehr herzlich hier im Europäischen Parlament begrüßen. Herzlich willkommen, Herr Ministerpräsident Topolánek!

(Beifall)

Ich darf auch den Präsidenten der Europäischen Kommission, José Manuel Durão Barroso, sehr herzlich begrüßen.

Liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir alle wissen, dass eine Präsidentschaft eine besondere Herausforderung ist, und ich weiß von Herrn Ministerpräsident Topolánek, dass es ihn intellektuell, aber auch emotional sehr berührt, dass er mit seiner politischen Erfahrung in den Jahren des Kommunismus jetzt als Vertreter, als Repräsentant der Europäischen Union uns hier seinen Bericht für die Europäische Union abgibt.

Nach Slowenien ist dies die zweite Präsidentschaft von Ländern, die am 1. Mai 2004 der Europäischen Union beigetreten sind. Ich darf sicher in Ihrer aller Namen sagen, liebe Kolleginnen und Kollegen, dass die tschechische Präsidentschaft unsere ganze Unterstützung hat und wir alles tun wollen, dass in schwierigen Zeiten die tschechische Präsidentschaft für die Europäische Union erfolgreich wird.

Auf dieser Grundlage darf ich Sie bitten, Herr Präsident des Europäischen Rates, Herr Ministerpräsident Topolánek, zum Europäischen Parlament zu sprechen. Nochmals sehr herzlich willkommen im Europäischen Parlament!

(Beifall)

3-008

Mirek Topolánek, úřadující předseda Rady. – Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci Evropského parlamentu, vážený pane předsedo Evropského parlamentu, vážený pane předsedo Evropské komise, předstupuji před vás poprvé v roli předsedy Evropské rady. Česká republika převzala vedení Unie po Francii, což pokládám za více než symbolické. Francie sehrála významnou roli při zrodu moderního českého státu. Na francouzském dvoře vyrůstal náš největší král Karel IV., císař Říše římské, který po vzoru pařížské Sorbonny založil pražskou univerzitu, jednu z významných institucí evropské vzdělanosti. S Francií nás tedy pojí jak naplnění našich národních tužeb, tak prosazování univerzálních evropských hodnot.

Stejně jako nebylo snadné založit v Čechách univerzitu, která měla být porovnáována se Sorbonnou, není snadné převzít předsednictví v Radě EU po Francii. Vidím jen jedinou možnost, jak se tohoto úkolu se ctí zhostit. Nikoli náhodou jsem zvolil za příklad našeho spojení s Francií a zároveň s evropskými hodnotami středověkého panovníka. Karel IV. ve své politice nemohl hájit úzce české postoje a naopak musel integrovat a reprezentovat celou rozmanitou říši.

Evropská unie v jistém smyslu navazuje na středověký univerzalizmus. Přinejmenším v tom, že nadřazuje společný mravní kodex a společný právní základ lokálním mocenským zájmům. Mluví se i o druhé Evropské unii: byrokratické, mocensko-technologické a odduchovělé. Já však věřím v onu první Evropu, v Evropu svobody, práva, idejí a pravidel.

V tomto universu hodnot, v němž je právo povýšeno nad osobu, nezáleží na velikosti země. To, na čem záleží, je schopnost sloužit společné myšlence. Rolí předsednické země není prosazovat své zájmy, ani rozhodovat. Její rolí je moderovat a inspirovat debatu. Dnes před vámi nestojím tedy jako premiér České republiky, ale jako předseda Evropské rady. Názory, které budu na této půdě příštího půl roku reprezentovat, nebudou mými osobními, ani nepůjde o stanoviska české vlády. Půjde o konsensus 27 zemí vtělený do závěrů Evropské rady.

Nedovedu si představit, že bych zde mohl vystupovat jinak. Vy samozřejmě máte jako přímo volení poslanci Evropského parlamentu právo ptát se mě na cokoli a pokud vás to bude zajímat, vždy vám rád řeknu svůj názor či vysvětlím český postoj. Já sám to však nepokládám za podstatné. Kolbištěm národních zájmů je Evropská rada, která tak také byla koncipována v nutně složitém systému vah a protivah evropské demokracie. Jejím primárním posláním ale je hledat společný průsečík, pro všechny přijatelný kompromis. A ten zde vždy budu důsledně, rozhodně a korektně hájit.

O nás Čechy se v Unii říká, že jsme stále s něčím nespokojeni. Že patříme mezi kverulanty, kterých by se ostatní měli bát, že jsme národem husitů a exaltovaných národovců. Zásadně nesouhlasím s tímto typem výtek. Stejně jako náš první prezident T.G. Masaryk jsem přesvědčen o tom, že „česká otázka“ je ve skutečnosti otázkou evropskou, že se vždy odvíjela v rámci celoevropského kontextu v souladu se společnými evropskými hodnotami a ve spojitosti s vývojem v ostatních zemích.

Jak napsal Masaryk před sto lety ve druhém vydání své České otázky: „Naše literární a jazykové obrození národní dalo se se současným obrozením a novým vývojem všech národů evropských. Z toho vyplývá, že to naše obrození nebylo tak osamocené a zázračné, jak se obvykle mluvívá, nýbrž že se v celku nevymyká všeobecnému vývoji.“

Mám za to, že tato slova jsou aktuální i dnes, kdy Evropská unie jako celek i jednotlivé státy hledají novou tvář Evropy. Tvář, v níž se budou zračit tradiční evropské hodnoty a která bude zároveň směle hledět do třetího tisíciletí. Tvář, která bude v duchu unijního motta „In varietate concordia“ výrazem jednoty a zároveň rozmanitosti. Češi podobně jako v 19. století přistupují do této debaty jako mladý a malý člen. Stejně jako tehdy se však zároveň pokládáme za dávnou součást velké rodiny hrdých evropských národů.

Svůj postoj k evropské integraci budeme mít možnost plně prokázat právě během příštích šesti měsíců. České předsednictví připadá na rok, který je významný z řady důvodů. Letos uplyne 5 let od historicky největšího rozšíření EU v roce 2004, které bylo symbolickým i praktickým završením procesu úspěšného znovusjednocení dříve rozděleného kontinentu. A tento rok oslaví Evropa 20 let od pádu železné opony, který umožnil návrat zemí bývalého sovětského bloku ke svobodě a demokracii.

V roce 2009 to bude také 30 let od prvních přímých voleb do Evropského parlamentu, který vy reprezentujete. V trojúhelníku unijních institucí je to právě Parlament, který považujeme za zdroj přímé politické legitimacy. Evropský parlament je jediným přímo voleným orgánem EU a s opakovaným voláním po zmírnění tzv. demokratického deficitu se tak v průběhu dekád zvyšovaly jeho pravomoci.

Konečně v tomto roce uběhne 60 let od založení Severoatlantické aliance, které je nejdůležitější obrannou aliancí transatlantického prostoru. Aliance je ztělesněním bezpečnostní roviny euroatlantické vazby, která stvrzuje platnost našich evropských civilizačních hodnot na obou stranách oceánu.

V roce 2009 nás ovšem nečekají jen významná jubilea, ale také důležité a náročné výzvy. Musíme pokračovat v řešení institucionálních otázek. Mezinárodní roli EU otestuje nejen stále nedorozuměný konflikt v Gruzii, ale i nová eskalace napětí na Blízkém východě. Konečně se nám znovu palčivě připomíná otázka energetické bezpečnosti. Stejně jako tomu bylo u francouzského předsednictví tak kromě naplánovaných úkolů musíme čelit novým událostem. Přičemž další překvapení nejsou nikdy vyloučena.

Dlouhodobou agendu Unie a vznik aktuálních problémů nemůže předsednická země ovlivnit. Co ovlivnit může a musí, je výběr předsednických priorit, které zde, jak je zvykem, hodlám dnes představit.

Naši primární snahou bylo, aby tyto priority nereprezentovaly pouze český názor, ale aby reflektovaly jak kontinuitu vývoje v EU, tak postoje a představy jednotlivých členských zemí a politických proudů. Šlo nám o široké a konsensuální, nikoliv o konfrontační či jednostranné zadání. A i když je samozřejmě nemožné, aby byl s těmito prioritami každý sto procentně spokojen, věřím, že každý z vás si v našem programu může vybrat něco, s čím se ztotožní.

Zároveň nijak nezastírám, že stejně jako pro každou členskou zemi je i pro Česko předsednictví příležitostí, jak upozornit na oblasti, ve kterých díky svému specifickému know-how můžeme Evropě něco přinést. Které to jsou?

Jako země závislá na dovozu plynu a ropy a bývalý stát východního bloku velice dobře rozumíme významu energetické bezpečnosti jako podmínky nejen ekonomického blahobytu, ale i svobodné a nezávislé zahraniční politiky.

Coby nový člen nebo členský stát s totalitní zkušeností si vážíme našeho členství ve Společenství a považujeme za svoji morální povinnost posilovat spolupráci s těmi, kteří zůstali za dveřmi. Podobně jako Francie uplatnila své know-how ohledně Středomoří, chceme my přesvědčit Unii o významu východního partnerství.

Třetím příspěvkem, který tu chci zmínit, je naše zkušenost s krizí bankovního sektoru, jíž jsme prošli koncem 90.let. Můžeme tak do aktuální debaty přispět našimi recepty a odborníky. Díky stabilizaci finančních institucí jsme dnes jednou z velmi mála zemí, které nemusely zatím pumpovat peníze daňových poplatníků do záchrany bank postižených finanční krizí.

Naše předsednické priority odrážejí české know-how, respektují kontinuitu vývoje EU a nakonec i dobře odpovídají na aktuální problémy.

Jak nejspíš víte, mottem našeho předsednictví je Evropa bez bariér. Já k tomu dodávám podtitul Evropa bez pravidel. Tato vize nabývá nového významu v současné politicky i hospodářsky neklidné situaci. Věříme, že pouze Evropa, která plně využívá svého hospodářského, lidského a kulturního potenciálu, dokáže ekonomicky a politicky obstát v globální soutěži, což v době krize platí dvojnásob.

Plnému rozvoji potenciálu Evropy brání řada vnitřních bariér, které bychom se měli snažit odstraňovat. Mám na mysli například poslední překážky v plném uplatnění čtyř základních svobod EU pro všechny členské země. Zbytečnou administrativní zátěž pro podnikatele. Či nedostatek propojení energetických sítí, který brání zvyšování energetické bezpečnosti a prohlubování vnitřního trhu s energiemi.

Na druhé straně Evropa bez bariér nemůže být Evropou bez pravidel a hranic. Odstraňování vnitřních bariér musí kráčet ruku v ruce s ochranou proti nelegálním aktivitám, které ohrožují bezpečí a zájmy Evropanů. Zejména v oblasti ochrany duševního vlastnictví či nelegální migrace. Teprve toto jasné vymezení mantinelů nám umožní hrát aktivnější roli při boření vnějších bariér, například v mezinárodním obchodě, a lépe tak využívat potenciálu a komparativních výhod evropských zemí.

K těmto zastřešujícím cílům bude Česká republika během šesti měsíců svého předsednictví směřovat při realizaci tří hlavních programových oblastí, „tří českých E“: 1. ekonomika, 2. energetika a 3. Evropská unie ve světě. S trochou nadsázky se dá říci, že tato 3 E se na počátku roku transformovala ve 2 G – Gaz a Gaza. Jestliže E ve fyzice značí energii, pak G je symbolem pro gravitační zrychlení. A 2G, to je pro necvičený organismus docela slušné přetížení.

Předesílám, že bych tu mohl o jednotlivých prioritách a úkolech mluvit hodiny. Více než všechna slova jsou však důležité dosavadní výsledky českého předsednictví. Dnes máme 14. ledna, to znamená, že jsme v čele EU dva týdny. Za tu dobu jsme stihli nastavit politické řešení komplikovaného problému s ruským plynem a vyjednat dohodu mezi oběma spornými stranami. Vedli jsme také evropskou delegaci do oblasti blízkovýchodního konfliktu, která absolvovala řadu náročných jednání se všemi aktéry a dosáhla prvních úspěchů při otevření humanitárního koridoru do Gazy.

To vše v době, kdy u nás doma panovala kritická situace kolem rekonstrukce vlády a kdy jsme byli vystaveni útokům opozice, která české předsednictví EU neodpovědně torpéduje a bere si zahraniční závazky země jako rukojmí ve vnitropolitickém boji. Myslím, že výsledky, kterých jsme přesto dosáhli, jsou více než pádnou odpovědí na pochybovačné hlasy, že Česká republika z objektivních i subjektivních důvodů vedení EU nezvládne.

Nyní k jednotlivým oblastem podrobněji.

První E: Ekonomika

České předsednictví se zasadí především o řádnou implementaci závěrů deklarace summitu G20 z listopadu 2008 a závěrů Evropské rady z prosince 2008. Klíčovým předpokladem úspěchu je v souladu s těmito závěry zabránit nadměrné regulaci a vyhnout se protekcionismu, neboli dodržovat primární právo EU, dodržovat jednou daná pravidla. EU se nesmí před světem uzavírat a naopak musí usilovat o co největší otevřenost světového obchodu a vytěžit z ní maximum.

Na tomto místě si rád vypomohu slovy mého přítele Josepha Daula z frakce EPP_ED: „Aktuální ekonomická krize není porážka kapitalismu, ale spíše výsledek politických chyb a chybějících pravidel pro kontrolu na finančních trzích.“

Prioritními agendami budou revize směrnice o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí, dojednání směrnice regulující pojišťovnictví, nařízení o činnosti ratingových agentur a směrnice o institucích elektronických peněz. Dále bude předsednictví usilovat o revizi nařízení o platbách v eurech a v neposlední řadě o včasnou a řádnou implementaci cestovních map Rady pro hospodářské a finanční záležitosti přijatých v reakci na krizi vzniklou na finančních trzích. Současně je ale nezbytné důkladně zanalyzovat možnosti, které nám nabízí momentálně platná legislativa, a ty stoprocentně využívat.

Pouze hospodářsky silná a vlivná EU dokáže řešit důležité otázky světové politiky, bezpečnosti, obchodu či životního prostředí. Předsednictví se proto musí věnovat realizaci evropského plánu hospodářské obnovy. Budeme přitom klást důraz na jeho zasazení do rámce Lisabonské strategie: po krátkodobých nástrojích pro posílení hospodářství bude čas na nástroje středně a dlouhodobé strukturální reformy.

Příkladem této důležité strukturální reformy je společná zemědělská politika. Klíčové je stanovení rovných podmínek pro všechny členské země EU při vyplácení přímých plateb, a to jak pokud jde o výši plateb, tak i o systém jejich vyplácení (odstranění historických disparit, zohlednění různorodosti zemědělství jednotlivých členských zemí). Chceme tuto dimenzi zohlednit v debatě o budoucnosti společné zemědělské politiky po roce 2013.

V dlouhodobém horizontu je nejlepší ochranou před drtivými dopady příštích krizí posilování konkurenceschopnosti EU. Jak už jsem zmínil, jedná se o plné prosazování a uplatňování čtyř základních svobod, na nichž je Unie založena. K nim bych přidal ještě „pátou svobodu“, volný pohyb znalostí, čili tak trochu návrat k onomu zmíněnému středověkému univerzalizmu.

Důležitým faktorem pro zlepšování konkurenceschopnosti je zkvalitňování regulace včetně snižování regulatorní zátěže usnadňující podnikání především malým a středním podnikům. V této oblasti výrazně profilujeme.

V oblasti zahraničního obchodu se předsednictví zaměří na oživení diskuse na poli WTO. Zde přikládáme velký význam úspěšnému dokončení rozvojového programu z Dohy (DDA). DDA představuje snahu o dosažení transparentní liberalizace obchodu na mnohostranné úrovni, která přinese dlouhodobé výhody. Pokud by jednání o DDA bylo přerušeno, předsednictví se bude snažit o zahájení reflexe mnohostranných obchodních nástrojů obchodu a podpoří větší intenzitu jednání v rámci dalších agend WTO.

A nesmíme zapomínat ani na investice do vzdělávání, výzkumu, vývoje a inovací, na zlepšování regulatorního prostředí a snižování administrativní zátěže. A zde budu citovat předsedu sociálně demokratické frakce Martina Schulze: „Evropa nemůže úspěšně konkurovat dalším regionům ve světě kvůli nízkým mzdám a sociálním standardům, ale kvůli technologickým inovacím, vyšší kvalitě práce, a kompetenci a vědomosti lidí.“ Pod tuto myšlenku se plně podepisuji.

Druhé E: Energetika

Druhá priorita stejně jako ta první zapadá do kontextu aktuálního vývoje. Jen bych řekl, že ještě naléhavěji a silněji. Světová krize může Evropu krátkodobě oslabit. Ale hrozící nedostatek energie by okamžitě a dlouhodobě zničil nejen evropské hospodářství, ale i naši svobodu a bezpečí. České předsednictví rozhodně bude pokračovat v úsilí o zajištění bezpečné, konkurenceschopné a udržitelné energetiky pro Evropu.

V oblasti energetické bezpečnosti bychom se rádi zaměřili na tři dimenze této problematiky: za prvé na dokončení druhého strategického energetického přehledu, jehož součástí je analýza střednědobé poptávky a nabídky energie v EU a na jejím základě vytipování vhodných projektů infrastruktury. Za druhé, na dokončení směrnice o udržování minimálních zásob ropy a ropných produktů, kde podporujeme navýšení povinných minimálních zásob z 90 na 120 dní a za třetí, na revizi transevropských energetických sítí (TENs-E), kde je součástí balíku legislativy k energetické bezpečnosti, který EK schválila v listopadu 2008, také Zelená kniha o evropských energetických sítích. Neméně významné je posílení infrastruktury na území členských států včetně stávajících přeshraničních propojení a realizace nových propojení energetických sítí. Ve všech souvisejících legislativních aktech doufáme právě v podporu Evropského parlamentu.

Přirozeně nám také půjde o diverzifikaci dodavatelských a přepravních cest. Je zřejmé, že například budování plynovodu Nabucco je otázkou nejvyšší priority, stejně jako podpora výstavby nových ropovodů. Dále musíme usilovat o diverzifikaci energetického mixu, včetně rehabilitace jádra a investic do nových technologií.

Ukázkou schopnosti dosáhnout energetické bezpečnosti v praxi je námi zprostředkovaná dohoda o vytvoření monitorovacího mechanismu při tranzitu ruského plynu. Cílem bylo obnovit základní důvěru mezi Ruskou federací a Ukrajinou a vnést do této problematiky elementární transparentnost. Podařilo se nám dosáhnout, aby se obě země podepsaly pod jeden text, což by mohlo umožnit dodávky do Evropské unie.

Nyní musí EU přijmout rozhodnutí a opatření, aby se v budoucnu vyhnula opakování krize s dopady na členské země. Je nutné zvýšit transparentnost v plynařském byznysu, je nutné diverzifikovat dodavatelské trasy a dodavatele. Je nutné diverzifikovat energetické mixy zemí EU. Je nutné seriózně uvažovat o rozvoji bezpečné jaderné energetiky. Je nutné urychleně realizovat vybudování infrastruktury uvnitř EU, aby byly členské země efektivně propojeny, což je podmínka pro vybudování efektivního trhu s plynem.

V oblasti vnitřního trhu a infrastruktury je nezbytné usilovat o účinnou koordinaci operátorů přenosových soustav, o dobudování jednotného vnitřního trhu s elektřinou a plynem a zajistit dostavbu chybějících částí přenosové a dopravní infrastruktury.

Pokud jde o legislativní priority v této oblasti, chceme uzavřít 3. balíček pro vnitřní trh energií, tedy dokončit revizi dvou směrnic a dvou nařízení pro elektřinu a plyn, jejichž cílem je dokončení liberalizace trhu s elektřinou a plynem. Stejně tak máme za cíl uvést v život nařízení i zřízení agentury o spolupráci regulátorů.

Další oblastí je zvyšování energetické účinnosti, kterou se chce hlouběji zabývat švédské předsednictví, čímž se předsednické trio Francie, Česká republika, Švédsko popere s otázkou energetiky opravdu komplexně a ze všech stran.

Ač je tato priorita nazvaná energetika, je nerozlučně spjata s politikou ochrany klimatu. V této oblasti, bude snahou předsednictví dosáhnout globálně přijatelné dohody o nastavení redukčních závazků po roce 2012, tj. především dostat na palubu USA, Indii, Čínu a připravit cestu k dosažení širokého mezinárodního konsensu na konci roku 2009 v Kodani. Ten by měl zároveň reflektovat aktuální vývoj světové ekonomiky. V kontextu nastupující ekonomické recese a krize dodávek bude zvláště důležité dát do souladu požadavky životního prostředí, konkurenceschopnosti a bezpečnosti.

Počátek roku nám připomněl, že v rámci priority EU ve světě musíme počítat s nepředpokládanými naléhavými úkoly. Nová eskalace napětí mezi Izraelem a Hamásem si žádá nejen aktivní přístup samotné EU, ale také koordinaci s významnými světovými i regionálními hráči. Opět se tu potvrzuje, že dosažení míru je nemožné bez toho, aby Palestina začala fungovat jako plnohodnotný stát, který je schopen garantovat na svém území právo a pořádek a bezpečí svým sousedům.

Proto kromě aktuálních diplomatických aktivit musí Evropská unie pokračovat ve svém úsilí o budování palestinské infrastruktury, ve výcviku bezpečnostních sborů a v posilování autority palestinské správy. České předsednictví bude chtít při řešení konfliktu využít svých dobrých vztahů jak s Palestinci, tak s Izraelem. Ale je jasné, že bez vzájemné důvěry není dlouhodobý mír na Blízkém východě možný.

Již jsem zde zmínil východní partnerství. Gruzínská krize ukázala, jak je důležité, aby EU měla strategii vůči této oblasti. Prohloubení východní dimenze evropské politiky sousedství formou posílení spolupráce se zeměmi regionu (v první řadě s Ukrajinou), stejně jako se zeměmi zakavkazské a kaspické oblasti má nejen velký význam morální, ale i praktický. Tato spolupráce nám umožní diverzifikovat zahraniční obchod a dodávky energetických surovin.

Co se týká transatlantických vztahů, je zjevné, že bez jejich posilování a rozvíjení EU nemůže efektivně vykonávat svou roli silného globálního hráče, stejně jako ji dnes nemohou samostatně vykonávat Spojené státy. Dlouhodobě uspět můžeme pouze společně. České předsednictví proto bude klást důraz na intenzivní dialog s představiteli nové administrativy USA v klíkových oblastech hospodářství, klimatu a energetiky i spolupráce se třetími zeměmi (Pákistán, Afghánistán, Rusko, Střední východ).

Pro postavení EU ve světě bude mít zásadní význam také pozice, kterou členské státy zaujmou při vyjednávání o nové dohodě o partnerství s Ruskem. Události posledních let a zejména měsíců vyvolávají řadu otázek a zdůrazňují nezbytnost jednotného přístupu celé EU. Jeho předpokladem je porozumění Rusku a společná analýza, proto podpoříme spolupráci expertů na Rusko napříč Evropskou unií.

Za českého předsednictví budou také pokračovat jednání o rozšíření o země západního Balkánu a o Turecko. Západní Balkán nesmí zapadnout v našich ekonomických problémech a v aktuálních mezinárodních krizích. V případě Chorvatska učiní předsednictví vše pro to, aby se Unie o tuto zemi rozšířila co nejdříve. Pozitivní příklad Chorvatska je nezbytným předpokladem pro udržení evropské perspektivy dalších zemí západního Balkánu. Určitě uděláme maximum pro jejich pokrok v rámci stabilizačního a asociačního procesu.

České předsednictví je dále připraveno pokračovat v rozvoji jižní dimenze evropské politiky sousedství a zlepšování vztahů s partnerskými zeměmi v rámci tohoto projektu. Mezi ně patří mimo jiné posilování vztahů EU-Izrael a obecně blízkovýchodní mírový proces a současné dramatické události v této oblasti by nás neměly odradit. Naopak zdůrazňují nezbytnost usilovného hledání mírového řešení.

Pod prioritou Evropa ve světě se nakonec, ale ne v poslední řadě skrývá oblast vnitřní bezpečnosti. Povaha současných bezpečnostních hrozeb do ní totiž stále více přesahuje. Budování prostoru svobody, bezpečí a práva je společným zájmem EU, který se dotýká života všech našich občanů. V něm bude předsednictví usilovat o další pokrok v schengenské spolupráci, v policejní a celní spolupráci a ve spolupráci členských států v civilních a trestních věcech.

Uvědomujeme si, že závěr našeho předsednictví bude poznamenán volbami do Evropského parlamentu, vypjatější politickou atmosférou a nutností dotáhnout legislativní proces u vybraných legislativních aktů, aby nespadly pod stůl. Rovněž nás čeká začátek diskusí nad novou podobou Evropské komise.

Bude také na českém předsednictví pokračovat v debatě s Irskem ohledně osudu Lisabonské smlouvy. Jsem přesvědčen, že tyto rozhovory je nutné vést citlivě a s respektem k suverenitě irských občanů. Ostatně kdyby se konalo referendum o Lisabonské smlouvě v Česku, podle všeho by rovněž neprošla. Je třeba najít takové řešení, které budou moci Irové většinou akceptovat. Což nám nepochybně pomůže i v naší vnitropolitické debatě.

Na počátku jsem řekl, že česká otázka je zároveň otázkou evropskou. Snad žádný jiný národ nevěnoval debatě o své vlastní identitě tolik prostoru, úsilí a času jako Češi. To, čím nyní prochází Evropská unie, která hledá svou tvář a smysl své existence, dobře známe z naší vlastní historie. V roli předsednické země proto nabízíme Společenství dvouseťletou zkušenost s hledáním naší vlastní dějinné role, našeho vlastního místa v rodině evropských národů.

Český vztah k Evropě před více než sedmdesáti lety dobře vystihl kritik a filosof František Václav Krejčí: „Nemíníme srdcem Evropy Čechy ani tak ve smyslu zeměpisném, jako kulturním a duševním. Jsme v nehlubším lůně kontinentu, kam se stékají vlivy všech jeho stran, cítíme se obklopeni všemi evropskými národy, ne-li přímo, tedy alespoň díky imaginativní síle kulturních výtvorů. Říkáme si proto, že jsme na křižovatce duševních proudů a že z toho vyplývá naše poslání zprostředkovat, a to hlavně zprostředkovat mezi západem a východem.“

Myslím, že tato slova jsou inspirativní i na počátku roku 2009, kdy před Českou republikou stojí úkol půl roku moderovat debatu v Evropské unií. Děkuji vám za pozornost.

3-010

José Manuel Barroso, *Président de la Commission*. – Monsieur le Président du Parlement européen, Monsieur le Président du Conseil, Mesdames et Messieurs les députés, les tous premiers jours de 2009 ne laissent aucune place aux doutes. Les six prochains mois vont mettre l'Union européenne à l'épreuve. L'Europe devra prouver sa détermination à aider les citoyens, les travailleurs, les entreprises, à affronter et à surmonter la crise économique. L'Europe devra prouver sa solidarité dans les situations d'urgence comme l'arrêt brutal de l'approvisionnement en gaz que nous vivons actuellement. L'Europe devra montrer sa capacité de mettre toute son influence extérieure au service du règlement de conflits internationaux aussi dangereux pour la paix du monde que celui de Gaza aujourd'hui.

En étroite collaboration avec la Présidence tchèque du Conseil – et je tiens à saluer le Premier ministre Topolánek et toute son équipe, je leur souhaite le plus grand succès à la tête du Conseil et, encore une fois, je veux dire ma pleine confiance dans la capacité de la République tchèque à remplir cette fonction tellement importante – en étroite collaboration avec la Présidence tchèque et avec le Parlement européen, la Commission s'attachera à démontrer que l'Union est à la hauteur de la tâche. Ensemble, nous pouvons pendant ces six mois, démontrer aux citoyens pourquoi l'Union européenne est si indispensable aujourd'hui. Démontrer aux Européens pourquoi ils ont un intérêt direct à prendre la parole en élisant les députés qui siégeront au prochain Parlement européen. Démontrons à nos concitoyens pourquoi l'Europe a besoin d'un gain de démocratie et d'efficacité que prévoit le traité de Lisbonne et pourquoi elle doit en bénéficier et pourquoi nous avons, plus que jamais, besoin d'un traité de Lisbonne approuvé par tous nos États membres.

Nous partons d'une base solide. En 2008, l'Union a démontré qu'elle était capable de prendre des décisions difficiles qui engagent nos sociétés pour de nombreuses années. Le paquet énergie-climat illustre bien la volonté politique d'une Europe visionnaire et déterminée. Ce paquet nous permet d'avancer vers un accord international ambitieux en décembre prochain. En 2008, l'Union a aussi apporté la preuve de sa capacité d'adaptation au changement. Elle a trouvé rapidement les moyens de réagir à la crise du secteur financier, elle s'est très vite mise d'accord sur un plan de relance pour stimuler sans attendre l'économie européenne, j'y reviendrai.

L'Union entame aussi 2009 forte d'une solide réputation internationale. Elle a été en première ligne pour contribuer à la résolution de conflits comme celui de la Russie avec la Géorgie; elle ne relâche pas ses efforts pour aider à rapprocher les parties en conflit comme à Gaza et, en fait, c'est grâce à l'Union européenne qu'au moins des couloirs humanitaires ont été ouverts pour aider le peuple palestinien.

L'Union européenne a aussi inspiré les pistes d'action que le G20 a avancées pour s'attaquer à la crise économique. Elle a réaffirmé son attachement sans réserve à l'ouverture des marchés, notamment à la conclusion du processus de Doha pour le développement et le commerce et aussi aux objectifs de développement du millénaire que les rigueurs de la crise ne doivent pas remettre en question. L'Europe doit aussi continuer à tout mettre en œuvre pour relever les défis d'aujourd'hui et je crois que nous avons des raisons d'avoir confiance.

La Commission va continuer pendant cette année à tout faire pour qu'on ne perde pas l'élan qu'on a trouvé à Washington lors du G20. Nous pensons qu'il est important de continuer à tout faire pour une réforme du système financier global et nous avons une occasion extraordinaire qui sera le G20 à Londres. Il faut qu'à Londres l'Union européenne parle d'une seule voix et qu'elle continue à montrer son *leadership* pour la réforme du système financier global.

La Commission continuera à proposer des initiatives importantes cette année, par exemple, pour mieux réglementer le fonctionnement des marchés financiers, pour lancer un nouveau programme d'action dans le domaine justice, liberté et sécurité et pour proposer des mesures d'adaptation au changement climatique. Nous préparerons nos propositions en vue du réexamen budgétaire. Et nous serons particulièrement attentifs à l'évolution de la situation économique et sociale et prendrons toute initiative nécessaire. Des propositions très importantes sont encore en cours d'examen devant vous, Mesdames et Messieurs les députés. Nous espérons qu'elles pourront – notamment grâce à l'engagement de la Présidence tchèque – être adoptées avant la fin de la législature. Je pense plus précisément aux propositions liées à la crise économique et financière, au paquet social, au marché intérieur de l'énergie – dont l'actualité démontre à quel point il est indispensable – et aussi au paquet télécom et aux transports routiers.

3-011

I will focus my remarks today on energy and on the economy. It is here where Europe's citizens will feel most pressure this year. And it is here where decisive effective action by the European Union can make a real difference.

An issue which requires urgent and decisive European attention is gas, where, through no fault on the European Union side, we have had to plunge into a dispute between Russia and Ukraine on gas transit. The current situation is, in short, both unacceptable and incredible. Unacceptable, as the European Union consumers in some Member States are still without gas after a week without supplies. Incredible, because we remain in this situation the day after an important agreement was signed at senior level with assurances from Russian and Ukrainian leaders that they will implement the agreement and let the gas flow.

Without judging intentions, there is an objective fact: Russia and Ukraine are showing that they are incapable of delivering on their commitments to some European Union Member States. The fact is that Gazprom and Naftogas are unable to fulfil their obligations towards European consumers.

I would like to convey a very clear message to Moscow and Kiev. If the agreement sponsored by the European Union is not honoured as a matter of urgency, the Commission will advise European companies to take this matter to the courts and call on Member States to engage in concerted action to find alternative ways of energy supply and transit.

(Applause)

We will see very soon whether there is a technical hitch or whether there is no political intention to honour the agreement. I shall spell this out. If the agreement is not honoured, it means that Russia and Ukraine can no longer be considered reliable partners for the European Union in matters of energy supply.

(Applause)

In any case, the Commission will come forward with further proposals to improve energy security in Europe, following our strategic energy review of last November.

Implementation of the climate and energy package and the mobilisation of the EUR 5 billion of unspent money from the Community budget in favour of energy interconnections will also be crucial, and I would like to thank the Czech presidency for its support for the fulfilment of this commitment which was taken at the highest level at the last European Council. Europe must act now to avoid future repetitions of this type of situation.

Let me now widen the scope and look at the economy. All the signs are that the economic climate is continuing to worsen. Unemployment is rising. Production figures continue to fall. Things are likely to get worse before becoming better. We must not hide the seriousness of the situation, but we must not be negative and fatalistic. We have designed the right strategies to get us through this crisis. We can cushion its impact on the most vulnerable in our societies, and we can take decisions now which will stand us in good stead when we come out of this crisis, and we hope that we *will* come out of this crisis.

The top priority for the coming weeks must be to work together to turn our intentions into reality. The recovery plan proposed by the Commission and backed by the European Council is the right response. It provides a stimulus large enough to have an impact in every Member State: around 1.5% of European Union GDP represents a significant amount of money, if well spent.

It aims at maximum effectiveness by hitting two targets with one shot: the long-term health and competitiveness of the European economy, and the need for a short-term stimulus to arrest the downturn. It recognised that this is not an abstract economic debate, but a crisis that affects Europeans, their livelihoods and their well-being. The social consequences of the crisis must be addressed directly.

Finally, it uses the European dimension to best effect through appropriate coordination to ensure that action in one Member State has a positive knock-on in the others and sparks a positive interaction.

To put this programme into action we need the active commitment of the presidency, the support of individual Member States and of the Council, and the clear engagement of this Parliament. It means, in particular, swift agreement on the legal proposals in the package, from accelerating the use of the Structural Funds to the revised European Globalisation Adjustment Fund, and agreement on the release of EUR 5 billion of unspent commitments to strategic projects, with a particular focus on energy and energy interconnections. The Russian-Ukrainian crisis has made it clearer than ever that filling in the gaps in our energy infrastructure is to the strategic benefit of all Europe. It means effective implementation of the plan to release a stimulus of around EUR 200 billion into our economy. And, of course, it means keeping the situation under review because, as you will understand, the situation may evolve.

As we take this short-term action we must not lose sight of the long term. We can work best if we build on some of the successes on which Europe's prosperity has been based, such as the internal market. The motto of the Czech presidency, 'Europe without barriers', is indeed an important and inspiring message, but as Prime Minister Topolánek said, let me also emphasise that a Europe without barriers needs rules – European rules. Rules to ensure a level playing field between Member States and between economic operators. Rules to ensure that the benefits of European integration are shared out amongst citizens. Rules to ensure the long-term sustainability of our way of life.

We will work closely with the presidency and with this Parliament in this direction because the Europe we want and the Europe we need is one that combines freedom, solidarity and security for the benefit of all Europeans.

(Applause)

3-012

Joseph Daul, *au nom du groupe PPE-DE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Président en exercice du Conseil, Monsieur le Président de la Commission européenne, chers collègues, à peine entrée en fonction, la Présidence tchèque se trouve confrontée à des difficultés considérables et se voit confier la lourde tâche de gérer trois crises majeures. La poursuite de la crise économique et sociale, le conflit gazier qui oppose la Russie et l'Ukraine et qui affecte gravement l'Union et son voisinage, et l'éclatement d'une nouvelle guerre au Moyen-Orient.

Face à ces défis, la seule attitude pour nos pays est de faire bloc, de faire preuve de solidarité et d'agir de façon à la fois coordonnée et déterminée.

Je constate, avec satisfaction, que la Présidence tchèque, en lien étroit avec la Commission européenne, a agi de manière rapide et unie dans le conflit énergétique qui oppose Kiev et Moscou. Même si la solution n'est pas encore là, nous ne pouvons accepter d'être otages, il faut réagir énergiquement. Vous avez raison, Monsieur le Président du Conseil et Monsieur le Président de la Commission. En prévoyant parmi ses trois priorités majeures le domaine de l'énergie, la Présidence tchèque avait touché du doigt l'un des défis majeurs de l'Europe dans les années à venir, celui de notre indépendance énergétique et de la nécessaire diversification de nos ressources en énergie.

Le groupe PPE-DE est, comme tous les citoyens européens, extrêmement préoccupé par ce conflit et par la menace que celui-ci fait peser sur les pays européens, dans leur ensemble. Nous ne pouvons tolérer que les États membres de l'Union se retrouvent pris en otage dans ce conflit et celui-ci démontre, une fois encore, la nécessité de s'accorder, de manière urgente, sur une politique européenne de l'énergie. Nous devons donc sérieusement réfléchir aux moyens de réduire notre dépendance et agir pour la mise en place de mix énergétiques.

Chers collègues, la situation qui prévaut au Moyen-Orient nous renvoie, là aussi, à la nécessité de prendre nos responsabilités sur le plan mondial. Oui, l'Europe est le premier donateur d'aide humanitaire au monde, nous pouvons en être fiers, et il faut continuer, mais ce n'est pas l'aide humanitaire seule qui va résoudre le conflit qui oppose Israéliens et Palestiniens.

Ce qu'il faut à l'Europe, c'est une volonté politique forte, articulée et disposant des moyens humains, militaires et financiers suffisants pour être un acteur crédible dans le monde. Pourquoi le monde a-t-il les yeux rivés sur Barak Obama? Parce que l'Europe n'est pas encore capable de faire valoir sa vision, ses idéaux et son savoir-faire. L'Europe a critiqué, à juste titre, l'unilatéralisme de l'administration américaine actuelle et si, comme je l'espère, les choses changent avec le nouvel occupant de la Maison Blanche, sommes-nous prêts à assurer notre part de multilatéralisme? Sommes-nous prêts à dégager les moyens militaires, pas pour faire la guerre, mais pour assurer la paix? Sommes-nous prêts à dégager les ressources budgétaires nécessaires pour nous donner les moyens de notre politique?

Monsieur le Président du Conseil, vous avez justement fait des relations extérieures de l'Union l'une de vos priorités. L'actualité fournit de nombreux exemples de l'urgence de traiter enfin de ce sujet, que ce soit dans les relations avec la Russie, les États-Unis, le Moyen-Orient, sans parler de la Méditerranée, des Balkans, de l'Afrique ou des pays émergents. Les citoyens européens attendent de l'Europe qu'elle pèse sur le plan mondial, tous les sondages d'opinion en attestent depuis des années. Pourquoi attendre?

Enfin, la Présidence en exercice devra faire face à la crise économique et sociale en veillant à la mise en place des plans de relance nationaux, en pilotant l'Union européenne lors du sommet du G20 qui se réunira à Londres au mois d'avril. Nous appelons la Présidence tchèque à travailler main dans la main avec la Commission européenne pour définir et mettre en place, avec nos partenaires internationaux, des règles qui s'imposeront aux opérateurs économiques.

L'Union européenne doit défendre son modèle de société, l'économie sociale de marché, et promouvoir la mise en place sur les marchés financiers mondiaux d'un système de supervision des marchés similaires à celui qui prévaut dans nos pays. Dans la gestion de la crise financière et de la crise économique également, l'Europe doit être unie et déterminée.

Nous comptons sur vous Monsieur Topolánek, sur votre Présidence, pour faire preuve de volontarisme et pour la guider dans cette période difficile.

(Applaudissements)

3-013

Martin Schulz, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Herr Präsident, Herr Ministerpräsident Topolánek! Sie führen die letzte Ratspräsidentschaft in dieser Wahlperiode des Europäischen Parlaments. Die erste Ratspräsidentschaft dieser Wahlperiode war die niederländische, geführt von Herrn Balkenende. Kein Mensch erinnert sich mehr daran, was er hier gesagt hat und was wir ihm geantwortet haben. Deshalb ist das, was wir jetzt in den nächsten fünf bis sechs Monaten miteinander diskutieren und erreichen, die Grundvoraussetzung für eine hohe Wahlbeteiligung bei der Europawahl. Wenn die

Menschen sehen, dass wir, d. h. die Präsidentschaft, das Parlament, die Kommission, es in einer krisenhaften Situation schaffen, gemeinschaftlich in Kooperation die vor uns liegenden Aufgaben zu lösen, dann bin ich sicher, dass das eine positive, eine konstruktive Grundstimmung im Vorfeld der Europawahl schafft.

Deshalb haben wir als Sozialdemokratinnen und Sozialdemokraten im Parlament ein Interesse am Erfolg Ihrer Präsidentschaft. Ich hatte zu Beginn Ihrer Präsidentschaft in den ersten Tagen einige Zweifel. Herr Schwarzenberg sagt, Israel macht von seinem Selbstverteidigungsrecht Gebrauch, und ergreift einseitig Partei in einer Phase, in der wir eigentlich die Europäische Union als Vermittler brauchen. Das ist korrigiert, das ist gut. Sie selbst sagen, bei dem Konflikt um den Gaststreit treten wir nicht als Vermittler auf. Das ist zwischenzeitlich korrigiert. Sie haben das gut gemacht.

Es gab anfangs Schwierigkeiten, aber sie sind jetzt beherrscht, und das ist gut so. Wenn das, was am Anfang an Unsicherheit da war, jetzt tatsächlich dazu führt, dass – und ich will unterstreichen, Herr Barroso hat Recht – die Ergebnisse Ihrer Aktivitäten positiv sind, dann haben Sie die volle Unterstützung unserer Fraktion. Das gilt auch für die Rede, die Sie heute Morgen hier gehalten haben, die wir alle mit großem Wohlwollen und auch mit einem Gefühl von Zuversicht für die nächsten Monate gehört und zur Kenntnis genommen haben.

Ich will einen Punkt herausgreifen, den Sie genannt haben. Sie zitierten meinen Freund Joseph Doyle, der hier gesagt hat – er ist sonst ein kluger Mann, aber das war ein Irrtum –, es handelte sich bei der Finanzkrise nicht um eine Niederlage des Kapitalismus. Es ist tatsächlich keine Niederlage des Kapitalismus, den gibt es leider immer noch. Aber es ist eine Niederlage der Kapitalisten, die uns jahrelang erzählt haben, wir brauchen keine Regeln, der Markt regelt sich alleine, er regelt alles von selbst. Die haben eine Niederlage erlitten, und wenn Sie, der Sie bisher einer Politik gefrönt haben, die eher auf der Linie der Leute lag, die sagten, wir brauchen keine Regeln, heute morgen hier erklären, wir brauchen ein Europa der Regeln, dann kann ich Ihnen nur sagen, jawohl, wir brauchen bei der Regelung der Finanzmarktkrise, bei ihrer Bewältigung mehr Regeln, und, Herr Topolánek, herzlich willkommen im Club der Regulierer in Europa, dann haben auch Sie Ihre Lektion gelernt.

(Beifall).

Herr Ministerpräsident, wir sind in einer entscheidenden Phase der internationalen Politik. Die Europäische Union darf sich, wenn sie die weltweite Rolle, die zum Beispiel der Herr Kommissionspräsident beschrieben hat, in der Frage der Energiesicherheit oder des Gazakonflikts, wahrnehmen will, nicht in ihre Einzelteile zerlegen lassen. Dann brauchen wir die Union der 27 als starken Wirtschafts- und politischen Block. Denn nur, wenn wir uns nicht auseinanderdividieren lassen, sind wir stark. Die Stärke der anderen ist doch, dass sie immer darauf spekulieren können, dass die Europäer mit unterschiedlichen Zungen reden. Schwarzenberg sagt, Israel verteidigt sich, Louis Michel sagt, Israel verletzt das Völkerrecht. Mit solch einer Europäischen Union braucht man nicht zu verhandeln.

Wenn die Russen oder die Ukrainer wissen, die eine Hälfte der Europäer steht auf ihrer Seite, die andere Hälfte auf der anderen Seite, dann sind wir nicht stark. Stark sind wir aber dann, wenn wir eine starke vertragliche Grundlage haben. Eine starke vertragliche Grundlage ist der Vertrag von Lissabon. Wenn unter Ihrer Präsidentschaft Ihre Regierung, die ja mit dem Staatspräsidenten, den Sie haben, gestraft genug ist, den Vertrag ratifiziert, dann ist das ein starkes Signal für ein starkes Europa.

(Beifall)

Auf der Prager Burg sitzt Václav Klaus, wir werden ihn im Februar hören. Dann kommt er nach Brüssel. Auf der Prager Burg saß, Sie haben es zitiert, Herr Ministerpräsident Topolánek, auch Karl IV. Karl IV. hat die Goldene Straße von Prag nach Nürnberg gebaut. Für seine Zeit war das eine enorme Tat, die Völker und Nationen miteinander verbinden sollte. Karl IV. war, bevor er deutscher Kaiser mit Sitz in Prag wurde, ein Herzog von Luxemburg. Deshalb waren diese Zeiten auf der Prager Burg wirklich europäisch. Hoffen wir, dass bald wieder einer auf der Prager Burg sitzt, der genauso europäisch ist.

(Beifall)

3-014

Graham Watson, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, on behalf of my group I welcome the President-in-Office. We wish you success, President-in-Office.

A great Czech once said: 'I am no longer a rookie: goals are expected of me; scoring is my job.' Well, what was true for Milan Baroš is also true for you and your ministers. Your work programme outlines those goals.

On the economy, you have said that barriers to the market – internal and external – must come down, and that Europe's answer to recession must not be Keynesian spending alone, but that we must strive for fairer competition, trade liberalisation, and freer movement of people and goods across national boundaries.

These are hard times for Europe's citizens. Your recipe will be contested, but not by Liberals and Democrats. For the experience of the Czech Republic – and so many others – proves the power of markets in lifting people out of poverty.

On energy, you are right to pursue the aims of the Strategic Energy Review, but the Review and our climate change targets should not be a ceiling to our ambitions, rather a springboard to greater and greener heights, to force the pace on Europe's switch from fossil fuels to renewables and put an end to our umbilical energy dependence.

Currently, our monitors are blocked from Ukrainian dispatch centres. Russia claims it cannot export gas because Ukraine will not transport it, and Ukraine claims it has no gas to export because the Russians have switched the transit route. Meanwhile, industry across eastern and central Europe is suffering, some people are freezing in their homes, and there are moves to reopen nuclear reactors condemned as unsafe by our Union.

That is not a functioning energy market. It is the plot of a Marx Brothers' film: *A Night in the Cold* – or, rather, twelve nights and counting. So stop talking about the internal market in energy and the development of renewables: use your presidency's powers to mobilise the necessary investment.

On the EU in the world, we welcome your presidency's ambitions. Europe should play a leading role in resolving conflicts, supporting development and promoting human rights.

But, if you truly seek to widen the EU's capacity to act, why have you delayed yet again ratification of the Lisbon Treaty? If you want to prevent weapons proliferation, why are you building a ballistic missile defence system on European soil?

(Applause)

And if you want peace in the Middle East, why allow Europe to be ridiculed by so many different peace missions?

As events unfold in Gaza, it becomes harder for many of us to remain detached. This House will never unite around a common position if we seek to apportion blame precisely, but fault can be found on both sides, violence denounced, and an immediate ceasefire sought.

There is no excuse for Hamas rocket attacks, but nor for the use of dense inert metal explosives to maim civilians.

The tag line for your Presidency is 'Europe without Borders'. Perhaps its author had in mind that old Czech proverb: 'Protect yourself not by fences but by your friends'.

President-in-Office, we, your fellow Europeans, are your friends. Your country's President compared the European Union to the Soviet Union. Well, we do not bug private discussions, as he did to Members of this House.

He who wishes to remain on the margin is free to do so. But this is a Union of friends – friends, equals and partners.

Your presidency's aims are bold. We support them. Stick to them, and we will stick by you.

(Applause)

3-015

Brian Crowley, *thar ceann an Ghriúpa UEN*. – A Uachtaráin, tá gá le caidreamh polaitiúil agus eacnamaíoch níos fearr a chothú idir an tAontas Eorpach agus Meiriceá. Táim ag súil leis go dtabharfaidh Uachtaránacht Phoblacht na Seice aghaidh air seo sna míonna atá romhainn. Beidh uachtarán nua ar Mheiriceá an tseachtain seo chugainn; agus tá dúshlán mhóra romhainn ar fad. Beidh orainn na margaí airgeadais a rialú go luath, dar ndóigh.

3-016

President-in-Office, we welcome you to this House today, in particular we welcome the presidency of the Czech Republic to take over the leadership of the European Union at a very crucial time. On behalf of my group, the Union for Europe of the Nations Group, we also offer our support towards your programme to guarantee that there is a clear and stronger voice for the European Union, as well as the Member States within the European Union.

Many colleagues have spoken already with regard to the current series of crises, and, at the outset, I want to pay tribute to both your presidency and to President Barroso for the decisive action that was taken when the issue with regard to the cutting-off of the gas supply to the European Union was brought about, and not just because we apportioned blame but because we immediately intervened on a social level, an economic level and on a political level to bring both sides to sit down to talk each other where they had failed before.

That is why it is important under the presidency now to expand this idea of partnership with the East, that we look to the East and to the Balkans because they are the fault lines within the European Union at the present time, not only because of political instability but also because of our interdependence on energy and economic activity.

Finally, because time is so short, you spoke about the fifth freedom – the freedom of the movement of knowledge. That knowledge can give us the tools that we now require to move up the chain of the innovation, research and abilities that can be made towards us. Through your own history – individually, as well as a country – of totalitarianism, freedom, and greatness in education and innovation, we now look to you to give us the next step to where the European Union must move.

Let me finish with a short quote from John F. Kennedy who said in his inauguration speech: 'We stand today on the edge of a new frontier. But the new frontier of which I speak is not a set of promises – it is a set of challenges'. I know you have the capacity to meet those challenges.

3-017

Monica Frassoni, *a nome del gruppo Verts/ALE*. – Signor Presidente, onorevole colleghi, in questo stesso momento in cui il nostro dibattito sta avendo luogo cadono le bombe sulla gente di Gaza e penso che la priorità massima nostra, come parlamentari, e del Consiglio e della Commissione, debba essere quella di fermare le bombe sulla gente di Gaza. Penso che questo sia il nostro dovere in questo momento, al di là della definizione e delle differenze che esistono tra di noi nella definizione di chi è responsabile, e devo dire che il nostro gruppo Verdi e Alleanza libera europea ha qualche idea piuttosto chiara su questo, come diremo nel pomeriggio.

Presidente, Lei ha iniziato il suo discorso parlando di una storia medievale, un'età che era violenta, lontana, oscura con qualche luce, ma sicuramente violenta ed oscura. Infatti, nonostante gli sforzi dei vostri partner di coalizione, il programma di questi sei mesi ci sembra fortemente marcato da una visione un po' passata, diciamo così, fortemente marcato da un approccio conformista, liberista ad oltranza, tutto *business* e tutto mercato, ormai, Presidente, è fuori moda.

Penso che sia anche un po' indifferente rispetto alla necessità di politiche, leggi e strumenti in materia sociale che rispondono alle reali necessità dei cittadini, un po' fuori strada nella sua concezione della politica ambientale della lotta ai cambiamenti climatici come un costo, un ostacolo, e non una grande opportunità di innovazione e di crescita sostenibile e perfino, me lo lasci dire, un po' machista, quando si dice che bisogna rivedere gli obiettivi di Barcellona sulle strutture di sostegno alla cura dei bambini, allo scopo naturalmente di mandare le donne a casa di nuovo.

Un programma, quindi, che vede i migranti solamente come una questione di sicurezza, che spinge sulla NATO piuttosto che sul multilateralismo, che ancora giocherella con questa storia dei missili e non mette veramente l'accento su quello che per noi è veramente importante in politica estera ed è la coesione, la coesione della nostra Unione.

Non ci piace neanche il fatto che non si faccia nessuna menzione di un settore molto importante come quello dell'antidiscriminazione e su questo mi piacerebbe sapere che priorità lei concorda al fatto di adottare la direttiva sulle discriminazioni. Insomma, un programma da cui traspare un mondo con troppo pericoli e con poche opportunità.

Lei ha parlato del suo lavoro di mediazione nel conflitto russo-ucraino sul gas, ma dal suo programma emerge molto chiaramente che non è dalla sua Presidenza che uscirà un'azione chiara nei confronti di quei paesi, come la Slovacchia e anche la Bulgaria, che approfittano della crisi del gas per riaprire impianti nucleari pericolosi e obsoleti e, poi, Presidente, per favore, non esiste il nucleare sicuro, forse fra 30, 40, 50 e 60 anni non lo so, ma adesso non c'è. Quindi è inutile parlarne perché è un miraggio molto costoso e sicuramente ci distrae da quelle che sono le nostre reali priorità.

La sicurezza energetica e la solidarietà passano attraverso un'azione forte e senza distrazione a favore dell'efficienza e del risparmio energetico, che è un gigantesco cantiere di innovazione, di occupazione, di riduzione dei consumi. La strada maestra per rispondere, tra l'altro, alla guerra del gas. Noi le chiediamo una cosa precisa, Presidente, di convincere i suoi colleghi a mettere al centro del Consiglio europeo di primavera il fatto di rendere vincolante l'obiettivo del 20% di risparmio energetico entro il 2020, la Cenerentola del pacchetto energia dell'anno scorso, e di rivedere le vostre priorità valorizzando in modo meno superficiale le decisioni prese a dicembre in materia di energia rinnovabile.

Presidente, un'ultima parola rispetto al futuro dell'Europa: il trattato di Lisbona non è perfetto, ma è davvero strano che non l'abbiate ancora ratificato. Quindi, per favore, approfitti di questa occasione per spiegarci perché e magari per dirci quando lo farete.

(Applausi)

3-018

Miloslav Ransdorf, *za skupinu GUE/NGL*. – Pan předseda Topolánek hovořil o naší složité historické zkušenosti. Já si myslím, že české předsednictví je příležitostí pro to, abychom přispěli k překonání dosavadního rozdělení Evropy na západní a východní část. Kdysi Jaroslav Hašek ve svém Švejkovi učinil jednu slovní hříčku, německo-maďarskou slovní

hříčku, „kelet oszt, nyugat veszt,“ což vlastně volně přeloženo znamená, že Východ rozdává, Západ bere. A tak ty dějiny probíhaly. Domnívám se, že je příležitost tuto věc skončit. Myslím, že české předsednictví je také příležitostí proto, abychom se osvobodili od vlastních dogmat a předsudků. Za příklad těchto dogmat беру např. nedávný článek Václava Klause, kde radí, jak překonat tuto finanční krizi tím, že dočasně oslabíme standardy sociální, ekologické a zdravotní, protože prý tyto standardy brání racionálnímu lidskému jednání. Domnívám se, že pravý opak je pravdou, že české předsednictví by mělo přispět k tomu, abychom tady měli socially and ecologically driven economy, ekonomiku, která bude poháněná sociálními a ekologickými faktory. A chtěl bych tedy říci, že v jedné věci souhlasím s panem ministerským předsedou Topolánkem, že je třeba vsadit na proud inovací, který by pro nás znamenal východisko z krize, abychom budovali, chcete-li řečeno slovy Richarda Floridy, tvořivou třídu, která pomůže našim ekonomikám se dostat ze slepé uličky.

Chtěl bych říci, že odvahu změnit se potřebujeme všichni a Stefan George, velký německý literát, říká, že „budoucnost patří tomu, kdo je schopen se změnit.“ Doufám, že budeme schopni změnit vlastně své zasetí minulými zkušenostmi, že budeme schopni překonat rozdělení mezi východní a západní Evropou a budovat jeden celek, který nebude trpět komplexem nadřazenosti Spojených států ani kohokoliv jiného. A chtěl bych ještě na závěr svého vystoupení říci, že jestliže ve vystoupení premiéra Topolánka byla celá řada vznešených záměrů, předsevzetí a cílů, že to je dobře, je v pořádku, že se přistupuje k českému předsednictví s ambiciózními projekty, ale mám tu jednu skeptickou poznámku, výrok polského satirika Jerzyho Lece, který říká, že „ani účast na Pouti svatě Váš nezbaví pocení nohou.“

3-019

Vladimír Železný, za skupinu IND/DEM. – Vážený pane předsedo, žádná země nezahajovala předsednictví za tak nepříznivé kampaně a s tolika zlověstnými prorocstvími jako Česká republika. Zejména francouzský tisk se předháněl v malování černých chmur, které se valí na nebohou Unii, protože ji přestane předsedat někdo tak nekonečně schopný, jako je francouzský prezident, a tuto úlohu převezmou nějácí Češi.

Ti Češi, kteří se smrtelně provinili tím, že ještě neratifikovali Lisabonskou smlouvou, pomocí které několik velkých zemí natrvalo převezme rozhodování v Unii. Ke všemu mají Češi populárního a intelektuálně nepřijemně zdatného prezidenta, který nejen že odporuje Lisabonské smlouvě, ale umí kvalifikovaně poukázat na stále hlubší deficit demokracie v Unii. Ten deficit, kvůli kterému jsme před dvaceti roky svrhli socialismus v naší zemi.

České předsednictví má přitom střizlivé cíle, rozumné priority a bude velmi úspěšné. Přejme mu to a podporujeme ho. A to přes trapné výkřiky českých socialistů, kteří dávno směnili lásku k vlastní zemi za proletářský internacionalismus, a tak dnes z návodu svých socialistických protektorů nenávisťně házejí klacky pod nohy českému předsednictvu. Nešť!

České předsednictví má prokázat, že malé země jsou neschopné, a je tedy na čase předat pomocí Lisabonské smlouvy trvale řízení Unie těm velkým, schopným, zkušeným. Proto je toto předsednictví tak významné. Prokáže totiž, že menší země jsou stejně schopné řídit EU. Jen se možná vyhnou megalomanii, sebestřednosti, hysterickému PR, dětinské hyperaktivitě některých prezidentů a neustálému propagování svých neexistujících úspěchů.

Přeji premiéru Topolánkovi, místopředsedovi Vondrovi a dalším z celého srdce úspěch. Bude to úspěch naší země, ale současně to bude úspěch malé a nové země. A to je v EU důležité poselství. Přinášíme totiž ještě jednu zkušenost. Zatímco největší země EU žily ve predikovatelných demokraciích, které je učily řešit jen standardní situace, my jsme po půl století žili ve velmi nestandardní totalitě. To nás naučilo kreativně řešit právě nestandardní situace. Bude se to hodit.

3-020

Jana Bobošíková (NI). – Vážený pane předsedo Rady Evropské unie, dámy a pánové, jsem hrdá na to, jakou obratnost a akceschopnost prokázalo české předsednictví v otázce dodávek plynu do zemí Evropské unie. A byla bych ráda, kdyby předseda Rady Mirek Topolánek prokázal stejnou rozhodnost, s jakou jednal s Vladimírem Putinem a Julií Timošenkovou o plynu, i v jednání o budoucnosti Evropské unie, respektive o Lisabonské smlouvě.

Předseda Rady Evropské unie by měl mít ambici hrát roli leadera uskupení, ne pouhého údržbáře. Máte tak, pane předsedo, jedinečnou šanci prokázat, že Evropská unie je prostorem, kde jsou si jednotlivé státy bez ohledu na svou velikost rovnocennými partnery. A budete-li mít odvahu, pane Topolánku, můžete se zapsat do historie.

Vážený pane předsedo, máte šanci a pravomoc na to, abyste veřejně prohlásil, že Lisabonská smlouva je po irském referendu mrtvá a že byla slepou uličkou. Máte šanci navrhnout vytvoření nového vizionářského dokumentu, který v sobě bude obsahovat reálný společný jmenovatel zájmů jednotlivých členů EU a se kterým se v referendech občané budou moci ztotožnit. Nemusíte bezmyšlenkovitě prosazovat Lisabonskou smlouvu, která posiluje nedemokratickou moc úředníků a zakrývá neschopnost evropských elit dohodnout se a hlavně nechuť skládat účty občanům.

Pane předsedo Rady EU, reprezentujete zde zemi, která se v minulém století dokázala vymanit z Rakouska-Uherska, která přežila mnichovskou zradu, obstála v hrůzách nacismu. Reprezentujete zde zemi, kde se lidé postavili proti vpádu vojsk Varšavské smlouvy. Reprezentujete zemi, která 40 let žila v područí Sovětského svazu, v

rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci spěla neodvratně k plánovité chudobě a která se nekrvavou cestou dokázala s totalitním režimem vypořádat.

Nemohu proto věřit tomu, že jako premiér země s touto historickou zkušeností chcete, aby se o sociální politice, energetice, daních, justici a bezpečnosti, rozhodovalo jinde než v jednotlivých členských státech. Nevěřím tomu, že si skutečně přejete výlučné pravomoci Unie nadřazené pravomocem členských zemí. Nevěřím tomu, že chcete, aby Unie zasahovala do ochrany a zlepšování lidského zdraví, průmyslu, kultury, cestovního ruchu, vzdělávání, nebo sportu. Nevěřím tomu, že vítáte fakt, že Lisabonská smlouva ve více než padesáti oblastech ruší právo veta členských států a snižuje hlasovací váhu menších zemí včetně České republiky.

Vážený pane předsedo Rady a vlády České republiky, mějte odvahu říci ostatním 26 hlavám států to, co říkáte doma mezi čtyřma očima. Řekněte, že Lisabonská smlouva není dobrá a odmítněte ji. Udělejte to ve jménu demokracie a svobody. Nebudou Vám tleskat tzv. evropské elity, nebudou vám tleskat úředníci z Komise a ani většina tohoto parlamentu. Získáte si tak ale úctu a respekt občanů, na které se zde tak rádo zapomíná, a posílíte prestiž své země. Předsedáte totiž 450 milionům občanů, ne několika politikům a úředníkům.

V České republice často označujete Lisabonskou smlouvu jako nutné zlo. K čemu je ale zlo nutné? Nenamlouvejte sám sobě, že Lisabonská smlouva je nutné zlo. Je to jen zlo a Vy to můžete změnit. Iniciujte práce na novém dokumentu, inspiруйте se Římskými smlouvami a Messinskou deklarací, prosazujte společný zájem Evropské unie. Tím je svoboda, prosperita, konkurenceschopnost a bezpečí, ne eurozdraví, eurodaně, europárky a europivo.

Pane předsedo Mirku Topolánku, nutné zlo je alibi zbabělců. To Vy, alespoň doufám, nejste. Máte v zádech podporu irského referenda, máte podporu 55 % občanů naší země, kteří si Lisabonskou smlouvu nepřejí, a silný hlas prezidenta České republiky Václava Klause. A jistě víte, že největší zbabělost je vědět, co se má dělat a nedělat to.

3-021

Mirek Topolánek, úřadující předseda Rady. – Já děkuji za všechny ty otázky nebo komentáře k mému vystoupení. I v České republice je parlament a i tam jsme zvyklí na pluralitu názorů, takže mě některé názory nepřekvapily, přestože jsem s nimi úplně nemohl souhlasit. Nicméně chci zopakovat do úvodu, že já tu svou roli, a to je odpověď na celou řadu otázek, opravdu cítím jako roli předsedy Evropské rady a nemíním v tomto půlroce profilovat své osobní názory nebo názory stranické. Myslím ale, že na jednu věc reagovat musím, protože se mě dotkla osobně, a to jsou některé velmi ostré odsudky českého prezidenta Václava Klause, jednoho z prezidentů, kterého znají evropští občané, což si myslím, že je dobře a já jsem na to hrdý. Václav Klaus je ikonou devadesátých let české transformace a díky němu jsme mimochodem dnes úspěšní a díky němu jsme překonali těch prvních deset let ve zdraví. Já jsem hrdý na to, že jsme se dožili ve zdraví sametové revoluce, že jsme v roce 1991 vyhnali ruské vojáky ze země, že jsme v roce 1999 vstoupili do Severoatlantické aliance, že jsme v roce 2004 vstoupili do Evropské unie, že jsme v loňském roce přežili závory na hranicích Evropské unie a dnes můžeme cestovat z Lisabonu až do Vilniusu bez dokladů nebo bez nějakých bariér. Jsem hrdý na to, že jsem u toho mohl být a dnes tady stojím a připadá mi neuvěřitelné, že Česká republika v této chvíli předsedá celku, který má téměř půl miliardy lidí a který obsahuje fakticky 27 států. Takže pokud Evropská unie ztratí schopnost – kromě těch pravidel a unifikace – veřejné svobodné diskuze a bude chtít unifikovat i tuto diskuzi, tak to nebude moje Evropská unie. Jestliže ztratíme schopnost, možnost svobodného vyjadřování svých názorů, tak je to cesta do pekel a já se proti útokům na Václava Klause ostře ohrazuji. Má totiž jedinečnou schopnost do té unifikované a řekl bych překorektní diskuze vnášet své pohledy a tím nastavovat parametry nové diskuze. Svobodná diskuze je to, co Evropskou unii do budoucna musí ctít, ne abychom ji omezovali.

K Lisabonské smlouvě – což si zaslouží pár slov – já bych řekl, ta smlouva je v podstatě průměrná. Je o něco horší než smlouva z Nice a o něco lepší než ta smlouva příští. V tomto smyslu k ní takto přistupuji i já osobně. Já jsem tuto smlouvu vyjednával za Českou republiku, my jsme ve vládě tuto smlouvu schválili, já jsem tuto smlouvu podepsal a budu pro ni v parlamentu hlasovat. Ale znovu představa, že bychom dopředu nadekretovali jednotlivým členským zemím, že musí ratifikovat dokument, že nemají národní právo projít svou vlastní procedurou a rozhodnout se sami, jestli tento dokument přijmou či nikoli, mně připadá absurdní. Máme potřebu změny institucí, máme potřebu zlepšení fungování evropských mechanismů, máme potřebu zjednodušení pravidel, jestli toto všechno obsahuje Lisabonská smlouva, o tom nejsem úplně přesvědčen. Všichni jsme měli trochu jiný názor na to, jak to má vypadat, pro mě to je, paní poslankyně Bobošíková, kompromis, je to kompromis možná velmi složitý a já jeho ratifikaci budu podporovat.

Přece jenom si zaslouží pár slov situace na Blízkém východě a pozice Evropské unie v tomto konfliktu. Evropská unie byla dlouho označována jako země, která je very big payer but not player. To znamená, velmi se podílela na investicích, ať už humanitárních nebo rozvojových v této oblasti, ale nesehrávala tu roli, která jí patřila v rámci kvartetu, a neměla tu odpovědnost, která z této participace v kvartetu vyplývala. Já se domnívám, že ta stávající situace i při nástupu nové americké administrativy dává možnost Evropské unii, aby do tohoto regionu investovala nejenom peníze, ale i návrhy řešení a větší aktivitu. Já teď nechci být soudcem jedné či druhé strany, protože pravdou je, že Izraelci mají právo na bezpečný život nikoli pod raketami, a já jsem ve Zderotu a Aškelonu a dalších oblastech Izraele byl. Stejně tak mají právo lidé Palestiny si vytvořit v tuto chvíli vlastní stát, fungující administrativu a žít bezpečný a kvalitní život. Ten konflikt 60 let nikdo nevyřešil. Já nemám žádnou iluzi, že bychom ho vyřešili teď, naším cílem je krátkodobě dosáhnout příměří a

zastavení bojů. Já bych chtěl ocenit nejenom roli evropských vyjednávačů, mise vedené Karlem Schwarzenbergem, která tam směřovala, ale samozřejmě i roli arabských států v regionu, které působí pozitivně. Ať už je to Egypt nebo třeba Turecko a další země. Domnívám se, že po splnění těch podmínek, například zamezení pašování zbraní ze Sínaje do Gazy, bychom mohli dosáhnout společně v rámci globální bezpečnostní architektury, nikoli jenom jako Evropská unie, jako pouze součást této globální architektury, toho, že by boje mohly být zastaveny a v této chvíli jsem spíše skeptický k tomu, že by to bylo rychle.

Otázky energetiky, energetické bezpečnosti, klimatických změn, role Evropské unie v tomto procesu: přece každému musí být jasné, že pokud se k tomu leadershipu Evropské unie v oblasti klimatických změn, ať si o nich osobně myslím cokoli, nepřipojí ekonomiky a velcí hráči typu Spojené státy americké, Ruská federace, Brazílie, Indie, Čína, tak je tento krok Evropské unie opuštěný, osamocený a v globálním měřítku bezcenný. Naše role je přesvědčit ostatní světové velmoci a největší producenty emisí, aby nás následovali a tam vidím naši roli během prvního půlroku, protože pokládám klimaticko-energetický balíček v této chvíli za uzavřenou záležitost a čeká nás implementace po schválení samozřejmě v Evropském parlamentu, jak doufám. Celá ta záležitost energetického mixu je někdy příliš zideologizovaná, zpolitizovaná a podle mě Evropská unie k tomu musí mít velmi praktický a pragmatický přístup a vidět krátkodobé, střednědobé, dlouhodobé cíle a krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé prostředky k naplnění těch cílů. Já si nedovedu představit, že země, které mají devadesátiprocentní závislost na výrobě z uhlí, jako je třeba Polsko, jsou schopny v horizontu patnácti, dvacet let tuto závislost radikálním, nějakým velmi ostrým způsobem změnit. My musíme samozřejmě investovat i do nových technologií uhelných, do clean coal technologies a do zvyšování účinnosti zařízení, protože není možné jednostranně a velmi rychle tuto závislost změnit. Je třeba se o tom bavit, investovat do inovací a samozřejmě postupně ten energetický mix upravovat k tomu, o čem se tady hovoří, a to je směřování k větší ochraně životního prostředí, menší závislosti na fosilních palivech, samozřejmě k bezpečným a relativně levným dodávkám energií tak, aby Evropa zůstala konkurenceschopná a byla schopná konkurovat i v globálním měřítku. Celá krize rusko-ukrajinská není jenom krizí důvěry, ale promítají se do ní obchodní, ekonomické, politické, geopolitické a strategické zájmy. Je to mnohohrstevný problém, kdy já v žádném případě nechci být soudcem, kdo je v této chvíli krátkodobým viníkem, protože pro nás, pro Evropskou unii a pro evropské země jsou v dané chvíli viníky obě dvě země. Jedna země nedodává, druhá země neumožňuje tranzitem dodávky a v tomto smyslu musíme v regionu působit a musíme hledat cesty, jak krátkodobě tento problém ukončit, jak střednědobě a dlouhodobě diversifikovat jak zdroje tak tranzitní cesty, jakým způsobem zabezpečit propojenost soustav jak elektrizačních tak plynárenských v Evropské unii, abychom mohli dosáhnout toho, co se teď nedaří, a to je solidarita a naplňování havarijních krizových plánů, protože já nechci být zlým prorokem, ale ta krize ještě nekončí a situace Slovenska, Bulharska, zemí Balkánu je velmi tristní a kritická.

Z toho, co jsem si ještě poznamenal ze slov představitelů jednotlivých frakcí, já si vůbec nemyslím, že naše agenda je příliš liberální nebo příliš konzervativní, naše agenda je vyplývající z dlouhodobých cílů a z dlouhodobé agendy Evropské unie a ten český vnos do ní, ta česká stopa se ukázala už v prvních dnech nového roku jako správná, protože náš důraz na energetickou bezpečnost, aniž jsme tušili nás možná pět minut po dvanácté přivádí k velmi důsledné, důkladné diskuzi, jakým způsobem zabezpečit nezávislost a svobodu Evropské unie, která je dána nezávislostí nebo menší závislostí na importech energií a zdrojů mimo Evropskou unii.

Padla tady otázka na antidiskriminační směrnici, barcelonské cíle, malý důraz na sociální otázky, já si to nemyslím, my jsme se samozřejmě snažili redukovat ty základní cíle do nějakých spíše symbolů, protože v žádném případě nepodceňujeme ani otázku antidiskriminační, ani otázku ochrany žen. Já vás ubezpečuji, že zrovna my máme zkušenost velmi rozsáhlou s určitým vynuceným pobytem dětí v různých zařízeních a pro nás je klíčové, aby ženy a rodiny měly možnost volby, aby měly možnost si zvolit, jestli jejich zaměstnání v dané chvíli bude péče o děti a k tomu chceme vytvořit nejrůznější nástroje, aby to bylo možné, aby to tu rodinu ekonomicky nedostávalo na hranici sociální potřeby, a na druhé straně, aby bylo dostatečné množství různých nástrojů od dětských zařízení a věřte mi, že země jako Česká republika s tím má nepřehledné zkušenosti z dob totality, kdy ten princip byl trochu vynucený.

Myslím si, že to do úvodu může být všechno, jestli něco Čechům nechybí, tak to je sebevědomí, takže na závěr chci říct, že my vůbec netrpíme pocitem méněcennosti, protože Česká republika je nejmenší z velkých zemí anebo největší z těch malých, jsme dvanáctou největší zemí Evropské unie. Jenom bych připomněl, že když švédské předsednictví v roce 2001 šlo do toho předsednictví, tak novinové články byly stejné, jako byly v prosinci a v listopadu v evropských médiích, kdy se pochybovalo o tom, jestli euroskeptičtí Švédové, kteří nemají euro a nechtějí ho, jsou schopni začít pracovat na přijetí jednotné měny, jestli jsou schopni zavést diskuzi o ratifikaci Smlouvy z Nice a jestli vůbec budou schopni jako nová země Evropskou unii vést. Ty články, kdybychom dnes vyměnili Smlouvu z Nice za Lisabonskou smlouvu a kdybychom vyměnili Švédsko za Českou republiku, tak vypadají úplně stejně. My z toho nemáme žádné mindráky.

3-022

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΡΟΛΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Αντιπρόεδρος

3-023

Jan Zahradil (PPE-DE). – Pane předsedo, já budu pokračovat v tom českém okénku, které tady bylo zahájeno, je z toho vidět to, co sám dobře tušíte a víte a co jste zdůraznil ve svém projevu, tedy že volby do Evropského parlamentu se

opravdu blíží a že dnes velmi pravděpodobně uslyšíte řadu příspěvků jak z české strany, tak od jiných kolegů, které budou spíše ovlivněny houstnoucí předvolební atmosférou, než snahou zhodnotit program předsednictví, který jste zde představil.

Já myslím, že první dny českého předsednictví vyzkoušely českou vládu tak důkladně, že důkladněji to opravdu ani nešlo a že v této zkoušce jednoznačně obstála, a jsem velice rád, že to tady celá řada kolegů zdůraznila. Ukázalo se také, že ta tři E, ty tři priority, tedy ekonomika, energetika a externí vztahy byly jako české priority zvoleny naprosto správně, protože to, co se odehrálo v počátku tohoto roku, tedy konflikt v Gaze a krize s dodávkami plynu do Evropy spadají minimálně pod dvě z těchto tří E. Jasně se také ukázalo to, co jsme si zatím nepřiznávali tak docela nahlas, že otázka energetické bezpečnosti je naprosto klíčové téma pro budoucnost Evropské unie a je to důležitější, než cokoliv jiného včetně, troufám si říci, Lisabonské smlouvy, protože ta nám ani nerozsvítí, ani nezatopí. Téma energetické bezpečnosti je téma nikoliv pro jedno předsednictví, ale je to téma na dlouhá léta a pro Českou republiku je velikou výzvou a velikou ctí, že právě toto téma může posunout dopředu. Zároveň to ukazuje, jak jsou všechna ta tři E propojena, protože energetická bezpečnost má dopady na ekonomiku, jak známo, restrikce dopadnou vždycky napřed do ekonomické sféry a také na vnější vztahy, protože bez solidně vytvořeného východního partnerství, politiky sousedství a dalšího rozšiřování Evropské unie například o Turecko nezajistíme Evropě energetickou bezpečnost a diverzitu zdrojů.

Já věřím, že Česká republika se ujme tohoto úkolu, že tuto debatu posune dál a že tím vloží svoji nepominutelnou stopu do českého předsednictví a do vedení Evropské unie a přeji nám všem v tom mnoho úspěchů.

3-024

Libor Rouček (PSE). – Vážený pane ministerský předsedo Topolánku, vážený pane předsedo Barroso, dámy a pánové, neznám nikoho v tomto Parlamentu, žádnou poslankyni ani poslance, kdo by si nepřál úspěch českého předsednictví. Evropané na východě, na západě, na severu, na jihu, v Evropě té tzv. staré i v té Evropě tzv. nové si přejí úspěch Evropské unie a úspěch českého předsednictví. A přejí si to samozřejmě také poslanci tohoto Parlamentu bez ohledu na to, zda pocházíme ze sociálně demokratického, lidoveckého, liberálního či zeleného tábora. Ve veřejném mínění v Evropě i v tomto Parlamentu však panují bohužel, říkám bohužel, určité obavy a určité pochyby, zda Česká republika své předsednictví úspěšně zvládne. A těch důvodů pro to je několik.

Tím prvním důvodem je nestabilita uvnitř vládní koalice v České republice. Moji kolegové například nechápou proč nyní, na samém počátku předsednictví, dochází k výměně ministrů a k rekonstrukci vlády. Jak mohou noví ministři, například dopravy či pro místní rozvoj, ministři, kteří nemají žádné evropské zkušenosti, úspěšně zvládat evropskou agendu a předsedat Evropské radě. Moji kolegové také nechápou, proč například čeští vládní křesťanští demokraté, kteří bojují o přežití, pořádají svůj volební kongres právě v době českého předsednictví.

Řadu otázek, jak jsme zde již slyšeli, vyvolává též vztah mezi vládou a českým prezidentem. Já bych chtěl slyšet jasnou odpověď na to, zda se české předsednictví, zda se česká vláda ztotožňuje s názory prezidenta Václava Klause, který odmítá Lisabonskou smlouvu, popírá globální oteplování a tvrdí, že současná finanční a ekonomická krize byla vyvolána přílišnou regulací a existencí sociálních a environmentálních politik.

Vážným důvodem k pochybám je rovněž nesplnění domácího úkolu, slibu, který jste dal kancléřce Merkelové i prezidentu Sarkozymu, že česká vláda jako předsednická země ratifikuje Lisabonskou smlouvu do konce loňského roku. Já bych chtěl od Vás, pane ministerský předsedo, slyšet jasné slovo, kdy bude tato smlouva v českém parlamentu ratifikována a proč ratifikace této smlouvy je spojována s ratifikací dvoustranných dohod se Spojenými státy o radaru a také se zákonem o vztahu mezi oběma komorami českého parlamentu.

Lisabonskou smlouvu, jak jsme zde slyšeli, je potřeba. Je jí potřeba i z důvodu naplnění českých priorit. Ty priority, si myslím, jsou správné, ale k tomu, aby jsme v nich mohli pokračovat do budoucna, například v otázce energetické bezpečnosti, větší role Evropy ve vnějších vztazích, k tomu potřebujeme posílenou spolupráci a k tomu potřebujeme Lisabonskou smlouvu.

Na závěr přeji českému předsednictví vše nejlepší, hodně úspěchů. Je to v zájmu České republiky i Evropské unie.

3-025

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – Frau Präsidentin, Herr Ratspräsident! Sechs Monate Sarkozy liegen hinter der Europäischen Union mit Drama, Dynamik und Deklarationen. Und nun übernehmen Sie, Herr Präsident, mit einem Humor, an den man sich vielleicht etwas gewöhnen muss. Ich hoffe darauf, dass Sie ein konstruktiver und produktiver Ratspräsident sein werden, denn auf die EU kommen gigantische Aufgaben zu. Sie selbst haben über den Krieg zwischen Israel und der Hamas gesprochen, über die Wirtschaftskrise, und natürlich geht es auch um interne Fragen, also den Lissabon-Vertrag.

Aber lassen Sie mich einen Aspekt Ihrer Rede herausgreifen: die Energiesicherheit. Sie haben die fundamentale Bedeutung hervorgehoben. Ich stimme Ihnen zu: Energie ist das Grundnahrungsmittel der modernen Gesellschaft. Unser Lebensstil, unsere Wirtschaft, unsere weitere Entwicklung hängen davon ab. Wir dürfen nicht von Energielieferungen abhängig sein. Wir brauchen eine gute Mischung aus unterschiedlichen Energiequellen, um unabhängig zu sein.

Deshalb hoffe ich darauf, dass Sie mit Ihrer offenen und zupackenden Art die europäischen Partner zu einer neuen Diskussion um die Atomenergie bewegen können und vor allem der deutschen Regierung Mut machen, den Atomausstieg wieder zurückzunehmen. Es ist ein Gebot der Sicherheit für unseren Kontinent.

Es gibt viel zu tun. Das ist Ihre Chance, Europa nach vorne zu bringen. Ich danke Ihnen und vertraue auf eine gute Zusammenarbeit.

3-026

Konrad Szymański (UEN). – Pani Przewodnicząca! Panie Premierze! Jest tylko jedno kryterium oceny prezydencji czeskiej, które zostało wybrane przez Pański rząd, a także przez dramatyczne okoliczności ostatnich tygodni. Tym kryterium jest polityka energetyczna Unii Europejskiej.

Jesteśmy dziś przy końcu kolejnego rozdziału sporów energetycznych między Rosją a Europą, ale wciąż nie mamy systemowej gwarancji, nie mamy ram politycznych, które pozwoliłyby nam uniknąć podobnych problemów w przyszłości. Po kryzysie energetycznym roku 2004, 2006, 2008 jest najwyższy czas, by Unia zaczęła aktywnie działać nie tylko na rzecz dywersyfikacji dróg transportu. Pilnie potrzebujemy także dywersyfikacji samych źródeł surowców energetycznych. Dlatego oczekuję od prezydencji czeskiej podjęcia kroków w kierunku finansowego wsparcia dla gazociągu Nabucco oraz aktywnej polityki energetycznej w Azji Środkowej. Dlatego oczekuję podjęcia działań na rzecz wykreślenia Gazociągu Północnego z listy celów priorytetowych Komisji Europejskiej. Bez takich działań kolejnej zimy obudzimy się z takimi samymi problemami.

3-027

Claude Turmes (Verts/ALE). – Madame la Présidente, sur la question de l'énergie, il en va de la crédibilité de l'Europe. Merci, Monsieur Barroso, pour vos mots très clairs ce matin.

Ces Gazprom et Naftogaz, ce cirque qu'on voit depuis deux, trois, quatre ou cinq jours, c'est incroyable! Et d'ici, on doit dire: "Messieurs, ça suffit!" Pour cela, il faut agir ensemble! Merci pour la bonne coordination! Quelqu'un, ici, peut-il m'expliquer ce que signifient ces voyages du Premier ministre slovaque et du Premier ministre bulgare à Moscou? C'est déjà montrer à Gazprom que nous ne sommes pas unis. Donnez-moi une explication de ces deux voyages.

Ensuite, je crois que la Commission a un grand rôle à jouer: nous devons établir des plans d'urgence gaz. La première chose à faire c'est une refonte de la directive Sécurité-gaz, sinon la Commission européenne n'aura pas assez de pouvoir politique pour agir. Il faut une coordination européenne. Deuxièmement, il faut un plan d'urgence "infrastructures-gaz Europe centrale et de l'Est", avec l'argent qui est disponible.

Troisièmement, il faut combiner la relance économique européenne avec un grand plan d'investissement énergétique. Première priorité: les bâtiments en Europe de l'Est. C'est un scandale de voir si peu d'argent des fonds structurels être investi dans ce qui est utile! Au lieu de construire des stades pour des championnats européens, moi je préférerais qu'on investisse pour les citoyens: bâtiments, réseaux chaleur, énergies renouvelables.

Dernière remarque: concernant l'énergie nucléaire, nous sommes plus dépendants que par rapport au gaz. Nous importons 99% de nos matériaux combustibles nucléaires! Arrêtez de lier le nucléaire à l'indépendance! Madame Koch-Mehrin, vous êtes ridicule quand vous mentionnez cela.

3-028

Jiří Maštálka (GUE/NGL). – Pane premiére, kolegyně a kolegové, zcela jistě se v tomto sále nenajde nikdo, kdo by českému předsednictví záviděl podmínky, ve kterých přejímá vedení Evropského společenství. Pane premiére, jedním z hlavních hesel vašeho předsednictví, které jste vyhlásili, je Evropa bez bariér. Tuto větu si se zkušeností politickou a životní lze vykládat různě. Já osobně jsem přesvědčen, že ji nelze pojímat pouze jako další uvolnění pro finanční a tržní mechanismy, ale naopak chápu ji jako výzvu pro zdokonalení toho, čím se Evropa může právem pyšnit, a tedy sociálního evropského modelu. Nemám na mysli teď pouze šanci na odstranění nesmyslných omezení, na možnost zaměstnávání. Chápu tuto příležitost jako šanci dát mobilní pracovní síle důvěryhodné garance rovného zacházení. To se ostatně může projevit například i tím, že v průběhu českého předsednictví se posune pozitivním směrem zatím neuzavřená otázka poskytování přeshraniční zdravotní péče.

Má-li být Evropa bez bariér, možná bude dobré začít tím nevytvářet nové bariéry. Evropa není jenom Evropské společenství, jsou to i naši sousedé, kteří nejen geograficky, ale i historicky do Evropy patří. V této souvislosti bych rád znal váš názor a strategii, jakou bude uplatňovat předsednictví vůči našim sousedům na hranicích Evropské unie. Mám tu na mysli především Srbsko s neuralgickým bodem Kosovo, mám tu na mysli především Moldávii, která udělala mnoho vstřícných kroků na cestě k přiblížení se Evropskému společenství. Nevytvářet bariéry podle mého názoru znamená i principiální, avšak evropskou politiku vůči Rusku a Číně. I s těmito státy je třeba hledat vyvážený vztah s respektem především k evropským zájmům.

Evropa bez bariér znamená také zabývat se vážně tím, že na jejím území se nachází řada menšin. To se týká i menšiny, o které se nerado mluví v tomto parlamentu, a to o neobčanech, kteří se nacházejí v některých státech Evropské unie. Klíč k řešení těchto otázek závisí kromě jiného i na prosazování nové politiky, a to je zrušení politiky dvojích standardů. Řekl jste, že základem je svoboda a rozhodování. Dejte i svým občanům ve své republice možnost o Lisabonské smlouvě a o umístění amerického radaru rozhodnout v referendu. Bude to potvrzení upřímnosti Vašich slov.

3-029

Philippe de Villiers (IND/DEM). – Madame la Présidente, je voudrais, au nom du groupe indépendance et démocratie, saluer respectueusement la Présidence tchèque, la saluer en lui disant notre considération, parce que le peuple tchèque a traversé de grandes épreuves et est mieux à même que beaucoup d'entre nous de comprendre le prix et le sens du droit à la liberté. La saluer aussi avec nos espoirs. Vous représentez, Monsieur Topolánek, Monsieur Vaclav Klaus, deux espoirs pour nous: écouter la voix des peuples, c'est-à-dire, faire respecter le référendum sur le traité de Lisbonne dans toute l'Europe et rendre aux peuples leur liberté pour libérer les peuples de la bureaucratie bruxelloise qui nous submerge. Nous sommes aujourd'hui de plus en plus nombreux, les peuples d'Europe, à être les dissidents de Bruxelles.

3-030

Frank Vanhecke (NI). – Voorzitter, met slechts één enkele minuut spreektijd kan ik ook maar één enkele zaak vragen aan het Tsjechisch voorzitterschap: help ons en laat de Europese instellingen de democratie respecteren. In een democratie beslist het volk. Welnu, in de landen waar het volk zich effectief mocht uitspreken - in Frankrijk, Nederland en Ierland - werd het Verdrag van Lissabon, alias de Europese grondwet, naar de prullenmand verwezen. Ik hoop dat het nieuwe voorzitterschap zich ook effectief en nog verder aan de kant van de burgers en van de vrijheid zal scharen en niet, zoals we dat van de meeste voorzitterschappen gewoon zijn, aan de kant van de toch wel arrogante Europese mandarijnen.

Er is ook de kwestie Turkije. De Europeanen willen in grote meerderheid niets weten van de toetreding van een niet-Europees land tot onze Unie. Ook in dit dossier drijven de eurocraten echter hun wil door en hebben wij de hulp van het Tsjechisch voorzitterschap nodig. Tsjechië heeft nog niet zo lang geleden een dictatuur afgeschud. Uw voorzitterschap kan in de komende zes maanden, indien u tegen die EU-nomenclatuur durft in te gaan, een lichtbaken van democratie en van vrijheid worden.

3-031

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Madam President, I welcome Prime Minister Topolánek to the European Parliament and I know from past discussions that Europe is in very good hands for the next six months. It is a historic moment for the Czech Republic and one to which you bring your customary political skill.

The Czech presidency programme has set some important priorities: the three 'E's of energy, economic improvement, and Europe's role in the world. In the early days of your presidency you have indeed been faced with substantial challenges. You have been to Moscow and Kiev and you are working hard to get a deal to restore the flow of natural gas to European countries. You have displayed great diplomatic skills so far working with Russia and Ukraine, but it is vital that the Russian Government understands that holding nations to ransom is no way to conduct business in the modern world. You have led the way for the EU so far, and I congratulate you, and also in your work to resolve the current crisis in the Middle East to bring about a credible ceasefire that will enable peace talks to resume.

The economic crisis remains high on your agenda. You are supporting sensible measures to ensure the economic slowdown is tackled. You have been clear about the importance of Europe and the Member States not imposing new and heavy-handed regulation at European or national level. You have spoken of mobilising those countries which share your liberal economic outlook to oppose protectionism at this time. What we must do is ensure that any regulatory changes are proportionate and sensible.

Finally, in a week's time there will be a new US President in the White House. I know we can rely on you, Prime Minister, to establish a good working relationship with President-elect Obama. I know you share my view that the future of the transatlantic alliance is vital to our security and our prosperity. I wish you every success. To quote Winston Churchill in his last great speech in the House of Commons: 'Never flinch; never weary; never despair'. Good luck.

3-032

Kristian Vigenin (PSE). – Madam President, we have to admit that the Czech presidency faced a very difficult beginning. The worsening economic crisis, the brutal military operation by Israel and the biggest crisis so far in European gas supplies.

Your activity will become even more difficult with the rising political tensions related to the European election campaign. The end of your presidency will be marked by the election of 532 new MEPs. I underline this figure because it is not the one foreseen in the Lisbon Treaty. I think that the ratification of the Treaty and its entry into force should be higher on your agenda both nationally and at European level.

It may look as though you are unlucky to be leading the EU in such a situation, but every crisis is also an opportunity. Use these opportunities. Make the EU more active, visible and credible in the Middle East. Try to develop a more responsible

EU policy on energy and energy supplies. Do more to put the European economy back on track while preserving people's jobs. Mr Topolánek, I would like to see another presidency by a new Member State succeed. This is your special responsibility. This will prove that the newcomers are able not only to follow, but also to lead.

The main prerequisite for success is to bring together all 27 Member States and to make them unite around policies and actions. This will not be possible if there is no unity within your own country. The contradictory messages coming from different Czech institutions harm your prospects of success, so please do your best to put an embargo on all internal political games. It is not easy in a pre-election situation, but Slovenia is an example that you can follow. The second prerequisite is to unite behind you the main political parties in this Parliament. For six months, you must forget your own political membership and hold a broad dialogue. This is something to be learned from the French presidency.

Finally, I would like to draw attention to the rise of extremism, anti-Semitism and xenophobia in Europe. The Czech Republic is also affected by this trend. I ask you to include this issue high on your agenda, particularly in view of the upcoming European elections. I wish you every success.

3-033

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Madam President, I would like to thank the President-in-Office of the Council for coming here today to outline the Czech presidency's programme. However, I will draw attention to some issues that I hope your presidency can address.

Firstly, the motto you have chosen is 'Europe without barriers'. I agree with the premise of this motto. It should especially hold true for European citizens who have the right to move and reside freely within the EU. I am the rapporteur on the application of the Free Movement Directive. Unfortunately, it seems that your motto is under threat from national authorities. The Commission has recently released a very disappointing report on the implementation of this directive. Given the directive's improper transposition by Member States, I would hope that you will give this issue much more weight than is indicated by your programme in the area of freedom and security.

Secondly, in addition to some daunting issues that you will have to confront during your presidency – such as the continuing global financial crisis and energy security concerns – you will also have a large legislative burden. Therefore, I trust that you will employ all the necessary means to properly conclude the numerous outstanding reports before the end of the parliamentary mandate. In particular, expectations have been created for European citizens on price reduction for voice, SMS and data roaming. I hope that you will honour your commitment to reach a first reading agreement with my Roaming II report. Thank you, and I wish you the best of luck during your presidency.

3-034

Mario Borghesio (UEN). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, con simpatia alla Presidenza ceca e spero che faccia passare l'Europa dal *bla bla* inutile di Bruxelles ai fatti in tema di lotta alla vergogna del traffico di carne umana dei clandestini che avviene nel Mediterraneo.

Il ministro Maroni, in una recente riunione dei ministri degli Interni di Cipro, Grecia, Italia e Malta, ha dato finalmente una sveglia all'Europa. È ora che l'Europa prenda atto della gravità della situazione del Mediterraneo: traffici clandestini e di droga dall'Africa e dall'Asia. La Presidenza ceca consideri l'urgenza indispensabile di misure specifiche di mandati ai ministri degli interni per accordi di riammissione con i paesi terzi di provenienza dei clandestini.

Occorre rinforzare l'azione di Frontex, che però deve essere coordinata con gli strumenti adeguati e mezzi, e l'Europa deve comprendere che sarà efficace solo se correlata a politiche di riammissione dei clandestini e fondi per i paesi, come il mio, che devono accogliere i clandestini. Vada a Lampedusa, Presidente, per rendersi conto della gravità del problema, e ci facciamo magari la sede del centro della lotta ai traffici di droga nel Mediterraneo, una vergogna che dobbiamo estirpare. Vada a Lampedusa come politico e poi magari ci torni come turista, la più bella isola del Mediterraneo!

(Applausi)

3-035

Milan Horáček (Verts/ALE). – Frau Präsidentin, Herr Barroso, pane premiére Topolánku, zdravím české předsednictví! Aus Prag für die deutschen Grünen ins Europäische Parlament gewählt, freue ich mich besonders, dass Tschechien für die nächsten sechs Monate den Ratsvorsitz innehat. Ich bin vor über 40 Jahren nach der Okkupation der Tschechoslowakei ins politische Exil nach Deutschland gegangen, und es ist für mich immer noch ein Wunder, dass wir jetzt in Tschechien und Zentraleuropa in Freiheit den Aufbau der Demokratie und die Achtung der Menschenrechte vorantreiben können.

Die aktuelle politische, ökonomische und ökologische Entwicklung würde für jede Ratspräsidentschaft eine große Herausforderung bedeuten. Aber diese, glaube ich, wird sie bewältigen. Ich wünsche nicht nur Tschechien, sondern auch uns das Beste für diese Präsidentschaft.

(Beifall)

3-036

Αδάμος Αδάμου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής, κύριε Προεδρεύοντα του Συμβουλίου, στις προτεραιότητες της υφιστάμενης Προεδρίας σας περιλαμβάνεται και το εξής: για να μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να αναλαμβάνει διεθνή δράση, χρειάζεται να προσδέσει την ασφάλειά της σε μια στρατηγική συνεργασία με το NATO και να αναπτύξει δικές της αμυντικές δυνατότητες, συμπληρωματικές του NATO.

Οι πολίτες διερωτούνται: από ποιους απειλείται η Ευρωπαϊκή Ένωση ώστε να χρειάζεται να προσδέσει την ασφάλειά της στο NATO; Αντίθετα, μια ορατή απειλή για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η στρατηγική που ακολουθεί το Ισραήλ, στρατηγική του πολέμου, την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν καταδικάζει ξεκάθαρα και για την οποία δεν επιβάλλει κυρώσεις, πράγμα το οποίο πράττει για άλλες περιπτώσεις.

Περαιτέρω δηλώνετε ότι θέλετε μια οικονομία χωρίς σύνορα και ότι θα πρέπει να αποφευχθεί η υπερβολική ρύθμιση, να αποφευχθεί η αύξηση στο επίπεδο του προστατευτισμού. Αυτά είναι τα μαθήματα που παίρνουμε σαν Ευρωπαϊκή Ένωση από την οικονομική κρίση; Η μη προστασία των αδυνάτων και η κερδοσκοπία της αγοράς; Δεν είναι παράξενο, επομένως, που οι πολίτες δυσανασχετούν με τις πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το δείχνει και το Ευρωβάρόμετρο, το οποίο ποτέ δεν λαμβάνουμε υπόψη.

Εκείνο που είναι επίκαιρο σήμερα και το οποίο αναδεικνύουν οι μαζικές διαδηλώσεις είναι η ανάγκη για πολιτική ειρήνης και όχι συνένοχης ουδετερότητας. Οι αντιδράσεις και η λαϊκή διαμαρτυρία αποτελούν κραυγαλέα απόδειξη της ανάγκης για δικαιοσύνη και για πολιτική ελέγχου της αγοράς και των τιμών των αγαθών που να επιτρέπει σε έκαστο κράτος να αναλαμβάνει τον κοινωνικό ρόλο που οι πολίτες του αναθέτουν χωρίς τους δογματικούς περιορισμούς του Συμφώνου της Σταθερότητας.

3-037

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mrs. President, I should like to welcome the President-in-Office and to wish him well in his presidency and also to wish his people well.

As an Irish Member, I should like to thank the Czech Government and people. When my people voted in a referendum to reject the Lisbon Treaty, the Czech representation alone said it respected the Irish vote. In an environment of disrespect for the French, Dutch and Irish votes – and of people not allowed to vote – this respect was very welcome.

Respect is a valuable and necessary attitude. In Europe we are faced with many crises. You have spelled out an ambitious programme to deal with these. Such a programme requires respect between Member States. It also requires respect for the peoples of those Member States to have any hope of success.

I am impressed at the respect you have shown your people in acknowledging that they, like the Irish, would, if given a chance, probably reject the Lisbon Treaty as well. Such respect bodes well for your presidency and for Europe.

3-038

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – Frau Präsidentin, meine Damen und Herren! Vielleicht haben Sie, Herr Ratspräsident Topolánek, gar nicht mit einer solch freundlichen und wohlwollenden Aufnahme im Europäischen Parlament gerechnet. Aber die tschechische Ratspräsidentschaft ist ein Ereignis mit einem Hauch von Historie. In meinem politischen Leben gibt es zwei herausragende Ereignisse, einmal die Wiedererlangung der deutschen Einheit und zum anderen die europäische Wiedervereinigung nach zwei blutigen europäischen Bürgerkriegen im letzten Jahrhundert. Dass Tschechien heute die Präsidentschaft im Europäischen Parlament vertritt, ist Ausdruck des unglaublichen historischen Wandels, dessen Zeugen wir sind und für den wir dankbar sein können. Ich sichere Ihnen die Unterstützung der EVP-ED-Fraktion zu, ohne Vorbehalte, ohne Skepsis.

Zu Recht haben Sie den Bogen mit Karl IV. beginnen lassen, der nicht nur einer der ersten Architekten eines transeuropäischen Verkehrsnetzes war, sondern auch der Gründer einer der ältesten und bedeutendsten europäischen Universitäten und damit Exponent eines europäischen Universalismus, der uns Europäer möglicherweise mindestens ebenso sehr prägt wie die Verträge, die wir abgeschlossen haben. Sie stoßen bei uns auf Zustimmung, ungeachtet der ein oder anderen euroskeptischen Äußerung, die wir aus Ihrem Land kennen. Wir in der EVP sind ganz entschiedene Europäer – daran besteht kein Zweifel –, aber gerade deswegen sind wir in der Lage, europäische Fehlentwicklungen zu erkennen und dazu beizutragen, sie zu korrigieren. Zur Korrektur von europäischen Fehlentwicklungen ist der Lissabon-Vertrag ein exzellentes Instrument. Deswegen möchte ich die Erwartungen hier zum Ausdruck bringen, dass Sie als Ratspräsident zum Inkrafttreten dieses Vertrags beitragen und dass Ihr Land diesen Vertrag möglichst rasch ratifiziert.

3-039

Enrique Barón Crespo (PSE). – Señora Presidenta, señor Presidente en ejercicio del Consejo, señor Presidente de la Comisión, señorías, saludo a la Presidencia checa con la misma amistad con que, como Presidente del Parlamento Europeo, me dirigí al Senado de la entonces Checoslovaquia, en 1991, para invitarles a unirse a nosotros; y creo que esa gran generación de checoslovacos de la época está encarnada en una personalidad respetada en Europa y en el mundo. Me refiero al Presidente Václav Havel.

Dos reflexiones y preguntas al Presidente. Usted ha tomado una decisión –y me alegro de que hable de la Europa de las reglas– consistente en subordinar la ratificación del Tratado de Lisboa a la ratificación del escudo antimisiles. Somos muchos los que creemos que ésa no es la vía indicada, pero ustedes han tomado la decisión de subordinar su propio país a algo que hay que tratar conjuntamente. Y no hay que ignorar un hecho, que el conflicto del gas es un conflicto político. Veo muy difícil que ustedes puedan hacer una política hacia el este en esta situación. Además, no acabo de entender por qué siendo Chequia un pueblo orgulloso de su soberanía y de su independencia, subordina usted lo que tienen que decidir los checos a lo que hagan los irlandeses.

En segundo lugar, señor Presidente en ejercicio del Consejo, usted no ha hablado del euro. Ayer celebramos aquí el décimo aniversario del euro y la entrada de su república hermana, Eslovaquia, en el euro. ¿Qué va a hacer usted para defender el euro bajo Presidencia checa?

3-040

Lena Ek (ALDE). – Fru talman, herr Topolánek, herr Barroso! Det är mycket riktigt så att vi befinner oss i två kriser: en klimatkris och en finanskris. Till detta kan vi lägga en energikris. Det är därför viktigt att inte tappa fokus. Min fråga till premiärminister Topolánek blir därför följande: Kommer Tjeckien att se till att de akuta ekonomiska krisprogrammen också fungerar för att lösa klimatkrisen?

Vi har ju nämligen nu möjligheten att hjälpa våra medborgare till både en bättre miljö och nya jobb samt att hjälpa våra småföretagare. Historien visar att varje finanskris följs av ett tekniskifte. Med investeringar i ny grön teknik som fjärrvärme, biobränsle, *combined heat and power*, energieffektiva hus, solpaneler, *smart grid* osv. drar vi nytta av de nödvändiga omställningarna för att möta klimathotet och skapa det ekonomiska uppsving som Europa och världen behöver. En samtidig satsning på klimatsmart teknik och sysselsättning stabiliserar också läget säkerhetspolitiskt gentemot Ryssland.

De som motarbetat energipaketet och en gemensam europeisk övergripande energipolitik kanske nu förstår varför vi har lagt så mycket arbete på att kunna få EU att tala med *en* röst i dessa frågor. I alla fall förstår Europas frystande medborgare vad som behöver göras. Vi kan inte som i Mellanösternkrisen ha tre, fyra europeiska delegationer som springer om varandra.

Jag välkomnar därför Tjeckiens ordförandeskap och det väletablerade samarbetet med det inkommande ordförandelandet Sverige och önskar lycka till.

3-041

Ģirts Valdis Kristovskis (UEN). – Kolēģi, *Baroso* kungs, *Topolānek* kungs! Vēlos sveikt Čehijas valdību par apņēmību turpināt Slovēnijas prezidentūras laikā aizsāktu komunistiskā režīma noziegumu politisko, morālo un juridisko aspektu izvērtēšanu. Komunistiskā režīma noziegumu sekas ir atbaidošas, dzīva rēta Eiropas sejā. Taču Eiropas politiķi joprojām reālpolitikas ietekmē to izliekas neredzam. Tas rāda, ka Eiropai joprojām pietrūkst pašcieņas Krievijas autoritārās ideoloģijas priekšā. Diemžēl tik ilgi, kamēr nacistu rīcību atzīs par noziegumu pret cilvēci, taču PSRS komunistiskā režīma noziegumus attaisnos, mums jāreķinās, ka Eiropa un tās vēsturiskā patiesība ir sadalīta austrumu un rietumu daļās. Ukrainai noslēdz gāzes padevi un Gruzijā iebruc Krievija tanki. Tik ilgi Eiropas kopējās vērtības būs nerealizēts sapnis. Aicinu Čehijas prezidentūru realizēt Prāgas deklarācijā pausto apņēmību!

3-042

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Madam President, this is the first presidency of a former Soviet bloc country, and we are keeping our fingers crossed for you, Prime Minister, that it will be a first-class presidency.

You have inaugurated your presidency in a hot political temperature and the freezing wind of the energy crisis. I should like to congratulate you, Prime Minister Topolánek, for your quick action and commitment to finding a solution to the gas crisis and the mediation you have undertaken between Russia and Ukraine.

Two of the three main priorities of the Czech presidency – energy and the Eastern Partnership – need gas. This is the crossroads of both your presidency priorities. You have to find an emergency solidarity solution right now. You have to work on unblocking gas deliveries to 18 Member States whose citizens and industries are suffering. Then you have to find a lasting, sustainable and systemic solution for the longer term. We need you to design a comprehensive and decisive strategy.

I also welcome your priority on the Eastern Partnership, which would give us an appropriate framework for better cooperation with our eastern partners, who are so close to our borders. The European Parliament will complement it with its own dimension by building an interparliamentary assembly, which we call EURONEST. This partnership would contribute to preventing another crisis like the present one.

I am confident that the Czech presidency, which is confronted with such challenging times and crisis management, will be able to fulfil our expectations and that in six months we will have fewer barriers and a strong and safer Europe, also a sweeter Europe, as your slogan says:

3-043

Evropě to osladíme! Přeji vám mnoho úspěchů.

3-044

Jo Leinen (PSE). – Frau Präsidentin, Herr Ratspräsident Topolánek! „Europa ohne Barrieren“ ist ein gutes Motto, weil es den Kern der europäischen Idee trifft, die Menschen zusammenzubringen. Ich hoffe allerdings auch, dass die Barrieren in einigen Köpfen verschwinden, die immer noch politische, wenn nicht gar ideologische Vorbehalte gegen die Europäische Union haben und die sich deshalb selbst für die Weiterentwicklung der EU, wie sie im Lissabon-Vertrag vorgesehen ist, blockieren. Da ist auch in Ihrem Land noch viel Arbeit zu leisten.

Der Reformvertrag muss kommen. Wie wollen Sie Energiepolitik machen ohne die Grundlage, die im Lissabon-Vertrag dafür vorgesehen ist? Das geht gar nicht. Das kann man für viele andere Politikbereiche auch so sehen. Es ist völlig unzulässig, die Ratifizierung an andere innenpolitische Probleme zu koppeln. Das ist inakzeptabel, denn es geht um einen gemeinsamen Vertrag und nicht um innenpolitische Auseinandersetzungen – Opposition gegen Regierung oder umgekehrt.

Europa ist eine Wertegemeinschaft. Menschenrechte und Rechtsstaat stehen im Vordergrund. Da gibt es auch in Ihrem Land Defizite. Ich möchte die Gelegenheit nutzen, um den Fall Dr. Yekta Uzunoglu zu erwähnen, der seit 14 Jahren für Gerechtigkeit und für Entschädigung kämpft. Sorgen Sie dafür, dass unter Ihrer Präsidentschaft dieser leidige Fall erledigt wird, für den Václav Havel schon in den Hungerstreik getreten ist.

Präsident Sarkozy hat am Ende der französischen Ratspräsidentschaft gesagt, die sechs Monate hätten ihn verändert. Ich wünsche Ihnen, dass auch Sie und einige in der Tschechischen Republik sich durch diese Erfahrung noch verändern können.

3-045

Andrew Duff (ALDE). – Madam President, I should like to ask the President-in-Office four questions.

Mr President-in-Office, if, as you said, you find the Treaty of Lisbon worse than the Treaty of Nice, why did you sign it?

Secondly, will you please confirm that the Czech Republic will not be tempted to follow the Irish example and seek to pull apart the Lisbon package?

Thirdly, do you not see a contradiction in coming here and praising the legitimacy of the Parliament but declining to support the Treaty which so greatly increases its powers?

Fourthly, can the Czech presidency really have authority unless and until the Czech Republic ratifies the Treaty?

3-046

Bogdan Pęk (UEN). – Pani Przewodnicząca! Panie Premierze! Paradoksalnie ten wszechstronny kryzys, który dotknął świat, a Europę również, może być Pana wielkim sprzymierzeńcem, bowiem ci, którzy tu nawykli do pouczenia wszystkich, ponoszą główną odpowiedzialność za ten kryzys. To oni go nadzorowali i do niego doprowadzili.

Dzisiaj widać nowy powiew w Pana wypowiedzi i życzymy zatem prezydencji czeskiej wszystkiego, co najlepsze. Z historii chciałbym Panu przypomnieć pewien fakt, który należy wykorzystać. Otóż w roku 1618 przyszło na Hradczany wredne poselstwo habsburskie, które zachowywało się niesłychanie arogancko. Czesi słusznie wyrzucili ich przez okno. Fakt ten nazwany został defenestracją. Życzę Panu takiej defenestracji politycznej. Niech Pan wyrzuci wszystkich nieuczciwych doradców przez okno przyzwoitości i rozumu i niech Pan popchnie sprawy Europy do przodu, bo tego żądają obywatele Europy, a nie osiągnie Pan tego, gdy będzie Pan słuchał tych oszustów.

3-047

Stefano Zappalà (PPE-DE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, come sempre in Europa viviamo importanti situazioni storiche e il semestre della Presidenza ceca è certo da annoverare tra queste.

I problemi sul tappeto, a cui tale Presidenza dovrà trovare una soluzione, sono tanti e rilevanti: per il trattato di Lisbona, che necessita di una definitiva approvazione, la via è già stata tracciata, ma serve un ulteriore colpo d'ala affinché non si protragga oltre il corrente anno. La grave crisi economica mondiale ancora non ha espresso tutti gli effetti che certamente si dispiegheranno in modo notevole nel corso del corrente anno. È auspicabile che si continui sulla via già intrapresa dalla Presidenza francese in maniera che i prossimi G8, peraltro con la Presidenza italiana, raccolgano risultati adeguati alle esigenze europee.

L'Europa sta affrontando un grave problema sul fronte dell'approvvigionamento energetico: è un fatto di una gravità notevole e la soluzione appare complessa. Comunque, una soluzione forse sta per essere trovata, ma tuttavia va garantito il futuro, considerata la dipendenza di molti Stati, tra cui il mio, da tali forniture.

La situazione della Striscia di Gaza non può essere ulteriormente tollerata. Non si deve trattare con i terroristi, ma, una volta per tutte, devono cessare gli attacchi al popolo israeliano e non si deve più tollerare che civili non colpevoli periscano sul fronte di una guerra assurda e purtroppo permanente.

L'immigrazione va risolta in chiave europea e per questo va posta molta attenzione anche alla situazione di alcuni Stati, tra cui l'Italia e Malta, che hanno su questo argomento molte difficoltà. Il problema di Cipro va affrontato nel breve periodo, per risolvere una volta per tutte il rapporto tra Grecia e Turchia, tra l'Europa e la Turchia, che peraltro continua ad essere in perenne attesa dell'adesione.

Infine, Presidente Topolánek, infine sperando di vederla sempre presente in quest'Aula, Le auguro un ottimo lavoro e mi complimento perché è ancora qui con noi dopo la sua prima replica. Noi non ci siamo molto abituati con le precedenti Presidenze. Grazie, vuol dire che questo è un buon segno.

3-048

Bernard Poignant (PSE). – Madame la Présidente, Monsieur le Président, j'ai découvert chez vos historiens tchèques la raison pour laquelle vous n'avez pas ratifié le traité de Lisbonne: ils parlent en effet de la magie du chiffre 8, comme 2008. Ce chiffre ponctue votre histoire, disent-ils: 1918, Tchécoslovaquie créée, 1348, Prague, ils citent une quarantaine d'exemples et notamment, trois derniers douloureux: 1938, où France et Royaume-Uni vous abandonnent, 1948 où vous êtes mis de l'autre côté par un coup d'État et 1968, les chars soviétiques. Alors 2008, je comprends, vous avez laissé de côté, puisque vous avez pensé que le ratifier cette année-là c'était suspect, d'autant qu'on a entendu dans certaines bouches la comparaison entre la souveraineté limitée de Brejnev et le traité. Le camarade Barroso, qui est là, malgré tous ses défauts et malgré son passé, n'est pas Brejnev!

(Hilarités)

Nous sommes dans une construction à souveraineté partagée et librement consentie. Le traité de Lisbonne, ce n'est qu'un moment dans cette histoire, ce n'est qu'une étape dans cette histoire. Je vous en supplie, 2008 c'est fini, ratifiez en 2009!

(Applaudissements)

3-049

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – Čekija perima pirmininkavimą Europos Sąjungai tuo metu, kai vyksta debatai, kaip pertvarkyti ekonomiką ir koks ateityje bus Europos Sąjungos modelis: labiau socialiai orientuotas ar liberalesnis. Kartais tai netgi pristatoma kaip ginčas tarp senosios ir naujosios Europos, tačiau, manau, kad čekai pajėgūs surasti konsensuą, niš, iš tiesų tarp šių dviejų koncepcijų nėra didelio skirtumo. Jų suartėjimą lemia globalizacija ir besiformuojanti daugiakultūrė ekonominė terpė. Sąvoka „rinkos ekonomika“ labai skirtingai suprantama įvairių žmonių ir tai yra elgsenos veiksnys. Buvusios postsovietinio bloko šalys puikiai supranta, kad rinkos institucijų ir įstatymų buvimas dar nereiškia, kad rinka sėkmingai funkcionuos. Reikia, kad jie atitiktų žmonių mentalitetą ir lūkesčius. Nors kartais politinio intereso požiūriu tuos skirtumus tarp ekonominių modelių siekiama pabrėžti, ilgalaikėje politinėje perspektyvoje vėlavimas pertvarkyti ekonominę politiką, atsižvelgiant į besikeičiančią daugiakalbę ir daugiakultūrę ekonominę aplinką, padeda į valdžią ateiti radikalioms populistinėms grupėms ir sąlygoja ilgalaikį politinį nestabilumą bei ekonominį atsilikimą.

3-050

Elmar Brok (PPE-DE). – Frau Präsidentin, Herr Ratspräsident, Kolleginnen und Kollegen! Ich möchte der tschechischen Ratspräsidentschaft zu ihrer Amtsaufnahme gratulieren. Dies ist die erste Ratspräsidentschaft aus einem früheren Land des Warschauer Paktes und von daher auch, wie Herr Nassauer richtig zum Ausdruck gebracht hat, von symbolischer Bedeutung.

In der Frage der Gasverhandlungen, in der Frage der Tätigkeit von Ratspräsident Schwarzenberg im Nahen Osten und vielen anderen Beispielen sieht man, dass die tschechische Ratspräsidentschaft auf die Arbeit, die auf sie wartet, gut vorbereitet ist. Deswegen möchte ich gerade darauf Wert legen, dass das, was als strategisches Konzept im Zusammenhang mit der Energiesicherheit zum Ausdruck gebracht wurde, von großer Bedeutung ist. Gerade an diesem Beispiel wird deutlich, dass es viele Bereiche gibt, bei denen es nicht mehr möglich ist, dass der Nationalstaat allein für die Interessen seiner Bürger sorgt, sondern dass dies nur mit gemeinsamem europäischem Anspruch geht.

Aber, Herr Ratspräsident, die Zuständigkeit für Energie und Energiesicherheit bekommen wir erst durch den Vertrag von Lissabon. Das, was wir jetzt machen, ist koordinierend und nicht verpflichtend. Viele Dinge, die wir notwendig als Herausforderungen in Angriff nehmen müssen, sind erst durch die Handlungsmöglichkeiten des Vertrags von Lissabon – durch die Möglichkeiten einer verstärkten Demokratisierung, nämlich die Stärkung Rechte des Europäischen Parlaments und die Stärkung der Rechte der nationalen Parlamente – möglich. Aus diesem Grunde habe ich die Vermutung, dass die

Verdolmetschung ins Deutsche nicht in Ordnung war, als ich in der deutschen Verdolmetschung hörte, dass Sie zum Ausdruck gebracht hätten, dass der Vertrag von Nizza möglicherweise besser sei als der Vertrag von Lissabon. Sie sollten die deutsche Fassung noch richtig stellen können. Aus diesem Grund heraus sollten wir die Möglichkeit suchen, deutlich zu machen, dass wir die gemeinsamen Herausforderungen mit all den großen Punkten nur über den Vertrag von Lissabon besser bewältigen können. Herzlichen Dank.

3-051

Edite Estrela (PSE). – Senhor Presidente em exercício, o senhor falou de uma Europa com regras. Falou, aliás, muito de regras. Ora, uma das regras da democracia é o cumprimento dos compromissos. O senhor tinha-se comprometido a ratificar o Tratado de Lisboa até ao fim de 2008. Não o fez, e fez mal. Por isso pergunto: "Quando é que a República Checa vai ratificar o Tratado de Lisboa?"

O senhor também falou de autoconfiança. A mim pareceu-me arrogância. O Governo checo, incluindo o seu Presidente, tem todo o direito a dizer e fazer o que quiser, mas não pode esquecer que pertence à União Europeia e que agora fala em nome de cerca de 500 milhões de cidadãos e em nome de 27 Estados-Membros.

Por isso não pode ignorar que 25 Estados-Membros já ratificaram o Tratado de Lisboa e que a Irlanda já marcou um segundo referendo. E, felizmente, as sondagens dão uma maioria ao SIM. Os irlandeses perceberam que, nesta conjuntura internacional particularmente difícil, o pertencerem à União Europeia e à Zona Euro os protegeu de males maiores.

Falta agora a República Checa dizer quando vai ratificar o Tratado de Lisboa. Como disse o meu líder, Martin Schulz, numa altura em que a Europa enfrenta desafios sem precedentes, é necessário que a Europa fale a uma só voz. Ora isso só será possível com o Tratado de Lisboa.

3-052

Marco Cappato (ALDE). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, Presidente Topolánek, lei ha parlato della *partnership* orientale. La *partnership* è un'invenzione abbastanza recente di questa Unione europea, non esisteva nell'Europa che volevano i padri fondatori del Manifesto di Ventotene, nell'Europa dei primi lustri dopo la guerra mondiale. Era l'Europa che dava ai suoi confini la prospettiva dell'adesione anche nei confronti dell'Europa orientale e dell'Europa dell'Est. L'Europa è stata un fattore di pace non perché offriva prospettiva di *partnership* ai suoi confini, ma perché offriva la prospettiva della *membership*, di fare parte di essa.

Ecco, la Presidenza francese che l'ha preceduta, invece, è stata molto chiara, se parliamo di barriere, nel voler definire i confini dell'Europa, sbattendo le porte in faccia innanzitutto alla Turchia e rendendo chiaro che l'Unione europea vuole chiudere i suoi confini. Il risultato di questo è nei confini dell'Unione europea – nei decenni passati c'era la speranza per paesi come il suo, oggi invece ci sono le guerre e le tensioni in Medio Oriente, nei Balcani, nel Caucaso, negli Urali e nel Magreb.

Ecco l'invito che vogliamo farle, come Partito radicale non violento, è di prendere in considerazione l'urgenza, di nuovo, degli Stati Uniti d'Europa, che si aprono alla *membership*, ai membri, e non ai rapporti confusi della *partnership*, *partnership* che nega l'integrazione di ciò che è più importante: i diritti civili e politici per i cittadini europei e ai confini dell'Europa.

3-053

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Madam President, I would like to congratulate the President-in-Office on the ability which his presidency has already demonstrated to deal with a number of issues.

Many Swedes still have the feeling that Prague is to the east of Stockholm, due to the heritage of the political geography of the last century. That is wrong, and your presidency, Mr President-in-Office, will restore the Czech Republic to its proper place in our mental maps – at the heart of Europe in history, as well as in the future.

May I also express the hope that you will pave the way well for the Swedish presidency: as regards climate issues and competitiveness, where it is so important for you to demonstrate that we will tackle the economic problems with openness, without protectionism and with the dynamics of an open economy; and regarding energy issues, where you will play a crucial role, since you are clearly very well-placed. The times we are living in underline the need for reforms and change.

I think it is fair to say that solidarity and security as regards energy means that we need to reform and deepen the European internal energy market. Without that, we will be exposed to different threats and attempts to divide us, to fragment us. One aim should be to ensure that no one can control the supply and production of gas and electricity at the same time as distribution; to ensure that we will have one common market. If that can be achieved during your presidency, it will be a strategic step forward that I hope we can all congratulate you on in six months' time.

3-054

Maria Berger (PSE). – Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Ratspräsident! Gemeinsam mit einigen Kolleginnen und Kollegen, die heute hier im Saal sind, habe ich vor dem Jahr 2004 zu jenen Abgeordneten gehört, die sich als Mitglieder

des Gemischten Parlamentarischen Ausschusses in besonderem Maße für die Mitgliedschaft Tschechiens eingesetzt haben. Es ist deshalb heute auch für nichttschechische Abgeordnete ein besonderer Tag, erstmals eine tschechische Präsidentschaft begrüßen zu dürfen. Gerade als österreichische Abgeordnete muss ich auch noch dazusagen, dass es nicht immer sehr populär war, sich in Österreich für einen Beitritt Tschechiens stark zu machen. Wir gehören daher sicher zu jenen, die dem tschechischen Vorsitz besondere Unterstützung anbieten und die ersten Anfangsschwierigkeiten nicht überbewerten wollen. Die doch etwas einseitige erste Stellungnahme zum Gazakonflikt oder auch die Stellungnahme des Staatspräsidenten zu angeblich zu hohen sozialen und ökologischen Standards wurden ja schon genannt. Aus österreichischer Sicht schmerzt uns besonders die verständnisvolle Reaktion auf die Pläne der Slowakei, Bohunice wieder in Betrieb zu nehmen, was eindeutig gegen bestehendes EU-Recht verstoßen würde.

Von dem sehr hervorragenden Philosophen und Schriftsteller Jiří Gruša gibt es eine „Gebrauchsanweisung für Tschechien und Prag“. Ich kann allen Kolleginnen und Kollegen nur empfehlen, diese äußerst humorvolle Lektüre zu genießen. Es gibt noch keine Gebrauchsanleitung für Europa in schriftlicher Form. Sollte es sie je geben, wird jede neue Präsidentschaft gut beraten sein, Unterstützung, die ihr im Europäischen Parlament oder von den Regierungen der Nachbarstaaten angeboten wird, nicht auszuschlagen.

3-055

Othmar Karas (PPE-DE). – Frau Präsidentin! Herr Ratspräsident, Sie haben eine besondere Verantwortung. Die tschechische Ratspräsidentschaft hat holprig begonnen, die Kunstpräsentation provoziert und sorgt für Empörung. Aber das ernsthafte Bemühen, nun Tritt zu fassen, die Verantwortung für die gesamte Union wahrzunehmen, ist nicht erst seit heute spürbar. Die Vorbereitungen scheinen gut. In Ihrem Programm setzen Sie die richtigen Schwerpunkte. Wir werden Sie aber danach bewerten, mit welcher Entschlossenheit, welchem persönlichen Einsatz, welcher europäischen Gesinnung und welcher Erfolgsquote Sie diese umsetzen.

Kommissionspräsident Barroso hat gemeint, dass die EU in diesem Halbjahr auf die Probe gestellt wird. Die tschechische Ratspräsidentschaft und die tschechische Regierung stehen auf dem europapolitischen Prüfstand. Wir werden diese Bewährungsproben nur meistern, wenn wir gemeinsam unser Bestes geben. Daher bitte ich Sie auch, damit aufzuhören, die Innenpolitik gegen die Europapolitik auszuspielen oder Ihre Ratspräsidentschaft mit innenpolitischen Fragen zu belasten. Sagen Sie den Bürgerinnen und Bürgern doch deutlich, dass Sie jetzt schon spüren, beim Gaskonflikt, in Gaza, beim Vorgehen der Slowakei bei Bohunice, bei der Finanzkrise, dass Sie mit dem Lissabon-Vertrag Ihre Funktion stärker und besser im Gleichklang mit den anderen europäischen Institutionen ausüben könnten.

Die Europäische Union ist eine Werte- und eine Rechtsgemeinschaft. Ja, wir haben Regeln! Wer diese Regeln nicht einhält, wer Versprechen nicht umsetzt, handelt unsolidarisch. Die Rechts- und Wertegemeinschaft, die politischen Ziele vereinen uns trotz aller Unterschiede.

Daher fordere ich Sie auch auf: Verstecken Sie sich nicht hinter Irland, setzen Sie einen Schritt, ratifizieren Sie den Lissabon-Vertrag vor dem Europatag 2009, noch während Ihrer Ratspräsidentschaft! Wir werden Sie nach Ihren Taten messen und nicht nach den Aussagen Ihres Präsidenten in Tschechien.

3-056

Gary Titley (PSE). – Madam President, I was interested that the Czech President-in-Office said that the opposition is trying to torpedo the Czech presidency because, from where I sit, the Czech President is doing a very good job all on his own of torpedoing the Czech presidency.

I notice the Czech presidency states that it is doing all it can to enlarge the European Union and to admit Croatia. If it is doing all it can, why can it not ratify the Lisbon Treaty? After all, the Czech presidency agreed to it and, therefore, should fulfil its obligations.

We must be honest: it is not a great start to a presidency. The Czech President describes the climate change package as a silly luxury. The Czech Finance Minister describes the economic recovery plan as being reminiscent of the Communist era. We have a so-called work of art – which has given offence to everybody, but particularly the Bulgarians – and the first statement on the Gaza crisis had to be withdrawn several hours later.

What we need at the moment is leadership, and what I have seen so far has taught me that the sooner we get a full-time president of the Council the better, because it is only coherent European action that will deliver security to Europe, will deliver world influence and deliver economic recovery. So let us have some leadership.

(The President cut off the speaker.)

3-057

Josef Zieleniec (PPE-DE). – Paní předsedkyně, české předsednictví si zaslouží uznání za aktivní roli při řešení sporu o obnovení dodávek českého plynu. Bylo by však velkou chybou, kdyby se mělo zastavit před řešením chronických příčin tohoto problému.

Je zřejmé, že jeho původ leží v ruských ambicích rozšířit sféru vlivu na území Ukrajiny a dále do středu Evropy. Snahou EU proto musí být udržet Ukrajinu v hledáčku Unie. To ale nebude možné, bude-li Ukrajina nadále zaštiťovat neprůhledné transakce a držet se tzv. přátelských cen, které neodpovídají tržní realitě a Ukrajinu udržují v politické závislosti na Rusku.

Mezi priority českého předsednictví patří energetická bezpečnost a posílení východního partnerství. Zásadním aspektem tohoto partnerství musí být pomoci Ukrajině co nejrychleji nastavit tržní ceny energií dojednané v rámci dlouhodobých smluv.

Předsednictví by také mělo v Kyjevě vyvinout účinný tlak na zrušení neprůhledných ekonomických struktur, které podkopávají snahy o reformy vedoucí k právnímu státu. Pouze silný vnější tlak na Ukrajinu a aktivní spolupráce může pomoci k obětování krátkodobých a často osobních zájmů ve prospěch reálné nezávislosti na Rusku a právního státu bez všudypřítomné korupce. Bez vyčištění stolu na Ukrajině přitom nelze očekávat, že EU bude s to účinně čelit stále asertivnější ruské politice vůči východní a střední Evropě.

Na začátek úzké spolupráce EU s Ukrajinou bude ten pravý čas ihned po zažehnání plynové krize. Nepodaří-li se nyní českému předsednictví vyvinout jménem EU účinný tlak na ukrajinské představitele, budeme příště svědky nejen dalších mrazivých dnů bez plynu s nemalými důsledky pro ekonomiky členských zemí, ale především nebezpečného posunu geopolitických poměrů ve střední a východní Evropě.

3-058

Proinsias De Rossa (PSE). – Madam President, like everyone in this Parliament I wish the Czech Presidency-in-Office well. However, I am appalled, President-in-Office, by your disgraceful comment here this morning that Lisbon is worse than Nice. That is not only untrue, it is divisive and it is a breach of trust. Now you have to seriously consider withdrawing your comments here this morning in relation to Lisbon.

We need the more united democratic effective Union offered by Lisbon to face the many problems, any one of which can plunge our world into conflict: energy security, climate change, the economic and financial crisis, and the many wars in many regions. As President-in-Office, your task is to mediate for, and lead, Europe based on our common values of solidarity – internally and externally – a social market economy, multilateralism and equality between men and women – and that includes the right of both men and women to share the task of parenting.

President-in-Office, you must park your conservative and neo-liberal views for six months, otherwise you are going to be in conflict constantly with this Parliament for those six months. Ireland will probably have a referendum on a clarified Lisbon Treaty in the autumn of this year. I will work hard to ensure a positive outcome for Ireland and Europe. Your comments here today have made that task much harder. If the referendum fails, Sir, you will not be thanked by the vast majority of Europeans.

(The President cut off the speaker.)

3-059

Jerzy Buzek (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Panie Premierze! Panie Przewodniczący Komisji! Gratuluję przede wszystkim Panu Premierowi objęcia prezydencji i gratuluję także trudnych, ale i udanych pierwszych dwóch tygodni tej prezydencji, Panie Premierze! Rozumiem doskonale słowa Pana Premiera na temat narodowej tożsamości, którą my – kraje pomiędzy wschodem a zachodem Europy – budowaliśmy z wielkim oddaniem.

Chciałbym zwrócić uwagę na sprawę, która wydaje mi się kluczowa dla tego półrocza: trzeci pakiet energetyczny. Ten pakiet mówi, po pierwsze, o wspólnym rynku energii, o wspólnej europejskiej agencji współpracy narodowych regulatorów, o połączeniach transgranicznych i wspólnych inwestycjach, a więc mówi o integracji, a innymi słowy o solidarności energetycznej, o bezpiecznym zasilaniu w energię.

Po drugie, trzeci pakiet energetyczny to także liberalizacja, sprawiedliwe reguły dostępu do sieci, czyli konkurencyjność rynku, a to oznacza zawsze mniejsze koszty i szkody dla środowiska i tańszą energię dla konsumentów, a więc tańszą energię dla gospodarki, co może pomóc w przezwyciężeniu kryzysu.

Po trzecie wreszcie, trzeci pakiet to sprawiedliwe reguły działania krajów zewnętrznych na naszym rynku, wspólne kierunki zaopatrzenia krajów unijnych i możliwości transportu przez kraje trzecie. W kontekście partnerstwa wschodniego i wschodniego wymiaru Unii trzeci pakiet ma także, jak widać, swoją wymowę.

W każdym z trzech najważniejszych priorytetów Pańskiej prezydencji – energia, ekonomia, europejski wschodni wymiar – trzeci pakiet może być użyteczny. Apeluję do Pana Premiera o ten właśnie priorytet i o pełne...

(Przewodnicząca odebrała mówcy głos)

3-060

Jan Andersson (PSE). – Fru talman! Även jag välkomnar det tjeckiska ordförandeskapet. Under detta ordförandeskap kommer vi att ha låg tillväxt, och arbetslösheten kommer att öka. Vi har en ekonomiskt svår situation. Jag läste *Financial Times* förra veckan om president Klaus lösningar, som jag inte alls håller med om. Han säger att vi måste minska på ambitionerna när det gäller miljöpolitiken och klimatpolitiken, och vi måste minska på ambitionerna när det gäller socialpolitiken. Det är *fullständigt* fel väg att gå! Om Europa ska kunna konkurrera i framtiden måste vi satsa på modern miljöteknik. Vi måste satsa på modern infrastruktur för att vi ska få ett långsiktigt hållbart samhälle, och på en aktiv klimatpolitik. Det ger högre tillväxt och ökad sysselsättning.

Likadant är det med socialpolitiken. Vi måste satsa på en socialpolitik med rättvisa arbetsvillkor, likabehandling av löntagare, en god arbetsmiljö osv. Det innebär inte lägre tillväxt, utan det innebär mer långsiktigt hållbar tillväxt.

Till slut skulle jag vilja ta upp familjepolitiken. När jag läser i ert program om familjepolitiken handlar det om en ålderdomlig familjepolitik. En modern familjepolitik handlar om mäns och kvinnors lika ansvar för barn och yrkesliv. Ni visar på en helt annan väg i ert program.

3-061

Румяна Желева (PPE-DE). – Благодаря, г-жо Председател. Като член на Европейския парламент от България, аз приветствам чешкото председателство за това, че поставя енергетиката и енергийната сигurnost сред своите ключovi приоритети. През последните дни голяма част от европейските страни-членки се оказаха заложници на спора между Украйна и Русия. Само в България над 160 000 домакинства останаха без отопление. За съжаление, българското правителство не бе в състояние да помогне на своите граждани по време на тази криза. България се оказа единствената държава в съюза без алтернативни източници, доставчици и запаси на газ. Ние трябва да се поучим от този случай.

Уважаеми колеги, мисля, че говоря от името на целия Парламент, когато казвам, че не можем да позволим европейските граждани да плащат цената на политическите игри на държави, използващи енергийните си ресурси като политически инструменти. Затова вярвам, че ние се нуждаем от устойчиви решения в енергийната област. Нуждаем се от обща европейска енергийна политика. Важен елемент от нея е подобряването на енергийната инфраструктура. Когато говорим за европейска енергийна солидарност, това ще рече общи енергийни проекти на Европейския съюз и избягване на сегашната практика на двустранно договаряне.

Иска ми се също така да вярвам, че не след дълго в Европа ще е възможно да се изграждат общоевропейски ядрени енергийни мощности като съвместни проекти на държави-членки. В този контекст приветствам чешкото председателство, че поставя като друг ключов приоритет и разширяването на аспектите на сътрудничество със страните от Южен Кавказ, Украйна и Балканите. Само интегриран подход, който отчита интересите и произтичащите от тях възможности, както за страните-членки, така и за държавите от споменатите региони, може да бъде гаранция за преодоляването и предотвратяването на кризи като газовата, която току-що изживяхме. Ние трябва да действваме веднага и да направим това, което е най-добро за Европейския съюз. Нуждата от конкретни действия в посока обща европейска енергийна политика сега е по-голяма от всякога.

Пожелавам успех на чешкото председателство.

3-062

Katalin Lévai (PSE). – Tisztelt elnök asszony, tisztelt miniszterelnök úr! A cseh elnökség az „Európa korlátok nélkül” jelmondatot választotta az elnökség szlogenjéül, és kiemelten fontosnak tartja a prioritások között az energiapolitikát és a gazdasági stabilitást. Mindezek mellett szeretném hangsúlyozni, hogy ezek közé a prioritások közé kerüljön be az európai polgár.

Sürgetném azt, hogy nagyobb figyelmet fordítsanak olyan kérdésekre, amelyek a polgárok mindennapi életét közvetlenül is befolyásolják. Nagyobb hangsúlyt kellene fordítani a modern európai szociális programok megerősítésére, az európai szolidaritás és az esélyegyenlőség biztosítására, a kisebbségi politika megvalósítására. És egyetértsek azokkal, akik a Lisszaboni Szerződés ratifikálását sürgetik.

Az állampolgárokat az európai politikába fokozottabban be kell vonni, mert úgy vélem, hogy a szociális csomagok és a hatékony kommunikáció hiánya azt okozza, hogy az állampolgárok egyre inkább bizalmatlanok az európai intézményekkel szemben. Különösen fontosnak tartanám az oktatás szerepét ... [az elnök asszony megszakítja a beszédét]

3-063

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Vážený předsedo Rady, kolegyně a kolegové, začátek českého předsednictví byl ve znamení konfliktu v Gaze a energetické krize. Po vlně uštěpačných a nedůvěřivých hlasů, zda Češi jsou schopni vést Unii, teď nejen Evropa překvapeně sleduje, jak odpovědně a efektivně se české předsednictví zakouslo do řešení nečekaných krizí. Ptám se však, zda byly tak nečekané, a oceňuji, že je česká vláda začala řešit již o Vánocích, protože je francouzské předsednictví nedokázalo utlumit v začátku.

Přála bych si, abyste se podobně neohroženě také pustil do jednání s Čínou, která cílevědomě narušuje pravidla světového obchodu, podporuje nekalou soutěž a ohrožuje zdraví Evropanů chrlením padělaných a nebezpečných výrobků. Evropští rodiče už dnes například jen stěží seženou zdravotně nezávadné dětské boty a Radu a Komisi to dosud moc nezajímalo.

Vítám proto, že jste mezi prioritami uvedl také Evropu ve světě. Ujišťuji Vás, že Evropa je velice otevřená pro světový obchod, ale žádný předseda Rady dosud nedokázal zajistit spravedlivou reciprocitu a otevřít také dokořán čínský prostor pro evropský průmysl. Věřím, že Vy budete s vaším kvalitním týmem úspěšnější.

Pane předsedo, gratuluji Vám k prezentaci opravdu kvalitního a reálného programu pro Evropu a také k Vašemu osobnímu růstu. Na to, že jste leaderem politické strany, jejíž někteří dnešní ministři hlasovali v roce 2003 proti našemu vstupu do Unie, si vedete náramně dobře na evropské scéně. Jenom doufám, že takové názorové dorůstání Vašich stranických kolegů zaznamenáme i ve věci Lisabonské smlouvy.

Média informují, že Irové pod tlakem finanční krize více chápou, že je to dobrý instrument, který byl sepsán pro dobu nepohody. Doufám, že se na smlouvu příznivě začnete tvářit i Vy, i za cenu, že Vás prezident Klaus vymaže ze svého mobilu. Přeji nám všem úspěch českého předsednictví, a to i přes pluralitu našich názorů.

3-064

Κατερίνα Μπατζελή (PSE). – Κυρία Πρόεδρε, κύριε Πρωθυπουργέ, πέραν των ζητημάτων της εξωτερικής πολιτικής, της αντιμετώπισης της οικονομικής κρίσης και της επικύρωσης της Συνθήκης της Λισαβόνας, μία από τις βασικότερες προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να είναι η νεολαία. Διάβασα την προτεραιότητα στο πρόγραμμά σας. Πιστεύω ότι το πρόγραμμά σας θα πρέπει να είναι πιο ολοκληρωμένο και πιο διαδραστικό στα ζητήματα της νεολαίας.

Οι νέοι δεν πείθονται πλέον με διακηρύξεις και υποσχέσεις Δεν αισθάνονται ασφάλεια έναντι ενός κράτους που καταρρέει ανήμπορο να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση. Δεν αποδέχονται τα εκπαιδευτικά συστήματα που τους βάζουν στην αγορά της ανεργίας και της κοινωνικής απαξίωσης. Δεν αποδέχονται τον ευρωσκεπτικισμό, τη φοβία απέναντι στην Ευρώπη. Έχουν πρόβλημα με την επικύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Συγκρούονται σε καθημερινή βάση. Η νέα γενιά είναι αυτή που μπορεί να κατανοήσει τι σημαίνει ...

(Η Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια).

3-065

John Bowis (PPE-DE). – Mr President, I should like to say to the President-in-Office that his country is symbolised for me by two men: Franz Kafka and Jan Palach. Both symbolise the struggle for freedom and for democracy and both showed the frustration, the pain and the sacrifice that can sometimes come in that struggle.

For that reason I think, Mr President-in-Office, you will have a particular insight into the struggle in Gaza and you will understand the pain and the frustration of the people of Gaza and the people of Israel. I hope you will, therefore, throw everything into stopping the slaughter that is going on there.

You will also be able to reach out to the American President on the issues of climate change and bring him into the equation for Copenhagen.

At home you will have the chance to make your mark in the remaining legislative proposals of this Parliament – and I highlight the new opportunities for citizens that will flow from cross-border health, an item I know is on your agenda.

You mentioned the free movement of knowledge. Nowhere is that more important than in medical science, and that goes, too, for mental health. I have had the privilege of supporting some of the work for reform on mental health in the Czech Republic. I know you will want to further those reforms not just in your country but throughout Europe. I would like you to cast your mind back to June when we set out the mental health pact for the European Union. It is not on your list at the moment, but I hope you will ensure that it is on your agenda as an item to be furthered because, above all, our task – your task – is to benefit those people in our community who are vulnerable and need our support. I know you will do your best in that, and I wish you well in all your endeavours.

(Applause)

3-066

Józef Pinior (PSE). – Pragnę rozpocząć od wspomnienia sprzed 21 lat podziemnego spotkania opozycji z obydwu krajów zorganizowanego przez Solidarność polsko-czechosłowacką w Karkonoszach, na granicy polsko-czechosłowackiej.

Republika Czeska jest pierwszym krajem Europy Środkowo-Wschodniej obejmującym prezydencję Unii. Panie Premierze, to zobowiązuje. Czechy na czele Unii Europejskiej stają się dziedzicem środkowo-wschodniej tradycji walki o zniesienie żelaznej kurtyny, o demokratyczną wspólnotę społeczeństw kontynentu europejskiego. Podkreślam szczególną intelektualno-polityczną wagę czeskiej prezydencji.

Spośród wielu priorytetów podstawowe dotyczą doprowadzenia do zakończenia ratyfikacji traktatu lizbońskiego oraz wzmocnienia wspólnej polityki zewnętrznej Unii Europejskiej. Bardzo ważnym zadaniem pozostaje również przygotowanie strategii stosunków transatlantyckich po wyborze nowego prezydenta Ameryki. Na zakończenie chciałbym wyrazić życzenia szybkiego powrotu do zdrowia prezydenta Václava Havla po jego ostatniej operacji.

3-067

Mihael Brejc (PPE-DE). – Češko predsedstvo je izrazilo pripravljenost, da posreduje v zastoju pogajanj pri vstopu Hrvaške v Evropsko unijo. Dovolite mi, gospod predsednik, da vas pri tem spomnim, da mora vsaka kandidatka predložiti verodostojne dokumente. Če dokumenti niso verodostojni, jo je treba na to opozoriti.

V primeru Hrvaške je Hrvaška v zemljevidih vrisala mejo, ki pa je sporna. V dokumentih ni navedla, da je ta in ta del meje sporen, ampak preprosto vrisala mejo tako, kot jo sama vidi. Tak dokument seveda ne more biti verodostojen, ker pač zadeva spor med dvema državama, ki se bo reševal na drugem mestu. To je bilateralni spor med dvema državama, sicer prijateljskima državama z odličnim sodelovanjem, pa vendar spor, ki ga bomo nekje drugje reševali. Torej, želel bi na to opozoriti, da ne gre za kaprico Slovenije, ko opozarja, da dokumenti Hrvaške niso verodostojni, ampak da gre za dolžnost držav članic, da opozorijo kandidatko, da mora predložiti dokumente, ki ustrezajo standardom Evropske unije.

In kakšna je možna rešitev? Veliko predlogov je že bilo, jaz verjamem, da bo češko predsedstvo poskusilo prav tako poiskati ustrezen predlog, morda je rešitev ta, da Hrvaška predloži sklep vlade in parlamenta, v katerem jasno piše, da so te meje orientacijske, provizorične ali kakor koli že, ustrezen izraz pač, ki jasno pove, da so meječasne in da niso še določene. Na ta način bi po mojem mnenju počasi prišli naprej in omogočili, da bi Hrvaška čim prej vstopila v Evropsko unijo, kar je tudi interes Slovenije.

Na koncu mi dovolite, da vam zaželim veliko uspeha pri vodenju Sveta Evropske unije.

3-068

Richard Falbr (PSE). – Na hlavu předsedy Rady se snesla kritika, já se úmyslně nepřidám. V českých pohádkách na hradě obvykle sedí moudrý král, který nikoho neprovokuje, neuráží a není odborníkem na všechno. Není tomu tak na Pražském hradě. Avšak nic není dokonalé. Přesto věřím předsedovi Rady, že se s tímto handicapem úspěšně vyrovná a splní to, co nám dnes slíbil. Znáám ho téměř dvacet let a těší mě pozorovat, jak i členství v Evropské unii působí kladně na jeho politický růst. Držím mu palce, protože i pro mě platí to, co říkají Španělé: „Con mi patria, con razón o sin ella“, co říkají Angličané: „Good or bad, my country“ a já říkám: „V dobrém i zlém se svou vlastí“.

3-069

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Úvodom svojho vystúpenia chcem vyjadriť radosť, že naša bratská Česká republika hneď na začiatku svojho predsedníctva vyvrátila pochybnosti o schopnosti nového členského štátu viesť a spravovať záležitosti Európskej únie.

České predsedníctvo dokázalo, že vie reagovať a konať v kritických situáciách, akými sú vojna v Gaze a zastavenie dodávok plynu z Ruska do EÚ. Ako zástupkyňa Slovenska, ktoré odoberá takmer 97 % plynu z Ruska a je spolu s Bulharskom v najkritickejšej situácii, by som chcela oceniť osobnú zaangažovanosť premiéra Mirka Topolánka pri vyjednávaní s ruskou a ukrajinskou stranou. Pán premiér, Slovensko nemá stále plyn, preto potrebuje vašu aktívnu pomoc aj naďalej. Európa potrebuje spoločnú energetickú politiku, potrebuje zlepšiť svoju vyjednávaciu pozíciu v energetickej oblasti.

Francúzsko začalo svoje predsedníctvo rusko-gruzínskym konfliktom, české predsedníctvo sa musí vysporiadať s obchodno-politickým sporom medzi Ruskom a Ukrajinou. Som presvedčená, že dozrel čas poučiť sa z týchto udalostí. Dôležité je identifikovať oblasti, kde je EÚ závislá od Ruska, a zároveň i oblasti, kde je Rusko závislé od EÚ. Vzťahy s Ruskom sú dôležité, avšak je neprípustné, aby Rusko plyn zneužívalo ako politickú zbraň. Je potrebné urýchlene sa zaoberať otázkou diverzifikácie zdrojov energetických surovín a výstavbou plynovodu Nabucco. Pán premiér, Slovensko je v mimoriadnej situácii a vidí vo vás spojencov v otázke strategického rozhodnutia o Jaslovských Bohuniciach. Rovnako prosím o pomoc aj Vás pán Barosso, predseda Európskej komisie.

Osobne si myslím, že existujú stále veľké rezervy pri napĺňaní slobody pohybu osôb, preto vítam motto českého predsedníctva Európa bez bariér.

Prajem českému predsedníctvu, aby svoj program 3E úspešne naplnilo a priblížilo EÚ k dosiahnutiu lisabonských cieľov.

3-070

Miloš Koterec (PSE). – Pán premiér, ako bývalý krajan Vás s potešením vítam na pôde Európskeho parlamentu a želim Vám veľa šťastia pri napĺňaní predsavzatí, ktoré ste nám predstavili.

Vaše 3E priority sú určite aktuálnymi problémami Európskej únie, ale verím, že v časti ekonomika nezabudnete ani na jej sociálne aspekty, tak dôležité pre veľkú väčšinu občanov EÚ. Keď som Vás videl na oslavách prijatia eura na Slovensku, bol som rád, že EÚ má v novom predsedovi Rady podporovateľa tesnejšej integrácie krajín Únie. Ešte viac ma však

rovnako ako väčšinu tohto Parlamentu poteší, ak prispejete k ratifikácii Lisabonskej zmluvy v Českej republike. Bez nej sa aj priority, ktoré ste si vytýčili, budú ťažko naplňať. Ak chceme, aby EÚ bola, ako ste napríklad spomenuli, nielen platcom, ale aj hráčom vo svete, musíme urobiť tento krok.

Pán premiér, ako bolo viackrát povedané, dôležitým momentom počas Vášho predsedníctva budú európske voľby. Účasť na nich bude významná pre ďalších 5 rokov politiky EÚ, a tu môže hmatateľná podpora Rady zohrať veľkú úlohu. Keď Slovensko vypadne na majstrovstvách v hokeji a Česká republika sa kvalifikuje ďalej.....

(Prejav bol prerušený).

3-071

Tunne Kelam (PPE-DE). – Madam President, I would like to extend the warmest Estonian support for the Czech presidency. Truly increased competitiveness is the best remedy for the economic crisis, with the completion of four basic freedoms. President-in-Office, I support your idea of developing to the full extent the Eastern Partnership. We understand now how important it is to engage countries like Ukraine and Georgia to the rule of law and democratic accountability.

Last September the European Parliament suggested marking 23 August as a day of joint commemoration of the victims of Communism and Nazism. We trust that you will take the lead in convincing all the 27 governments to officially mark this day, beginning from next August. We also expect you to lead us to a European moral and political assessment of the crimes committed under totalitarian Communism.

(The President cut off the speaker.)

3-072

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – "Economie, Energie și Uniunea Europeană în lume" este motto-ul președinției cehe a Uniunii. Cetățenii europeni așteaptă ca instituțiile europene să îi protejeze împotriva crizelor și să le îmbunătățească calitatea vieții. Planul de redresare economică a Uniunii Europene, creșterea eficienței energetice și siguranța aprovizionării cu energie sunt astăzi prioritățile cetățenilor europeni.

Solicit președinției cehe ca, în ciuda apropierii alegerilor europene, sau mai ales din acest motiv, să dăm dovadă de viziune, de voință politică și mai ales de angajament față de cetățenii europeni. Împreună putem să ajungem la un acord în primă lectură pentru Directiva privind eficiența energetică a clădirilor și vă asigur că atât Parlamentul European, cât și Comisia Europeană sunt gata să vă sprijine pentru ca Directiva privind eficiența energetică a clădirilor să se numere printre rezultatele președinției cehe.

3-073

Marios Matsakis (ALDE). – Madam President, having had the traumatic experience of Russian Communism in the past, the Czech Republic has now gone to the extreme of attaching itself firmly and with obedience to the USA. This is demonstrated clearly not just by your stance on Gaza and the Lisbon Treaty, President-in-Office, but also by your Government's decision to station American missiles on Czech soil. Your willingness to serve faithfully the Washington administration at the expense of putting Europe's peace at risk is unacceptable and suspicious.

Your country is today part of the EU, not of the US, and you must make sure your Government acts accordingly. American satellite states have no place in our Union. So, you must make up your mind: EU or US? You cannot have both!

3-074

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – Pani Przewodnicząca! Panie Premierze! Prezydencja czeska, jako pierwsza od wielu lat, do agendy sformułowanych celów nie włączyła umarłej eurokonstytucji przedstawianej obecnie jako traktat lisboński. Ta realistyczna postawa napawa optymizmem, dowodzi poszanowania demokracji oraz zasady jednomyślności w Unii Europejskiej.

Czeskie przewodnictwo postanowiło skupić się na najważniejszych bieżących problemach: m.in. konflikcie w Gazie i bezpieczeństwie energetycznym. Na początku nie planowano ingerować w gazowy konflikt rosyjsko-ukraiński. Niemniej jednak, gdy dotknął on wiele krajów członkowskich Unii, pan premier Topolánek podjął się mediacji. Oczywiście jest, że przez sześć miesięcy prezydencja nie zrealizuje wszystkich nakreślonych celów, ale już pierwsze dwa tygodnie wskazują, że może okazać się skuteczna wbrew kasandrycznym przepowiedniom europejskich polityków zasiadających także w tej Izbie. W imieniu delegacji...

(Przewodnicząca odebrała mówcy głos)

3-075

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, г-жо Председател. До мен достигна новината, че в Брюксел под патронажа на чешкото председателство е поставено нещо, наречено произведение на изкуството, на което моята страна, България, е изобразена като тоалетна. Това е страшно обидно и не отговаря на традициите на Европейския съюз за партньорство и взаимно уважение, и затова настояваме това пано да бъде незабавно премахнато от чешкото

председателство и от този, който въобще си е позволил да постави такава обида към една от държавите-членки, която не може да се понесе от нас. И ако то не бъде свалено незабавно, това пано, ние с моите колеги ще отидем и ще го свалим лично със собствените си ръце.

3-076

Mirek Topolánek, úřadující předseda Rady. – Děkuji za slovo, já bych úvodem svého závěrečného vystoupení chtěl poděkovat za všechny názory, bylo to velmi vlídné přijetí, já jsem ani takové neočekával. Chtěl bych současně říct, že naše předsednictví a moje pozice předsedy Evropské rady bude po celý půlrok v úzkém kontaktu a v úzké spolupráci právě s Evropskou komisí. Prvních čtrnáct dní ukázalo, že naprosto permanentní, každodenní a opravdu velmi usilovný kontakt nejenom s Josém Manuelem Barrosem, ale s celou Komisí zabezpečil společný postup v těch problémech, které nás na začátku roku postihly, a já tady demonstruji nejenom spolupráci s Evropským parlamentem, ale hlavně komunikaci při řešení těch operativních problémů s Evropskou komisí a chtěl jsem předsedovi Barrosovi poděkovat.

Já jsem se zařekl, než jsem zde šel, že nebudu žertovat a jeden vtip, který jsem řekl a kterému by se u nás všichni smáli, jste nepochopili, ale nevadí, já to budu zkoušet znovu a znovu a třeba nakonec i ten německý překlad bude v pořádku a třeba se pochopíme.

Lisabonská smlouva nemůže být mantra. Lisabonská smlouva musí být prostředek, nikoli cíl. Je to prostředek pro lepší fungování Evropské unie. V žádném případě nemůže být vynutitelná. Každá země má své vlastní nástroje a pravidla hry, kterými dosáhne ratifikace. To, že jsem smlouvu podepsal, neznamená, že budu ovlivňovat rozhodnutí obou komor Českého parlamentu, které jsou autonomní, svobodné a rozhodnou se samy. Stejně tak nemíníme ovlivňovat dopředu rozhodnutí irského lidu. Není možné vynutit jakýmkoli způsobem platnost té smlouvy, přestože si myslím, že ta smlouva v dané chvíli je potřebná a fungování Evropské unie usnadní. To je na závěr a dál se k tomu nebudu vyjadřovat, protože svůj osobní postoj k tomu řekl.

Líbil se mi citát pana poslance Kirkhopa, použiji jiný Churchillův citát, který demonstruje to, co si myslím o té stávající době: „Zítřka nemůže přijít žádná další krize, můj diář je totiž už plný.“ Já si myslím, že to, co nás provází ty první týdny, ukazuje, že jsme zvolili správně naše priority a že jsme na to byli i dobře připraveni. My jsme ostatně otázky plynu začali řešit už v polovině prosince během francouzského předsednictví.

Já se omlouvám všem poslancům, na jejichž konkrétní dotazy neodpovím, pokusím se trochu zevšeobecnit tu diskuzi a pokusím se ukázat spíše obecný postoj k řešení těch konkrétních problémů.

Otázka pašování lidí, drog, dětí, obchodování s dětmi apod.: stejně jako probíhá diskuze v tomto parlamentu v úrovni míra svobody a míra bezpečnosti, stejně probíhá i u nás, tzn. směrnice nebo celý ten legislativní plán v rámci rozhodnutí Rady v boji proti pašování lidí chceme akcelarovat. Chci jenom říct, že jsme na to připraveni a jednotlivé prvky těchto problémů chceme naplňovat.

Velká diskuze o Nabucco: ale řekněme si zcela seriózně, že Nabucco bude alternativou k ostatním tranzitním trasám pouze v případě, že to bude i alternativa zdrojů. A ta diskuze o Ukrajině – a můj český kolega Josef Zieleniec to řekl zcela jasně – ten problém je politický a geopolitický, a pokud nyní nedáme, řekl bych, Ukrajině šanci napravit vnitřní problémy, pokud nezamezíme vlastně chování jednotlivých hráčů, ať už osob nebo firem na plynárenském trhu, tak o Ukrajinu v jejím proevropském směřování můžeme přijít, což je samozřejmě geopolitický problém, a můžeme jenom spekulovat o tom, jaké jsou cíle celé té krize, jestli je to jenom krátkodobé zvýšení ceny nebo je to daleko větší tlak na budování Nordstreamu, alternativní severní trasy nebo je to opravdu zamezení evropského směřování Ukrajiny, ale každopádně ten problém má tyto souvislosti a není jenom krátkodobý a není jenom energetický.

Kdybych měl reagovat na doporučení, jestli má být Evropa více liberální nebo více socialistická, já bych se pokusil ještě o jeden žert a řekl bych, že navrhuji kompromis, že by měla být liberálně konzervativní, ale je to žert již poslední.

Směřování České republiky a přijetí eura: já jsem 1. ledna vyhlásil, že 1. 11. t.r. oznámí Česká republika případný termín vstupu. Moje vláda je první vláda, která bude plnit maastrichtská kritéria. Já si myslím, že to nejsou žádné závady, slovenským kolegům blahopřeji a my si počkáme také na to, jakým způsobem a jaký vliv bude mít finanční krize na plnění vlastních pravidel v paktu růstu a stability a na plnění fakticky všech pravidel, kterými se eurozóna řídí. Já se obávám, a to platí i pro řešení finanční krize, že rozměšování vlastních pravidel Evropské unie je destruktivní, a proto když hovoříme o Evropě pravidel, tak budeme samozřejmě trvat na dodržování směrnic ohledně veřejné podpory, ohledně hospodářské soutěže a toto bude jedno z kritérií posuzování všech návrhů v rámci řešení finanční krize. Pravidla platí v dobách dobrých i v dobách zlých, a to platí pro všechny. Tady ta rovnost musí být absolutní.

Přece jenom komentář k Evropě bez bariér: ano, je to myšleno minimálně ve třech významech. V tom ekonomickém, je to odstraňování bariér jednotného vnitřního trhu, v tom mentálním, psychologickém, odstraňování bariér v hlavách jednotlivých Evropanů, což samozřejmě nově přistoupivší země mají jako cíl, a taky odstraňování bariér vnějších,

zamezení protekcionismu, opravdové uvolnění světového obchodu jako jednoho z nástrojů řešení krize, zvyšování poptávky a faktické naplňování závěrů G20 ve Washingtonu.

Možná bych chtěl říct jednu věc, která se mě dotýká osobně a která už se ocitla v médiích. Václav Havel je v nemocnici. Je těžce nemocen. Je to člověk, který symbolizuje naši předlistopadovou, ale i polistopadovou orientaci, a to nejenom České republiky, ale symbolizuje v podstatě pád železné opony. Byl to první Čech, který v tomto Evropském parlamentu vystoupil, a já bych mu jménem nás všech chtěl popřát brzké uzdravení.

Pár reakcí zcela konkrétních na poslance tohoto shromáždění. Mě celkem dojala starost kolegy Roučka o českou vládu a já bych mohl vyjmenovat minimálně šest příkladů z posledních deseti až patnácti let, kdy státy, které předsedaly Evropské unii, měly spoustu vnitřních problémů a předsednictví bylo úspěšné. Bylo to v době vstupu Maastrichtské smlouvy v platnost v Belgii, kdy se měnilo státní uspořádání a přesto to předsednictví neovlivnilo, bylo to v době francouzského předsednictví, kdy se rozšiřovala Evropská unie o Švédsko, Finsko a Rakousko a kdy došlo k vnitropolitické krizi, bylo to v době Amsterdamské smlouvy v roce 1999 během německého předsednictví, kdy měl velké problémy Gerhard Schröder a Lafontaine opustil tuto stranu, bylo to v době zavedení eura v době španělského předsednictví Josého Marii Aznara, bylo to v době irského předsednictví a mohl bych pokračovat. Nemějte žádné obavy o vnitřní problémy české politiky, české předsednictví to neovlivní.

Jaderné fórum: diskuze o jádru nemůže být taková, že ten spor, který tady panuje mezi Zelenými, liberály, konzervativci atd., by měl mít nějaký vynucený výsledek. Právě jaderné fórum, které pořádáme ve spolupráci s Evropskou komisí, které se koná v Bratislavě a Praze, by mělo nastavit novou diskuzi o bezpečnosti, o příležitostech, o rizicích, o potřebnosti a o všem tom, co se vlastně v posledních letech stalo trochu tabu. Odblokování tohoto tabu je vlastně i cílem tohoto slovensko-českého jaderného fóra. Proč je premiér Fico na Ukrajině a v Moskvě je evidentní, problémy Bulharska a Slovenska jsou fatální, jsou to země, které jsou stoprocentně závislé na dodávkách plynu právě z Ukrajiny. Bulharsko umí čerpat ze zásobníku pouze třetinu potřebného výkonu, Slovensko už má omezenou výrobu v tisícovkách podniků, vyhořela mu tepelná elektrárna v Nováčích, je poměrně ve velmi krizové situaci a já jsem s Robertem Ficem v každodenním kontaktu a tu jeho misi podporuji, i když si nemyslím, že bude mít v dané chvíli výsledek. My musíme být podstatně tvrdší vůči oběma hráčům, vůči Ukrajině i vůči Rusku, vůči Naftohazu i vůči Gazpromu. A domnívám se, že ty další kroky musí být daleko efektivnější a tvrdší jak ze strany Evropské komise, tak ze strany českého předsednictví. Musíme případně hledat nástroje, abychom překlenuli některé technické problémy. Není možné, aby z důvodu naprosto zástupného, a to je používání technologického plynu, byly tyto dodávky nezahájeny, tzn. že v tomto smyslu budeme činit další kroky.

Nemluvili jsme mnoho o Balkánu a souvisejících problémech a spousta dotazů byla směřována tímto směrem. Pan kolega Peterle dobře ví, že aby se odblokovaly kapitoly chorvatského přístupového procesu, musí dojít k bilaterálnímu vyřešení slovinsko-chorvatského sporu. Toto není spor evropský, i když začíná fakticky zasahovat do přístupových rozhovorů. V tomto smyslu moje kontakty s oběma premiéry, oběma prezidenty a já bych řekl osobní vstup do tohoto problému snad pomohou řešit slovinsko-chorvatské hraniční problémy.

Je toho mnoho, co bych chtěl ještě říct, nicméně pokusím se vás déle nezdržovat, pokusím se umožnit vaše další jednání. Chci říct úplně na závěr, že si velice vážíme vůbec té možnosti, že můžeme patřit do společenství států, které vzniklo na těch hodnotách a na těch základech, které my po listopadu 1989 můžeme brát znovu za své hodnoty a znovu za své cíle. My si vážíme i té možnosti předsedat celému tomu společenství. Je to něco tak unikátního, co moje generace, která měla v roce 1989 33 let, nikdy nepředpokládala, že se toho dožije. Velice si vážíme i toho, že můžeme řešit spoustu problémů a čeho si vážíme vůbec nejvíce, je vnitřní svobodná diskuze. Svoboda, která nám umožňuje ty problémy ve spektru těch názorů, které jsou na jejich řešení, artikulovat. Já tady mohu jednoznačně deklarovat, že už Tomáš Garrigue Masaryk řekl, že „demokracie je diskuze“ a já chci ve šlépějích tohoto prvního československého prezidenta pokračovat a té diskuzi jsem naprosto otevřený. Dnes vám děkuji za pozornost a těším se příště.

3-077

José Manuel Barroso, President of the Commission. – Madam President, this has been a very interesting discussion, and I am encouraged by the common understanding of the challenges and generally speaking by the support given to the Czech presidency. Once again I reiterate my wish to work loyally, constructively and in the best spirit, with our Czech friends. Their success is also Europe's success.

As some of you have underlined, this is the last presidency before the European Parliament elections. I think it is very important that during these months we all show how relevant all our institutions are to the wellbeing, prosperity and solidarity of our citizens.

It is very important to communicate, and that cannot be done only by the European institutions or only by Member States. We have to do it together in a true spirit of partnership, so a lot of what will happen during these months will be very important for the future of Europe, and also for the respect accorded to our institutions all over Europe.

I would like to use this time to answer some concrete questions put to me, specifically on energy. Yes, we need an urgent revision of the Gas Security Directive. The Commission said so when it presented its strategic energy review last November, and we are working flat-out to put the legislative proposal before the European Parliament and the Council as soon as possible. Yes, we need more solidarity and more progress in terms of energy security in Europe. That was the substance of our strategic energy review presented very recently.

I would like to use this time once again to ask all Member States and European institutions to work more actively on the mechanisms of European energy solidarity. Yes, we also need to accelerate investment in energy infrastructure, interconnectors and energy efficiency. That is why it is so crucial to get the EUR 5 billion of the Community budget allocated for these purposes.

I appeal to you, both Parliament and the Czech presidency, to translate this into practice as soon as possible. Yes, economic recovery needs to be coupled with smart green growth if we want to come out of this crisis stronger. Our proposals are on the table to accelerate the use of Structural Funds for these purposes. Funds are needed for energy efficiency and for energy interconnections, and by the coordination of national stimulus programmes we will align national efforts in this direction as well, in line with European Council conclusions.

Let me also say that getting through this economic crisis and putting Europe back on the path towards sustainable growth will also require respect for Community rules on equal opportunities. Europe needs to continue facilitating the participation of both men and women in the economy, as well as helping combine family and professional life.

A word also on the Lisbon Treaty, which many of you mentioned: we need this Treaty more than ever, ratified by all Member States. Yes, we need to respect all national ratification processes, but when a government, on behalf of a state, signs a treaty it takes a solemn commitment to put it into force.

(Applause)

Many of you spoke about the Czech presidency and how important it is. As some of you said – Mr Nassauer, Mr Brok and others – the very fact that we have a Czech presidency is in itself an event of great importance. It is the first time a former Warsaw Pact country has assumed the responsibility of chairing the European Council. When you think about it, what a great achievement it is, 20 years after the fall of the Iron Curtain, to have the Czech Republic at the head of the European Council, and to have Prime Minister Topolánek and Vice-Prime Minister Vondra cooperating in this responsibility. I have full confidence in what you are going to do.

Let me share with you an experience I had last year during the Portuguese presidency. Prime Minister Socrates of Portugal and I were in Zittau, on the border between the Czech Republic, Poland and Germany, and I saw the emotion Prime Minister Topolánek was feeling at that moment. That border, which once separated us in Europe, between the two sides of Europe, is now a free point of circulation among Europeans from all those countries. It was a great moment and a great achievement, of which we should be proud. That is why I really believe that it is important to defend our values to make a success of this presidency.

Some of you said it is important that the Czech Republic be successful, because it is a small country. I am sorry but the Czech Republic is not a small country, even in European terms. In fact, it is sometimes a sign of an inferiority complex to consider some of our Member States as small countries. Let me tell you that – as Paul-Henri Spaak, one of the founders of our European project, said – in the European Union there are no longer small and big countries; if you like, none of them is big: the problem is that some of them have not yet noticed it.

In fact, when we look at the rest of the world – when we see the dimension of America's strength in terms of defence and in technology; when we see the huge geographical dimension of Russia; when we see the huge demographic dimension of China and India – can we say that there are any big countries in Europe?

There are no longer big countries in Europe. All are great in terms of dignity. For the European Commission all the Member States have exactly the same dignity, but if we want to be big in the world we need the European Union to be strong. We need to act together; we need to use the leverage of all our institutions and, if we act together like that, we will make a difference in the world for good. That is why we need the Lisbon Treaty. That is why we need a common purpose. That is why we need strong institutions. I wish the Czech presidency all the best.

(Sustained applause)

3-078

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Ακολουθεί η ψηφοφορία.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142)

3-079

Gerard Batten (IND/DEM), in writing. – Some of us are very much looking forward to being addressed by President Klaus in February. How refreshing it will be to hear someone who has the intelligence and honesty to doubt the ideological orthodoxies of ever-closer European Union and climate change.

President Klaus has been quite right to compare the European Union to the old Soviet Union. My friend, the heroic Russian dissident, Vladimir Bukovsky says of the European Union, 'I have lived in your future and it doesn't work.' Mr Bukovsky is quite right, the EU is a form of soft communism.

We can only hope that the Czech presidency will be a little more sceptical of the great European project than some previous presidencies. One thing that the Czechs can do is to delay ratification of the Lisbon Treaty until after the second Irish referendum. Then when the Irish vote 'no' again to the failed constitution the Czechs can acknowledge the democratic decision of the only EU nation allowed a referendum and stop the Treaty in its tracks by withholding their ratification. Let's hope that President Klaus is the man to do that.

3-080

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Grazie Presidente e sinceramente buon lavoro alla Repubblica ceca. La sua Presidenza non nasce tra i migliori auspici: l'euroscetticismo di fondo, che ha impennato molti atti cecchi nel recente passato (vedi la mancata ratifica, ad oggi, di Lisbona), non aiuta nemmeno gli ottimisti. La dichiarazione su Gaza del Presidente del Consiglio ha altresì dimostrato uno scarso senso istituzionale: le posizioni vanno concordate con gli altri 26 Stati. Pessimo inoltre il segnale del mancato incontro con il PSE: non era mai accaduto prima che un Presidente del Consiglio non trovasse il tempo di dialogare con un grande gruppo politico presente nel PE. Speriamo ci sorprenda, Presidente, con un'azione efficace ed autorevole: in tal caso, al termine del semestre, avremo l'onestà intellettuale di rendergliene onore.

3-081

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), por escrito. – Sabe-se que a Presidência checa apresentou três prioridades: economia, energia e relações externas. Assim, a apresentação do programa da Presidência checa seguiu as linhas já conhecidas, mas teve algumas particularidades, designadamente quanto à ratificação do projecto de Tratado de Lisboa. O Primeiro-Ministro Checo afirmou a necessidade de respeitar a soberania dos cidadãos irlandeses. Considerou, mesmo, que, se tivessem realizado um referendo na República Checa, talvez o resultado tivesse sido idêntico ao que aconteceu na Irlanda, admitindo a rejeição do projecto de Tratado.

Relativamente à crise do gás, entre a Rússia e a Ucrânia, considerou os dois países culpados, sublinhando razões económicas, estratégicas e políticas na sua actuação, e defendeu uma maior intervenção da União Europeia, mas não foi longe em propostas concretas.

Quanto às questões socioeconómicas, não avançou nada de diferente, o que significa a manutenção das posições neoliberais, das propostas rejeitadas pelo Parlamento Europeu sobre a directiva do tempo de trabalho, do Pacto de Estabilidade, da neoliberal Estratégia de Lisboa, escamoteando a crise económica e as suas consequências graves no plano social.

Também em relação aos crimes de guerra que Israel continua a cometer contra os Palestinos, a sua intervenção foi praticamente nula, o que lamentamos.

3-082

Genowefa Grabowska (PSE), na piśmie. – Prezydencja Czech przypada na czas niełatwy dla całej UE. Kryzys finansowy, energetyczny i recesja gospodarcza są bardziej dokuczliwe niż kiedykolwiek w jej pięćdziesięcioletniej historii. Do tego – czerwcowe wybory do Parlamentu Europejskiego i kolejny konflikt zbrojny w strefie Gazy. Osobiście żałuję, że Czechy nie mają w ręku odpowiednich narzędzi, aby się z tymi problemami uporać. Żałuję, że nie wszedł w życie reformujący Unię traktat lizboński.

To dlatego Unia nie ma wspólnej polityki zagranicznej, nie dysponuje skutecznym systemem podejmowania decyzji, a jej członków nie obowiązuje zasada solidarności energetycznej. I dużo w tym „zasługi” prezydenta Vaclava Klause, którego poglądy na zmiany klimatyczne, reformę UE i walutę euro jeśli nie są wrogie, to na pewno dziwaczne. Dlatego apeluję do czeskiego rządu i premiera Mirka Topolanka, aby we własnym, dobrze pojętym interesie, a także w naszym wspólnym, ograniczył jak tylko to możliwe publiczne wystąpienia Klause w sprawach UE.

Czeskie priorytety w postaci trzech „E”: „Economy”, „Energy”, „External Relations” dobrze opisują europejskie potrzeby. Oczekuję więc, iż spełni się obiecująca zapowiedź ministra Schwarzenberga, że Czechy znacznie „popchną europejskie sprawy do przodu”, a przy tym „nie będą najgorszymi uczniami w klasie”. Z całego serca życzę naszym południowym sąsiadom udanej prezydencji!

3-083

Gábor Harangozó (PSE), in writing. – The Economic Recovery Plan – agreed in December – is a major step in the right direction to cope with the current economic slowdown. It must now see its concrete aspects implemented rapidly and effectively. In this respect, the Union ought to maximise its efforts in facilitating access to available resources. We should, therefore – while restoring confidence in our financial market – particularly improve and simplify measures in order to accelerate implementation of structural and cohesion funds. Cohesion policy is the greatest instrument of solidarity in the Union, and its role in tackling the negative effects of a global crisis of this scale is, of course, essential. Moreover, let me welcome among the priorities of the new Czech presidency the will to initiate discussion on the redefinition of the Less Favoured Areas parallel to the Commission communication. A better delimitation of these areas will indeed help in better targeting their needs and foster their development potentials and thus work in line with the objectives of social, territorial and economic convergence throughout the Union. We need indeed to further our efforts to avoid the negative consequences of the crisis not only on the economy but on our citizens, mainly the most vulnerable ones.

3-084

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), na piśmie. – Wyrażam podziękowanie panu premierowi Mirkowi Topolánkowi, który przedstawił priorytety czeskiej prezydencji. Trzy „E”: Ekonomia, Energia, Europa w świecie, które mają stanowić kościec przewodniczenia Wspólnocie, doświadczając dodatkowych, nieplanowanych działań zewnętrznych: Gazy i gazu.

Problem konfliktu w strefie Gazy na wymiar polityczny. Przybrał on jednak taki kształt militarny, że obecnie na czoło wysuwają się sprawy humanitarne. Tam giną ludzie! Nie tylko bojownicy Hamasu, który zainicjował starcia zbrojne, ale niewinne dzieci, kobiety, mężczyźni. Unia wspólnie z ONZ winna zrobić wszystko, co jest możliwe, aby znaleźć rozwiązanie tego krwawiącego konfliktu. Żydzi i Palestyńczycy mogą żyć obok siebie w pokoju. Proszę o nieustawianie w działaniach wiodących do tego celu.

Problem gazu odczuwa wiele państw europejskich. Spór między dwiema spółkami – rosyjską i ukraińską – przekształcił się w spór między tymi państwami. Drastycznie cierpią na tym mieszkańcy wielu krajów, którzy w środku zimy marzną, mają ograniczenia w dostawach energii. Powoduje to także istotne straty gospodarcze, gdyż gaz używany jest także w cele przemysłowych. Najwyższa więc pora, aby utworzyć wspólny unijny system gazowniczo-naftowy, który korzystałby ze zróżnicowanych źródeł zaopatrzenia. Trzeba też szybko szukać nowych źródeł energii i wrócić do unowocześnionych metod gazyfikacji węgla. Polska podejmuje takie kroki.

Serdecznie życzę powodzenia naszym czeskim przyjaciołom w realizacji celów UE.

3-085

Magda Kósáné Kovács (PSE), írásban. – A cseh elnökség nehéz helyzetben van. Nehéz dolog első alkalommal egy olyan elnökség után átvenni a stafétabotot, amely Európa egyik motorjaként erős beágyazottsággal, sokadszorra kormányozza az Unió hajóját. Nehéz helyzetben van, mert a pénzügyi válság most kezdi kifejteni hatásait Európa-szerte. És nehéz helyzetben van, mert nemcsak az Európai Parlament szélsőoldali euroszeptikusaival kell bajlódni, hanem a hazai politikai közélet magas rangú képviselőivel is.

A cseh elnökség programja mindennek ellenére olyan programnak látszik, mely az Európai Uniót megpróbálja egyensúlyban tartani. Az Európa határok nélkül címet viselő program magasabb ívével nemcsak a gazdasági válság menedzselését helyezi előtérbe, hanem az EU alapelveinek hosszú távú és következetes érvényre juttatását is. Csehország a kelet-közép-európai régió első olyan országa, amely az újonnan csatlakozott országok alapvető jellemzőinek összességével bír, és ennek megfelelően az elnökség programjában megpróbálja az új tagországok igényeinek arányos képviselését.

Öröndetes számunkra, hogy a cseh elnökség a gazdasági válságra a belső munkaerőforrás fejlesztésével, vertikális mobilitásának fokozásával válaszol.

Külön figyelmébe ajánlom ugyanakkor az elnökségnek a leginkább elmaradott régiók és a roma kisebbség helyzetének javítását, hiszen ezek határokön átvívelő európai szintű társadalmi és gazdasági problémát jelentenek.

Az EU népességének előregedését és az ebből fakadó szociális feszültségeket a bevándorlók munkaerejének igénybevétele mellett hosszú távon a versenyképtelen tudással és képzettséggel rendelkező belső munkaerőforrás feltárással lehet kezelni.

3-086

Iosif Matula (PPE-DE), în scris. – Vreau să felicit Cehia pentru preluarea Președinției Uniunii Europene. De asemenea, îmi exprim aprecierea pentru faptul că a fost posibilă elaborarea unui program pe 18 luni, în cadrul unui proces de cooperare, împreună cu Franța - care a deținut anterior președinția Uniunii Europene - și Suedia care va prelua Președinția UE în a doua jumătate a acestui an.

Provocările cu care a debutat această președinție - războiul din Gaza și întreruperea furnizării gazului rusesc, dar și criza economică mondială - au confirmat faptul că prioritățile identificate de către Cehia sunt cât se poate de actuale.

Dintre cele 3 priorități anunțate de Președinția Cehă - Energie, Economie și Europa în lume, aș vrea să mă refer la componenta energetică. Personal, consider că Europa are nevoie de o politică energetică unitară, astfel încât să fie evitată dependența excesivă față de un singur bazin de resurse.

În acest sens, susțin necesitatea dezvoltării unor relații cu noi furnizori, dar și importanța investițiilor în tehnologii neconvenționale de producere a energiei. Trebuie să îmbunătățim infrastructura de transport și să acordăm atenția cuvenită construirii traseului gazoductului Nabucco. De asemenea, cred că este prioritară scurtarea procedurilor în derularea proiectelor ce vizează surse alternative de energie și energii neconvenționale.

3-087

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), in writing. – The failure of the European Council to date to address the real issues behind the Irish ‘no’ to the Lisbon Treaty make it possible that there will be a second ‘no’ vote.

Realising that a second ‘no’ vote is a realistic prospect the Czech presidency is looking to prepare for the eventuality that the Lisbon Treaty will not enter into force. It is looking to prepare a ‘plan B’ for the selection of a new Commission under the rules of the Nice Treaty. The reported idea of selecting a Commission of 26 Commissioners plus a High Representative for European Foreign and Security Policy from the 27th Member State is just one possible way in which this issue could be dealt with.

People across the EU recognise that the Lisbon Treaty is not the panacea that many of its most fervent supporters present it as being. On the contrary: it could serve to deepen the economic and social problems facing us.

On the crisis in Gaza, the response of the Czech presidency is very far from what is required. The EU must take concerted action to uphold the rights of beleaguered Palestinians and to try and end the bloodshed.

3-088

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris. – Republica Cehă, care a preluat la 1 ianuarie 2009 Președinția Consiliului Uniunii Europene, se confruntă, alături de alte state care au aderat la UE în anul 2004 și după această dată, cu unele probleme legate de starea precară, din punctul de vedere al izolației termice, a unui număr important de clădiri de locuințe.

Având în vedere: economiile importante de energie și reducerea costurilor de încălzire suportate de cetățeni, care ar putea fi realizate prin reabilitarea termică a acestor clădiri, și posibilitățile reduse de utilizare a fondurilor structurale și de coeziune pentru investiții în acest domeniu, consider că Președinția cehă a Consiliului ar trebui să includă această problemă printre prioritățile sale.

În al doilea rând, în ceea ce privește mandatul european de arestare, Republica Cehă a formulat o declarație, în baza articolului 32 al Deciziei-cadru, potrivit căreia aplică procedura de predare „numai pentru fapte săvârșite după data de 1 noiembrie 2004”. Reglementări similare sunt în vigoare și în alte state europene. Astfel de exemple determină erodarea încrederii cetățenilor în eficiența unor politici la nivel european de combatere a criminalității. Deținerea de către Republica Cehă a președinției Consiliului este o bună oportunitate de a reanaliza aceste declarații.

3-089

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Οι δηλώσεις του Τσέχου Πρωθυπουργού, του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, συνολικά η συζήτηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το πρόγραμμα της Τσεχικής Προεδρίας στην ΕΕ συνιστούν συνέχεια της ενιαίας αντιλαϊκής πολιτικής της ΕΕ των προηγούμενων Προεδριών. Έστειλαν το μήνυμα ότι η επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους, ενάντια στα λαϊκά στρώματα θα συνεχιστεί αμείωτα. Ο ιμπεριαλιστικός ρόλος της ΕΕ θα ενισχυθεί, όπως άλλωστε φρόντισε να δείξει από την πρώτη στιγμή ανάληψης των καθηκόντων της η Τσεχική Προεδρία, στηρίζοντας την ιμπεριαλιστική εγκληματική επίθεση του Ισραήλ στη Λωρίδα της Γάζας, νομιμοποιώντας τη βάρβαρη σφαγή του Παλαιστινιακού λαού, σε πλήρη σύμπλευση με τις ΗΠΑ και το σχέδιο ΗΠΑ -NATO-ΕΕ για τη "Νέα Μέση Ανατολή".

Το πρόγραμμα της Τσεχικής Προεδρίας σηματοδοτεί συνεχιζόμενη ένταση της αντιλαϊκής επίθεσης της ΕΕ, με στόχο να φορτώσει τις συνέπειες της κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αύξηση της επιθετικότητας της ΕΕ ενάντια στους λαούς, των ιμπεριαλιστικών παρεμβάσεων, βελτίωση της δυνατότητας της για στρατιωτικές επεμβάσεις σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Στην επιθετικότητα της ΕΕ οι λαοί χρειάζεται να απαντήσουν περνώντας στην απερίθωτη. Αντίσταση, ανυπακοή, ρήξη με την αντιδραστική πολιτική της ΕΕ, με την ίδια την ΕΕ είναι ο δρόμος των λαών.

3-090

Maria Petre (PPE-DE), în scris. – La începutul intervenției mele aș dori să reiau o idee despre care am vorbit luni, în deschiderea sesiunii plenare: deținem președinția într-o perioadă cu o semnificație specială pentru fiecare din noi - anul acesta se împlinesc 20 de ani de la căderea cortinei de fier. Spuneam luni că pentru noi, dar mai ales pentru milioanele de cetățeni care ne-au trimis aici, acești 20 de ani au însemnat într-o anumită măsură așteptare, și-n alta, acceptare. Poate că a fost normal, nu puteam scăpa mai repede de povara celor 50 de ani care ne-au separat de restul Europei.

Am dorit să intervin pentru a vă felicita pentru includerea celei de a 3-a priorități - Europa în lume, dar mai ales pentru abordarea prioritară a Parteneriatului estic. Istoria noastră, a României și a Cehiei, are două repere puternice comune: 1968 și apoi primăvara de la Praga, care a fost pentru noi, pentru românii supuși celei mai crunte dictaturi comuniste, raza de lumină care ne-a călăuzit drumul spre libertate.

Vreau să vă rog, ca deputat român, să dați substanță și concretețe Parteneriatului estic. Sunt în această zonă milioane de cetățeni care au nevoie de o reeditare a speranței printr-o reluare simbolică acum, în următoarele luni, a primăverii de la Praga. Și noi și dumneavoastră avem șansa să înțelegem cel mai bine greutatea acestei așteptări.

3-091

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), na piśmie. – Przed nami sześć miesięcy czeskiego przewodnictwa Unii Europejskiej i to przewodnictwa, co już się uwidoczniło, niełatwego. Dwa poważne kryzysy, z którymi musieliśmy się zmierzyć w ostatnich tygodniach, uświadamiają nam, że sprawne przewodzenie Unii to nie tylko dobrze przygotowany program, ale przede wszystkim umiejętność szybkiej i odpowiedniej reakcji na trudne problemy. Jest to rzecz, o której każde państwo członkowskie przygotowujące się do objęcia przewodnictwa w Unii powinno pamiętać.

Prezydencja Czech następuje po bardzo dynamicznym i ambitnym przewodnictwie francuskim. Z całą pewnością nie uniknie się porównań. W moim przekonaniu jednak czeskie władze są dobrze przygotowane do wypełnienia swoich zadań i prezydencja Czech będzie przykładem na to, że nawet niewielki kraj, będący przecież od niedawna członkiem Wspólnoty, jest w stanie sprawnie przewodzić Unii. I przeszkodzić temu nie powinny nawet podziały polityczne na arenie krajowej.

Chciałbym zwrócić się z apelem do prezydencji, aby w czasie swojej pracy skupiła się także na codziennych problemach. Wielkie i ambitne plany są ważne i potrzebne, ale często bardzo odległe dla obywateli. A dziś, w przededniu wyborów do Parlamentu, społeczeństwo Unii powinno poczuć, że Wspólnota powstała dla nich, dla obywateli, funkcjonuje po to, aby polepszyć ich codzienne życie. Zatem wielkie wizje, ale poprzez pryzmat codzienności.

Życzę Państwu powodzenia!

3-092

Петя Ставрева (PPE-DE), в писмена форма. – Чехия поема кормилото на ЕС в момент, в който Европа е изправена пред предизвикателствата на световната финансова криза, на кризата със спрените доставки на руски газ и конфликта в Газа.

Вярвам, че амбициозната програма на чешкото председателство ще бъде реализирана в тясно сътрудничество с Европейския парламент и Еврокомисията. Европа трябва да продължава да има активна позиция по всички въпроси от дневния ред на гражданите от Общността. Днес темата за енергийната сигурност е особено актуална и изисква мобилизиране на усилията на всички държави-членки. Спрените доставки на руски газ към европейските потребители в условията на минусовите температури, сковали Европа, придават ново измерение на понятието енергийна независимост. Кризисната ситуация налага намаляване на зависимостта на държавите-членки от доставките на руския газ и търсене на алтернативи.

Гражданите на обединена Европа очакват активната позиция и намеса на чешкото председателство за разрешаването на този проблем, който отдавна излезе от рамките на търговския спор между Русия и Украйна.

Пожелавам успех на председателството!

3-093

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), în scris. – Salut precizarea ca prioritate a Președinției Cehe a problemei energiei.

Evenimentele inacceptabile din ultimele săptămâni în ceea ce privește securitatea furnizării de gaze naturale către unele state membre ale UE au demonstrat încă o dată necesitatea unei politici europene a energiei, implementată prin proiecte europene clare și susținută cu fonduri europene. Piața internă a UE pentru gazul natural poate funcționa normal numai cu dezvoltarea rapidă a facilităților pentru depozitarea gazului natural, inclusiv a celui lichefiat, și prin accelerarea realizării proiectului Nabucco.

3-094

Margie Sudre (PPE-DE), par écrit. – J'adresse mes meilleurs vœux au gouvernement tchèque qui préside l'Union dans des conditions délicates, du fait de la complexité de sa situation politique nationale, et d'un contexte international particulièrement préoccupant.

La présidence tchèque doit être déterminée et dynamique, à l'image de celle incarnée par Nicolas Sarkozy le semestre dernier, pour œuvrer activement en faveur d'un cessez-le-feu immédiat à Gaza et pour maintenir une impulsion politique forte, sur la base du programme de travail préparatoire élaboré conjointement avec la France et la Suède, qui lui succèdera à la tête du Conseil.

Face à la crise économique, le plan de relance coordonné adopté par les Vingt-sept doit être appliqué sans délai, pour protéger l'industrie, la compétitivité, et les emplois européens. L'Europe détient une part essentielle de la solution à la crise, et la présidence tchèque doit contribuer à en apporter la preuve.

Je salue l'engagement du Premier ministre tchèque de faire ratifier le traité de Lisbonne par son pays d'ici la fin de cette présidence. Des crises économique, diplomatique et institutionnelle qui affaiblissent l'Europe, la dernière est la seule dont l'issue dépend uniquement des Européens. La présidence tchèque doit offrir ce succès à l'Union, pour garantir des perspectives d'avenir à nos concitoyens.

3-095

PRESIDENZA DELL'ON. LUIGI COCILOVO
Vicepresidente

3-096

4 - Turno di votazioni

3-097

Presidente. – L'ordine del giorno reca il turno di votazioni.

Con il turno di votazione avviso l'Aula che per richiesta esplicita dell'associazione dei giornalisti parlamentari, per ogni risultato di voto dobbiamo indicare esplicitamente anche il numero dei votanti a favore, contro o astenuti. Volevamo semplificarvi la vita, ma non è possibile.

(Per i risultati dettagliati della votazione: vedasi processo verbale)

3-098

4.1 - Caratteristiche di sicurezza ed elementi biometrici nei passaporti e nei documenti di viaggio (A6-0500/2008, Carlos Coelho) (votazione)

3-098-500

Dopo la votazione sulla relazione Carlos Coelho (A6-0500/2008)

3-099

Francesco Enrico Speroni (UEN). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, vorrei dire qualche cosa sull'ordine dei lavori. Lei ha annunciato che, su richiesta dei giornalisti, categoria stimabile, annuncerà tutti i voti, però mi sembra che le regole del Parlamento dovrebbero farle i parlamentari e non i giornalisti. Vorrei sapere se questa è l'associazione dei giornalisti non vedenti, perché i giornalisti possono benissimo vedere sugli schermi l'esito della votazione. Caso mai qualche problema lo possono avere i giornalisti sordi se lei dice le cose.

(Applausi)

3-100

Presidente. – Onorevole Speroni, ho qualche difficoltà a farmi carico con un giudizio personale ed esclusivo delle difficoltà di lavoro dei giornalisti, ma siccome questa richiesta è pervenuta all'Ufficio di presidenza in questo momento, io ritengo che una risposta – probabilmente personalmente condivido il suo orientamento – ma una risposta sia opportuno venga data dall'Ufficio di presidenza; è già previsto che il prossimo Ufficio di presidenza abbia all'ordine del giorno la questione per la risposta da dare.

3-101

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). – Mr President, I agree with the position that Mr Speroni has put forward. I recognise the difficulty you are in, but I would suggest that he is right. The screens do record every vote. To read out every amendment result would be very time-consuming – especially with a vote like we have today. I would suggest that you ask the Bureau to remit it to the relevant committee, and we will consider it for a future voting session – if that is acceptable to the House.

(Applause)

3-102

Presidente. – Come avevo già detto, l'Ufficio di presidenza sarà investito della questione, appunto per dare una risposta definitiva.

Procediamo dunque alla votazione.

3-103

4.2 - Appalti pubblici nei settori della difesa e della sicurezza (A6-0415/2008, Alexander Graf Lambsdorff) (votazione)

3-104

4.3 - Sostanze e preparati pericolosi (diclorometano) (A6-0341/2008, Carl Schlyter) (votazione)

3-105

4.4 - Autorizzazione a ratificare la Convenzione sul lavoro nella pesca (2007) dell'Organizzazione internazionale del lavoro (convenzione n. 188) (A6-0423/2008, Ilda Figueiredo) (votazione)

3-106

4.5 - Situazione dei diritti fondamentali nell'Unione europea (2004-2008) (A6-0479/2008, Giusto Catania) (votazione)

3-106-500

Presidente. – *Prima della votazione sulla prima parte del paragrafo 32*

3-107

Mogens Camre (UEN). – Mr President, it is to complete the text of this amendment. After the text which reads '12 December 2006', we simply wish to add: 'and on 4 and 17 December 2008'. This is because there were decisions by the Court on these later dates, and it would not be correct to mention the decision in 2006 without mentioning the latest findings of the Court in December 2008.

3-107-001

(L'emendamento orale è accolto)

- Prima della votazione sull'emendamento 25

3-108

Syed Kamall (PPE-DE). – Mr President, according to my voting list it appears that paragraph 36 was withdrawn, so I wonder whether we should have voted on that at all.

3-109

Presidente. – È stato ritirato l'emendamento 8 e quindi di conseguenza lei non può votare sul paragrafo 36.

- Prima della votazione sul paragrafo 161

3-110

Marco Cappato (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, sul paragrafo 166 solo per segnalare che fa fede il testo originale in inglese, perché ci sono troppe traduzioni che distorcono completamente il significato, ad esempio, la traduzione italiana parla di "morte decorosa". Non entro nel dettaglio, ma la versione che fa fede è la versione inglese.

3-111

Presidente. – Grazie per avercelo ricordato, lo ricorderò al momento opportuno senza ridare la parola all'onorevole Cappato, perché per ora dobbiamo votare sul paragrafo 161, perché dobbiamo ancora votare il testo originario del paragrafo, avendo respinto l'emendamento.

3-112

4.6 - Convenzione sul lavoro marittimo 2006 (procedure relative al dialogo sociale) (B6-0624/2008) (votazione)

3-113

4.7 - Sviluppo del Consiglio per i diritti umani delle Nazioni Unite e ruolo dell'UE (A6-0498/2008, Laima Liucija Andrikiienė) (votazione)

3-114

4.8 - Accesso del pubblico ai documenti del Parlamento, del Consiglio e della Commissione (A6-0459/2008, Marco Cappato) (votazione)

3-115

5 - Dichiarazioni di voto

3-116

Dichiarazioni di voto orali

3-117

- Relazione: Carlos Coehlo (A6-0500/2008)

3-118

Hubert Pirker (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich habe für diesen Bericht gestimmt, weil er im Interesse der Sicherheit der Kinder eine Reform eingefordert und zusätzlich Maßnahmen für sichere Reisepässe gebracht hat, also insgesamt ein Paket, das uns im Kampf gegen den Kinderhandel und um mehr Sicherheit für Kinder vorwärtsbringt.

3-119

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Považuji za potřebné, abychom zvyšovali bezpečnostní prvky v cestovních dokladech také o biometrické prvky. Kromě zlepšení bezpečnosti Evropanů, což je naším prvotním cílem, však musíme zvážit i obrácenou stranu mince a tím je ochrana soukromí našich spoluobčanů. Zasadím se o to, aby provedení této legislativy do praxe a její aplikace na národní úrovni neumožnila byrokratické těžkosti či dokonce zneužití dat, a to i mimo EU ze strany třetích států. Připomínám, že je nutné podporovat větší zapojení Europolu a Frontexu do této záležitosti, jediné vysoká míra kooperace mezi policejními orgány členských států zajistí kýžený efekt, aby Evropa byla bezpečným domovem pro nás všechny. Jsem ráda, že svůj vlastní pas budou mít i děti od dvanácti let. Toto opatření omezí zneužívání dětí pro organizovaný zločin přeshraničně, což je dalším důvodem, proč jsem podpořila tuto zdánlivě kontroverzní zprávu.

3-120

Frank Vanhecke (NI). – Voorzitter, ik heb het verslag Coelho over de biometrische gegevens in de EU-paspoorten graag en met overtuiging goedgekeurd, omdat dit op zijn minst een goede stap is in de strijd tegen de zeer vele misbruiken en vervalsingen van paspoorten. Op zijn minst is dit een vorm van harmonisering die wij kunnen bijtreden, die nuttig en zelfs noodzakelijk is, zeker in de Schengen-landen.

Wanneer men een systeem van open binnengrenzen hanteert, dan moet de grote buitengrens natuurlijk zo effectief mogelijk beschermd worden. Dit is een stap in de goede richting, want op dit ogenblik is de buitengrens nog niet voldoende beschermd.

Toch één bedenking: betere paspoorten alleen volstaan niet. Elk jaar komen in ons continent, in Europa, honderdduizenden niet-Europese vreemdelingen binnen. Legale immigranten, semi-legale immigranten en ook niet-legale immigranten. In mijn land, België, kwamen er vorig jaar meer dan 70.000 niet-Europese vreemdelingen bij plus een onbekend aantal illegalen. Dat is een vloedgolf die we moeten stoppen en met betere paspoorten alleen is dat niet voldoende.

3-121

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, г-н Председателю. Аз гласувах против доклада Coelho поради две причини. Първата е, че се чувствам изключително притеснен за гражданските права и за това, че събирането на биометрични данни значително ще застраши сигурността на гражданите, по-специално по отношение на свободата, а и също така ще бъде нарушено основното човешко право на свобода на придвижване.

Но това, което ме притеснява повече е, че в моята страна въвеждането на нови документи за самоличност ще бъде за втори път в последните 10 години. За девет години аз лично ще си вадя за трети път документи за самоличност. Може да Ви се струва смешно, но в България хората са с толкова ниски доходи, че допълнителното им натоварване със средства, които те трябва да похарчат, за да си купят новите документи за самоличност, просто не е етично, не е морално спрямо тези хора. Когато става дума за пенсионери, които взимат по 100 лева, това са 50 евро пенсия, не е редно да им се искат 20 евро, за да им се издадат нови документи за самоличност. Затова аз гласувах против доклада Coelho, защото смятам, че той е много неподходящ за моята държава.

3-122

- Relazione: Marco Cappato (A6-0459/2008)

3-123

Gay Mitchell (PPE-DE). – Mr President, I just want to put on the record that I voted against the Cappato report in the end because I believe there is a better report due before Parliament which will deal with these matters.

I also want to say that Parliament does need to do something in relation to our records when there are Members of Parliament who have been here for over four and a half years, who have drawn a salary for all of that time, and who have spoken for less time than Mr Burke, who has been in the Parliament for six months. I think it is time we drew attention to this.

There are people who do not participate in this Parliament, in its committees or in its plenary. Some of them are members of small groups. They come in here and get speaking time before they rush off to the airport and spend their time in our national Member States, instead of being out here, telling people how awful democracy is in the European Union. Well, democracy is awful in the European Union if Members of this Parliament who do not turn up here can be paid a salary to continue with this sort of flagrant abuse of democracy. I want to put that on the record, Mr President.

I believe that when we are reforming, when we are making documents available, when we are ensuring that there is greater transparency, we should take steps to show which parliamentarians are participating in the work of Parliament and which are not.

3-124

- Relazione: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

3-125

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Evropský zbrojní trh funguje neefektivně, protože je fragmentován. Dnes jsme otevřeli prostor pro veřejné zakázky i v tomto sektoru, přičemž respektují výjimky ze strategických důvodů podle článku 273 zakládající smlouvy. Ve výboru jsem se zasadila o to, aby skončilo plýtvání veřejnými prostředky, které netransparentní armádní zakázky skýtají. Národní klauzule se v minulosti zneužívala i na veřejné zakázky pro armádu, které rozhodně neměly nic společného s kvalitou zajištění bezpečí. Namátkou mohu jmenovat stavební zakázky, stravování či dopravní služby. Tento návrh přinese úsporu finančních prostředků, které bude možno investovat do výzkumu a technologií, které nás budou účinněji chránit i před budoucími hrozbami.

3-126

Jim Allister (NI). – Mr President, I am opposed to this report because of the threat which I perceive it poses to governments and firms that have invested hugely in defence R&D and which now find themselves robbed of return through the development and production phase.

Under this proposed directive, procurement contracts are now required to be opened up to European competition, leaving a defence company – even a country – with no means of protecting its international property rights and jobs. Given that several military defence companies in the United Kingdom have leading-edge R&D, the threat of this report is a major concern.

My unease is heightened by the recognition that a driving motivation in this report is to bolster EU integration and the European security and defence policy, rather than prioritising tangible economic benefit.

3-127

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, cercherò di essere più breve del solito per dire che ho votato a favore della relazione Lambsdorff che muove un passo avanti per la sicurezza e difesa comune, ma mi domando e le domando quando avremo finalmente una vera difesa europea, un vero esercito europeo, una vera possibilità di risparmiare danaro e di poterci difendere come Europa? Spero, presidente al più presto!

3-128

Presidente. – Non mi compete, in questo caso, dare immediatamente una risposta che sarebbe complicata, procediamo a ulteriori dichiarazioni di voto, stavolta sulla relazione Schlyter.

3-129

- Relazione: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

3-130

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Podpořila jsem zprávu o nebezpečných látkách a přípravcích, konkrétně dichlormetanu, umožňující omezení této karcinogenní látky pro odstraňování nátěrů, a to i přesto, že umožňuje výjimky, byť za přísných podmínek. Jsem totiž přesvědčena o tom, že nebudou výjimky v praxi využity, jelikož existují bezpečné alternativní látky, které nejen spotřebitelé, ale i profesionální uživatelé budou moci v budoucnu preferovat.

3-131

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, some substances are so dangerous that they must be completely banned or have their use confined to severely restricted uses, surrounded by the strictest health and safety precautions. DCM is one of these substances and must be taken out of circulation.

3-133

- Relazione: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

3-134

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Oceňuji mezinárodní smlouvu, která přinese nové pracovní podmínky pro pracující v odvětví rybolovu. Rybáři totiž čelí nejvyššímu výskytu těžkých pracovních úrazů a také úmrtí. Jen vyzývám Radu a Komisi, aby udělaly vše proto, aby došlo k ratifikaci úmluvy mnohem dříve než v roce 2012. Prosim do zápisu, že mi selhalo hlasovací zařízení a že jsem hlasovala samozřejmě pro tuto zprávu.

3-136

- Relazione: Giusto Catania (A6-0479/2008)

3-137

Irena Belohorská (NI). – Iniciatívna správa pána Cataniu vyvolala značnú výmenu názorov medzi politickými skupinami a poslancami.

V súčasnosti Európska únia čelí veľmi závažným problémom, ako je finančná kríza, energetická kríza vyvolaná ukrajinsko-ruským konfliktom. Práve v tomto období by sme mali postupovať jednotne a vyvarovať sa všetkých akcií, ktoré môžu našu jednotu ohroziť. Dôsledky kríz sa s istotou dotknú každého občana Európskej únie, dotknú sa teda aj Slováka, Poliaka, Maďara aj Nemca. Vyhľadávanie problémov medzi členskými štátmi, ktoré sa s určitou periodicitou

vracajú na naše rokovania, považujem za ignoranciu súčasného vážneho stavu ohrozenia jednoty Únie. Mali by sme sa viac sústrediť na hľadanie riešení a platnosti Lisabonskej zmluvy, na posilnenie konkurencieschopnosti Európskej únie.

Opakovane som tu, na pôde Európskeho parlamentu, vystúpila s myšlienkou, že autonómia v rámci nášho spoločného priestoru nemá opodstatnenie. Hlavná myšlienka zjednotenia sa štátov EÚ nesmie byť prehliadaná, vonkoncom nie ignorovaná alebo odmietaná. Mali by sme si pripomínať výrok Schumana, ktorý tvrdil, že rozmyšľajúci Európan sa nemôže tešiť z nešťastia svojho suseda, všetci sme spojení spoločným osudom, v dobrom aj v zlom.

3-138

Hubert Pirker (PPE-DE). – Herr Präsident! Der Bericht Catania ist eine echte Mogelpackung. Wenn wir den Bericht verfolgen, enthält er keinerlei Überprüfung, inwieweit die Grundrechte in der Europäischen Union im Zeitraum von 2004 bis 2008 eingehalten worden sind. Er ist lediglich ein Forderungskatalog der politisch Linken in diesem Hause.

Gefordert wurden unter anderem die Anerkennung der Ehe gleichgeschlechtlicher Partner in allen Mitgliedstaaten, die Legalisierung von Drogen, die Legalisierung der Euthanasie und die Legalisierung illegaler Zuwanderer. Diese Forderungen, die ich oben genannt habe und die mit Mehrheit angenommen worden sind, werden von mir und von der ÖVP-Delegation insgesamt strikt abgelehnt, und wir haben daher – und ich auch – gegen diesen Bericht gestimmt.

3-139

Peter Baco (NI). – Hlasoval som za správu o situácii v oblasti základných práv v Európskej únii v rokoch 2004 až 2008.

Túto moju podporu som viazal na neprijatie pôvodne navrhovanej formulácie v článku 49 o podpore územných a regionálnych autonómií. Považujem to za jasný odmietavý signál snahám provokatérov a konšpirátorov akokoľvek špekulovať so statusom quo. Európsky parlament teda neprijíma hry o územnej a regionálnej autonómii. Je to veľmi cenný záver dnešného pléna Európskeho parlamentu, ku ktorému všetkým nám blahoželám.

3-140

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Pane předsedo, hlasovala jsem také proti přijetí této vlastní zprávy komunistického poslance o situaci základních práv v Evropské unii. Přesto oceňuji, že se zpravodajům za ostatní frakce podařilo text trochu upravit a má i dobré odstavce, pokud jde o situaci menšin. Ale některé nejsou objektivní. Tato zpráva navíc bezprecedentně překračuje rámec dokumentu, který měl mapovat minulé období. Zpráva si osobuje příliš jednostrannou politickou představu ohledně lidských práv v Unii. Zpráva pošlapává subsidiaritu tím, že v rozporu se zakládajícími smlouvami diktuje pravidla pro rodinnou politiku a v dalších etických otázkách.

3-141

Simon Busuttil (PPE-DE). – Jien ukoll ivvutajt kontra r-rapport ta' Catania għaliex fih mill-inqas tliet referenzi dwar l-abbort bħala dritt tal-bniedem. Haġa li jiena ma naqbilx magħha u ma nistax naċċetta. Hija hasra li rapport daqstant importanti u li jkopri daqstant suġġetti għandu jdaħhal fih elementi li żgur li jmorru lil hinn mill-kompetenza tal-Unjoni Ewropea, u l-Unjoni Ewropea la tista' u lanqas għandha tindahal fihom anki minhabba l-prinċipju ta' sussidjarjetà. Għaldaqstant jiena vvutajt kontra r-rapport Catania.

3-142

Péter Olajos (PPE-DE). – Elnök úr, a Catania-jelentéssel kapcsolatban támogatólag szavaztam, mivel az korábbi hiányosságokat a kisebbségi jogok területén megszüntet. Ez a kérdés különösen fontos Magyarország és a Magyarországon élő, illetve a határon túl élő kisebbségek szempontjából. A jelentés hangsúlyozza a kisebbségi nyelvek védelmét és megállapítja azt, hogy az anyanyelv használata a legalapvetőbb jogok egyike. Ez sajnos az elmúlt időben az Európai Unió több tagállamában nem így volt.

A jelentés továbbá kiemeli a nemzeti kisebbséghez tartozás definíciójának, meghatározásának szükségességét. Ez azt hiszem, hogy az Európában élő 150 kisebbség szempontjából alapvetően fontos.

Végül pedig különösen fontosnak tartom a 49-es paragrafust, amely kimondja, hogy az önrendelkezés a leghatékonyabb eszköz a nemzeti kisebbségek közössége problémáinak kezelésében, mégpedig úgy, hogy az EU-ban létező legjobb példákat kell követni a személyes, a kulturális, a területi, a regionális autonómiák vonatkozásában.

3-143

Jim Allister (NI). – Mr President, a society consumed by rights is a 'give-me, give-me' society which has lost its balance. It is this which drives the report's demand for equality between regularly married couples and homosexual relationships. The natural order is man and woman. We pervert it when we demand equality for its very antithesis.

Unfashionable as it may be, I unashamedly declare that the unnatural partnership between same-sex couples is not something to which I, as a legislator, wish to consent. Are my rights to espouse that position any less than those of the people who demand the opposite? In view of the intolerant climate in which part of this debate was held, it would seem so.

I disagree with this aspect of this report. If that subjects me to ridicule then so be it. I would rather stand for what I think is right than to applaud that which is wrong.

3-144

Frank Vanhecke (NI). – Voorzitter, ik heb in mijn carrière in dit Parlement nog maar zelden zo'n grote catalogus van politiek correcte nonsens en zogenaamd progressieve gemeenplaatsen gelezen als in het verslag Catania. Het is trouwens straf dat in een verslag over de zogenaamde grondrechten de facto wordt uitgegaan van het Verdrag van Lissabon, een verdrag dat in de referenda werd afgewezen en dat op dit ogenblik niet de minste rechtsgrondslag heeft. Wat een arrogantie! Ik vraag mij af of de grondrechten misschien niet tellen voor de Europese burgers en enkel voor de eurocratie.

Ik mis trouwens één grondrecht in dit verslag, namelijk het recht van mensen, bijvoorbeeld mensen van het eigen volk, om zich nog thuis en veilig te mogen voelen in hun eigen land, om hun zelfbevochten welvaart te mogen verdedigen, om hun taal, hun cultuur, hun tradities, hun wetten te mogen behouden. Dat zou pas een keer iets nieuws zijn in deze tempel van politieke correctheid. Met het massaal goedkeuren van het verslag Catania heeft het Parlement zich eens te meer ziekelijk belachelijk gemaakt.

3-145

Philip Claeys (NI). – Mijnheer de Voorzitter, het recht op vrije meningsuiting en de manier waarop dat recht kan worden uitgeoefend, is zonder enige twijfel de belangrijkste graadmeter van de situatie van de grondrechten. Zeer terecht wordt in het verslag gewaarschuwd tegen de niet-officiële censuur en de zelfcensuur die ontstaan door het feit dat bepaalde onderwerpen uit het openbare debat worden geweerd. Even terecht is de passage in het verslag die waarschuwt tegen individuen en groepen die anderen het zwijgen willen opleggen door zich onterecht permanent aangevallen te noemen.

Maar wat totaal onbegrijpelijk is, is de oproep tot: "de vastberaden vervolging van elk haatdiscours in racistische media-programma's en artikelen waarin intolerantie wordt gepredikt". Dat is nu juist het soort zaken die leiden tot de censuur en zelfcensuur die elders in het verslag betreurd worden. Het is het soort wetgeving dat er in België voor heeft gezorgd dat de grootste Vlaamse partij veroordeeld is, omdat zij kritiek had op het gevoerde immigratiebeleid. Dus men moet weten wat men wil. Men kan niet een beetje voor de vrije meningsuiting zijn, ofwel is men vóór de vrije meningsuiting en aanvaardt daar dan alle consequenties van, ofwel is men er tegen.

3-146

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – Signor presidente, onorevoli colleghi, sui diritti fondamentali, pur avendo votato contro nella votazione finale, ho votato e sono favorevole al paragrafo 81 con cui l'amico Giusto Catania, che mi sta guardando in questo momento dal suo banco, dichiara che chiede agli Stati membri che sia agevolato al massimo e migliorato l'accesso di giovani, anziani e disabili al mercato del lavoro.

L'onorevole Giusto Catania – che è giusto al 100% – sicuramente ha pensato, anche se non l'ha scritto, che si migliori non solamente l'accesso al lavoro, ma anche l'accesso alla pensione visto che si parla di anziani. Quindi pensioni ai giovani, agli inabili e agli anziani. Sono sicuro, vedo che lui è d'accordo che anche i giovani prima prendono la pensione da giovani e poi da anziani lavorano. Vedo che applaude. Penso che anche lei sia d'accordo ma poiché i miei interventi vanno su Internet desidero precisare che quello che ho detto lo sto dicendo per sottolineare in modo simpatico che anche gli anziani hanno diritto alla pensione.

3-147

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, in the Catania report many in this House have, once again, tried to use human rights as an excuse to promote abortion, despite the fact that abortion denies millions of babies yearly the most important human right – life, the human right on which all other rights depend.

Further, as an Irish MEP and voter, it is interesting to note that this report and the amendments link the Lisbon Treaty and the Charter of Fundamental Rights with the legislation of abortion in the EU.

3-148

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Mr President, at the outset can I ask the services to note that on paragraph 31 the first part of my vote should have been in favour.

I suggest that this report could have done more for areas of disability that need more work. On that note, however, I am happy that Parliament chose to support my Amendment 42 which urges the Commission to make sure that money goes only to Member States who meet the criteria of the UN Convention when it comes to deinstitutionalisation. This is a key issue for me and for many people in this House. There are many issues in this report – as others have said – that are for subsidiarity, and not for the European Union, which does not legislate on abortion and should not and will not be legislating on abortion. So I could not support the overall report. Instead, I abstained because I believe the disability amendment is important for those of us who care for those who do not speak, have no voice and are not listened to.

3-149

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Správa Catania je správa, ktorá sa zaoberá mnohými otázkami ľudských práv. Súhlasím s niektorými predrečníkmi a taktiež vyjadrujem môj zásadný nesúhlas a nesúhlas s touto správou pre jednu kľúčovú záležitosť, nakoľko neprešli kľúčové pozmeňujúce návrhy, ktoré by boli túto, inak pôvodne nedobrá správu, opravili.

V texte totiž ostali odvolávky na sexuálne zdravie a sexuálne práva, „takzvané“, ktoré podľa definície aj Svetovej zdravotníckej organizácie obsahujú vyslovene právo na potrat, a nemôžeme sa v komunitárnom práve Európskej únie na toto odvolávať a vnučovať to členským krajinám.

Ako lekár obhajujem ľudský život a ľudskú dôstojnosť od počatia, a preto som takýto kontroverzný text, ktorý navyše nerešpektuje princíp subsidiarity, nepodporil.

3-150

Michl Ebner (PPE-DE). – Signor presidente, onorevoli colleghi, io condivido quello che ha detto qua l'onorevole Pirker, per cui non devo più soffermarmi. Credo che il collega Catania ha sbagliato tema, questa relazione non doveva nemmeno arrivare qua in Aula perché gli uffici dovrebbero verificare se una relazione ricalca il tema e il titolo posto o se è tutt'altra cosa. Questa relazione è tutta un'altra cosa e non si riferisce di fatto al titolo e all'incarico postogli.

Per quanto riguarda la questione specifica, quella che riguarda il paragrafo 49, avrei preferito che l'Aula adottasse il testo originale non modificandolo. Io ho votato contro la relazione nel suo intero, appunto per i motivi enunciati.

3-151

Koenraad Dillen (NI). – Voorzitter, zelden heb ik met zó veel overtuiging tegen een verslag gestemd als vandaag. Als we de aanbevelingen die in dit verslag staan volgen, dan installeren we morgen in de Europese Unie een dictatuur van politieke correctheid waarbij onder het mom van zogezegd antiracisme in hoogdravende principeverklaringen de vrijheid van meningsuiting inzake thema's als asiel en immigratie nog verder aan banden wordt gelegd. Dit verslag wil de deuren voor legale en illegale immigratie in de Europese Unie nog verder openzetten en stelt ook niet het recht op veiligheid van de burger centraal, maar vindt daarentegen dat het de rechten van criminelen zijn die als zogezegde grondrechten moeten worden erkend.

De wereld op zijn kop. Rechten en plichten gaan samen in een normale samenleving. Maar in dit volumineuze verslag vind ik geen woord terug van enige verplichting voor vreemdelingen om zich in onze Europese samenleving te integreren. Integendeel, alleen wij Europeanen worden *ad nauseam* met de vinger gewezen. Welnu, onze burgers zijn het meer dan beu om het stigmatiserend vingertje van de Europese mandarijnen enkel maar op zich te krijgen.

3-152

Martin Callanan (PPE-DE). – Mr President, there is much in the Catania report that I take issue with.

Firstly, I do not accept that it is the business of the European Union to bestow any rights whatsoever on us – in fact, history teaches us that the European Union has done precisely the opposite.

I also do not accept that the Charter of Fundamental Rights – which is a basic political document, concocted as part of the failed European Constitution – should be incorporated into European law, and particularly not incorporated into British law.

I am very much opposed to the Charter of Fundamental Rights. I reject the absolutist approach to human rights. I would say that I am not opposed in principle to the recognition of same-sex partnerships but, again, this is not a matter for the European Union: this is a matter for the parliaments of individual Member States to determine on their territory.

Given that fundamental list of objections, I voted against this report.

3-153

Daniel Hannan (NI). – Mr President, the experience of many ages teaches us that paper rights on their own are no adequate guarantors of civic freedoms. The rights that are spelt out in the European Union's Charter of Fundamental Rights and Freedoms are not so very different from those adumbrated in the constitutions of, say, East Germany or the USSR, but as the citizens of those unhappy polities discovered, paper rights in themselves are worthless in the absence of adequate mechanisms of parliamentary government.

There is no crisis of human rights in the European Union, but there is a crisis of democratic legitimacy. Allow me to suggest that one way to ameliorate that crisis would be to keep faith with our voters and put the Treaty of Lisbon, as we promised, to a series of referendums. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

3-154

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Dziecko ma prawo do uczuć obojga rodziców. Jeśli nawet małżeństwo rodziców uległo rozpadowi, to dobro dziecka, a nie „widzimisię” urzędników, winno decydować o jego kontaktach z rodzicami.

Dzieci mają prawo porozumiewać się z rodzicami w ojczystym języku. Jeśli rodzice są różnych narodowości, winny mieć prawo mówić w języku każdego z nich. Tymczasem Jugendamt działa na szkodę dzieci z małżeństw mieszanych, ograniczając zarazem kontakty z tym z rodziców, które nie jest pochodzenia niemieckiego. Komisja Petycji zarejestrowała

ponad 200 skarg w tej sprawie. Dlatego poparłam poprawkę numer 24. Jej odrzucenie wpłynęło na moje ostateczne głosowanie przeciw raportowi przekreślającemu zarazem prawo do życia poprzez zapisy proaborcyjne i łamiącemu zasadę pomocniczości.

3-155

Gerard Batten (IND/DEM). – Mr President, the UK Independence Party is opposed to racism, female genital mutilation, the criminalisation of homosexuality and prejudice against foreigners, wherever in the world that may occur. However, the British enjoy perfectly good human rights under our own law and we do not need the protection of the European Union. The EU is undemocratic and anti-democratic and it is not therefore a suitable guardian of anybody's human rights.

We would also like to remind Parliament that family law is a Member State competence and is not an area of EU jurisdiction. The issue of whether drug abusers should face criminal charges is a matter for Member State law and the EU should not seek to undermine and replace the judicial systems of Member States. Therefore the UK Independence Party MEPs voted against this report.

3-156

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Mr President, when it comes to reports like these, I often talk to different voluntary and community groups from within my constituency, where you can gain a great deal of knowledge from other people's experiences and contacts.

I also regularly try to gauge the opinion of other MEPs across the political spectrum and from different countries, to try and understand the views and problems experienced by others. I fully concur with the sentiments expressed by my colleagues, Mr Hannan and Mr Callanan.

However, on issues such as the ones contained in this report, I like to speak to Members like Mr Allister, who, whilst not from my political party, is a hard-working and pragmatic Member in this place; his counsel is often wise and he is someone with whom I know I can agree to disagree in a civilised way – as I do on what he just said.

With reports like these – where you can cherry-pick the many different issues to determine how you vote on them – it becomes impossible to find a dividing line as to whether you should vote for or against, and so I copped out – I abstained. I apologise.

3-157

Kinga Gál (PPE-DE). – Elnök úr, a most elfogadott jelentés „Az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban” egy átfogó, és számos aspektusában áttörést hozó jelentés. Különös figyelmet érdemel a gyermekjogok és az alap szociális jogok megjelenítése. Kiemelkedően jónak értékelem a hagyományos nemzeti kisebbségek jogainak, problémáinak végre megfelelő felvetését azzal, hogy rögzíti az önkormányzatiság és a nyelvhasználat alapelveit, amelyben meglehetősen megkésett az Unió a normaalkotás területén.

Ezért támogattam és küzdöttem ezen jelentés elfogadásáért, és ezért szavazott a néppárti magyar delegáció is a jelentés mellett annak ellenére, hogy a jelentés számos elfogadott paragrafusa vitatható, amivel nem tudunk egyetérteni, és amit elfogadhatatlannak tartunk, hogy uniós szinten szabályozzunk.

3-159

László Tóké (Verts/ALE). – Tisztelt elnök úr, elnézést kérek, hogy nem jelentkeztem, nem tudtam. Kisebbségi, diszkriminált magyarként és egyházi emberként jó lelkiismerettel és szükséges kompromisszumkészséggel megszavaztam az alapvető jogokról szóló Catania-féle jelentést, mivel sok tekintetben, például a szociális természetű jogok tekintetében komoly előrelépésnek tartom.

Külön is elismerésemet fejezem ki a kisebbségi jogokról szóló fejezet iránt, mely alapját és kezdetét jelentheti az EU kisebbségvédelmi jogrendszere megalkotásának. Egyetértek Gál Kinga képviselőasszonnyal az általa kifejtett dolgokban.

Kompromisszumra azért volt szükség, mert bizonyos pontokban nem érthetek egyet, mint például az eutanáziára utaló paragrafussal, vagy a homoszexualitással kapcsolatos kérdésekben, és visszautasítom, hogy a vallási vezetőket lelkiismereti és vallásszabadságukban gátolják a homoszexualitás vonatkozásában.

A 49. paragrafusból sajnálom, hogy kimaradtak a hagyományos kisebbségre, a közösségi jogokra és a területi és regionális autonómiára vonatkozó megfogalmazások.

3-160

Georgs Andrejevs (ALDE). – Paldies, prezidenta kungs! Galīgajā balsojumā es balsoju pret šo daudzējādā ziņā atbalstāmo ziņojumu. Balsoju pret, jo ziņojumā tiek jauktas tradicionālās minoritātes un viņu tiesības ar ekonomiskajiem migrantiem un piespiedu ceļā pārvietotiem migrantiem, kas ieplūda manā valstī Latvijas okupācijas rezultātā pēc Otrā pasaules kara, kas 50 gadu okupācijas gaitā noveda pie pamatnācijas atšķaidīšanas līdz 50 % un pat līdz minoritāšu situācijai 13 lielākajās Latvijas pilsētās, ieskaitot galvaspilsētu Rīgu. Paldies!

3-161

John Attard-Montalto (PSE). – Mr President, today we have just voted on the situation of fundamental rights in the European Union. It is with great regret that, together with my two Maltese colleagues in the PSE Group, we have had to abstain from voting on the report.

Although the report refers to numerous issues of fundamental human rights which are laudable, it includes other issues, such as abortion, which should never have been included in this report. As the Maltese social representatives in the European Parliament are against abortion, we have had to vote against these particular parts of the report.

There are, indeed, other issues included in this report, such as living wills and the right to dignity at the end of life, which are sensitive issues, regarding which we have had to abstain. That is why we abstained at the end of this vote. I would like to thank you for this opportunity.

3-162

Presidente. – Procediamo adesso alle dichiarazioni di voto sulla relazione Cappato, abbiamo già ascoltato prima l'onorevole Mitchell.

3-163

- Relazione: Marco Cappato (A6-0459/2008)

3-164

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Pane předsedo, nepodpořila jsem tento populistický text, který v původním znění obsahoval řadu užitečných ustanovení pro větší transparentnost politických aktivit v Evropské unii. Bohužel změnil se. A já nehodlám podporovat takové nesmysly, jako je zveřejňování pracovních a osobních dokumentů, které si vyměňují poslanci mezi sebou či je dostávají od nevládních organizací a lobbyistických organizací. Nepovažuji je za tajné, ale ani žádný národní parlament v civilizované demokracii si neukládá povinnost zveřejňovat pracovní, natož veškerou korespondenci.

3-164-001

Presidente. – Bene! *Last but not least, Syed Kamall!*

3-165

Syed Kamall (PPE-DE). – Mr President, thank you for your very kind words. I hope to remember them evermore.

When we talk about transparency and access to EU documents, it is something that we can all agree on across the Chamber. After all, we are only here because of the taxpayers who voted us into office and the taxpayers who fund these institutions and fund our work. But let us be absolutely clear about this. When we talk about transparency of documents and access to documents, let us make sure that the taxpayer has access to those documents that they really want to have access to.

Recently, group leaders from Parliament went to visit the Head of State of a democratic country, the Czech Republic. The group leaders, who were representing Parliament, as far as we understand, insulted the President of that country. All that a number of citizens have been asking for is for those minutes from that meeting to be published. So let us be transparent, let us be clear and let us have respect for those who hold a different view to those who sit in this Parliament.

3-166

Dichiarazioni di voto scritte

3-167

- Relazione: Carlos Coelho (A6-0500/2008)

3-168

John Attard-Montalto (PSE), in writing. – One of the top security measures that have been agreed to is the issue of biometrics in passport and travel documents. Of course this means a substantial expense running into millions of euros but one cannot compromise with security measures.

On the other hand one has to take into consideration the earnings of our people, which vary from state to state. The issuing of an ordinary passport in Malta incurs expenditure. Who is going to pay for the change to biometric passports: the state, the individual or a shared arrangement?

In the European Parliament we have agreed today that those Member States in which the inclusion of children on their parents' documents had been allowed will be obliged to issue individual documents for the children at no additional cost other than material expenses. It would be pertinent for the Government to take note of this as it has become a policy not to make referrals when irregular tariffs and taxes are collected by Government, as has been the cases relating to the VAT on registration and past payments on satellite dishes.

3-169

Koenraad Dillen (NI), *schriftelijk*. – In dit verslag heeft het gezond verstand de doorslag gegeven en ik heb dan ook met volle overtuiging voor het verslag Coelho gestemd. Het is goed dat er naar verstrenging en harmonisatie wordt gestreefd bij het hanteren van biometrische gegevens in paspoorten en reisdocumenten, temeer omdat de afschaffing van de Europese binnengrenzen de noodzaak van versterkte veiligheidscontroles aan de buitengrenzen heeft aangetoond. Efficiëntere criminaliteitsbestrijding zal mede mogelijk zijn door een uniform en geharmoniseerd systeem van biometrische gegevens te hanteren. Dit verslag geeft een eerste voorzichtige aanzet daartoe.

3-170

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *por escrito*. – O presente regulamento visa alterar as normas para os dispositivos de segurança de dados biométricos dos passaportes e documentos de viagem emitidos pelos Estados-Membros. Um regulamento de que discordamos – desde a sua criação em 2004 –, por introduzir a *harmonização dos dispositivos de segurança e a integração de identificadores biométricos*, no quadro das políticas de cariz securitário promovidas ao nível da União Europeia.

A presente alteração tem como objectivo essencial introduzir isenções para *crianças com menos de 12 anos* – uma derrogação prevista para 4 anos, sendo que os países com legislação que estabeleça uma idade inferior a podem manter desde que respeitem o limite mínimo de 6 anos (casos de Portugal, França e Estónia) –, para além de outros aspectos relativos à protecção e segurança dos dados biométricos.

Apesar de a proposta estabelecer normas de isenção para crianças com menos de 12 anos (decisão baseada em questões meramente *técnicas*), consideramos que não coloca em causa a questão de fundo, isto é, a utilização de dados biométricos, nomeadamente de crianças, e sua harmonização ao nível da UE (tanto mais que a emissão de passaportes é uma competência de cada Estado-Membro), no âmbito da sua política securitária.

Daí a nossa abstenção.

3-171

Jörg Leichtfried (PSE), *schriftlich*. – Ich stimme für den Bericht von Carlos Coelho über Sicherheitsmerkmale und biometrische Daten in Pässen und Reisedokumenten.

Allerdings ist es nicht sinnvoll, eine lückenhafte Verordnung unwidersprochen hinzunehmen, wenn es doch einige Verbesserungsmöglichkeiten gäbe.

Beispielsweise ist es nicht haltbar, dass die verschiedenen Mitgliedstaaten unterschiedliche Regelungen betreffend das Kindesalter bei der Abnahme von Fingerabdrücken anwenden. Deshalb wäre es wichtig, dass, wenn nicht immer gemeinsame, doch wenigstens umfassendere Maßnahmen, vor allem hinsichtlich des Kinderhandels, eingeführt werden.

Letzten Endes ist es mir ein großes Anliegen hervorzuheben, dass biometrische Daten keinesfalls für unlautere Zwecke genutzt werden dürfen. Eine strenge und immer wiederkehrende Überprüfung der Datensicherheit ist daher unumgänglich.

3-171-500

Bogusław Liberadzki (PSE), *na piśmie*. – Panie Przewodniczący! Głosuję za przyjęciem sprawozdania w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) 2252/2004 w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (A6-0500/2008).

Zgadzam się z propozycją sprawozdawcy wprowadzenia zasady „jedna osoba – jeden paszport”, aby każda osoba była posiadaczem własnego paszportu, w którym widnieją jej dane biometryczne.

Sytuacja, w której jeden paszport może być wydawany na posiadacza i jego dzieci z wyszczególnieniem ich imion i nazwisk, lecz zawierający jedynie dane biometryczne rodzica-posiadacza paszportu, mogą istotnie sprzyjać handlowi dziećmi.

Popieram również inicjatywę pana Coelho, aby dopuścić dwa odstępstwa od obowiązku pobierania odcisków palców, zwalniając z niego dzieci poniżej szóstego roku życia oraz wszystkie osoby, od których pobranie odcisków palców jest z różnych powodów fizycznie niemożliwe.

3-172

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *în scris*. – Am votat pentru acest raport deoarece clarifică puncte importante referitoare la standardele necesare pentru emiterea pașapoartelor biometrice. De asemenea, sper ca introducerea pașapoartelor biometrice (în România de la 1 ianuarie 2009) să conducă la includerea României în Programul Visa Waiver al SUA și să accelereze procesul de integrare în Spațiul Schengen.

Trebuie însă să fim atenți la fiabilitatea tehnicilor biometrice, deoarece acestea s-au dovedit inefficiente în cazul identificării copiilor sub 6 ani. Statele membre ar trebui să lanseze în curând un nou proiect pilot care să analizeze

fiabilitatea acestui sistem de identificare și care va contribui cu siguranță la determinarea eventualelor erori înregistrate în statele membre.

3-173

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Ακόμη και τα παιδιά πρέπει να φακελώνονται γιατί θεωρούνται εν δυνάμει επικίνδυνα για την ΕΕ! Αυτή είναι η πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Συμβουλίου της ΕΕ, καθώς και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η μόνη διαφορά μεταξύ της πρότασης Οδηγίας και του Ευρωκοινοβουλίου βρίσκεται στην ηλικία που ένα παιδί θεωρείται επικίνδυνο. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα παιδιά γίνονται επικίνδυνα στα έξι τους χρόνια (!) και, γι' αυτό, από την ηλικία αυτή πρέπει να δίνουν δακτυλικά αποτυπώματα τα οποία να ενσωματώνονται σε ατομικά διαβατήρια. Αντίθετα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποδεικνύοντας τη... "δημοκρατική ευαισθησία του", θεωρεί ότι τα παιδιά πρέπει να φακελώνονται από λίγο μεγαλύτερη ηλικία, δηλαδή από 12 ετών!

Η απαράδεκτη αυτή Οδηγία που εγκρίθηκε από τους υποστηρικτές του ευρωμονόδρομου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, συνιστά αναπόφευκτο αποτέλεσμα της έξαλλης "αντιτρομοκρατικής" πολιτικής της ΕΕ, η οποία για να θωρακίσει ουσιαστικά την κυριαρχία του κεφαλαίου απέναντι στο εργατικό και λαϊκό κίνημα, βαφτίζει επικίνδυνα ακόμη και τα παιδιά. Φαίνεται ότι η ΕΕ αξιοποιεί κατάλληλα την εμπειρία του Ισραηλινού στρατού που υπερασπίζεται την "ασφάλεια" του Ισραηλινού κράτους από τους Παλαιστίνιους "τρομοκράτες" σφαγιάζοντας τούτη την ώρα στη Γάζα αμέτρητα παιδιά. Τα δολοφονημένα Παλαιστινιόπουλα τι ηλικίας είναι άραγε; Έξι ή δώδεκα χρονών;

3-174

Tobias Pflüger (GUE/NGL), schriftlich. – Bei der Abstimmung zum „Bericht über den Vorschlag für eine Verordnung des Europäischen Parlaments und des Rates zur Änderung der Verordnung (EG) Nr. 2252/2004 des Rates über Normen für Sicherheitsmerkmale und biometrische Daten in von den Mitgliedstaaten ausgestellten Pässen und Reisedokumenten“ habe ich mich enthalten.

Der Bericht sieht eine Einschränkung der biometrischen Überwachung der Bürgerinnen und Bürger der EU-Staaten vor, indem Kinder unter 12 Jahren von der Pflicht, biometrische Daten abzuliefern, ausgenommen werden. Diese Ausnahme ist sehr zu begrüßen.

Gleichwohl lehne ich biometrische Authentifikationssysteme grundsätzlich ab. Sie führen zu einer zunehmenden polizeistaatlichen Überwachung der Bürgerinnen und Bürger. Sicherheit wird so nicht erzielt. Da der Bericht diese Überwachung grundsätzlich akzeptiert, konnte ich ihm nicht zustimmen. Eine Ablehnung hätte bedeutet, dass ich die erwähnte Verbesserung ablehne. Deshalb habe ich mich enthalten.

3-174-500

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto favorevole riguardo alla relazione Coelho, concernente le caratteristiche di sicurezza ed elementi biometrici nei passaporti e nei documenti di viaggio.

Concordo con la proposta di utilizzare i passaporti anche per i bambini, al fine di evitare la tratta e i rapimenti. Il limite minimo di sei anni di età è condivisibile, ma nel documento è necessario che sia presente il nome della persona o delle persone che hanno la potestà parentale del bambino per i motivi detti sopra.

Infine, sono d'accordo con il collega Coelho quando propone l'introduzione di una clausola di revisione triennale, al fine di attendere i risultati di uno studio approfondito su vasta scala per quanto riguarda la determinazione dell'affidabilità e l'utilità delle impronte digitali rilevate a bambini e anziani: un argomento così delicato e importante ha bisogno di un costante controllo affinché possa essere incanalato nei giusti binari del diritto comunitario.

3-175

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – Deze wetgeving laat toe vingerafdrukken op te slaan in paspoorten/reisdocumenten om de authenticiteit van het document en de identiteit van de houder te verifiëren.

Ik stemde vóór de door de rapporteur voorgestelde veranderingen. Positief is dat het afnemen van vingerafdrukken van kinderen jonger dan 12 jaar slechts kan in de lidstaten waar nu al regelgeving van dien aard bestaat. Vergeleken met de optie van Commissie en Raad om reeds vingerafdrukken af te nemen van kinderen vanaf 6 jaar, is dat een stap vooruit.

Er hangt ook een prijskaartje aan het nemen van vingerafdrukken. Een visum kost nu al gauw 60 euro. Het verplicht afnemen van vingerafdrukken zal die prijs flink doen stijgen. Een familie met vier kinderen die op reis wil zal, nog voor het vertrek, al flink wat geld moeten uitgeven.

Hoe dan ook, ik verzet me tegen het excessief gebruik van het nemen van vingerafdrukken of het gebruik van biometrische gegevens. Is het sop de kool waard? De efficiëntie ervan is niet bewezen, het gebruik ervan niet proportioneel in vergelijking met wat men wil bekomen en bovendien zeer duur. Ik steunde dan ook de amendementen die de tekst verbeterden, maar finaal uitte ik mijn onvrede door een tegen de wetgevingsresolutie te stemmen.

3-176

- Relazione: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0415/2008)

3-177

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström och Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – Vi har röstat för Lambsdorffs betänkande om upphandlingsregler på försvars- och säkerhetsområdet.

Det är tydligt i betänkandet att medlemsstaterna har exklusiv behörighet för försvar och nationell säkerhet, vilket vi tycker är viktigt att betona. Vi anser att materiel, anläggningsarbeten och tjänster i normalfallet ska upphandlas även på detta område. Vi anser dock att det är en naturlig följd av denna marknads karaktär att man inte kan upphandla allt enligt direktivets regler. Dessa undantag ska dock bara gälla då man kan motivera det med väsentlig säkerhetspolitisk betydelse. Vi tror att man på så sätt kan komma till rätta med det vanemässiga användandet av protektionistiskt motiverade undantag, som inte minst skadar svensk industri.

3-177-500

Avril Doyle (PPE-DE), in writing. – Alexander Graf Lambsdorff has presented a proposal concerning the Commission's 'Defence Package', covering procurement for both military and non-military security purposes as well as covering public contracts concluded between EU operators. This proposal improves upon the 2004 Directive (2004/18/EC) currently in force by increasing flexibility, transparency and, vitally, fair competition. The defence procurement market is a very specific one, and Mr Lambsdorff has provided a means of addressing its complex nature.

There are express exemptions for certain obligations relating to disclosure when contrary to the security concerns of the Member State.

While defence procurement remains essentially a national competence, this proposal helps create a single European market for defence and security materials through a structured legal framework. This is a market worth EUR 90 billion annually. Mr Lambsdorff has proposed a common position that I can support.

3-178

Bruno Gollnisch (NI), par écrit. – Le renforcement de la compétitivité de l'industrie européenne de l'armement, supposée être pénalisée par des marchés européens trop étroits et trop fermés sur eux-mêmes, a servi de prétexte à cette directive sur l'ouverture à la concurrence des marchés publics dans ce secteur.

Certes, le texte qui nous est proposé aujourd'hui a tenu compte d'un certain nombre de problèmes soulevés par le texte initial de la Commission, comme son champ d'application, la non-application de l'accord de l'OMC sur les marchés publics, les seuils financiers ou la confidentialité.

Mais il répond à la logique de Bruxelles, selon laquelle aucun secteur, même stratégique et vital, ne doit échapper à sa supervision, à la libéralisation et aux privatisations. Il ne garantit pas le respect de la souveraineté des États membres, pourtant légalement seuls responsables de leur sécurité nationale. Il ne favorise pas l'existence de marchés d'envergure en Europe, où les budgets de défense des États se réduisent de manière drastique. Il n'instaure aucune préférence communautaire qui seule permettrait l'émergence naturelle d'un véritable marché européen. Il renforce la dichotomie civil/militaire, si spécifique à l'Europe, et qui nous a déjà tant coûté. Et surtout, il fait passer les considérations économiques et de marché avant toute autre. Ces graves défauts sur des points essentiels ont motivé notre opposition.

3-179

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), na piśmie. – Europejski rynek zbrojeniowy charakteryzuje się fragmentaryzacją, co ma negatywne skutki gospodarcze. Celem przyjętej dyrektywy jest głównie przeciwdziałanie temu rozdrobnieniu i utworzenie jednolitego rynku zbrojeniowego na obszarze Unii Europejskiej, jednakże z uwzględnieniem specyfiki rynku obronnego i ochrony interesów bezpieczeństwa państw członkowskich.

Państwa członkowskie wyszły bowiem z założenia, iż obowiązująca dyrektywa dotycząca zamówień publicznych w niewystarczający sposób uwzględnia specyfikę zamówień publicznych w dziedzinie obronności. Stąd liczne środki przyjęte w dyrektywie odnośnie procedury przyznawania kontraktu, selekcji oferentów czy wymagań kontraktowych stosowanych przez jednostki kontraktujące. Także procedura kontrolna zawarta w dyrektywie ma zagwarantować oferentom skuteczną ochronę prawną, wspierać przejrzystość i niestosowanie dyskryminacji przy udzielaniu zamówień.

Wierzę, iż przyjęte przepisy przyczynią się do rzeczywistego otwarcia rynku z jednoczesnym uwzględnieniem kwestii bezpieczeństwa państwa. Dyrektywa powinna także doprowadzić do optymalizacji kosztów, zarówno w budżetach krajowych, jak i po stronie przemysłu, oraz zaopatrzenia sił zbrojnych w najlepszy dostępny na rynku sprzęt.

3-180

Malcolm Harbour and Geoffrey Van Orden (PPE-DE), in writing. – The Conservative Delegation has consistently supported efforts to open markets and encourage cross-border trade between Member States of the EU. We welcome opportunities for British industry to have access to defence equipment markets that might hitherto have been closed to outside competition. However, we regret that such positive, practical aspects are secondary to the EU's political motive to

create an integrated European defence industrial base, and to strengthen the European security and defence policy, to which our opposition has been consistent.

We have particular concerns about the negative consequences of insisting that, in spite of investment by national governments and firms in defence R&D, there should then be open competition for subsequent production contracts. This will remove the ability to recoup R&D investment and offer no means of protecting intellectual property, jobs or export opportunities. We are also concerned that an inward-looking European approach will be detrimental to our very necessary and fruitful defence industrial relationships with other countries – especially the US, but also Japan, Israel and other countries.

For all these reasons the Conservative Delegation abstained on the report.

3-180-500

Luca Romagnoli (NI), *per iscritto*. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto favorevole in merito alla relazione del collega Graf Lambsdorf, riguardante gli appalti pubblici nei settori della difesa e della sicurezza. La realizzazione di una politica europea di sicurezza e di difesa impone lo sviluppo delle capacità necessarie, ciò richiede a sua volta un'industria europea efficiente. La creazione di una base industriale e tecnologica di difesa europea e di un mercato europeo per gli equipaggiamenti di difesa vanno in questa direzione.

Queste due azioni generano le capacità necessarie per affrontare le sfide in materia di difesa globale e le sfide emergenti che riguardano la sicurezza. Per questo concordo con il collega sul fatto che la proposta della direttiva deve mirare a creare un giuridico europeo unitario che consenta agli Stati membri di applicare il diritto comunitario senza mettere a repentaglio i loro interessi di sicurezza.

Infine, sono d'accordo sull'introduzione, nella legge, di una procedura di ricorso. In questo modo si consegue l'obiettivo di garantire una tutela giudiziaria per gli offerenti interessati, promuovendo la trasparenza e la non discriminazione nell'aggiudicazione dei contratti e portando quindi a una vera e propria apertura del mercato.

3-182

- Relazione: Carl Schlyter (A6-0341/2008)

3-183

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório Carl Schlyter sobre a limitação da colocação no mercado e da utilização de algumas substâncias e preparações perigosas (diclorometano). Considero que esta proposta de alteração da Directiva 76/769/CEE contribuirá para uma efectiva redução do risco de exposição ambiental e humana a substâncias com propriedades perigosas, como o diclorometano (DCM), que apresenta um perfil único de efeitos negativos para a saúde humana. A protecção da saúde humana deve prevalecer sobre os interesses industriais.

3-184

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *por escrito*. – Votámos favoravelmente o texto de compromisso, dado que esta medida pode ter impactos positivos junto dos trabalhadores de várias indústrias, designadamente automóvel e naval, sendo que minimiza a sua exposição a agentes tóxicos bastante nocivos. Trata-se do diclorometano (DCM) que é um composto químico incolor com um odor doce, agradável e penetrante, semelhante ao do éter. A sua comercialização destina-se fundamentalmente à produção de produtos farmacêuticos, dissolventes e produtos auxiliares, decapantes de pintura e produtos adesivos.

O DCM tem um perfil único de efeitos negativos para a saúde humana, estando incluído na lista de 33 substâncias prioritárias estabelecida nos termos da Directiva da Água. Esta substância é classificada como um agente cancerígeno da categoria 3. Tem um efeito narcótico e, para um elevado nível de exposição, causa depressão do sistema nervoso central, perda de consciência e efeitos cardiotoxicos, com um risco directo de morte em consequência de uma utilização inadequada.

Segundo o Comité Científico dos Riscos para a Saúde e o Ambiente, um dos principais problemas relacionados com a toxicidade do DCM consiste no risco para populações especialmente vulneráveis.

Já se encontram disponíveis no mercado várias alternativas aos decapantes à base de DCM.

3-185

Duarte Freitas (PPE-DE), *por escrito*. – Concorro fundamentalmente com o objectivo da proposta: reduzir os riscos de utilização de diclorometano (DCM) pelo público em geral e pelos profissionais.

Sabemos que o DCM tem um perfil único de efeitos negativos para a saúde humana: é um agente cancerígeno, tem um efeito narcótico e, para um elevado nível de exposição, causa depressão do sistema nervoso central, perda de consciência e efeitos cardiotoxicos, com um risco directo de morte em consequência de uma utilização inadequada.

Segundo a Comissão, registaram-se na UE, entre 1989 e 2007, 18 mortes por causa da utilização de DCM. Considero imperativo aplicar medidas europeias de proibição ou de substituição desta substância.

No seguimento do que foi votado na Comissão ENVI, apoio a proibição do DCM para utilizadores em geral, mas a permissão do seu uso por profissionais, sob condições de segurança.

3-185-500

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, comunico il mio voto favorevole sulla relazione Schlyter, concernente la modifica della direttiva del Consiglio sulle restrizioni dell'immissione sul mercato e dell'uso di talune sostanze e preparati pericolosi.

Il diclorometano, infatti, ha molti effetti negativi sulla salute umana: ha un effetto narcotico e depressivo sul sistema nervoso centrale, oltre a indurre effetti cardiotossici a elevate esposizioni. È pertanto necessario che l'attuale normativa in materia di salute e sicurezza dei lavoratori venga applicata, visto che, in tale campo, le modalità di applicazione sono inadeguate, soprattutto a causa del numero elevato, delle piccole dimensioni e della natura mobile delle imprese fornite. Concordo infine con il collega quando afferma che bisogna tenere in particolare considerazione la salute dei bambini, maggiormente suscettibili di rischi sanitari in ragione dell'alto potenziale di esposizione elevata.

3-186

- Relazione: Ilda Figueiredo (A6-0423/2008)

3-187

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), por escrito. – A votação hoje realizada sobre este relatório, que apresentei em nome da Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais, sobre a Convenção relativa ao trabalho no sector das pescas de 2007, da OIT, é um contributo importante para que haja normas internacionais mínimas no plano mundial, que garantam melhores condições de trabalho, mais segurança e menos acidentes mortais, num sector que é muito perigoso, mas que é também estratégico, colocando a defesa da dignidade e da vida dura de trabalho dos pescadores no centro das nossas preocupações, sabendo-se que é onde há maior percentagem de acidentes mortais. Registe-se que o relatório teve 671 votos a favor e apenas 16 contra.

A Convenção n.º 188 produzirá efeitos após ter sido ratificada por 10 dos 180 Estados-Membros da OIT, dos quais 8 deverão ser países costeiros.

Recorda-se que a Convenção revê as convenções sobre a idade mínima dos pescadores, sobre o exame médico, o contrato de trabalho dos pescadores e sobre o alojamento da tripulação, abrangendo igualmente questões como a saúde e a segurança no trabalho, o recrutamento, a colocação e a segurança social.

3-188

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ratificera ILO:s konvention om arbete i fiskenäringen (konvention nr 188). Denna konvention är från år 2007 och tar upp betydelsefulla frågor såsom fiskares arbetsmiljö, vilotid och sociala trygghet. Det ska vara upp till medlemsstaterna att i demokratisk ordning avgöra om de vill ratificera den aktuella ILO-konventionen eller inte. Jag har därför röstat nej till det aktuella betänkandet, då frågan inte hör hemma på Europaparlamentets bord.

3-189

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – A União procura através da Política Comum das Pescas a eficácia das actividades de pesca para que o sector, incluindo a aquicultura, seja economicamente viável e competitivo, assegure um nível de vida adequado às populações que dependem das actividades de pesca e atenda aos interesses dos consumidores.

A Convenção 188 da OIT, adoptada em Junho de 2007, é um documento que visa permitir uma concorrência leal entre os armadores de barcos de pesca e conferir dignidade de trabalho aos profissionais do sector. A convenção prossegue estes objectivos através do estabelecimento de um conjunto de normas mínimas internacionais para o sector das pescas que, em certas áreas, são da competência exclusiva da Comunidade. Parece por isto consequente a necessidade de propor aos Estados-Membros que ratifiquem esta convenção, no interesse da Comunidade e da própria coerência da Política Comum das Pescas.

3-189-500

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, mi pronuncio favorevolmente alla relazione illustrata dalla collega Figueiredo, riguardante l'autorizzazione a ratificare la Convenzione sul lavoro nella pesca (2007) dell'Organizzazione internazionale del lavoro (convenzione n.188).

Il documento del 2007 ha, tra i suoi obiettivi, quello di ottenere e mantenere un livello di pari condizioni nel settore della pesca, promuovendo condizioni di vita e di lavoro dignitose per i pescatori e più eque condizioni di concorrenza nel mondo e cercando di porre rimedio al basso tasso di ratifica di molte convenzioni nel campo del lavoro in mare. A questo scopo, l'adozione di tale Convenzione rappresenta un passo avanti verso l'introduzione di condizioni di lavoro dignitose per gli addetti di questo importante e strategico settore, dato che la stessa copre diversi aspetti dell'attività professionale

quali miglioramenti nelle installazioni e nelle condizioni di sicurezza sul lavoro, salari, cure sanitarie in mare e a terra, periodi di riposo, contratti di lavoro e sicurezza sociale.

Plaudo all'iniziativa della collega, infine, perché mira a far sì che le norme minime valide per tutti siano applicate universalmente, fatta salva l'esistenza di norme nei singoli Stati membri che siano più favorevoli ai lavoratori.

3-190

- Informe: Giusto Catania (A6-0479/2008)

3-191

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Il mio voto è favorevole. Nell'affrontare il tema dei diritti fondamentali in UE oggi non possiamo tuttavia esimerci dal richiamare i terribili fatti di Gaza. Quanto sta accadendo in Medio Oriente impone all'UE un'attenzione costante sul tema del rispetto dei diritti umani fondamentali, purtroppo a rischio in queste ore. Ritengo infatti che l'autorevolezza e la solidità delle istituzioni comunitarie nelle difficili trattative che spero possano progredire, dipendono anche dalla qualità della democrazia che siamo in grado di garantire all'interno dell'UE.

Il pericolo che anche in Europa la lotta al terrorismo possa sfociare nel mancato rispetto dei diritti e delle libertà fondamentali è purtroppo concreto. Guardo con speranza alle dichiarazioni del presidente eletto degli Usa, Barack Obama, in merito all'avvio di una collaborazione sul tema tra Europa e Stati Uniti. Nel complesso insieme di aspetti che compongono il quadro dei diritti inviolabili dell'uomo; infine, ritengo che un'attenzione particolare vada dedicata ai soggetti più deboli, bambini, anziani, migranti, giovani in cerca di lavoro.

3-192

Philip Bradbourn (PPE-DE), in writing. – Conservatives recall their long-held view that the Charter of Fundamental Rights should not be justiciable. In this context we believe that many of the issues dealt with by this report are properly in the purview of Member States and not matters on which the EU should try to impose a policy. The report also contains a number of issues which are matters of individual conscience, for example, the implicit recommendation on euthanasia and the decriminalisation of hard drugs. For these reasons, we are unable to vote in favour of this report.

3-193

Carlo Casini (PPE-DE), per iscritto. – Il mio voto negativo finale non è causato tanto dal contenuto del rapporto in questione, quanto dalle sue omissioni.

Non è possibile discutere di diritti umani senza parlare del primo e fondamentale: il diritto alla vita. Ogni anno nei 27 Paesi vengono distrutti circa un milione e duecentomila esseri umani con l'aborto volontario. Si tratta di una cifra drammatica, alla quale va aggiunto il numero degli aborti illegali e quello incalcolabile degli embrioni umani distrutti con l'uso della tecnica della fecondazione in vitro. È doveroso prendere atto della diversità di opinioni su questo problema, ma è certo che esso investe alla radice la cultura dei diritti umani. La risoluzione, invece, non solo ignora questo problema, ma cerca di farlo dimenticare, concentrando l'attenzione soltanto sulla "salute riproduttiva e sessuale" della donna.

Nessuno può essere contrario alla salute della donna, specie se giovane, gestante e madre, ma questo non può giustificare la totale dimenticanza del diritto dei figli. D'altronde è noto che, surrettiziamente, il linguaggio "salute riproduttiva e sessuale" viene usato per comprendervi l'aborto inteso come diritto e come servizio sociale.

3-194

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat împotriva raportului prezentat de dl Catania, deoarece nu sunt de acord cu articolul 49, un articol controversat care încurajează soluționarea problemelor „comunităților naționale minoritare tradiționale” prin „autogovernare (autonomie personală, culturală, teritorială, regională)”.

Sunt un susținător al drepturilor persoanelor aparținând minorităților, dar resping categoric ideea autonomiei teritoriale pe criterii etnice și a drepturilor colective ale minorităților, idee care în practică a generat separatisme etnice și conflicte interetnice. De asemenea, un potențial conflictual au și conceptele neclare și controversate de „autogovernare” și „autonomie culturală”. Aceste concepte depășesc standardele europene actuale din dreptul internațional cu privire la drepturile persoanelor aparținând minorităților naționale și ne conduc într-o zonă a controverselor.

Consider că statele membre UE au dreptul suveran să decidă singure cu privire la măsura în care acceptă sau resping astfel de concepte, iar UE trebuie să respecte și să garanteze suveranitatea și integritatea statelor sale membre.

3-195

Sylwester Chruszcz (UEN), na piśmie. – Choć przestrzeganie praw człowieka jest istotnym fundamentem działania wszystkich państw i organizacji na poziomie międzynarodowym, to raport na temat praw podstawowych w UE w latach 2004-2007 jest skandalicznym naruszeniem tychże praw w Europie. Dlatego nie mogłem go poprzeć w dzisiejszym głosowaniu. Po raz kolejnym mamy bowiem do czynienia z próbą narzucenia państwom członkowskim określonego światopoglądu, wyrażonego przez autora sprawozdania. Na to nie mogę się zgodzić.

3-196

Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage and Michael Henry Nattrass (IND/DEM), in writing. – UKIP is opposed to female genital mutilation, homophobia, racism and xenophobia. However we are also against EU control of fundamental rights. The UK already has perfectly good laws and safeguards on fundamental rights. The EU is not democratic and is therefore not a suitable guardian of people's rights. Moreover, family law is a Member State competence and not an area of EU jurisdiction. The issue of whether drug abusers should face criminal charges is a matter for Member State law and the EU should not be seeking to pervert the course of justice.

3-197

Carlos Coelho (PPE-DE), por escrito. – Ao longo de vários anos o Conselho tem vindo a submeter ao Parlamento Europeu um relatório anual sobre a situação dos direitos fundamentais na União, em relação ao qual o Parlamento teve a sua reacção através da elaboração de um Relatório de iniciativa.

O presente Relatório foi feito, pela primeira vez, tendo em conta os resultados recolhidos pela Agência dos Direitos Fundamentais e reveste-se de uma especial importância face ao facto de nenhum relatório nesta matéria ter sido aprovado desde 2003.

Apesar de considerar que o Relator desenvolveu demasiado certas matérias, já discutidas em relatórios próprios, e de existirem vários pontos bastante controversos e em relação a alguns dos quais eu votei contra, uma vez que vão claramente contra os meus princípios.

No entanto, existem muitos outros pontos com os quais concordo plenamente e por essa razão votei no sentido da abstenção, não só por acreditar que o texto foi substancialmente melhorado com o excelente trabalho desempenhado pela colega Kinga Gál, mas também pelo facto de em plena consciência não poder de modo algum votar contra um Relatório em defesa dos Direitos Fundamentais.

3-198

Dragoş Florin David (PPE-DE), în scris. – Am votat împotriva acestui raport deoarece în el se regălesc abordări referitoare la încurajarea avorturilor multiple, căsătoriilor între cupluri de acelaşi sex sau autonomiei pe criterii etnice.

3-198-500

Proinsias De Rossa (PSE), in writing. – I support this Report which makes recommendations on a broad range of issues including discrimination, immigration, social rights and gender equality.

It notes that the recommendations of this Parliament in its report on CIA Rendition activities in the EU (Feb 2007) have not yet been implemented by Member States and EU institutions. The fight against terrorism can never be used to diminish the level of protection of human rights and fundamental freedoms. Indeed, to defend human rights is precisely to fight against terrorism in both its causes and effects. In that respect, I welcome the statement by US President-Elect Barack Obama on closing the Guantanamo Bay detention facility and to never again practice Rendition.

The Report also suggests raising public awareness about women's right to fully enjoy their sexual and reproductive rights, including the facilitation of access to contraception to prevent all unwanted pregnancies and illegal high-risk abortions, and, to combat the practice of female genital mutilation.

Moreover, the Report urges Member States to take legislative action to overcome discrimination experienced by same-sex couples by recognising such relationships. Member States with legislation on same-sex partnerships should move to recognise provisions with similar effects adopted by other states.

3-199

Glyn Ford (PSE), in writing. – I supported the Catania report on the situation of fundamental rights in the European Union (2004-2008). In particular, I voted in favour of paragraph 32, which calls for the ruling by the European Court on the People's Mujahedin Organisation of Iran (PMOI) to be respected. This ruling demanded that the PMOI should be taken off the EU terror list.

I hold no particular brief for this organisation. A long time ago, I stopped signing their declarations regarding the situation in Iran, which I had more difficulty finding credible, particularly after participating in a Foreign Affairs Committee Delegation to Teheran when I could see for myself the emerging reformist opposition to the hardline fundamentalist regime in Iran.

Nevertheless, I do not have to support the organisation to deplore the failure to implement the Court's view that the PMOI's action gives no reason to include, or continue to include, them on the terror list thus visiting on them all the repressive consequences that follow.

3-200

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), na piśmie. – Sprawozdanie w sprawie stanu praw podstawowych w Unii Europejskiej w latach 2004-2008 uznaje za jedną z najważniejszych podstaw demokracji w Europie skuteczną ochronę

praw podstawowych oraz ich efektywne promowanie. Jednocześnie komisja parlamentarna słusznie zauważa, iż państwa członkowskie niejednokrotnie uchylają się od kontrolowania ich na szczeblu Unii Europejskiej, zaliczając ochronę praw człowieka do spraw wyłącznie wewnętrznych, w rezultacie naruszając autorytet Wspólnoty w dziedzinie obrony praw podstawowych na arenie międzynarodowej.

Komisja Europejska powinna zatem skupić się na zachęcaniu państw członkowskich do bliższej z nią współpracy, oferując włączenie do przyszłych sprawozdań w sprawie praw człowieka nie tylko analizy sytuacji na świecie, ale także w poszczególnych krajach członkowskich. Na uwagę zasługuje również szereg propozycji mających na celu skuteczne zwalczanie polityki dyskryminacyjnej w Unii, podkreślając, że równe szanse są podstawowym prawem każdego obywatela, a nie przywilejem. Niezwykle niepokojące jest, iż około 20% dzieci w Unii Europejskiej żyje poniżej progu ubóstwa, często pochodząc z rodzin niepełnych lub posiadając rodziców, którzy urodzili się poza Wspólnotą. W tym względzie niezbędne jest przyjęcie odpowiednich środków dostępu do praw, koncentrując się właśnie na potrzebach dzieci, oraz podjęcie przez państwa członkowskie skutecznych środków do walki z ubóstwem.

3-201

Bruno Gollnisch (NI), par écrit. – Le rapport de M. Catania est tout bonnement effarant. C'est un catalogue de tous les droits, passe-droits, et droits exorbitants du droit commun qui, selon lui, devraient être accordés obligatoirement aux minorités, surtout si elles sont extra-européennes. C'est un mode d'emploi de la destruction des identités nationales et régionales, de la destruction des valeurs, traditions et cultures de nos pays, de la discrimination systématique et institutionnelle des Européens dans leurs propres pays. C'est une remise en cause de notre droit imprescriptible, reconnu à tous les peuples sauf aux nôtres, de disposer d'eux-mêmes.

C'est également un monument d'hypocrisie pour une institution qui pratique quotidiennement la discrimination à raison des idées politiques, et l'application sans discernement ni réflexion de la "présomption de culpabilité" à l'égard de certains de ses membres, comme M. Vanhecke et moi-même, victimes dans nos pays respectifs de procès en sorcellerie.

Nous ne sommes pas là pour défendre principalement ces minorités visibles et bruyantes réclamant toujours plus de privilèges et stigmatisant les pays et les populations qui ont la bonté ou la bêtise de les accueillir. Nous sommes là pour défendre les nôtres, les citoyens de nos nations, cette grande majorité, pour l'instant, d'Européens qui sont à vos yeux invisibles, inaudibles et méprisables.

3-202

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), na piśmie. – Głosowałem przeciwko sprawozdaniu w sprawie sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej (2004-2008), autorstwa włoskiego deputowanego Giusta Catanii, gdyż autor tego raportu nie tyle przedstawił opis sytuacji w tej materii za minionie cztery lata, co wyraził opinie na tematy sugerujące, czy wręcz próbujące narzucić państwom członkowskim rozwiązania prawne, które należą wyłącznie do ich kompetencji. Uważam, iż nie można przymuszać krajów Unii do takich działań legislacyjnych, które nie są akceptowane przez ich społeczeństwa.

Samo określenie „małżeństwo” powinno być zastrzeżone dla związku kobiety i mężczyzny. Propozycje posła Catanii wiodą nie tyle do tolerancji wobec zachowań homoseksualnych (za czym jestem), ale wprost do dyskryminacji relacji biologicznie zasadnych, czyli heteroseksualnych. Należy w gruncie rzeczy postawić pytanie, czy nie dąży się do tego, aby właśnie ograniczać prawa rodziny w jej tradycyjnym rozumieniu, w której są matka, ojciec i dzieci. Sprawy bardzo osobiste, związane z życiem seksualnym, stają się w ten sposób działaniami upolitycznionymi, chociażby poprzez publiczne demonstrowanie swej homoseksualnej orientacji, m.in. w tzw. „paradach miłości”.

Raport ten – w moim przekonaniu – poprzez używanie sformułowań typu „prawo reprodukcyjne”, które w obecnym rozumieniu prawa międzynarodowego oznacza m.in. swobodny dostęp do aborcji, otwiera szeroko drzwi do takich praktyk.

3-203

Livia Járóka (PPE-DE), írásban. – Kiemelt jelentőségűnek tartom képviselőtársam jelentését, hiszen az emberi jogok jelentik az Európai Unió alapszerződéseiben rögzített értékeinek egyik pillérét. A demokrácia és jogállamiság mellett az emberi jogok tiszteletben tartását követeljük meg a csatlakozni kívánó országoktól, és nemzetközi kapcsolatainkban is hangsúlyt fektetünk az egyetemes és oszthatatlan jogok érvényesítésére. Az Európai Unió azonban csak akkor lehet hiteles mint az emberi jogok globális védelmezője, ha saját területén is minden eszközzel biztosítja az Alapvető Jogok Chartájában kinyilatkoztatott értékek maradéktalan érvényesítését.

A jelentés önálló fejezetet szentel az Unió legnépesebb kisebbségét alkotó románoknak, akiket a legnagyobb mértékben sújt a társadalmi kirekesztés. Az európai államok közös felelőssége, hogy a túlnyomórészt mélyszegénységben és méltatlan életkörülmények között élő román problémáit egy átfogó és egységes stratégia keretében orvosolja. Akcióorientált, világos célokat és határidőket megfogalmazó keretprogramra van szükség, amely hatékony ellenőrző és értékelő mechanizmusokat mutat fel.

Az oktatás, lakhatás, egészségügy és hátrányos megkülönböztetés területeit együttesen megcélzó, a tagállami rossz gyakorlatokkal szemben pártokon és kormányzati ciklusokon túlmutató programot kell kidolgozni, amely a válságos régiókban az azonnali cselekvés alapjául szolgálhat. Ha a romák millióit hozzásegítjük, hogy társadalmi és gazdasági értelemben is teljes jogú európai állampolgárokká és a spirituális értelemben vett Európai Közösség tagjaivá válhassanak, azzal óriási lépést teszünk a kontinens társadalmi kohéziója irányába.

3-204

Ona Juknevičienė (ALDE), raštu. – Viena iš pagrindinių piliečių laisvių Bendrijoje yra laisvė judėti. Tikiu, jog visi ES piliečiai turi vienodas teises dalyvauti Europos Sąjungos (ES) politiniame gyvenime, laisvai reikšti savo politines pažiūras bei nuostatas. Šios laisvės tapo dar svarbesnės po ES plėtros į Rytų Europos šalis, kadangi rytų Europos šalims įstojus į ES ekonominė migracija iš naujų valstybių narių į vakarų Europą itin suaktyvėjo. Lietuva savo ruožtu pirmąją Europoje pagal emigravusių žmonių skaičių po įstojimo į Bendriją. Susitikimo su lietuviais emigrantais Londone metu sužinojau, jog daug šių žmonių planuoja likti Jungtinėje Karalystėje ilgam, ypačingai tie, kurie ten sukūrė šeimą, leidžia vaikus į mokyklas. Tokia tendencija, mano žiniomis, atsispindi ir statistikoje. Panaši situacija yra ir kitose ES šalyse, į kurias emigravo Lietuvos žmonės. Manau, kad yra itin svarbu užtikrinti šių ES piliečių teisę dalyvauti Europos Parlamento rinkimuose šalyje, kurios aktualijomis jie gyvena.

Taip pat noriu pabrėžti, jog piliečių dalyvavimas ES reikaluose bei rinkimuose į Europos Parlamentą ne didėja, o priešingai, ES vis daugiau atitrūksta nuo savo žmonių. Turint tai omeny, manau suteikus teisę ES piliečiams balsuoti Europos Parlamento rinkimuose savo gyvenamojoje šalyje tik sustiprintų žmonių pasitikėjimą ES institucijomis. Dėl šių priežasčių aš balsavau už 45-ąjį pakeitimą.

3-205

Filip Kaczmarek (PPE-DE), na piśmie. – Głosowałem przeciw sprawozdaniu posła Giusta Catanii o sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej (2004-2008). Głosowałem przeciwko nie dlatego, że jestem przeciw prawom podstawowym. Wręcz przeciwnie. Prawa podstawowe uważam za wyjątkowo ważne dla Unii i całego świata. Problem w tym, że sprawozdanie posła Catanii jest szkodliwe dla implementacji praw podstawowych. Dlaczego? Otóż dlatego, że postulat ustanowienia prawa unijnego w celu zwalczania homofobii czy uznawanie związków homoseksualnych nie są prawami podstawowymi. Jeżeli już, to postulaty te powinny znaleźć się w zupełnie innym raporcie. Rozszerzanie definicji praw podstawowych przez Parlament Europejski nie może być skuteczne, bo Parlament nie ma mocy stanowienia prawa międzynarodowego. Dodatkowo niektóre państwa członkowskie nie zgadzają się z taką rozszerzającą interpretacją. A zatem jest to jedynie gest polityczny i myślenie życzeniowe.

Niebezpieczeństwo polega na tym, że jest to sfera, o której decydują i powinny decydować państwa członkowskie. Lansując takie poglądy, uderza się w spójność Unii. Nie lubię homofobii, ale ustanowienie prawa wspólnotowego w celu jej zwalczania jest absurdem. Jeżeli Unia miałaby zwalczać homofobię, to można powiedzieć, że powinna również zwalczać antypolonizm, rusofobię, antygermańskość, antyfrancuskość, islamofobię, antypapizm, antyklerykalizm, antykatolicyzm oraz wiele innych postaw i zachowań. Wymuszanie akceptacji państw członkowskich dla legalnie zawartych związków homoseksualnych może być jeszcze groźniejsze.

3-206

Tunne Kelam (PPE-DE), in writing. – I voted against Amendment 103 in the Catania report, which proposed that long-term non-citizens should participate in elections to the European Parliament as well in local elections in order to promote social and political integration.

In fact, elections to the European Parliament are equivalent to elections to the national parliament. To participate in them is the right of citizens. Otherwise, citizenship will lose its meaning, and also incentives would be lost for non-citizen residents to apply for citizenship. Only in this way can we retain the vital balance between rights and responsibilities that only citizens can have.

3-207

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – Jäsenmaiden erilaiset linjaukset ns. eettisissä kysymyksissä herättivät poliittisissa ryhmissämme ja etenkin omassamme juuri sitä monimuotoista keskustelua, jota saattoikin ennakoida. *"We have agreed to disagree"*, olemme yhtä mieltä siitä että olemme eri mieltä, voi vain todeta, ja se pitää myös hyväksyä eurooppalaiseksi rikkaudeksi – sille erilaisuudelle pitää voida löytyä tilaa. Monessa suhteessa arvostan oman ryhmäni peruslinjauksia.

61 kohtaan viitaten haluan kuitenkin todeta seuraavaa: pidän ongelmallisena, jos samanaikaisesti vastustetaan sekä tietoisuutta oikeudesta lisääntymis- ja seksuaaliterveyteen – mikä yleisesti ottaen on eufemismi oikeudelle aborttiin – että mainintaa ehkäisymenetelmien saatavuuden helpottamisesta, jotta ei-toivotut raskaudet ja abortit voitaisiin välttää. Näen tässä yhtäaikaudessa vastustamisessa realismin mentävän aukon, josta voi syntyä ei-toivottuja seurauksia. Tämän sanon kaikella kunnioituksella, ja kiitän kaikkia osapuolia jälleen kerran antoisasta ajatustenvaihdosta.

3-208

Σταύρος Λαμπρινίδης (PSE), γραπτώς. – Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπερψήφισε την έκθεση Catania για την κατάσταση των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τονίζει όμως, διά της παρούσης, την αντίθεσή της προς την διατύπωση της παραγράφου 49 και της σχετικής τροπολογίας 35.

3-209

Carl Lang (NI), par écrit. – Confier un tel rapport à un député communiste constitue une provocation à l'égard des centaines de millions de victimes du communisme. Dans ce rapport, monsieur Catania est inspiré, il est vrai, par une idéologie moins brutale que le communisme, mais tout aussi totalitaire : l'euro-mondialisme. Son texte nie en effet les droits humains les plus fondamentaux :

- le droit à la vie avec la promotion de l'avortement et de l'euthanasie ;
- le droit de chaque enfant à avoir un père et une mère en demandant aux États d'appliquer "le principe de reconnaissance mutuelle pour les couples homosexuels, qu'ils soient mariés ou en partenariat civil" ;
- le droit des peuples européens à disposer d'eux-mêmes et à rester eux-mêmes, bafoué par les propositions visant à ouvrir encore plus l'Europe à une immigration planétaire à laquelle les ressortissants de nos nations devraient s'adapter.
- la démocratie, puisque le rapport se réclame du traité de Lisbonne, rejeté par le vote des Irlandais ;

Plus que jamais, la sauvegarde de nos libertés et de l'identité de nos peuples exige la construction d'une nouvelle Europe, l'Europe des nations libres et souveraines.

3-210

Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – Junilistan anser att skyddet för de grundläggande fri- och rättigheterna är av största vikt, både inom och utom EU. Det är oerhört viktigt att EU:s medlemsstater följer grundläggande fri- och rättigheter, och man kan naturligtvis inte överlämna åt medlemsstaterna att kontrollera sig själva. Junilistan ställer sig dock kritisk till inrättandet av en ny europeisk byrå på området och till ambitionen att bedriva "extern politik". Vi anser att FN med sin globala räckvidd, långa erfarenhet och kompetens är bättre på att kontrollera och genomföra de åtgärder som är nödvändiga – inte EU.

Jag har därför valt att rösta nej till betänkandet i dess helhet, men jag ställer mig mycket positiv till en del skrivelser i förslaget, som jag har röstat för. Jag välkomnar att betänkandet tar upp den orättfärdiga behandlingen av fångar i det amerikanska fånglägret Guantánamo. Det finns bara en väg att gå: ställ dem inför rätta eller fria dem!

Jag är mycket orolig över individer från olika minoritetsgruppers särskilda utsatthet och är av uppfattningen att åtgärder, både på nationell och internationell nivå, måste vidtas. Jag har röstat för detta i betänkandet men ställer mig skeptisk till om en straffrättslig ram på europeisk nivå är en bra lösning på problemet.

3-211

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris. – Raportul referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană include amendamente depuse de mine pe care le consider importante pentru cetățenii români (de exemplu, amendamentul referitor la eliminarea restricțiilor pe piața muncii pentru cetățenii noilor state membre).

De asemenea, sunt de acord cu multe aspecte promovate de raport, cum ar fi: strategia pentru integrarea romilor, protejarea minorităților, drepturile lucrătorilor migranți sau protecția copilului.

Raportul cuprinde însă și unele referiri care pun la îndoiala unele principii fundamentale ale societății românești (precum considerarea familiei ca element de bază al societății) sau care contravin legislației românești (precum consumul de droguri).

Din aceste motive, la votul final, am votat împotriva.

3-212

David Martin (PSE), in writing. – I welcome this resolution, which maps out and summarises the most important concerns on the state of fundamental rights within the Union, and the recommendations it contains on how to improve human rights within Member States.

3-213

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), in writing. – The Catania report on the situation of fundamental rights in the European Union in the years 2004-2008 stresses the need to protect the rights of minorities, to fight all discrimination against all vulnerable categories.

I welcome this report which includes important elements drawn from Written Declaration 111 on ending street homelessness, which was adopted by the European Parliament in April 2008.

I particularly welcome the report's call for the introduction of winter emergency plans for the homeless, for a framework definition of homelessness and for the gathering of reliable statistical data on homelessness across the EU.

Ending street homelessness is a fundamental issue in the European Union. This report is an additional step towards pushing the European Council, Commission and Member States to act on homelessness.

Finally, the Lisbon Treaty will not advance the situation concerning fundamental rights in the EU. Support for this report does not imply support for that Treaty. In fact, the European Parliament's refusal to respect the Irish No vote runs contrary to the spirit of the Charter.

3-214

Andreas Mölzer (NI), schriftlich. – Wenn sich die Bevölkerung einzelner EU-Mitgliedstaaten dazu entschließt, homosexuellen Paaren die Heirat, eingetragene Lebenspartnerschaften oder Adoption von Kindern zu ermöglichen, dürfen andere EU-Staaten nicht zu selbigem gezwungen werden. Wenn nun religiöse Würdenträger oder Politiker aufgrund ihrer Überzeugung nicht homo-euphorisch sind – wie vom politisch korrekten Mainstream vorgeschrieben – dürfen sie nicht für diese Überzeugung verurteilt oder verfolgt werden. Gleiches gilt für die Rassismus-Keule, die bequemerweise gegen jeden geschwungen wird, der Fehlentwicklungen im Bereich Asyl und Ausländer aufzeigt.

Stattdessen wird undemokratisch über die Hintertür versucht, den Mitgliedstaaten homosexuelle Partnerschaften aufzudrängen – wohl ein Vorgeschmack dessen, was bei Umsetzung des Lissabonner Vertrages blüht. Und jeder, der es wagt, Kritik an Homosexualität oder Umtriebe im Asylwesen und Zusammenleben mit Ausländern aufzuzeigen, soll – im Widerspruch zum Menschenrecht auf Meinungsfreiheit – strafrechtlich kaltgestellt werden. Deshalb ist der Bericht Catania aufs Schärfste abzulehnen.

3-215

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Raportul prezentat de Giusto Catani este bogat în interpretări și recomandări cu caracter general privind situația drepturilor fundamentale în statele Uniunii Europene. Însă baza normativă de care avem nevoie există: Carta drepturilor fundamentale ale omului și Convenția europeană asupra drepturilor omului. Prioritatea, în prezent, nu este să aducem noi regulamente, ci să le facem pe cele existente funcționale și eficiente.

Unul dintre aspectele tratate de raport este libera circulație a forței de muncă, de care, din păcate, nu se pot bucura în prezent toți cetățenii europeni în egală măsură. Deși perioada de 2 ani de restricții pe piața muncii impuse noilor state membre a expirat la sfârșitul lui 2008, șase dintre statele membre au prelungit restricțiile pentru România și Bulgaria pentru încă trei ani, justificându-și decizia de prelungire a perioadei de restricții prin contextul crizei financiare. Raportul nu dezbate explicit această problemă, deși este vorba despre un tratament diferențiat și, de data aceasta, nejustificat în rândul cetățenilor Uniunii.

3-216

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), în scris. – Am votat împotriva acestui raport care conține, pe lângă cel puțin 10 puncte criticabile (cu indulgență le putem defini astfel), o referire intolerabilă la Recomandarea 1201 a Consiliului Europei. Această Recomandare nu ar trebui invocată fără o clarificare extrem de riguroasă a interpretării care îi este dată, întrucât ar putea fi interpretată ca acordând drepturi colective minorităților sau autonomie teritorială pe criterii etnice. Salut aprobarea amendamentului 35, care este foarte rezonabil, însă o serie de aspecte ale raportului nu pot fi din punctul meu de vedere acceptate.

3-217

Αθανάσιος Παφίλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η Έκθεση επιχειρεί να συμβάλει στην κάλυψη του λεγόμενου δήθεν "δημοκρατικού και κοινωνικού ελλείμματος" της βαθιά αντιδραστικής από την ίδια της τη φύση ΕΕ, ώστε αυτή να γίνει πιο ελκυστική και να αμβλυνθεί η δυσανεμία που προκαλεί η αντιλαϊκή πολιτική της. Αποδέχεται και επικροτεί όλες τις αντιδραστικές αρχές και θεσμούς που έχουν υιοθετηθεί στην ΕΕ, όπως τις 4 ελευθερίες της Συνθήκης του Μάαστριχτ κλπ., προσπαθώντας να προσδώσει στην εφαρμογή τους μια πιο αποτελεσματική διάσταση.

Βασίζεται κυρίως στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ που συνοδεύει την αντιλαϊκή Συνθήκη της Λισαβόνας, ο οποίος βρίσκεται κάτω από το κατοχυρωμένο επίπεδο δικαιωμάτων πολλών κρατών-μελών. Αποτελεί -κατά μεγάλο μέρος- μια έκθεση ιδεών και ένα αφηρημένο ευχολόγιο, αντιμετωπίζει θεμελιώδη δικαιώματα, όπως αυτά της εργασίας, της εκπαίδευσης, της υγείας, απλώς ως "ευκαιρίες", οι οποίες πρέπει να παρέχονται "ισότιμα" σε όλους, κάτι που είναι φυσικά ανέφικτο στην πράξη, ενώ, όπου γίνεται πιο συγκεκριμένη, προτείνει την αντιμετώπιση μόνο κάποιων ακραίων φαινομένων φτώχειας, διακρίσεων κλπ. με μέτρα όπως τη γενική καθιέρωση ενός ελάχιστου μισθού κλπ. Τέλος, είναι αποκαλυπτική του χαρακτήρα της η απουσία αναφοράς σε αντιδημοκρατικές αποφάσεις και διώξεις πολιτών, όπως η απαγόρευση Κομμουνιστικών Κομμάτων και άλλων οργάνωσεων, καθώς και οι φυλακίσεις κομμουνιστών και άλλων αγωνιστών σε χώρες-μέλη της ΕΕ της Κεντρικής Ευρώπης και της Βαλτικής.

3-218

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), γραπτώς. – Υπερψηφίσα την έκθεση για την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρώπη, γιατί πιστεύω ότι θίγει ένα από τα βασικότερα προβλήματα του ενωσιακού μας οικοδομής-

ματος, ασκώντας εποικοδομητική κριτική. Οι διακρίσεις στην απόλαυση των θεμελιωδών δικαιωμάτων είναι κυρίως απόρροια του φύλου, της ηλικίας, της καταγωγής ή του γενετήσιου προσανατολισμού των υποκειμένων τους, όπως εύστοχα επισημαίνεται στην έκθεση. Το πρόβλημα εντείνεται όταν τα θύματα των παραβάσεων αυτών δεν μπορούν να αντιδράσουν, κυρίως γιατί βρίσκονται έγκλειστα σε ψυχιατρικά άσυλα, ιδρύματα ανηλίκων κ.τ.λ. Μπροστά στην κατάσταση αυτή, η Ευρώπη δεν μπορεί να μείνει αδιάφορη, πολύ περισσότερο που η πληρέστερη κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων θα συμβάλει στην εδραίωση του Ευρωπαϊκού Χώρου Ελευθερίας και Ασφάλειας. Κατά συνέπεια και μπροστά στην έλλειψη νομικής δεσμευτικότητας του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, αλλά και της πολύ περιορισμένης δυνατότητας προσφυγής των ιδιωτών στα κοινοτικά δικαστήρια, δεν μπορώ παρά να καλωσορίσω τις προτάσεις του G. Catania για τη θέσπιση γενικής υποχρέωσης των κοινοτικών οργάνων να λαμβάνουν υπόψη τους τα ανθρώπινα δικαιώματα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, αλλά και τη δημιουργία εξειδικευμένου Οργανισμού με αυτόν το σκοπό.

3-219

Zita Pleštinská (PPE-DE), písomne. – Problémom správy je, že sa zaoberá veľkým množstvom citlivých otázok. Aj napriek tomu, že správa prináša množstvo odporúčaní v rôznych oblastiach vrátane práv menšín, do správy spravodajca opäť zahrnul otázku reprodukčného zdravia.

Pozmeňujúce a doplňujúce návrhy týkajúce sa reprodukčného zdravia, ktoré EP vo svojom hlasovaní schválil, popierajú právo na život a porušujú princíp subsidiarity. Úcta ku každému ešte nenarodenému dieťaťu a potreba chrániť ľudský život od počatia sú pre mňa zásadnými otázkami. Nesúhlasím, aby sa na európskej úrovni prijímali rozhodnutia, ku ktorým majú členské krajiny rozdielny prístup vychádzajúci z ich kresťanských tradícií. Nesúhlasím, aby EÚ nútila Slovensko, Poľsko, Írsko a iné členské štáty, aby súhlasili s interrupciou alebo s eutanáziou, ktoré nie sú v ich národnej legislatíve povolené. Na európskej úrovni hovoríme vždy len o práve matky rozhodnúť sa o živote alebo smrti svojho dieťaťa a zabúdame na právo nenarodeného dieťaťa na život.

Z týchto dôvodov som hlasovala proti správe o situácii v oblasti základných práv v Európskej únii v rokoch 2004 – 2008.

3-220

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Este de la sine înțeles că PPE și PD-L prețuiesc și respectă drepturile fundamentale ale omului și iau atitudine fermă când acestea sunt încălcate.

Am votat împotriva raportului Catania referitor la situația drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană în perioada 2004-2008, întrucât raportorul și-a depășit mandatul, făcându-se recomandări și comentarii care depășesc perioada 2004-2008, la care era obligat să se raporteze. În loc să se ocupe de cazuri concrete de încălcare a drepturilor omului, raportorul Catania comentează și recomandă țărilor membre să aplice reglementări care intră în contradicție cu normele de drept naționale. Astfel, în art. 38 și 76 se folosește noțiunea de căsătorie pentru persoane de același sex, lucru ce încalcă nu numai concepțiile noastre religioase, dar și pe cele juridice și doctrinare.

La art. 149 se vorbește despre legalizarea consumului de droguri, lucru care încalcă legea penală românească.

Deși inițiativa unui raport privind situația drepturilor omului în Uniunea Europeană este lăudabilă, iar unele mențiuni din acest raport sunt corecte, având în vedere cele sesizate mai sus, am votat împotriva.

3-221

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – Pensar que os Direitos Fundamentais estão plenamente garantidos e protegidos na União Europeia e nos Estados-Membros seria um erro de análise e um prejuízo para a acção política. Os Direitos Fundamentais, mesmo em sociedades livres e democráticas, carecem de protecção e promoção. Questões distintas se colocam, no entanto, a propósito deste relatório e deste debate.

Em primeiro lugar, a fiscalização da protecção destes direitos a nível nacional. Em sociedades como as nossas, essa função exerce-se primordialmente no quadro nacional. Naturalmente sem prejuízo das possibilidades de recurso a nível europeu, que temos. Entre o dever das instituições de garantirem os Tratados, e a soberania nacional, há lugar para que cada parte exerça a sua função sem prejuízo da natureza institucional da UE.

Por outro lado, neste relatório em particular encontra-se uma confusão indesejável entre o que são Direitos Fundamentais e o que são opções ideológicas sobre a organização da sociedade. Um debate destes é interessante. Mas a tentativa de imposição destas posições aos Estados-Membros, contra a sua vontade democraticamente formada e contra o princípio da subsidiariedade, prova, exactamente, os riscos de comunitarizar o que é nacional. Por isso, e pelo desacordo com muito do conteúdo, votei contra este relatório.

3-222

José Ribeiro e Castro (PPE-DE), por escrito. – Se eu estivesse pela campanha do Não no referendo irlandês, aplaudiria, entusiasmado, o relatório Giusto Catania e os seus apoiantes. Representa um tão grosseiro desrespeito pelo princípio da subsidiariedade e atropela de tal maneira as regras institucionais da União Europeia e os poderes dos Estados-Membros que dá razão a todos os que alimentam desconfianças face à voracidade política de Bruxelas. Atacar as cláusulas de

salvaguarda, que são expressão directa dos Tratados e garantia fundamental da democracia dos Estados, como *codificação de práticas discriminatórias* é patético, grosseiramente atentatório de direitos fundamentais da cidadania.

Defender que a assinatura de convenções internacionais por uma maioria de Estados-Membros determina a obrigação de toda a UE se lhes sujeitar é um absurdo jurídico completo, um mergulho no escuro que vai para além do federalismo mais extremista. Repudio também a afirmação, absolutamente perversa, da *falta de credibilidade* da Europa, destinada a criar-nos uma *inferioridade táctica*: por problemas pontuais que possa haver, a Europa não é o Sudão, nem a China Popular, nem Cuba, a Somália ou a Coreia do Norte. Enfim, o relatório alastra-se por domínios de luta política que nada têm a ver com direitos fundamentais, retirando-lhe igualmente credibilidade, consistência e eficácia. Votei contra.

3-222-500

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto contrario alla relazione presentata dal collega Catania riguardante la situazione dei diritti fondamentali nell'Unione Europea (2004-2008).

Non mi trovo d'accordo sul fatto che gli Stati membri rechino pregiudizio al ruolo attivo di difesa dei diritti dell'uomo svolto dall'Unione europea nel mondo. Inoltre, non concordo sul fatto che la lotta contro il terrorismo è da ritenersi come una scusa per l'abbassamento del livello di protezione dei diritti dell'uomo e in particolare del diritto alla vita privata.

Sono quindi contrario ai punti relativi ai Rom, che non hanno bisogno di alcuna protezione speciale, altrimenti si creerebbe una situazione di discriminazione sostanziale nei confronti dei Rom stessi, considerati con tale risoluzione come una etnia diversa dalle altre. Infine, il paragrafo relativo al rimpatrio mi trova in disaccordo: le modalità da seguire per procedere al rimpatrio di un individuo non possono essere valutate solo in base a questi parametri.

3-223

Martine Roure (PSE), par écrit. – Il ne peut y avoir d'espace européen de liberté, de sécurité et de justice sans protection des droits fondamentaux. L'Europe en la matière se doit d'être exemplaire, irréprochable.

Des violations ont été identifiées, révélées, comme par exemple dans les établissements fermés accueillant des mineurs, des retraités, ou l'éternel problème posé par la situation désastreuse de certaines prisons, comme le souligne le rapport que nous avons voté ce jour. Il nous faut combattre également les négations des droits sociaux.

La pauvreté et la précarité sont des atteintes aux droits de l'homme. Comment peut-on accepter la situation de tous ceux qui travaillent et qui n'arrivent pas à se loger, en Europe et au XXIème siècle.

Nous devons proclamer des droits fondamentaux de chacun. L'Union européenne s'est dotée d'une charte des droits fondamentaux.

Attachons nous à la faire respecter !

3-223-500

Toomas Savi (ALDE), in writing. – Mr President, I voted in favour of the report and I welcome in particular the inclusion of Paragraph 31 in the report according to which the European Parliament deplores the non-implementation by the EU of the judgments of the Court of First Instance on 12 December 2006 and on 4 and 17 December 2008 and the UK Court of Appeal ruling in favour of the People's Mojahedin Organisation of Iran on 7 May 2008.

The European Union stands for democracy and the rule of law. The more appalling is the idea of one of its institutions acting against the Union's principles. I hope that the Council takes the position of the Parliament well into account when compiling the new EU 'blacklist'. Accusations of terrorist activity should actually be founded as well as the decisions on the inclusion of some organisations in the 'blacklist' should be more transparent.

Such issues cannot be addressed in an arbitrary manner, but in accordance with the principles of democracy and the rule of law. The EU cannot allow the global fight against terrorism be turned into a ground of political horse-trading and therefore must respect the aforementioned judgements of courts.

3-224

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – Punkt 149 i Cataniás betänkande om situationen för de grundläggande rättigheterna i Europiska unionen tolkar jag som att man uppmanar medlemsstaterna att se till att lika behandling av patienter inom sjukvården även gäller missbrukare. Därför röstade jag för denna punkt.

3-225

Csaba Sógor (PPE-DE), írásban. – Az Európai Unió legutóbbi két bővítése, melyek során tagjai közé fogadta a kelet-közép-európai, volt szocialista államokat, új fejezetet nyitott a Közösség emberi jogi kérdésekhez való viszonyulásában is.

Az azóta eltelt időszakban egyértelművé vált, hogy az alapvető jogok – és ezeken belül a nemzeti kisebbségek jogainak – védelme éppen az új tagállamokban jelenti a legnagyobb kihívást a Közösség számára.

Giusto Catania saját kezdeményezésű jelentése hangsúlyozza, hogy a hagyományos nemzeti kisebbségi közösségek problémáinak kezelésében a szubszidiaritás és az önrendelkezés elvei kell jelszék azokat a fogódzókat, melyek mentén kidolgozásra kerülhetnek az érintett közösségek helyzetét megnyugtató módon rendező politikák.

A jelentés bátorítja a kulturális, területi és regionális autonómiaformák alkalmazását.

Üdvözlendő továbbá, hogy Catania képviselőtársam jelentése szorgalmazza a nemzeti kisebbséghez tartozás definíciójának kidolgozását, valamint javasolja ezen közösségek jogainak védelme szempontjából egy minimális normarendszer felállítását a Közösség számára.

3-226

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – Het beschermen en bevorderen van fundamentele rechten vormen de basis voor onze Europese democratie en zijn de belangrijkste voorwaarden om onze Europese ruimte van vrijheid, veiligheid en gerechtigheid te versterken. Het is dan ook evident dat deze rechten in de praktijk mee deel uitmaken van de doelstellingen van de verschillende EU-beleidsdomeinen.

Daarnaast vragen we aan de Raad om in de jaarlijkse verslagen over de mensenrechten ook een analyse te maken van de situatie in de wereld en in elke lidstaat van de EU, dit in het belang van Europa's kredietwaardigheid om geen dubbele standaarden te gebruiken in haar interne en externe beleid. De amendementen van de Verts/ALE-Fractie over antidiscriminatie, minderheidsrechten en sociale rechten werden geheel of voor een groot deel overgenomen.

Ook zijn we er in geslaagd een verwijzing te laten opnemen naar de noodzaak om rekening te houden met de fundamentele rechten in de wetgeving van strafrechtprocedures. Het rapport Catania brengt de problemen inzake fundamentele rechten in kaart en geeft aanbevelingen om deze op te lossen. Het krijgt dan ook mijn volledige goedkeuring want bij de Groenen staat respect voor alle mensen en hun fundamentele rechten centraal, onafhankelijk van geslacht, leeftijd, nationaliteit en sociaal-economische achtergrond.

3-227

Catherine Stihler (PSE), in writing. – I was pleased to see the European Parliament support the removal of the PMOI from the list of terrorist organisations. Twenty thousand people in Iran who oppose the regime have been killed. As long as the PMOI remains on the terrorist list, more people will be killed in Iran for simply voicing opposition to the regime. The EU must follow the UK's lead and remove the PMOI from the terrorist list.

3-227-500

Andrzej Jan Szejna (PSE), na piśmie. – Podczas dzisiejszego głosowania opowiedziałem się za przyjęciem sprawozdania G. Catanii dotyczącego sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej.

Niestety, w Unii Europejskiej wielokrotnie dochodzi do łamania praw podstawowych, przede wszystkim obserwuje się przypadki dyskryminacji mniejszości oraz naruszanie prywatności. Problem stanowi też przestrzeganie równości szans, zwłaszcza prawa równości kobiet. Sprawozdawca zwrócił się do państw członkowskich o odrzucenie argumentów opartych na tradycjach i religii, uzasadniających przemoc i dyskryminację kobiet.

W wielu krajach Wspólnot obywatele, zwłaszcza najslabsi, czyli dzieci, dotknięte są dyskryminacją i ubóstwem. W sprawozdaniu słusznie potępiono wszelkie formy przemocy wobec dzieci, takie jak przemoc w rodzinie, przemoc seksualna oraz kary cielesne w szkołach.

Państwa członkowskie uchylają się od kontroli praktyk w zakresie praw człowieka, przez co zachwiana jest wiarygodność zewnętrznej polityki Unii na świecie. Uważam, iż Wspólnoty nie mogą stosować „podwójnych standardów” w polityce wewnętrznej i zewnętrznej.

3-228

Konrad Szymański (UEN), in writing. – For me, the main importance of Mr Catania's report is to remind us that we inside the EU have our own issues to confront. We should therefore be very careful about taking a holier-than-thou approach when commenting on human rights outside the EU.

I served on the temporary committee into extraordinary rendition by the CIA. It was principally a platform for the left to attack their favourite bête noire, the United States.

In my view, we should be grateful to the CIA and the United States for helping to protect Europeans from terrorists bent on killing innocent citizens. It is an indictment of our own societies that we had to rely on America to do the job for us.

Absolutism over human rights is playing into the hands of those who would destroy us, and putting the human rights of our own citizens at risk.

I therefore voted against the report.

3-229

Konrad Szymański (UEN), *na piśmie*. – Sprawozdanie nt. praw podstawowych w UE w latach 2004-2008 przyjęte dziś przez Parlament Europejski zawiera postulaty wzajemnego uznania związków homoseksualnych we wszystkich krajach UE oraz upowszechnienia takich rozwiązań w prawie państw członkowskich. W innej części sprawozdanie broni tzw. praw reprodukcyjnych, które w języku prawa międzynarodowego oznaczają m.in. swobodny dostęp do aborcji. Parlament poszerzył krytykę tzw. uwag dyskryminacyjnych, dopisując przywódców religijnych do grona autorów takich wypowiedzi.

Sprawozdanie o prawach podstawowych w UE zostało wykorzystane przez europejską lewicę do promocji postulatów aborcyjnych i homoseksualnych, które nie mają nic wspólnego z prawami podstawowymi. Nie ma dokumentów prawa międzynarodowego lub europejskiego, które potwierdzałyby istnienie takich „praw”.

Mimo niewiążącego charakteru sprawozdania jest to najbardziej szkodliwy dokument przyjęty w tej kadencji Parlamentu Europejskiego. Jest to kolejna próba takiej redefinicji pojęcia praw podstawowych, by wprowadzić zmiany w ich rozumieniu bez konieczności podjęcia działań na rzecz zmiany traktatów na forum ONZ czy UE.

Innym aspektem sprawozdania jest postulat wprowadzenia w UE specjalnej dyrektywy przywidującej kary za tzw. wystąpienia homofobiczne. Biorąc pod uwagę pojemność i niejasność tego sformułowania, jest to próba wyjęcia środowisk homoseksualnych spod demokratycznego prawa do swobodnej krytyki. Jej zastosowanie mogłoby przynieść konsekwencje natury cenzorskiej.

Wynik głosowania końcowego (401 za; 220 przeciw; 67 wstrzymujących się) pokazuje, że posłowie głęboko podzielili się w jego ocenie. To porażka sprawozdawcy, ponieważ prawa podstawowe powinny jednoczyć Parlament, a nie dzielić.

3-230

Charles Tannock (PPE-DE), *in writing*. – I would like this report to have looked more closely at the situation of orphans and disabled children in institutional care in Romania and Bulgaria, the newest EU Member States.

There was a great deal of concern before those countries joined the EU about the standards of care for institutionalised orphans and disabled children. Perhaps the next such report could go into more detail on this matter.

More generally, I made my thoughts on this report known in the debate last month. I am worried that our culture of human rights has become infected by absolutism and that, in fact, by pandering to the rights of criminals and terrorists we are undermining the rights of everyone else.

Specifically, I believe that matters concerning abortion and contraception are not matters for the European Union, but should be subject to appropriate legislation at the level of the Member States. Also, I object to the call for the Charter of Fundamental Rights to override the law of the United Kingdom, which has negotiated an exemption from its provisions.

I therefore voted to abstain on this report.

3-231

Thomas Ulmer (PPE-DE), *schriftlich*. – Ich habe gegen den Catania Bericht gestimmt. Ich bin erstaunt, dass die Dienste des Hauses den Bericht in seiner jetzigen Form überhaupt zugelassen haben. Er verstößt nachhaltig gegen das Gebot der Subsidiarität. Inhaltlich ist nahezu alles zu bemängeln. Die Nationalstaaten dürfen nicht entmündigen und entmachten lassen, wenn es um elementare Rechte geht. Hier wurde versucht, zu Lasten der Mehrheiten Minderheitsrechte, die auf nationaler Ebene nicht umsetzbar sind, durch zu drücken. Eine positive Einstellung zur Abtreibung ist für mich undenkbar. Das eigentliche Thema, die Menschenrechte und ihre Umsetzung der letzten 4 Jahre, kommt nicht vor.

3-232

Thomas Wise (NI), *in writing*. – I abstained on the roll-call vote on paragraph 62 because I believe that every country – which the EU is not – should ensure that legislation on female genital mutilation is locally originated and applied. An international agreement would be more appropriate and far-sighted. As it is, the EU has no current competence in health matters, nor should it seek them.

I also abstained on the vote on paragraph 72 because I am concerned about the implications on free speech. Although to be deplored, discriminatory comments do not necessarily fuel ‘hatred and violence’. That we are asked to agree to this will mean that those who choose can use this as evidence of such.

My decision to abstain on Amendment 54 is based upon opposing the EU’s Free Movement of People and the principle of mutual recognition, and not in any way a reflection on my views regarding same-sex partnerships, which I agree should enjoy the same rights as others.

3-232-500

Anna Záborská (PPE-DE), par écrit. – Le Parlement européen vient de voter le rapport Catania sur la pratique des droits fondamentaux. Alors que nous venons de fêter le 60e anniversaire de la Déclaration Universelle des droits de l'Homme, ce Rapport nous interroge sur ce que nous entendons par droit fondamentaux.

Certes, la Charte des droits fondamentaux de l'Union européenne a été le fruit d'un consensus élaboré après plus d'un an de négociations entre différents groupes de pressions et de lobbies, de représentants de la société civile et des gouvernements nationaux, etc. Cet exercice auquel nous, représentants des pays de l'Est n'étions pas conviés, est intéressant à plus d'un titre. La Charte, comme le souligne le rapport Catania, est un texte juridiquement non contraignant tant que le Traité de Lisbonne n'est pas ratifié par tous les Etats membres.

Pourtant l'Agence des droits fondamentaux, établie à Vienne en Autriche, se base entièrement sur ce texte politique pour justifier ses prises de positions. Il est donc intéressant d'entrevoir comment sont considérés les droits fondamentaux de la Charte, par l'analyse des sujets traités par l'Agence des Droits Fondamentaux. Cet exercice est d'autant plus intéressant en ce qui concerne le réseau d'experts FRALEX recrutés durant l'été 2008, appartenant principalement au réseau néerlandais human european consultancy.

3-233

Proposta di risoluzione (B6-0624/2008)

3-234

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea acestei rezoluții întrucât ratificarea Convenției va contribui în mod semnificativ la promovarea standardelor de muncă decentă la nivel mondial, este în favoarea acordului încheiat între partenerii sociali privind anumite aspecte referitoare la condițiile de muncă ale lucrătorilor din sectorul transporturilor maritime, deoarece creează un echilibru acceptabil între necesitatea de a ameliora condițiile de lucru și cea de a proteja sănătatea și siguranța navigatorilor și pentru că în România există această categorie profesională.

3-235

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. – Rezoluția propusă de Mary Lou McDonald rezumă principalele puncte pe care propunerea de directivă a Consiliului cu privire la Convenția privind munca din domeniul maritim, din 2006, și de modificare a Directivei 1999/63/CE (COM(2008)0422) trebuie să le aibă în vedere.

Lucrătorii în domeniul maritim fac parte din acea categorie care își desfășoară activitatea în condiții extrem de dificile, de multe ori chiar periculoase. De aceea avem nevoie de standarde pentru condițiile de muncă, prin care să avem în vedere sănătatea și siguranța acestora, dar și de reguli clare pentru ocuparea forței de muncă. Stabilirea acestor standarde trebuie să pornească de la nevoile și problemele pe care angajații și angajorii din sectorul maritim le-au identificat, dar și să asigure flexibilitate în aplicarea de către statele membre.

Documentele pe care noi le adoptăm la nivel european trebuie urmate de acțiune din partea statelor membre și monitorizare din partea Comisiei, pentru a ne asigura că prevederile sunt aplicate. Mai mult, în ceea ce privește standardele privind munca în domeniul maritim, Uniunea Europeană are oportunitatea să se afirme ca lider în transpunerea acestora în principii aplicabile oriunde în lume.

3-236

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), por escrito. – Votámos favoravelmente este relatório sobre a proposta de directiva do Conselho que aplica o Acordo celebrado pela Associação de Armadores da Comunidade Europeia e pela Federação Europeia dos Trabalhadores dos Transportes relativo à Convenção sobre o Trabalho Marítimo, 2006, e que altera a Directiva 1999/63/CE, dado que consolida direitos laborais mínimos internacionais, o que é importante para assegurar melhores condições de trabalho e maior segurança, no respeito pela dignidade destes profissionais.

Mas lamentamos que não tenham sido aprovadas as propostas que o nosso Grupo apresentou, designadamente as que visavam retirar qualquer incerteza jurídica e prejudicar o trabalho realizado pelos parceiros sociais para chegarem a acordo. A própria Convenção admite que os países não usem a flexibilidade, e foi isso que a proposta de directiva acolheu, com o acordo dos parceiros sociais, pelo que discordamos de que a maioria do Parlamento Europeu tenha incluído a questão da flexibilidade no ponto 6.

3-236-500

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, trasmetto il mio voto favorevole a proposito della risoluzione sulla convenzione sul lavoro marittimo 2006 (procedure relative al dialogo sociale).

Sostengo pienamente l'accordo concluso dalle parti sociali su taluni aspetti delle condizioni di lavoro dei lavoratori nel settore della navigazione marittima in quanto rappresenta un corretto equilibrio tra la necessità di migliorare le condizioni di lavoro e quella di proteggere la salute e la sicurezza della gente di mare. Inoltre, sono convinto che sia essenziale definire e applicare standard minimi globali relativi alle condizioni occupazionali, sanitarie e di sicurezza per il personale che lavora in mare o a bordo delle navi marittime. Infine, sono contento del ruolo svolto dalle parti sociali per migliorare le condizioni di sicurezza e di salute dei lavoratori.

3-237

- Relazione: Laima Liucija Andrikiénė (A6-0498/2008)

3-238

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Il mio voto è favorevole. Oggi più che mai ci rendiamo conto di quale importante ruolo possa svolgere un organo come il Consiglio per i diritti umani (CDU). Quanto è stato fin qui fatto va sostenuto, così come va apprezzato il ruolo attivo svolto dall'UE in seno al CDU, pure con gli innegabili limiti rappresentati anche dall'assenza degli Stati Uniti d'America, un'assenza che di fatto pone l'UE spesso in posizione di isolamento. Ciò tuttavia non deve rappresentare un alibi per l'UE, che deve essere capace di compiere uno sforzo politico per costruire una *leadership* unitaria e coesa, superando la contrapposizione in blocchi geografici che spesso si è verificata anche al suo interno.

Moltissimo, quindi, resta ancora da fare per conferire al CDU maggiori credibilità e autorevolezza e per evitare che alcuni governi possano continuare a eludere i loro impegni in campo internazionale. Caldeggiando quindi una nuova analisi in previsione del riesame e ribadisco che il rafforzamento del CDU è una tappa fondamentale nel cammino di civiltà che l'UE da sempre sostiene.

3-238-500

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea Raportului Andrikiénė privind viitorul Consiliului drepturilor omului al ONU, deoarece consider că UE are nevoie de o strategie pe termen lung privind activitatea acestei instituții, care trebuie să devină principalul forum mondial pentru drepturile omului. Consider că statele membre ale UE trebuie să dovedească mai multă unitate și eficiență pentru promovarea unor poziții comune ale UE privind drepturile omului.

UE trebuie să devină un lider mondial și un inițiator de strategii pentru apărarea drepturilor omului în lume. Trebuie să acordăm o mai mare atenție promovării drepturilor economice, sociale și culturale ale omului, deoarece sărăcia, înapoiera, gradul redus de educație și cultură în rândul populației au efecte multiplicatoare negative.

Pentru a obține un sprijin mult mai larg pentru pozițiile sale, UE trebuie să creeze mecanisme de coalizare și să inițieze reuniuni periodice pe teme specifice cu toate statele democratice de pe alte continente. De asemenea, este esențial ca statele să trimită în forurile internaționale specialiști cu expertiză reală în domeniu, fapt pe care raportul doamnei Andrikiénė îl recomandă cu insistență și cu deplină temei.

3-238-750

Philip Claeys (NI), Koenrad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen dit verslag gestemd, omdat deze VN-Mensenrechtenraad totaal geen legitieme instelling kan worden genoemd. Het is voor mij onaanvaardbaar dat landen als Cuba, Saoedi-Arabië, Egypte, Pakistan, Jordanië en een aantal Afrikaanse regimes resoluties kunnen uitvaardigen die de mensenrechtensituatie in andere landen hekelen. De situatie van andersdenkenden en andersgelovigen in deze landen maakt deze instelling totaal ongeloofwaardig.

3-240

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea acestei propuneri de rezoluție a Parlamentului European deoarece respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din acquis-ul juridic al Uniunii Europene și reprezintă unul dintre principiile fundamentale ale UE și întrucât Organizația Națiunilor Unite și UNHRC constituie una dintre cele mai adecvate organizații pentru abordarea cuprinzătoare a aspectelor legate de drepturile omului și de provocările din sectorul umanitar. Consider că drepturile omului și democrația sunt elemente esențiale ale relațiilor externe și a politicii externe a UE.

3-241-500

Neena Gill (PSE), in writing. – President, I was very pleased to vote for the Andrikiene report on the United Nations Human Rights Council since I welcome the fact that this agency has far greater credibility than its predecessor, the UN Commission on Human Rights. The Commission was widely discredited due to several of its member countries having very dubious human rights records.

The regular scrutiny of the rights records of member states is a key component to the Council's greater standing. This will be particularly important in the next round of scrutiny, which will involve Russia, Cuba, Saudi Arabia and China.

Welcome, too, are the provisions in the report which aim to assess coordination on these issues between EU member states. It is vital that the EU, as an organisation that puts human rights at the heart of its mission, works with multinational co-partners such as the UN with similar ideals to realise greater cooperation. Cooperation is vital to ensure that human rights are no longer sidelined as a foreign policy objective for commercial or strategic reasons.

3-242

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Este relatório revela uma certa insatisfação do PE face ao Conselho dos Direitos Humanos da ONU (CDHNU), pois os Estados-Membros da UE representam *uma minoria numérica*, o que, no seu

entendimento, *prejudica seriamente a capacidade da UE para influenciar a agenda do CDHNU* e assegurar o seu ambicionado papel de *força liderante*.

Esta visão sobranceira tem por base a inaceitável tentativa de imposição da UE como o *modelo* em termos de direitos humanos, sobretudo quando os factos demonstram a sua hipócrita *política de direitos humanos*, como é demonstrado pela postura cúmplice da UE face a Israel – veja-se a abstenção na resolução do CDHNU sobre a Palestina.

O relatório está povoado de contradições, nomeadamente, quando *lamenta a divisão do CDHNU em blocos regionais* e, ao mesmo tempo, diz apoiar a existência de *uma posição comum coordenada no seio do CDHNU* por parte da UE. Não é esta também uma política de blocos? Ou uma política de blocos é má apenas quando não é em seu benefício?

Ao contrário do PE, não consideramos *lamentável* que os EUA não estejam representados no CDHNU, desde logo pelas suas permanentes violações dos direitos humanos e do direito internacional e depois porque não apresentaram candidatura para evitar a vergonha de não serem eleitos. E compreende-se porquê...

3-243

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Detta betänkande innehåller förvånansvärt många kloka synpunkter för att komma från utskottet för utrikesfrågor. Till exempel framförs åsikten att det är positivt att EU:s medlemsstater i allt större utsträckning väljer att ta till orda och inte låter EU:s ordförandeskap föra talan för samtliga länder. Uttalanden av det slaget är mycket ovanliga, och jag välkomnar dem.

Det goda inslagen är dessvärre på tok för få. En av de mest förkastliga skrivningarna återfinns i skäl H, där man ondgör sig över ”medlemsstaternas enträgena önskan att agera självständigt i FN”. ”En stat, en röst” är trots allt en av FN:s grundstenar. Vidare beklagar utrikesutskottet att UNHRC alltmer splittras i regionala block. Paradoxalt nog verkar vissa regionala block – dvs. EU – vara önskvärda.

Europaparlamentet varken är, kan eller bör vara en garant för att de mänskliga rättigheterna i världen inte kränks. Detta visar sig inte minst genom de uttalanden om exempelvis homosexuella som kolleger i kammaren gjort. Även om andemeningen i betänkandet troligtvis är god har jag röstat emot det vid dagens omröstning.

3-244

Andreas Mölzer (NI), *schriftlich*. – Die EU sagt von sich, dass sie Menschenrechte und Demokratie in den Mittelpunkt ihrer Außenbeziehungen stellt. Hier im Hause fordert man die EU auf, bei der Ratifizierung von Verträgen auf die Glaubwürdigkeit auf dem Gebiet der Menschenrechte zu achten. Aber die Glaubwürdigkeit der EU ist doch bereits zum Teufel — dafür haben CIA-Überflüge, mangelnder Einsatz gegen US-Foltergefangnisse und ein völkerrechtlicher Zickzack-Kurs, etwa bei der Kosovo-Krise, schon gesorgt.

Wie kann eine Gemeinschaft, die angeblich Demokratie so hoch hält, Referendumsergebnisse negieren, Abstimmungen wiederholen, bis das gewünschte Ergebnis vorliegt und Mitgliedstaaten für Wahlergebnisse mit Sanktionen belegen? Wenn der EU die Achtung ihrer viel zitierten Wertegemeinschaft wirklich so am Herzen läge, hätte sie schon längst, spätestens aber seit deren Kriegsgebärden, die Beitrittsverhandlungen mit der Türkei abbrechen müssen. Statt sich wirklich für Völker- und Menschenrechte und gemeinsame Werte einzusetzen, werden derzeit jährlich anscheinend etwa 15 Millionen Euro für eine überflüssige Europäische Grundrechteagentur (GRA) hinausgeschmissen.

3-245

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), *în scris*. – Am votat în favoarea raportului privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului deoarece, recunoscându-i atât realizările incontestabile, cât și eforturile depuse în vederea creșterii credibilității și gradului de protecție a drepturilor omului, am convingerea că și pe viitor funcționarea acestuia va putea fi îmbunătățită.

Consider totodată că rolul Uniunii Europene trebuie să rămână în continuare activ și vizibil în instituirea și funcționarea Consiliului ONU.

De asemenea, apreciez faptul că raportul solicită Uniunii Europene să reafirme și să apere cu tărie principiile universalității, indivizibilității și independenței drepturilor omului.

3-246

Luís Queiró (PPE-DE), *por escrito*. – Se as Nações Unidas e as várias Agências e organizações que lhes estão associadas hão-de ser, pela sua natureza, um espelho do mundo, é natural que a imagem assim reflectida não seja a que desejaríamos ou que gostaríamos de construir. Estas considerações são necessárias a propósito do debate sobre o Conselho dos Direitos do Homem das Nações Unidas.

Debater e decidir, por voto, sobre os Direitos Humanos no mundo com países que lhes não prestam qualquer homenagem terá, expectavelmente, um resultado bizarro. Não se trata apenas de uma questão de legitimidade. É, antes de mais, uma questão de linguagem. Que norma valorativa sobre Direitos Humanos é possível supor que os governos da Líbia ou do

Zimbabwe partilha com Estados democráticos e que respondem perante os seus povos? Nenhuma, com certeza. E, no entanto, é exactamente para o diálogo entre quem fala línguas distintas que a diplomacia serve. Entre iguais a mediação não é necessária.

Daqui resulta que a existência de lugares de diálogo deve ser uma política estimulada e promovida. Diferentemente, não é de crer que tenhamos ou devamos ter como padrão dos nossos valores e das nossas acções o que é decidido em semelhante contexto.

3-246-500

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, esprimo il mio voto favorevole sulla relazione Andrikiene, riguardante lo sviluppo del Consiglio per i diritti umani delle Nazioni Unite e il ruolo dell'Unione europea. La posizione europea in seno a questo Consiglio è determinante.

Di fatto, l'UE, che pone i diritti umani e la democrazia al centro delle proprie relazioni esterne, soprattutto nelle attività che svolge in seno agli organismi internazionali competenti in materia di diritti umani, si è impegnata sin dall'inizio a mantenere un ruolo attivo e visibile nella creazione e nel funzionamento del Consiglio per i diritti umani, con l'ambizione di difendere i più elevati standard in materia di diritti umani, patrocinando o co-patrocinando testi per la definizione delle norme.

Pertanto accolgo favorevolmente la proposta della collega, che esaminerà quali strade può percorrere l'UE per migliorare la sua influenza presso il Consiglio per i diritti umani e dare nuovo slancio al Consiglio per far sì che divenga un organismo operativo più efficace.

3-246-750

Andrzej Jan Szejna (PSE), na piśmie. – Zgromadzenie Ogólne ONZ dnia 15 marca 2006 roku przyjęło rezolucję, na mocy której Komisję Praw Człowieka ONZ zastąpiło Radą Praw Człowieka, organem pomocniczym o charakterze międzynarodowym na rzecz wspierania i ochrony praw człowieka.

Zmianie nazwy towarzyszyło wprowadzenie nowych mechanizmów i procedur, które zwiększyły potencjał Rady Praw Człowieka.

Celem sprawozdania jest ocena osiągnięć Rady, porównanie pokładanych w niej oczekiwań z wykonanymi zadaniami. Ponadto celem sprawozdania jest wskazanie możliwych ulepszeń w funkcjonowaniu Rady.

Nie można zapominać, że demokracja i prawa człowieka są podstawami funkcjonowania Unii Europejskiej na arenie międzynarodowej. Unia wyznaczyła sobie bardzo widoczną rolę, działa w międzynarodowych organach do spraw praw człowieka, była aktywna przy powoływaniu Rady Praw Człowieka, jest współautorem tekstów, takich jak konwencje czy rezolucje, wyznaczających normy ochrony praw człowieka.

Niestety w wielu przypadkach Unii brakuje zdolności i szybkości przewidywania (to przede wszystkim z powodu czasochłonnych niekiedy procedur opracowywania wspólnego stanowiska) oraz przywództwa w inicjatywach walki o prawa człowieka.

3-247

Charles Tannock (PPE-DE), in writing. – I and my British Conservative colleagues support the work of the UN and the UN Human Rights Council. We accept that further reform of the Council is required to ensure that human rights around the world are improved.

We agree that EU Member States work towards agreeing positions in the Council but underline the importance of each of them safeguarding their own national interests and positions.

Our support for this report does not imply support for the paragraph in the report (Paragraph 56) which calls for the UN resolution on a death penalty moratorium to be implemented. The death penalty is a matter of conscience for each Conservative MEP.

3-248

- Relazione: Marco Cappato (A6-0459/2008)

3-249

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Voto favorevolmente. L'avvicinarsi del prossimo appuntamento elettorale ci impone di fornire ai cittadini elettori tutti gli strumenti per accedere ai documenti del Parlamento europeo. Nel momento in cui si chiede agli elettori di accordare fiducia a queste istituzioni, si deve allo stesso tempo lavorare per rimuovere tutti gli ostacoli ancora esistenti in tema di trasparenza e accessibilità.

In questo senso ritengo che vada fornita ai cittadini-elettori anche la possibilità di verificare l'attività, la partecipazione e la presenza dei deputati europei ai lavori parlamentari, in termini assoluti, relativi e percentuali, così come bisogna favorire l'accesso anche ai dati sulle indennità e le spese dei membri. Auspico, infine, che tutto ciò possa avvenire entro la fine di questa legislatura.

3-250

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. – Dreptul de a avea acces la documentele Parlamentului, Consiliului și Comisiei este un drept fundamental pe care îl au toți cetățenii și rezidenții Uniunii Europene (conform Tratatului CE articolele 254 și 255).

Doresc să evidențiez însă un aspect: consider că publicarea documentelor de lucru ale instituțiilor europene este doar un prim pas, pentru că majoritatea cetățenilor europeni nu înțeleg procedurile folosite de noi și nu vor ști să găsească informațiile de care au nevoie. Sunt de acord în această privință cu colegul meu, care propune crearea la nivelul UE a unui singur portal de acces pentru toate documentele și structurarea acestui portal în așa fel încât să fie inteligibil pentru toată lumea. Acest portal ar trebui să prezinte informația într-un mod accesibil și simplificat, pentru ca cetățenii europeni să-l poată utiliza fără probleme. Cu siguranță există soluții tehnice și sper că se vor găsi și resurse financiare pentru realizarea acestui portal.

Cu toate acestea, am votat împotriva raportului pentru că, deși cadrul general este corect, unele aspecte propuse de colegul meu sunt inacceptabile.

3-251

Philip Claeys (NI), schriftelijk. – Ik ben voorstander van zoveel mogelijk openheid bij alle EU-instellingen, en heb dan ook met volle overtuiging voor dit verslag gestemd. Het is een goede zaak dat verschillende Europese instellingen serieus op de vingers worden getikt. De Europese Raad hakt de grote politieke knopen door en bespreekt zeer belangrijke en controverse kwesties. Daarnaast is het onbevredigend en onaanvaardbaar dat de Raad niet toelaat dat de exacte standpunten van de verschillende nationale delegaties op het moment van besluitvorming bekend zijn. Anderzijds is het zo dat dit Parlement eerst in eigen huis orde op zaken moet stellen en moet zorgen voor een zo groot mogelijke openbaarheid in alle facetten.

3-252

Esther De Lange (PPE-DE), schriftelijk. – Stemverklaring namens de CDA-delegatie in het Europees Parlement betreffende het verslag Cappato inzake toegang tot documenten

De CDA-delegatie in het Europees Parlement heeft zich vandaag bij de stemming over het verslag Cappato inzake de toegang tot documenten van stemming onthouden. Niet omdat wij tegen transparantie zijn. Wij zijn voorstander van transparantie en democratische controle. Niet voor niets heeft voormalig europarlementariër Hanja Maij-Weggen aan de wieg gestaan van de communautaire wetgeving op dit gebied.

Wij hebben ons van stemming onthouden, omdat het verslag Cappato te veel onjuistheden, oncorrecte formuleringen en ongenueanceerde uitspraken bevat. Wij vinden bijvoorbeeld dat de openbaarheid van Raadsdocumenten inderdaad gegarandeerd dient te zijn, maar er is een duidelijk onderscheid tussen documenten voor wetgevende en andere procedures. De rapporteur maakt echter geen onderscheid tussen deze procedures. Ook maken wij ons zorgen over de grote administratieve lastendruk die de aanbevelingen van het verslag Cappato met zich zouden brengen.

Gezien de onjuistheden en vaagheden konden wij niet instemmen met het verslag. Aangezien wij wél het principe van transparantie en democratische controle wilden ondersteunen, hebben wij ons uiteindelijk van stemming onthouden.

3-253

Koenraad Dillen (NI), schriftelijk. – Ik heb met volle overtuiging voor dit verslag gestemd. Une fois n'est pas coutume, we moeten toejuichen dat serieus kritiek wordt uitgeoefend op enkele Europese instellingen. Toch een opmerking. De Europese Raad heeft het heft in handen en beslist uiteindelijk over zeer belangrijke en controverse kwesties en het is dan ook onaanvaardbaar dat de Raad niet toelaat dat de standpunten van de verschillende nationale delegaties op het moment van besluitvorming openbaar zijn. Anderzijds is het zo dat dit Parlement eerst in eigen huis orde op zaken moet stellen en moet zorgen voor een zo groot mogelijke openbaarheid in alle facetten, alvorens anderen de les te lezen.

3-253-500

Avril Doyle (PPE-DE), in writing. – The present own-initiative proposal by Marco Cappato requests that Parliament endorse the report on the implementation of Regulation 1049/2001, which deals with public access to documents held by Parliament, the Commission and the Council when used in their legislative capacity.

While the aim to increase transparency in the European institutions has my full support, there are three main points in this Regulation which I feel warrant further examination.

- (1) The vital protection of client-lawyer confidentiality is not sufficiently protected as it stands in the Turco judgment referred to in the initial paragraphs, and the call to apply it cannot be supported.
- (2) The individual processes whereby national governments reach decisions may also be undermined by removing consent required to release documents transmitted to EU institutions, and
- (3) These EU-wide recommendations do not take into account the different approaches relating to freedom of information in Member States.

A certain degree of confidentiality is required to ensure full and frank political discussions among political groups, and the broadcasting of these opinions has the potential to do more harm than good. The prospect of restrained exchanges replacing vigorous debate does not bode well for our democratic institutions.

(Explanation of vote abbreviated under Rule 163(1))

3-254

Carl Lang et Fernand Le Rachinel (NI), par écrit. – Il ne fait de doute pour aucun habitué des arcanes de la Commission, du Parlement, ou du Conseil européens que l'accès aux informations relatives aux institutions de l'Union européenne demeure un parcours semé d'embûches pour le citoyen lambda. Les raisons sont multiples.

En effet, il s'agit aussi bien du nombre pharaonique de documents émis et de la multiplicité de leurs formes de publication (rapport, avis, résolution, directive, règlement...), du manque de simplification et de lisibilité des registres institutionnels et des pages internet ou encore de l'absence de transparence et de communication.

Ce rapport propose justement de régler ce genre de problèmes en garantissant une plus grande transparence des institutions européennes.

Cela participe en effet plus largement à une meilleure participation des citoyens de l'Union à son fonctionnement et à sa compréhension. Les peuples d'Europe ne veulent pas être systématiquement écartés des décisions qui les concernent directement dans leur quotidien et pour lesquelles ils n'ont aucun droit de regard ou d'opposition. Les rares fois où ils se sont fait entendre par référendums, ils ont désavoués leurs dirigeants et la bureaucratie bruxelloise, aveugle, sourde et autiste à leurs demandes et besoins.

Une meilleure transparence des institutions européennes est une première étape vers une Nouvelle Europe, une Europe des peuples et une Europe des Nations souveraines.

3-255

Jörg Leichtfried (PSE), schriftlich. – Ich stimme dem Jahresbericht über den vereinfachten Zugang zu Dokumenten der EU-Institutionen zu.

Es ist keine Frage, dass der Zugang zu den verschiedenen Dokumenten des EP, des Rates und der Kommission erleichtert werden sollte. Die BürgerInnen der Europäischen Union dürfen nicht das Gefühl haben, sie seien von den Vorgängen und Abstimmungen der EU-Institutionen ausgeschlossen. Außerdem ist es ihr gutes Recht, über möglichst alles informiert zu sein.

Zu überprüfen wäre allerdings, ob diese Veröffentlichung nicht insofern eingeschränkt werden sollte, als man schließlich den Blick fürs Wesentliche nicht verlieren darf. Erstens will niemand eine Datenüberschwemmung und zweitens sollte die Privatsphäre der MitarbeiterInnen ebenfalls gewahrt bleiben. Denn üblicherweise sind so manche Details aufgrund des Datenschutzes auch an anderen, z. T. nationalen, Institutionen nicht für jedermann zugänglich.

3-255-250

Luca Romagnoli (NI), per iscritto. – Egregio Presidente, onorevoli colleghi, accolgo con voto favorevole la proposta presentata dal collega Marco Cappato riguardante l'accesso del pubblico ai documenti del Parlamento, del Consiglio e della Commissione.

È di importanza fondamentale per l'Unione Europea che i cittadini sentano le istituzioni comunitarie vicine a loro. Questo può essere fatto solamente mediante l'accesso pubblico ai documenti delle tre istituzioni. Pertanto mi trovo assolutamente d'accordo con il relatore quando si dice che bisogna chiedere alle istituzioni dell'UE e agli Stati membri di promuovere una cultura amministrativa comune della trasparenza, fondata sui principi delineati dall'articolo 41 della Carta dei diritti fondamentali dell'Unione europea, dalla giurisprudenza della Corte di giustizia delle Comunità europee, dalle raccomandazioni del Mediatore europeo e dalle migliori prassi degli Stati membri.

Infine, mi compiacio dell'iniziativa del collega, perché ritengo che, per migliorare e accelerare i processi di integrazione, l'informazione pubblica debba essere tenuta in primissimo piano, alla luce dei problemi relativi all'assenteismo degli eurodeputati italiani dall'emiciclo.

3-255-500

Andrzej Jan Szejna (PSE), na piśmie. – Zgodnie z Traktatem o Unii Europejskiej Unia stawia na pierwszym miejscu koncepcję przejrzystości oraz tworzenie jeszcze bliższych związków między narodami Europy, w których decyzje są podejmowane tak otwarcie, jak to tylko możliwe, i możliwie najbliżej obywatela. Przejrzystość pozwala obywatelom na bliższe uczestnictwo w procesie podejmowania decyzji i gwarantuje, że administracja cieszy się większą prawowitością, jest bardziej skuteczna i odpowiedzialna względem obywateli w systemie demokratycznym.

Wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Turco ma donośne konsekwencje w zakresie przejrzystości i dostępu do dokumentów instytucji europejskich związanych z zagadnieniami legislacyjnymi.

Wyrok ten potwierdza, iż zasada, o której mowa, powinna być stosowana priorytetowo i odnosi się do wszystkich instytucji wspólnotowych, a (co bardzo ważne) możliwość odstępstwa od niej należy interpretować w sposób zawężający i każdorazowo wywagać względem nadrzędnego interesu publicznego, jakim jest jawność. Jawność zwiększa zaufanie do instytucji poprzez możliwość prowadzenia publicznej debaty.

ETS stwierdził, iż w tym przypadku odmowy dostępu do dokumentów nie można uzasadnić ogólną potrzebą objęcia poufnością opinii prawnych dotyczących zagadnień legislacyjnych.

3-256

Thomas Ulmer (PPE-DE), schriftlich. – Ich lehnte den Bericht ab. Die Forderungen, die darin gestellt werden, gehen weit über das Maß dessen hinaus, was ich unter Transparenz verstehe. Auch die Veröffentlichung von Anwesenheits- und Abstimmungslisten von Kolleginnen und Kollegen halte ich ohne umfangreiche zusätzliche Erklärungsmöglichkeiten für gefährlich. Ich habe eine hohe Präsenz und bin deshalb unverdächtig. Es geht darum, einen Persönlichkeitsschutz auch für Abgeordnete zu erhalten. In Europa wären zunächst öffentliche Sitzungen des Rates und der Kommission ein Weg zu mehr Transparenz, bevor man Abgeordnete zwingt, sich bis auf das letzte Hemd auszuziehen. Außerdem muss es in schwierigen Verhandlungsphasen auch zwischen den Institutionen Vertraulichkeit geben.

3-256-500

Anna Záborská (PPE-DE), písomne. – EÚ na základe skúseností členských štátov začala uznávať skutočné "právo na prístup k dokumentom" a "právo na informácie", vychádzajúce zo zásad demokracie, transparentnosti, verejnosti a otvorenosti.

Európsky parlament je presvedčený, že prístup k informáciám týkajúcich sa inštitúcií EÚ je pre bežného občana problematický kvôli chýbajúcej účinnej medziinštitucionálnej politiky transparentnosti a komunikácie orientovanej na občana.

Za účelom väčšej transparentnosti, EÚ inštitúcie by mali rešpektovať princíp mnohojazyčnosti. V roku 2008 som prezentovala Písomnú Deklaráciu Európskeho parlamentu k tejto otázke. EÚ používa ako pracovné jazyky všetky jazyky členských štátov, a nie iba jeden jazyk alebo niektoré jazyky, ktoré by si zvolila a ktorým by podstatná časť jej občanov nemusela rozumieť.

Preklad legislatívnych, politických a administratívnych dokumentov umožňuje EÚ riadne plniť svoje právne záväzky a zároveň systém mnohojazyčnosti prispieva k zlepšeniu transparentnosti, legitimitnosti a účinnosti Únie. Toto je v záujme dobrej prípravy volieb do Európskeho parlamentu, ktoré sa uskutočnia v júni 2009.

Ja, týmto žiadam EÚ inštitúcie, aby zabezpečili, aby v rozpočte EÚ na rok 2009 vyčlenili prostriedky potrebné na doplnenie chýbajúcich pracovných miest pre úradníkov lingvistov v inštitúciách EÚ;

EP žiada inštitúcie EÚ, aby bezodkladne preložili do všetkých úradných jazykov EÚ všetky legislatívne, politické a administratívne dokumenty tohto volebného obdobia, aby občania mohli sledovať politickú činnosť všetkých inštitúcií.

My týmto spôsobom môžeme skutočne urobiť niečo pre väčšiu transparentnosť občanov.

3-257

6 - Correzioni e intenzioni di voto: vedasi processo verbale

3-258

(La seduta, sospesa alle 13.55, è ripresa alle 15.00)

3-259

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

3-260

7 - Genehmigung des Protokolls der vorangegangenen Sitzung: siehe Protokoll

3-261

8 - Lage im Nahen Osten / Gaza (Aussprache)

3-262

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgen die Erklärungen des Rates und der Kommission zur Lage im Nahen Osten/Gaza.

Es ist eine besondere Freude, den Präsidenten des Rates, Herrn Außenminister Schwarzenberg, zu begrüßen, der heute noch nach Südafrika reisen muss. Frühere Präsidenschaften haben es dann so gemacht, dass die Außenminister sich haben vertreten lassen. Insofern wissen wir es besonders zu schätzen, Herr Außenminister Schwarzenberg, dass Sie heute hier sind. Herzlich willkommen!

Wir freuen uns natürlich auch darüber, dass – wie fast immer – auch die zuständige Kommissarin, Frau Benita Ferrero-Waldner, hier ist, die sich ja in der Problematik des Nahost-Konfliktes auch sehr gut auskennt und wie Herr Außenminister Schwarzenberg auch in der Region gewesen ist. Frau Kommissarin, auch Sie heiße ich herzlich willkommen!

3-263

Karel Schwarzenberg, President-in-Office of the Council. – Mr President, thank you very much for giving me the floor in this timely debate on the dramatic situation in the Middle East.

Since the start of Israel's military campaign in the Gaza Strip on 27 December, we have witnessed a steep deterioration of the situation on all levels. The humanitarian consequences of this operation are dramatic for the population in Gaza. Since the start of the operation, over 900 Palestinians have died, of whom roughly 30% were women and children. We are profoundly disturbed by the loss of civilian life, and the matter has been repeatedly declared in our presidential statements. The European Union deplores the ongoing hostilities which have led to such high numbers of civilian casualties, and we want to express our sincere condolences to the families of the victims.

We are particularly concerned by such incidents as the attack on the United Nations school in Jebaliya and the firing on humanitarian convoys leading to the death of humanitarian staff. Over 4 200 Palestinians have been injured, according to the Office for the Coordination of Humanitarian Affairs. According to the United Nations agency, an estimated 28 000 people have been displaced since the beginning of the hostilities. A large number of them are seeking refuge in the shelters; the rest of the internally displaced people are staying with relatives.

The greatest humanitarian needs are related to the large number of wounded and the overwhelmed health services, whereas displaced people and host families need specific assistance such as food, shelter, water and non-food items. Since the water system was badly damaged and needs urgent repair, the Gaza population has hardly any access to safe water. Therefore, providing drinking water is of the utmost necessity.

There are also extensive food shortages at all levels of the population. Since 4 November last year, foreign NGOs' personnel have not been allowed access to Gaza to deliver and monitor humanitarian aid properly. Also, the number of trucks entering Gaza has increased since military operations started. The current daily average of 55 trucks remains pitifully insufficient compared to a need for at least 300 trucks daily to cover the needs of the 80% of the population which has become aid-dependent.

The European Union has been closely following the tragic events from the outset. Three days after the operation started, foreign ministers met in an extraordinary session in Paris to discuss the situation. They agreed on the need for an immediate and permanent ceasefire and immediate humanitarian action in stepping up the peace process. The summit aimed mainly to assist in ending violence and alleviating the humanitarian crisis. The presidency led a diplomatic mission in the Middle East. The EU ministerial troika visited the region on 4-6 January for meetings in Egypt, in Israel, with the Palestinian authority, and in Jordan. The High Representative also visited Syria, Lebanon and Turkey.

The outlines of a solution to the crisis have started to emerge. First and foremost, there must be an unconditional halt to rocket attacks by Hamas on Israel and an end to Israeli military action, to enable the sustained delivery of humanitarian aid and the restoration of public services and badly-needed medical treatment. The six-month ceasefire, which expired on 19 December, was far from perfect. Israel suffered through periodic rocket fire and the knowledge that its foe was amassing greater firepower. Gaza endured a really punishing economic blockade, totally undermining its economic development.

In order to achieve a sustainable ceasefire, we have to look for a sensible compromise entailing an end to rocket launches and reopening of the crossings. A viable solution must address the tunnels across the borders, especially along the Philadelphia route, to prevent the smuggling of weapons. It must also lead to the systematic and controlled opening of all border crossings to enable the Gaza economy to develop.

We believe that the deployment of international missions to monitor implementation of the ceasefire and to act as a liaison between the two sides could be helpful. In this regard, the European Union is ready to return its observers to the Rafah crossing and to extend the mandate of the European border mission in scope and content. We acknowledge that Israel has agreed to a daily lull to allow desperately-needed food, fuel and medicine into Gaza. However, only a full and immediate ceasefire would allow the delivery and distribution of the large quantities of humanitarian aid that Gaza so desperately needs and for the resumption of basic services. Israel must ensure the unhindered and safe access for humanitarian aid and other essential supplies, including food, medicines and fuel, to the Palestinian civilian population of the Gaza Strip, as well as the safe passage of civilian persons and humanitarian personnel into and from the Gaza Strip.

But even a durable and comprehensive solution in Gaza will not be sufficient to install peace in the region. We need to address broader and more complicated challenges. We need a new and inclusive strategy that addresses the internal Palestinian political situation, as well as a resumption of the peace talks which have been suspended due to the Gaza crisis. Palestinian reconciliation, and a government representative of the aspirations of the Palestinian people, is more necessary than ever. We therefore support the mediation effort undertaken by Egypt in accordance with the Arab League's resolutions of 26 November 2008.

As pointed out in the conclusions of the GAERC in December 2008, the European Union is prepared to support any stable Palestinian government that pursues policies and measures reflecting the Quartet's principles. The European Union stresses the need to achieve a just, lasting and comprehensive peace in the Middle East and calls for the resumption of Palestinian-Israeli negotiations and the resolving of all outstanding issues in the Israeli-Palestinian conflict, including all core issues.

A durable and comprehensive solution will ultimately depend on real progress in the Middle East peace process. Urgent and great efforts by the parties will be needed to achieve a comprehensive peace, based on the vision of a region where two democratic states, Israel and Palestine, live side by side in peace, in secure and recognised borders.

The latest outbreak of violence in the Middle East might not only set back prospects of a peaceful settlement in the conflict between Israel and Palestine. The political damage the fighting is causing, both in terms of regional polarisation and radicalisation, and in the further discrediting of moderate forces, must not be neglected either. Only a viable Palestinian state will bring security to a region that has suffered for too long. This is especially in the interests of Israel and its neighbours. Therefore, urgent measures must immediately be taken to reverse the damage done by the military action in order to restore the possibility of an equitable negotiated outcome.

(Applause)

3-264

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Mr President, I think we all would have hoped for a better start to 2009. Unfortunately, we face a terrible and appalling conflict in Gaza, which is now in its third week.

It gives cause for immense concern. We discussed it yesterday at a meeting with the Committee on Foreign Affairs, the Committee on Development and those Members of the European Parliament who had been in Gaza at the weekend.

The President-in-Office of the Council has already mentioned the terrible statistics of the dead and injured, which get worse every day. There is increasing evidence of victims suffering from extreme burns, and aid agencies report that the population is suffering from acute shortages of food, fuel and medicine, not to mention the destruction of houses and infrastructure.

However, Israel has also suffered losses and has faced hundreds of rockets being fired into its territory by Hamas, targeting Israeli civilians. War, unfortunately, always produces immense human suffering, and this war is no exception. Therefore, beyond its immediate devastating impact, it pushes the prospect of peace much further away, undermines the Arab Peace Initiative and could potentially have a very negative impact on the stability of the whole region.

I should like to outline quickly the diplomatic activity that we have taken together to bring this conflict to an end, and then to look at the mid- and long-term challenges. We have been active from day one, which I think was important. We know that we are not the main player in the Middle East, but we were, and are, an important player. Therefore, in response to the outbreak of the crisis, the emergency meeting of the EU foreign ministers in Paris on 30 December 2008 was very important in developing proposals from the outset – the Paris Declaration – for bringing this conflict to an end, which we then used in our delegation and visit to the Middle East.

Here there are three elements. First and foremost, the Paris Declaration called for an immediate humanitarian ceasefire, including both an unconditional halt to rocket attacks by Hamas on Israel, but also an end to the Israeli military action. We called for a ceasefire to be accompanied by a permanent and normal opening of all border crossings, as provided by the agreement on movement and access in 2005. We expressed willingness to re-dispatch the EU Border Assistance Mission (BAM) to Rafah to enable its reopening, and we also indicated that we were willing to examine the possibility of extending assistance to other crossing points, provided that our security concerns were met.

Second, we stressed the urgent humanitarian needs, which we said had to be met. Here we urged the immediate opening of the crossing points to enable pressing medical assistance, fuel and food to be delivered to the Gaza Strip, to enable humanitarian workers to gain access and for the injured to be evacuated.

Third, we reiterated our position that there is no military solution to this Israeli-Palestinian conflict, that the peace process is the only way forward and that efforts have to be stepped up as soon as we find a durable ceasefire.

As you have heard, our mission was carried out in tandem with a visit by President Sarkozy, who had planned to make a trip to Syria and Lebanon and who then decided to visit Egypt and Israel to reinforce these efforts, still on the basis of our declaration of 30 December 2008. France is currently chairing the Security Council, so it was an important initiative.

We coordinated closely, including a joint meeting in Ramallah, where President Sarkozy outlined his ceasefire plan, for which we – the troika – had to some extent paved the way through our discussions with key stakeholders, particularly Egypt and Jerusalem.

These efforts reinforced each other, sending a strong, united message from the European Union, and the troika not only conveyed this EU institutional position but also manifested our presence. I think it was important that President Sarkozy also went to Syria and then Mr Solana accompanied him to Syria and Lebanon and also consulted with Turkey. I think all of this was needed.

I particularly stressed the humanitarian situation, as has already been said, and I called particularly for the opening of the crossings and also for the possibility of at least some hours of ceasefire to allow the work of the international organisations to be carried out. Israel accepted some of these points, and, in the negotiations with the Israeli Government, I also secured the co-location of an ECHO official in the Israeli Defence Force premises to coordinate the channelling of humanitarian aid with the Israeli armed forces, as had been done in the war in Lebanon, and that was a powerful tool for better coordination.

I would like to take this opportunity to express my thanks to all the courageous colleagues still working in Gaza, to those from UNWRA and ICRC, with whom we are working and who receive a lot of our funding, but also to many others.

(Applause)

I would also like to offer my sincere condolences to the families of those workers who have already been victims of this tragic episode.

The Commission has been spending quite a lot also on immediate humanitarian funds and we are ready to do more in the future.

What have these negotiations achieved? As the President-in-Office has said, they contained the major elements for the latest Security Council resolution, which then, a few days after the negotiations, was adopted with the abstention of the Americans. An immediate ceasefire, Egyptian guarantees to stop smuggling through the tunnels, opening of the crossings for humanitarian aid, including deployment of a force – possibly with international participation and/or the Palestinian Authority's security forces – policing the 15-km-long Philadelphia corridor between Gaza and Egypt.

We understand that the Palestinian Authority has accepted this proposal and now Israel and Hamas are studying it. We think it is very important that very soon something works. My latest information is that everybody is working very closely on it and maybe in a few days we will really have such a ceasefire. I hope that this will be the case.

On mid-term perspectives, sadly both Israel and Hamas have initially rejected this UN Security Council resolution, but from these daily contacts I hope that an agreement can be achieved quite soon. It is important to say and recognise that Egypt has been playing a leading role in direct contacts with Hamas, and also that in this regard President Sarkozy's visit to Syria, as well as the Turkish efforts, have been very important.

I also understand that the summit of the Arab countries could take place in Qatar at the end of this week. We aim, as this intense diplomatic activity shows, to support all relevant actors who have the leverage with Hamas to help deliver a sustainable solution as set out in UN Security Council Resolution 1860.

As soon as this ceasefire is agreed, we will have to think, probably in the form of a conference, how to formulate more concrete measures to alleviate the humanitarian needs of the Palestinian population in Gaza. However, we have to be clear in saying that whatever we do, it must not contribute to an endless cycle of destruction and reconstruction with no peace.

Under the right conditions I might come back to you and seek your help to contribute in a meaningful way to constructive efforts, as I have done in the past. You know that Secretary-General Ban Ki-moon is touring the region and hopefully he too can contribute to this final success that is absolutely necessary to getting this lasting ceasefire.

As a long-term perspective, we have to say that the current offensive clearly contributes to a weakening of trust between Palestinians and Israelis. Military operations can never bring a lasting peace; only a negotiated political agreement can do this. Dialogue should therefore resume both between Israelis and Palestinians and among Palestinians.

Once hostilities have stopped, I think it will be important to resume talks aimed at a comprehensive peace as soon as possible. Here we have to work with the new US administration to ensure it is able to support bilateral negotiations from the beginning. In this regard I welcome Secretary of State-designate Hillary Clinton's commitments at her Senate hearing yesterday. We will insist that parties negotiate on substance, and not just on process, and that the Anapolis process comes to a successful conclusion. This crisis shows that a successful conclusion is more urgent than ever.

The question of Palestinian reconciliation will also be central. It is unlikely that Hamas will be eradicated by this operation. Possibly it will come out debilitated militarily, but strengthened politically. Hamas's position that President Abbas's term will end on 9 January is another issue which is closely linked to the reform of the PLO and of Fatah. To achieve lasting peace it is clear that a strong Palestinian Authority needs to speak for all Palestinians and that it needs to be committed to a two-state solution through peaceful means.

The conflict in Gaza also, unfortunately, has potential negative repercussions in terms of regional support for the peace process. Israel's image with several pro-peace Arab regimes has been dented by the excessive suffering of the Gaza civilian population. Israel's leaders and the Israeli population should understand how negative this is for their aspirations as a people to live in peace. We are their friends and must tell them that we are doing this. Israel therefore cannot afford to waste any time in reaching peace.

This is my first short, or not so short, analysis, and we will have to try to work in order to get this durable ceasefire in order then to be able to go on and get peace negotiations under way with a new American administration.

3-265

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, *en nombre del Grupo PPE-DE*. – Señor Presidente, diecisiete días de combate en Gaza han dejado, sencillamente, un balance desolador. Lo más grave, por irreparable, es la pérdida de vidas humanas: civiles inocentes, niños; destrucción, caos, odio, venganza; la causa Palestina dividida; fortalecimiento de los radicales frente a los moderados y un proceso de paz completamente descarrilado.

Porque, señor Presidente, como apuntaba el representante de la Presidencia en ejercicio, se pueden ganar todas las batallas de una guerra, pero se puede perder la batalla más importante que es la batalla de la paz.

Más allá, señor Presidente, del reparto de responsabilidades o de culpas a una, otra o ambas partes, lo más importante –lo acaba de decir la señora Comisaria– es conseguir un alto el fuego inmediato, como reza la Resolución 1860 de las Naciones Unidas y que, como nos acaba de recordar su Secretario General, es de obligado cumplimiento para ambas partes.

Señor Presidente, es preciso aliviar también la terrible situación humanitaria y económica que se vive en la Franja de Gaza, gobernada –lo digo entre comillas– por Hamás, una organización que está en la lista de las organizaciones terroristas de la Unión Europea y que debemos recordar que no sólo es una de las causas del conflicto, sino también una consecuencia de terribles circunstancias.

Mi grupo político, señor Presidente, apoya y quiere reconocer los esfuerzos de todos los grupos políticos de la Cámara en apoyo de la resolución que vamos a aprobar mañana y rendir homenaje a los diputados que han estado presentes en la negociación, muy particularmente al representante de mi grupo, el señor Brok, que tenía una tarea muy difícil.

Mi grupo apoya los esfuerzos de la Comisión y del Consejo, señor Presidente, para que, en colaboración con los países árabes, Egipto en particular, y los otros miembros del Cuarteto, puedan conseguir lo antes posible un alto el fuego.

Y, señor Presidente, estamos muy esperanzados con la declaración que hizo ayer ante la Comisión de Asuntos Exteriores del Senado norteamericano la Secretaria de Estado designada, Hillary Clinton, en el sentido de ofrecer una diplomacia pragmática, dialogante y efectiva.

Por último, señor Presidente, lo más importante: la Unión Europea es una unión de valores y en la cúspide de esos valores se sitúa el valor de la paz. Creo, señor Presidente, que la Unión Europea tiene que movilizar todos sus esfuerzos y poner todo su peso político en aras de esta causa, eso sí, señor Presidente, sin dejar que nuestra mente se enturbie y que nuestro corazón se endurezca ante un conflicto de estas características.

(Aplausos)

3-266

Martin Schulz, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Herr Präsident, meine sehr geehrten Damen und Herren! Debatten der Art, wie wir sie heute führen, sind für uns alle ganz schwierig. Sie sind deshalb schwierig, weil Israel ein befreundetes Land ist, weil viele von uns – ich kann das für mich persönlich in besonderer Weise sagen – sich mit diesem Land in einer tiefen Freundschaft verbunden fühlen. Umso wichtiger ist es, dass man mit Freunden über Kontroversen offen redet.

Dieser Konflikt hat bisher in 17 Tagen 1 000 Tote gefordert. Das ist ein blutiger Konflikt, unter dem vor allem Frauen und Kinder leiden. Wir haben eine Resolution der Vereinten Nationen, die eine Grundlage wäre, jetzt den Waffenstillstand zu verkünden und zu verhandeln. Es ist völlig klar, dass der Konflikt nur auf der Grundlage des internationalen Rechts gelöst werden kann, und dass das internationale Recht und humanitäre Völkerrecht eingehalten werden muss, muss für einen demokratischen Rechtsstaat eine Selbstverständlichkeit sein. Es ist eigentlich schade, dass wir darüber diskutieren müssen. Deshalb ist der Appell, dass die Waffen jetzt schweigen müssen, alles, was wir tun können, um die humanitäre Krise zu bewältigen. Das ist nicht irgendetwas, was wir hier in unserer Entschließung sagen, das ist vital, um das Sterben, das Hungern und das Elend unmittelbar und sofort zu beenden.

Es gibt ganz klar das Selbstverteidigungsrecht des Staates Israel. Es gibt das Recht dieses Staates, sich gegen Leute zu verteidigen, deren Ziel die Vernichtung dieses Staates ist. Ein demokratischer Rechtsstaat muss sich aber immer fragen, ob die Mittel, die er zu seiner Verteidigung einsetzt, verhältnismäßig sind. Nach meiner Einschätzung – ich glaube, das ist die Einschätzung der meisten Kollegen dieses Hauses – sind die Mittel nicht verhältnismäßig.

(Beifall von links)

Wir müssen den Freunden in Israel, egal, welcher politischen Orientierung sie angehören, sagen, dass wir wissen, dass die Hamas keine Friedensbewegung ist. Wir wissen, dass in der Hamas Leute das Sagen haben, die nicht unsere Grundwerte teilen, und natürlich ist jede Rakete, die auf Israel abgefeuert wird, ein Angriff, gegen den sich dieser Staat wehren darf. Aber es ist trotz allem ein Irrtum, den Dialog zu verweigern. Wenn der Dialog die Grundvoraussetzung für eine friedliche Entwicklung ist, dann ist die Verweigerung des Dialogs die Perpetuierung des bewaffneten Kampfes, der bewaffneten Auseinandersetzung. Es bedarf also einer grundsätzlichen Korrektur.

Man wird mit der Hamas reden müssen. Wenn Israel das nicht direkt kann – ich habe Verständnis dafür, dass israelische Politikerinnen und Politiker sagen, wir können nicht mit denen reden, wiewohl es im Lande eine Menge von Bürgerinnen und Bürgern gibt, die glauben, man sollte es tun –, wenn Abgeordnete und Mitglieder der Regierung sagen, dass sie das nicht wollen, dann gibt es genügend internationale Vermittlungsmöglichkeiten. Eine ist zum Beispiel das Nahost-Quartett, und innerhalb des Quartetts ist es eine der möglichen Aufgaben der Europäischen Union, eine solche Vermittlung zum Dialog zu ermöglichen.

Es ist ein fundamentaler Irrtum zu glauben, es gäbe am Ende für diesen Konflikt im Nahen Osten eine militärische Lösung. Ich halte das für einen fundamentalen Irrtum der einen wie der anderen Seite. Es wird keine Lösung über terroristische Aktionen geben und es wird keine Lösung über konventionelle militärische Schläge geben. Die einzige Lösung, die es gibt, ist der Dialog zwischen den Konfliktparteien unter Einbeziehung internationaler Vermittlung.

Wir brauchen jetzt einen Waffenstillstand. Der muss durch den Mechanismus, den die internationale Gemeinschaft zur Verfügung stellt, gewährleistet werden, gegebenenfalls mit einer multinationalen Streitmacht unter Beteiligung der arabischen und insbesondere muslimischer Staaten. Das wäre eine Möglichkeit, jetzt zu einem Waffenstillstand und zu einer Verbesserung zu kommen.

Als ich ein junger Bursche war und in die Politik ging, hat man mir gesagt, dass man nicht mit Terroristen redet. Der Hauptterrorist damals hieß Yassir Arafat. Ein paar Jahre später habe ich im Fernsehen Bilder gesehen, dass dieser Terroristenführer den Friedensnobelpreis gemeinsam mit israelischen Politikern bekam. Was damals möglich war, kann in der Zukunft auch möglich sein. Deshalb ist eine Frage, ob wir so weit kommen, dass die Mechanismen, die zur Verfügung stehen, zu dem notwendigen Dialog führen. Wenn unsere Entschließung, die – ich will mich für meine Fraktion bei allen, die daran mitgearbeitet haben, auch bei denen aus den anderen Fraktionen, bedanken – von allen Gruppen dieses Hauses gemeinschaftlich getragen wird – ich finde, das ist ein gutes Zeichen –, ein Beitrag zur Verbesserung der Atmosphäre sein kann, dann haben wir einen wenn auch kleinen Beitrag zur Beendigung eines Sterbens geleistet, das für alle unerträglich ist.

(Beifall von links)

3-267

Annemie Neyts-Uyttebroeck, *au nom du groupe ALDE*. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, il faudra bien un jour dire où est le bien et où est le mal, mais je crois qu'aujourd'hui, il est plus urgent de formuler nos exigences, qui sont: une trêve immédiate avec arrêt des lancements de roquettes vers Israël, arrêt des opérations israéliennes à Gaza et acheminement des secours humanitaires, un cessez-le-feu durable avec arrêt des trafics d'armes et de munitions, avec surveillance efficace de la frontière entre l'Égypte et Gaza, avec retrait des troupes d'Israël et réouverture des postes de passage et enfin, levée de l'embargo, et tout cela, simultanément.

Ce sera une phase extrêmement complexe qui nécessitera sans aucun doute ou très probablement la présence d'une force internationale, et moi je pense que l'Union doit se préparer à y participer. Je voudrais ajouter deux éléments.

Pour réussir, il faudra que l'Union européenne parle et agisse clairement et non pas en ordre dispersé. Les bons sentiments c'est très utile, mais l'efficacité c'est plus important. Il faudra aussi que les États-Unis s'engagent, ainsi que la Ligue arabe et ses pays membres.

J'ajouterai enfin que, pour offrir une réelle alternative à la situation à Gaza, Israël devra améliorer sensiblement la situation en Cisjordanie: 634 *checkpoints*, le dédoublement du réseau routier, des murs de 8 mètres de haut, plus les innombrables vexations infligées aux Palestiniens n'offrent pas une alternative assez séduisante aux habitants de Gaza pour les détourner du Hamas.

Enfin, je dis qu'inévitablement viendra le jour où il faudra que tout le monde parle à tout le monde.

(Applaudissements)

3-268

Cristiana Muscardini, *a nome del gruppo UEN*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, come tutti ovviamente siamo coinvolti e sconvolti da questa situazione, però io credo che ci sia il dovere, almeno da parte mia, di rinunciare a qualunque ipocrisia.

Il nodo comincia da molto lontano: il legittimo e sacrosanto diritto dei palestinesi di avere uno Stato libero passa dall'altrettanto sacrosanto diritto di Israele ad essere riconosciuto e noi sappiamo che Israele è stato cancellato dalla carta geografica di molti paesi. Noi sappiamo che la Francia, l'Italia, la Spagna, la Germania non avrebbero certamente tollerato di essere cancellati dalla cartina geografica, non avrebbero accettato di essere considerati come inesistenti. Sappiamo che non è stato Israele a dare avvio a questa ennesima guerra e che il terrorismo è ancora uno dei problemi principali!

Perciò io credo, signor Presidente, che senza ipocrisia abbiamo oggi il dovere di cominciare a ragionare in termini diversi. Non possiamo pensare che il dialogo con i terroristi sia giustificato dal fatto che sono morti tanti civili, perché questo crea la scusante per qualunque terrorista nel futuro per utilizzare la violenza, la forza e la morte per ottenere legittimità politica.

Io credo che noi dobbiamo, come Unione europea, trovare finalmente una maggiore coesione, la capacità di affrontare anche il nodo dei rapporti economici con i paesi che non riconoscono Israele, garantire i percorsi umanitari che consentono ai civili, palestinesi e israeliani, di essere messi in sicurezza, in questo caso soffrono maggiormente i palestinesi, e detto questo, signor Presidente, credo che sia anche opportuno che vada rivista la posizione sugli aiuti dati e che diamo ma il cui utilizzo è privo di controllo.

3-269

Daniel Cohn-Bendit, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, chers collègues, la situation est sûrement à pleurer. L'espoir de paix et de sécurité, pour les uns et pour les autres, s'évapore dans la fumée de Gaza et sous les corps des morts, et des enfants, et des femmes, et des hommes, et des blessés. Nous sommes plus loin d'un espoir de sécurité que nous ne l'avons jamais été. Tous ceux qui pensent que cette guerre est, dans la logique de l'argumentaire israélien, une guerre qui se justifie par le fait qu'il y a eu l'attaque d'Israël par des roquettes, qu'il s'agit de donner une leçon aux Palestiniens, n'ont rien compris. Ils n'ont rien compris, car, donner une leçon, c'est une pédagogie noire qui n'a jamais fonctionné. Depuis Clausewitz nous savons que qui commence une guerre, doit savoir comment la finir, doit savoir quel est l'objectif. Or, l'objectif de cette guerre, c'est plus de sécurité pour Israël. Et nous pouvons dire, dès aujourd'hui, que l'objectif de cette guerre ne sera jamais atteint par cette guerre et la manière dont elle est menée. Plus on tue de civils, plus on tue de Palestiniens, moins il y aura de sécurité dans la région! C'est ça le drame, c'est ça la tragédie qui se passe en ce moment dans cette région. Et c'est pour cela que nous devons être clairs ici. Martin Schulz a raison: il faut protéger Israël d'Israël! Il faut protéger Israël de la tentation d'une solution qui passe par la guerre et l'armée. Il faut protéger les Palestiniens du Hamas. Il faut protéger les civils palestiniens du Hamas. Voilà notre tâche! Ce n'est pas facile, mais il faut être clair. Je demande au Conseil d'arrêter de penser en termes de *upgrading*, d'augmenter, d'améliorer les relations avec Israël tant que la situation est telle qu'elle est. C'est une mauvaise solution, ce n'est pas la bonne solution!

(Applaudissements)

Je demande à tous ceux qui, avec raison, prônent un dialogue, une discussion avec le Hamas, de ne pas être naïfs, d'avoir en tête qu'il faut discuter avec le Hamas pour améliorer la situation à Gaza, puisqu'ils ont le pouvoir mais, en même temps, savoir que le Hamas, dans sa stratégie, a besoin de morts. Israël est tombé dans le piège du Hamas: plus il y a de morts à Gaza, mieux c'est pour le Hamas. Voilà une des vérités qu'il faut dire aussi au Hamas. Nous refusons cette stratégie suicidaire du Hamas qui veut faire des victimes, des martyrs pour lancer l'agressivité contre Israël. Cela aussi il faut le dire au Hamas.

Pour finir, je vais vous dire une chose: les seuls qui peuvent régler le problème du Hamas, ce sont les Palestiniens. Tant qu'Israël n'abandonnera pas l'occupation de la Cisjordanie, tant qu'Israël ne donnera pas une solution positive aux Palestiniens de Cisjordanie, de plus en plus de Palestiniens iront vers le Hamas. Si nous donnons un espoir de vie en Cisjordanie aux Palestiniens, ils se révolteront contre le Hamas et ils nous délivreront du Hamas. Délivrons les Palestiniens de l'occupation israélienne en Cisjordanie et les Palestiniens se libéreront du Hamas.

(Applaudissements)

3-270

Luisa Morgantini, a nome del gruppo GUE/NGL. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, Rahed ha cinquanta anni, ha perso la casa, tre figli, la moglie e due cognate. Rahed è disperato ed è nel centro che abbiamo visitato. Rahed ha detto con molta angoscia "Hamas dirà che vinto quando è terminata questa aggressione, Israele dirà che ha vinto, in realtà siamo morti noi civili". Io dico un'altra cosa che in realtà lì, con quei corpi morti di bambini e donne che abbiamo visto e che sono all'ospedale e non hanno cure, quelli che sono feriti, più di 4.000, lì muore il diritto, muore il sogno di un'Europa che vuole che i diritti umani siano diritti universali ed è una tragedia questo!

Noi siamo inefficaci. Commissaria Ferrero-Waldner, lei sa che io la stimo moltissimo e so che sta agendo e facendo moltissimo insieme ad altri. Io credo che dobbiamo capire con nettezza e con chiarezza che questa guerra militare, questo militarismo di Israele, porta non alla salvezza di Israele, ma alla sua fine anche morale, come dice del resto David Grossmann quando commemora Rabin, ucciso da un fondamentalista ebreo e non islamico perché voleva portare la pace. Cessate il fuoco! Cessate il fuoco! Me lo diceva un medico norvegese che sta operando ogni giorno e che lavora 24 ore (mandiamo medici a Gaza). Cessate il fuoco è quello che vogliamo!

Allora il Consiglio di sicurezza deve cominciare a far implementare le parole che dice. Sì alla diplomazia, dobbiamo anche usare non soltanto la diplomazia, dobbiamo usare anche gli strumenti che abbiamo e allora uno strumento che noi abbiamo anche per Israele è proprio quello dell'*upgrade* e mi fa piacere sentire che oggi per esempio il rappresentante della Commissione europea a Tel Aviv abbia detto non è il momento adesso di pensare all'*upgrading*, facciamo una pausa perché quello che dobbiamo fare è quello di cessare il fuoco. Importantissimo. Penso sia importante e sia un messaggio forte.

Lei diceva protezione e protezione internazionale. Io credo che sia un errore pensare soltanto a Gaza e a Rafah. La protezione per la popolazione civile arriva dal Nord, arriva dagli attacchi israeliani che vengono da Herez. Il controllo delle frontiere è un controllo delle frontiere generale, Rafah e Herez, perché da sempre i palestinesi, dal 1992, dall'accordo di Oslo, i palestinesi non possono uscire da Herez, e lei lo sa benissimo, e neppure gli ammalati escono.

Quindi dobbiamo pensare non soltanto via i tunnel, via le armi che possono armare Hamas, ma via assolutamente tutti i divieti che ci sono per i palestinesi. Cessate il fuoco e apertura non solo dei corridoi umanitari, apertura di tutti i *crossing*, perché se la gente non ha da mangiare, se la gente non ha il commercio che può essere fatto, allora è davvero pressioni forti perché Hamas finisca di essere e di fare azioni che colpiscono la popolazione israeliana, ma Israele sappia che c'è la Cisgiordania che è occupata militarmente e faccia davvero la pace, non costruisca insediamenti.

(Applausi)

3-271

Der Präsident. – Vielen Dank, Luisa Morgantini. Ich möchte Ihnen meinen Respekt ausdrücken, dass Sie zusammen mit anderen Kolleginnen und Kollegen auf eigene Initiative in diesen Tagen im Gazastreifen waren!

3-272

Bastiaan Belder, namens de IND/DEM-Fractie. – Mijnheer de Voorzitter, Palestina is onvervreemdbaar islamitisch grondgebied. Vanaf haar ontstaan in 1987 houdt de islamistische beweging Hamas aan dit grondbeginsel onwrikbaar vast. Ze weet zich daarbij volledig gesteund door de islamitische Republiek Iran. In deze ideologische optiek is absoluut geen plaats voor de joodse staat Israël in het Midden-Oosten. De verderfelijke effecten van dit moslim-totalitarisme manifesteren zich vandaag op bloedige wijze in de Gazastrook.

Illustratief voor de wereldbeschouwing van Hamas is de militaire inzet van moskeeën in Gaza, met alle dramatische gevolgen vandien. Men zie daarvoor het heldere verslag in de Frankfurter Allgemeine van afgelopen maandag. Als Europa werkelijk hecht aan het voortbestaan van de joodse staat Israël ligt een confrontatie met Hamas en haar bondgenoot de

Hezbollah in Iran in het nabije verschiët. Zijn wij bereid ons op dat sombere, zij het reële perspectief te prepareren? Want een staakt-het-vuren of tijdelijke wapenstilstand is voor Hamas en consorten slechts een adempauze in de jihad contra Israël.

3-273

Luca Romagnoli (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, devo dire che credo che la grande maggioranza di questa Assemblea condivida gli auspici di pace e le preoccupazioni che sono state fin qui espresse da molti. Credo anche che quanto sostenuto dal Consiglio sia condivisibile e ritengo che la Commissione abbia fin qui seguito un percorso che può essere utile al dialogo: l'apertura dei varchi per scopi umanitari, il cessate del fuoco bilaterale, potrebbero essere il prodromo di un successivo impegno per l'organizzazione di una fascia di salvaguardia internazionale.

Qui forse la collega Morgantini ha ragione, quando chiede che questa fascia non riguardi solo Gaza, ma sia estesa a tutti i territori palestinesi. In fondo ho l'impressione che la Commissaria Ferrero Waldner abbia come auspici e come attività diplomatica, almeno un po', iscrivibile nello stesso solco che ha cercato di tracciare in proposito il Santo Padre. Mi permetto umilmente di condividere questo tipo di approccio: si deve cercare ancora, dopo tanti anni, una soluzione per due popoli e due Stati – questo non dobbiamo dimenticarlo – e per affermare finalmente il diritto internazionale. Non c'è e non si sarà mai una soluzione bellica – l'ha detto anche il collega Schultz, ogni tanto devo ricordare anche lui – e devo dire che indubbiamente non ci sarà mai una soluzione bellica che risolva il problema in Terra Santa. Su questo credo pure che l'Unione europea abbia gli strumenti per sostenere ogni sforzo diplomatico utile in proposito.

3-274

Der Präsident. – Der Kollege Schulz wird sich sicher darüber gefreut haben, dass Sie ihn im Zusammenhang mit dem Heiligen Vater genannt haben.

3-275

Elmar Brok (PPE-DE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, Herr Ratspräsident! Ich möchte meinen Ausgangspunkt beschreiben. Wir haben eine Hamas, die gegen eine Zweistaatenlösung ist, die das Existenzrecht des Staates Israel ablehnt, die sich brutal gegen die eigenen Leute an die Macht geputscht hat, die mit Raketen auf Zivilisten schießt und Zivilisten wie auch Schulen und Moscheen als Schutzschild benutzt. Wie soll man, um die eigenen Zivilisten zu schützen, darauf verhältnismäßig reagieren, wenn die eigenen Zivilisten als Schutzschilde benutzt werden? Deswegen ist der Begriff des Zahlenvergleichs und der Verhältnismäßigkeit in einer solchen Situation nicht anzuwenden. In einem Krieg gibt es keine Verhältnismäßigkeit, sondern jeder Krieg und jeder Tote ist zu viel, und man kann nicht eine solche Aufrechnung machen. Das scheint mir der vernünftige Ansatzpunkt zu sein. Deswegen sollten wir nicht solche einseitigen Schuldzuweisungen vornehmen, sondern versuchen, einen Waffenstillstand herbeizuführen und unsere Hilfe dabei zu leisten.

Ich meine, dass sowohl Ratspräsident Schwarzenberg mit seiner Delegation als auch Frau Kommissarin Ferrero-Waldner mit Hilfe anderer nationaler Delegationen hier mehr getan haben als jeder andere – ich habe die Amerikaner nicht gesehen, ich habe die UNO fast gar nicht gesehen, ich habe andere Mitglieder des Quartetts nicht gesehen –, und dafür möchte ich Dankeschön sagen. Wir müssen zusehen, dass dieser Waffenstillstand zwei Dinge beinhaltet: Der israelische Angriff muss ein Ende haben und gleichzeitig muss verhindert werden, dass neue, bis Tel Aviv reichende Raketen, die aus Korea und Iran kommen, in die Hände der Hamas gelangen. Aus diesem Grund muss dafür gesorgt werden, dass nicht nur das Schießen aufhört, sondern durch internationale Vereinbarungen unter Einschluss des Quartetts und der arabischen Liga mit dem Kernland Ägypten sichergestellt ist, dass diese 15 km lange Grenze so kontrolliert wird, dass keine Geschosse mehr hineingebracht werden können. Gleichzeitig damit muss ein Ende des israelischen Angriffs erreicht werden.

Lassen Sie mich noch eine letzte Bemerkung machen: Dies ist nur der erste kleine Schritt. Wenn Israel es in Zukunft mit gemäßigten Palästinensern zu tun haben will – und dies bedeutet eine Zweistaatenlösung –, dann muss, nachdem dies vorbei ist, endlich dafür Sorge getragen werden, dass die gemäßigten Palästinenser um Präsident Abbas Erfolge haben und der eigenen Bevölkerung Erfolge vorstellen können. Dies bedeutet ein Ende der Resettlement-Politik und von manch anderem, denn wenn die Moderaten ihren Leuten keine Erfolge vorweisen können, werden die Radikalen gewinnen. Hier muss der Ansatzpunkt einer neuen israelischen Politik liegen.

3-276

Pasqualina Napoletano (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, di fronte a questa immensa tragedia le nostre parole rischiano di essere inadeguate. Un esercito che uccide centinaia di civili, donne e bambini, si pone allo stesso livello del terrorismo che pretende di combattere. D'altra parte chi conosce Gaza, anche solo per averla vista sulla carta geografica, sa che nessuna operazione militare poteva essere concepita senza mettere in conto un massacro di civili.

Oggi Israele può dirsi più sicura dopo aver suscitato tanto odio e disperazione? E con chi se non con Hamas, direttamente o indirettamente, si dovrà cercare una via d'uscita alla violenza cieca? La nostra risoluzione rafforza la richiesta di cessate il fuoco già espressa dal Consiglio di Sicurezza delle Nazioni Unite. Invochiamo le parti a rispettarla e chiediamo all'Europa di adoperarsi per renderla possibile.

Il rischio è che questo massacro, lungi dallo sconfiggere Hamas, collega Brok, indebolisca ancora di più proprio l'Autorità palestinese e quelli che nel mondo palestinese hanno puntato tutto sul negoziato con Israele. C'è da chiedersi onestamente

cosa hanno ottenuto costoro fin qui concretamente? Nulla! Questa è la risposta che dobbiamo dare se vuole veramente cominciare ad estirpare l'odio e la violenza.

3-277

Marielle De Sarnez (ALDE). – Monsieur le Président, nous avons tous une part de responsabilité dans ce qui se passe aujourd'hui au Proche-Orient. Nous, l'Europe, et nous, la communauté internationale, nous avons laissé se dégrader la situation, nous avons laissé faire quand la sécurité d'Israël était menacée, et nous avons laissé faire quand le blocus rendait la vie à Gaza absolument impossible.

Aujourd'hui, c'est le 19e jour de guerre, 995 morts dont 292 enfants, des milliers de blessés dont certains attendent encore d'être évacués. Des dizaines de milliers de réfugiés qui n'ont plus de maison et ne savent où aller. Une situation humanitaire de plus en plus dégradée: 700 000 Gazaouis n'ont plus d'électricité, un tiers des habitants n'ont plus d'eau, ni de gaz, et cela va faire bientôt trois semaines que ça dure, trois semaines qu'ils vivent ou plutôt qu'ils s'efforcent de survivre. Il y a trop de souffrances, trop de malheurs, il faut que cela cesse, il faut que ça s'arrête maintenant!

Notre responsabilité à nous, Européens, elle est de n'être complaisants à l'égard de personne. Notre responsabilité à nous, Européens, elle est de faire pression sur les deux parties pour qu'elles acceptent enfin de négocier. C'est une question de jours, peut-être même d'heures, avant que l'irréparable d'une offensive terrestre ne soit commis, en particulier à Gaza-ville. Il faut garantir à Israël sa sécurité, il faut garantir au peuple de Gaza qu'il pourra vivre demain, dans la paix. Il faut le contrôle des frontières, il faut la levée du blocus. Nous savons tous ici que, pour obtenir cet accord, il suffirait peut-être que l'Europe, les États-Unis et les pays arabes, qui se réunissent après-demain, parlent tous d'une seule et même voix.

Je veux vous dire mon intime conviction avant de conclure. Ce n'est pas la guerre qu'il s'agit aujourd'hui de gagner, c'est la paix.

(Applaudissements)

3-278

Roberta Angelilli (UEN). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, sono davvero molto apprezzabili le parole della Commissaria e del Presidente Poettering, quando ha denunciato senza mezzi termini la grave responsabilità di Hamas nel porre fine alla tregua, ma con altrettanta chiarezza ha giudicato totalmente sproporzionata la reazione israeliana. Ma al di là delle parole, la crisi rimane e restano migliaia di persone, la popolazione civile e i bambini, che hanno bisogno disperatamente di aiuti umanitari.

In tutta coscienza e senza ipocrisia forse dovremmo porci delle domande. Mentre i nostri bambini festeggiavano le festività natalizie, quanti ne sono morti a Gaza? 200, 300, e quanti civili israeliani? La comunità internazionale poteva fare di più? A mio avviso sì! Doveva fare di più! Dobbiamo sentire tutto il peso delle nostre responsabilità! Non basta distribuire giudizi su Hamas, su Israele, sull'inizio delle responsabilità, di chi ha più colpa. Purtroppo, al di là dell'emergenza, rimane l'inadeguatezza dell'Europa. A mio avviso un'insufficienza grave, un'incapacità di costruire un'autentica, strategica e duratura politica di pace.

Oggi, ovviamente, noi dobbiamo chiedere con forza il cessate il fuoco, ma non basta. Dobbiamo porre le nostre condizioni con severità per accompagnare il processo di pace e di sviluppo del Medio Oriente. Chiudo anch'io ricordando le parole del Papa, che ha detto che bisogna dare risposte concrete all'aspirazione diffusa che c'è in quei territori a vivere in pace, in sicurezza e in dignità, come anche ha anche ricordato la collega Morgantini.

Chiudo davvero, presidente. La violenza, l'odio, la sfiducia sono forme di povertà, forse le più tremende da combattere.

3-279

Hélène Flautre (Verts/ALE). – Monsieur le Président, à Gaza, nous avons vu la guerre, nous avons vu la mort, mais nous avons vu des gens, des gens vivants, des gens qui ont le droit de vivre et que nous avons le devoir de protéger. La protection de la population civile, c'est ça l'urgence absolue. Et rien ne peut excuser que tout ne soit pas mis en œuvre pour protéger cette population et je vous le demande, Monsieur le représentant du Conseil, est-ce que vous avez le sentiment, aujourd'hui, d'avoir tout mis en œuvre pour obtenir des autorités israéliennes l'arrêt immédiat de cette opération militaire indiscriminée et disproportionnée? Certainement pas.

Quand les rumeurs de l'opération couraient dans les ambassades le Conseil, contre le Parlement, réaffirmait sa détermination à rehausser le niveau de ses relations. Tragique erreur! Quand les ONG demandent au Conseil de sécurité de saisir la Cour pénale internationale pour instruire la présomption des crimes de guerre, le Conseil est incapable de mobiliser la clause "droits de l'homme" de son accord avec Israël. J'en ai marre d'entendre que nous ne pouvons pas faire mieux, que nous sommes au maximum de nos efforts. C'est en fait l'impasse de votre politique essentiellement humanitaire pour pallier les dégâts de l'occupation militaire et de la guerre, qui est au maximum de son échec. Jusqu'où devons-nous aller dans les violations du droit international pour faire appliquer la clause "droits de l'homme"? Si nous ne sommes pas capables, aujourd'hui, de nous interroger sur la portée des mécanismes efficaces de pression et de mise en œuvre, je ne sais

pas réellement quelle situation justifiera qu'enfin on agisse. Et je vous le dit tout net: si le *business as usual* continue et perdure dans nos relations avec Israël, avec les mille morts de Gaza, vous enterrez l'article 11 du traité, vous enterrez la politique "droits de l'homme" de l'Union et vous enterrez le projet européen!

(*Applaudissements*)

3-280

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Mr President, returning from the Gaza Strip after seeing the massacre – predominantly of civilians – I feel the urge to express my wholehearted solidarity with the Palestinian people. For 17 days, they have been facing the enormous Israeli war machine that is flagrantly violating international law. I also express support for the peace forces in Israel calling for an end to this war.

After a long closure and siege that converted Gaza into the largest open prison in the world, the building of the shameful wall around the West Bank, the continuous expansion of the settlements, and the effective division of the Palestinian land, the occupying forces have moved to the fiercest military operation. In this, the rocket attacks against southern Israel – and I stress that I am against any attack from whichever side on civilians – served as the pretext. The ending of the ceasefire against the background of the power games in view of the Israeli elections is an insult to a whole nation.

The UN Security Council has adopted a resolution. Israel is a state, not an organisation; it is a member of the United Nations. It has a responsibility towards the international community, and has to comply with this and all other resolutions adopted by the United Nations. There should be respect for international law. No impunity should be permitted any longer. There should be a full international investigation.

The international community demands an immediate ceasefire, the immediate withdrawal of the military forces, access to humanitarian aid, and freedom of movement for the population. Let UNWRA carry out its mission.

The EU has taken steps, but only at a humanitarian level. It has to show decisiveness at the political level. Use the clauses in the association agreements. Stop the upgrading of relations with Israel. Stop arms exports to Israel.

There can only be a political solution to this conflict. There should be a full return to international law, which means ending the 42-year-long occupation of Palestine, and establishing a sovereign and viable Palestinian state, thus building a peaceful future for both Palestinian and Israeli children. To save future generations, we need to stop the war now.

3-281

Patrick Louis (IND/DEM). – Monsieur le Président, il y a plusieurs milliers d'années déjà, David affrontait Goliath pour savoir si la terre était promise aux Moabites, Philistins ou Hébreux.

Actuellement, le même drame perdure sur cette terre, source d'un des trois piliers de notre civilisation. Aujourd'hui, il est urgent, juste, légitime et nécessaire, d'assurer la sécurité et la reconnaissance de l'État israélien. Pour cela, une seule solution s'impose. Il s'agit d'assurer la naissance d'un État palestinien réellement souverain. Ici, comme ailleurs, le multiculturalisme a ses limites. Là où il y a deux peuples, il faut deux États.

S'il y a une efficacité des aides de l'Union européenne, alors elles doivent se concentrer sur un objectif. Celui de faire croire cet État de droit palestinien où la règle protège le faible et oblige les puissants. Il y a urgence tant il est vrai que, sur cette terre, les extrémistes de tous bords sont forts et dans l'erreur, tandis que les petits sont modérés et victimes.

La solution pour transcender la loi du talion n'est ni morale, ni militaire, elle est politique. Alors, au travail!

3-282

Jim Allister (NI). – Mr President, I abhor terrorism. I repudiate the propaganda of terrorism. Maybe coming from Northern Ireland heightens my awareness, so when I hear Hamas bleat because of necessary retaliatory action against its years of indiscriminate raining of rockets upon innocent citizens in Israel, then I am unimpressed because I know that Hamas, like the IRA in my country, are masters of the twin arts of terrorism and propaganda.

The situation is demonstrably clear. Israel accepts a two-state solution. Hamas cannot even abide the right of Israel to exist and thus unleashes endless relentless terrorist attacks upon its territory. And when, after much forbearance, Israel hits back, they cry victim. Sorry: they are the perpetrators and if they want peace the answer lies in their own hands. Stop shelling Israel.

3-283

Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, είναι κοινή η διαπίστωση ότι η κατάσταση στη Γάζα είναι τραγική, αγγίζει τα όρια της ανθρωπιστικής καταστροφής και απαιτεί άμεση αντιμετώπιση. Θέλω να συγχαρώ την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις ενισχυμένες προσπάθειές της, την Προεδρία για τις πρωτοβουλίες της και το συντονισμό της εθνικής κινητικότητας που υπάρχει στον τομέα αυτό, καθώς και την Αίγυπτο για το σημαντικό και ευαίσθητο ρόλο που παίζει.

Τώρα αποτελεί επείγουσα ανάγκη η κατάπαυση του πυρός και των εχθροπραξιών από τις δυο πλευρές, η διέλευση από τα ισραηλινά εδάφη και από την Αίγυπτο για την αντιμετώπιση των ανθρωπιστικών αναγκών και ο έλεγχος των συνόρων για την παύση της διακίνησης παράνομου οπλισμού και ανθρώπων. Είναι θετικές οι ενδείξεις, όπως είπε η Επίτροπος, για ένα σχέδιο εκεχειρίας και ελπίζω να γίνει άμεσα δεκτό και σεβαστό στην εφαρμογή του.

Ποια είναι όμως τα επόμενα βήματά μας; Ήδη έχουν αναφερθεί και από την Επίτροπο και από τον Προεδρεύοντα του Συμβουλίου ότι πρέπει να υποστηρίξουμε τους στόχους μας για τη βιώσιμη ειρήνη και τη δημιουργία ενός παλαιστινιακού κράτους που θα ζει με ειρήνη και σεβασμό δίπλα στο Ισραήλ. Αυτά δεν είναι καινούργια. Τα έχουμε διακηρύξει, τα έχουμε υποστηρίξει, χωρίς αποτελέσματα. Ο φαύλος κύκλος βίας συνεχίζεται με συνέπειες αρνητικές όχι μόνο για το λαό του Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους, αλλά για όλους τους λαούς της περιοχής και για την ασφάλεια της διεθνούς κοινότητας.

Τώρα πρέπει να κάνουμε τον απολογισμό των δράσεών μας, των πολιτικών μας επιλογών, των πρακτικών μας και να κάνουμε βήματα πιο θαρραλέα και διαφορετικά. Είναι επιτακτική ανάγκη να έχουμε, σε διμερές επίπεδο με το Ισραήλ, ένα διάλογο ειλικρινή, βαθύ, μια αυτοκριτική στο πλαίσιο της εταιρικής και φιλικής μας σχέσης, και να εντοπίσουμε τα λάθη που έγιναν στην προώθηση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των δύο λαών. Πρέπει επίσης να ενισχύσουμε ένα τέτοιο διάλογο με όλους τους Παλαιστίνιους, να τους κάνουμε να καταλάβουν τη σημασία που έχει η ειρήνη, η συνοχή, η ανθρώπινη ζωή και η ενότητα μεταξύ τους.

3-284

Hannes Swoboda (PSE). – Herr Präsident! Nachdem Ministerpräsident Topolánek heute einige spasshafte Bemerkungen gemacht hat, kann ich sagen, dass ich mich als österreichischer Abgeordneter freue, dass sowohl die Kommission durch eine Österreicherin als auch die tschechische Ratspräsidentschaft durch einen Österreicher vertreten ist. Herzlich willkommen! Aber ich weiß, Ihre Loyalität gilt natürlich der Tschechischen Republik.

Liebe Kolleginnen und Kollegen! Als ich in einer Delegation mit Martin Schulz, als Vorsitzender dieser Delegation, kurz vor dem einseitigen Abzug aus Gaza in Israel war, hat der damalige stellvertretende Ministerpräsident gemeint: „Mischt euch nicht ein, das wird alles gut funktionieren!“ Andere – wie der frühere Außenminister Josip Elin – haben gesagt: „Das wird ins Chaos führen.“ Und so war und ist es auch. Ein einseitiger Abzug ohne Verhandlungen, ohne einen Verhandlungspartner zu haben, macht keinen Sinn!

Auch wir waren allerdings nicht wirklich gut beraten, selbst mit den moderaten Vertretern von Hamas – die womöglich gar nicht Hamas angehörten, aber von Hamas in der gemeinsamen Regierung nominiert worden sind – nicht das Gespräch aufzunehmen. Wir haben durch diese Haltung mitgeholfen, dass diese gemeinsame Regierung zerstört worden ist! Ich weiß, dass einige reden wollten, aber nicht reden durften. Auch das war ein Fehler. Wir müssen reden!

Ich mag die Hamas nicht, einerseits weil sie eine terroristische Organisation ist und andererseits weil sie fundamentalistische Ansichten vertritt. Aber es geht nicht um Sympathie oder Nicht-Sympathie. Es geht um Lösungen! Wir müssen daher wieder zum Dialog und zum Gespräch zurückkehren, wie das viele Kolleginnen und Kollegen heute schon gesagt haben. Und es muss eine Möglichkeit geben, dass die Menschen in Gaza ein halbwegs anständiges Leben führen können! Warum wählen sie denn Hamas? Weil sie darin die einzige und letzte Chance überhaupt zum Überleben sehen! Und das müssen wir ändern. Wir müssen diesen Menschen auch eine wirtschaftliche Lebensgrundlage geben, wir müssen den Boykott und die Isolation aufheben. Das ist die einzige wirkliche Voraussetzung.

Der von mir sehr geschätzte, liebe Kollege Elmar Brok hat gemeint, das Prinzip der Verhältnismäßigkeit gelte nicht. Doch, es gilt! Im Privaten wie im Völkerrecht gilt das Prinzip der Verhältnismäßigkeit. Wer das verletzt, verletzt auch das Völkerrecht. Und das können wir in diesem Haus wirklich nicht akzeptieren!

(Beifall)

3-285

Chris Davies (ALDE). – Mr President, a friend who knows I was in Gaza just three days ago challenges me. ‘Have you never seen pictures of five-year-old Jewish children facing Nazi rifles with their arms above their heads?’ she writes. ‘They break your heart.’ And her words highlight why we make allowances for Israel that we would not make for any other country.

They do not, however, explain why a people that suffered so much in the 20th century should now inflict so much suffering on another people in this one. Israel has turned Gaza into hell: the ground is shaking with explosions, even during a ceasefire; there are donkey carts on the street and F-16s in the sky, 21st-century killing machines just dropping bombs; 300 children are dead already, hundreds more torn apart limb by limb.

This is not a proportionate response of a civilised power. It is evil. It is evil. Yes, the Hamas rockets must stop. I have said so to Hamas representatives in Gaza myself before now, but let us have no more sanctimonious talk from Israeli officials

about the need to fight terrorism, because Palestinians being bombed could name terrorists and they would name Olmert, Livni and Barak.

We have some responsibility for Israel's actions. On no occasion in the past, on no occasion I can think of, has the European Union ever backed up its criticism of the treatment of Palestinians by the Israelis with any kind of action. We give a green light to Israel to proceed as it would wish and we have compounded that failure by ignoring the lessons of history. You cannot make peace without talking to your enemies, yet we refuse to talk to the elected representatives of the Palestinian people.

Now we are completing negotiations with Israel on an enhanced cooperation agreement. We do not plan to condemn Israel: we intend to reward it. Those who want peace in the Middle East, those who want to see justice for both sides, must recognise that it is time to think again.

3-286

Seán Ó Neachtain (UEN). – A Uachtarán, tá an cogadh atá ar siúl i nGaza scanrúil agus scannalach. Tá fhios ag madraí an bhaile nach n-oibreoidh réiteach míleata sa Mheán Oirthear. Réiteach polaitiúil isea an an t-aon bhealach ina gcuirfear síocháin agus athmhuintearas ar siúl arís sa cheantar. Caithfear deireadh a chur leis an bhfoiréigean láithreach chun é sin a dhéanamh.

Tacaím le cruthú stát neamhspleách inmharthana na bPalaistíneach, ach ní mór geilleagar réasúnta maith agus plean polaitiúil ceart a chur i réim. Ba chóir go mbeadh sé mar aidhm againn an dá stát sin, ina bhfuil meas ag an dá stát ar a chéile, a chinntiú sa réigiún.

Tá cead ag Iosrael í fhéin a chosaint, ach tá sí imithe thar fóir leis na hionsaithe seo. Tá na hionsaithe mí-mhórálach, agus ní féidir leis an bpobal idirnáisiúnta glacadh leo.

Caithfear an próiseas síochána sa Mheán Oirthear a chur ar fáil láithreach. Tá súil agam go mbeidh an tUachtarán nuathofa i Meiriceá, Barack Obama, ag obair air seo. Guímid gach rath air sa dualgas mór agus sa dúshlán atá roimhe.

3-287

David Hammerstein (Verts/ALE). – Señor Presidente, yo también estuve en Gaza hace unos días y vivimos una experiencia muy fuerte. Hemos estado también en Egipto. Y veo que estamos en un momento de final de época; se acaba una época, que es la época Bush, y los últimos coletazos de Bush son especialmente dolorosos y sangrientos.

Estamos en un punto de inflexión hacia otra política en relación con Oriente Próximo, que yo quiero que la Unión Europea lidere; una política que incluya el ejemplo de Obama, que dice que va a hablar con Irán. Sí, Obama va a hablar con Irán y nosotros tendremos que hablar con todos, incluido Hamás, en Oriente Próximo.

Se trata de una nueva política en Oriente Próximo que debe condicionar la política de cooperación. La política de cooperación tiene que seguir nuestros valores mínimamente; tiene que seguir, mínimamente, el Derecho internacional. Los centenares de niños que vimos en Gaza, que nos agarraban del brazo y que nos miraban con ojos llenos de esperanza, merecen tener una respuesta; igual que los niños en Israel.

Esto significa acciones concretas; esto significa acciones sobre el terreno, para dar esperanza a los moderados. Lo más lamentable es que hoy en día Fayad, Abbás, Mubarak y Abdalá están siendo acusados de traidores en las calles del mundo árabe. Cuando paré mi taxi en el desierto de Sinaí para tomar un café, en unas pantallas enormes sólo vimos a Jaled Mechal.

Ése es el resultado, el daño colateral de este ataque a Gaza. No traerá la paz a Israel ni la seguridad que queremos, y menos aún nos traerá nada bueno a nosotros. Si no lo paramos, esta apología de la catástrofe nos traerá el odio a las calles mismas de Europa.

3-288

Miguel Portas (GUE/NGL). – Mil é o número de hoje, mil mortos de pedagogia negra. Perdoem-me a franqueza: quantas mais vidas irá custar a eleição de Tzipi Livni e Ehud Barak na eleição de Fevereiro?

Estamos aqui hoje para exigir o cessar-fogo e o fim da matança de civis. Mas a resolução interroga também a nossa responsabilidade. Ela recorda que o Conselho decidiu o *upgrade* das relações diplomáticas com Israel, contra a opinião deste Parlamento. Foi uma cumplicidade por antecipação. Hoje oiço: *É preciso falar com o Hamas*. Teríamos ganho anos se tivéssemos respeitado as eleições da Palestina.

O papel da Europa não é o de andar a pagar a política e a destruição impostas pelo lado mais forte. É o de ouvirmos o clamor que está a encher as ruas e as praças das nossas cidades.

Cessar-fogo já, mas saibamos que a paz depende do fim da ocupação. Essa palavra caída em desuso e que deve sair do index em que a *Realpolitik* a colocou.

3-289

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, what is happening in Gaza is heartbreaking. That the devastation is perpetuated by a supposedly western nation is unfathomable. I agree 100% that Israelis have a right to live without the threat of rocket attacks. But what is being done in Gaza is not justice: it is slaughter. There is no excuse; there is no possible justification.

The most shameful thing for us in the EU is that it is being carried out by one of our preferred trading partners. In 2007 the value of EU-Israel trade was EUR 25.7 billion. Given the amount of money we contribute to Israel's economy, we carry a grave responsibility when that money contributes to the death of civilians and children. If we do not act, the blood of those in Gaza will equally stain our hands.

I call on this Parliament and all EU bodies to impose trade sanctions on Israel immediately and to keep them in place until a meaningful ceasefire is agreed. If we do any less than our utmost to stop this killing, we become accessories to the slaughter.

3-290

Tokia Saïfi (PPE-DE). – Monsieur le Président, encore une fois ce sont les armes qui parlent au Proche-Orient. Encore une fois, les principales victimes sont les femmes et les enfants, blessés par milliers et tués par centaines. Encore une fois, l'histoire se répète, dans son horreur, aux portes de l'Europe. Mais nous constatons que malgré ses initiatives, l'Europe n'est pas efficace dans ce conflit majeur pourtant situé dans sa zone d'influence immédiate. Cela devient incompréhensible pour une très large majorité de nos opinions publiques qui refusent de plus en plus cette impuissance.

Nous devons nous saisir, Madame la Commissaire, avec vigueur et autorité du leadership en faveur de la paix. L'Union pour la Méditerranée doit jouer un rôle majeur ainsi que l'Assemblée parlementaire euroméditerranéenne. À ce titre, le Parlement européen doit soutenir le plan de paix franco-égyptien en faveur de l'instauration d'un cessez-le-feu immédiat, la sécurisation des frontières entre Israël et la bande de Gaza, la réouverture des points de passage et, surtout, la levée du blocus de Gaza.

Nous devons demander également l'application immédiate de la résolution de l'ONU. Après cette première étape, nous devons aller plus loin en proposant la mise en place d'une force militaire, non pas multinationale mais euroméditerranéenne. Ce geste serait l'acte fondateur d'une volonté politique affirmée en faveur d'une *pax europa* attendue depuis si longtemps par tous les peuples de la Méditerranée.

Je voudrais aussi aujourd'hui attirer votre attention sur une situation inédite. Avec le conflit du Proche-Orient, nous entrons, peu à peu, dans une zone à haut risque, celle de la confrontation entre les civilisations. En effet, depuis la naissance du conflit israélo-palestinien, il y a toujours eu une mobilisation de l'opinion publique arabe. Aujourd'hui, c'est une opinion publique musulmane, qui dépasse largement la géographie des pays arabes. Cela indique un changement radical de la nature du conflit. L'Europe a une responsabilité historique, celle de renforcer en urgence le dialogue des civilisations.

3-291

Véronique De Keyser (PSE). – Monsieur le Président, je me suis tant de fois exprimée devant cette assemblée pour qu'on saisisse la moindre occasion de paix, pour qu'on dialogue avec le Hamas, malgré tout, parce qu'il avait gagné les élections, que je ne veux plus revenir sur ces thèmes.

Je suis écrasée de tristesse et de colère, et si je ne veux pas aujourd'hui me laisser submerger par l'émotion devant ce massacre, devant la propagande de guerre que j'entends autour de moi, devant les amalgames, devant aussi la vague de haine et d'antisémitisme qui commence à déferler dans nos rues, je n'aurais que quelques mots. L'Europe doit retourner à ses fondamentaux et pour moi ce sont des évidences, mais parfois il est bon de les rappeler.

Premièrement, la vie d'un Palestinien vaut celle d'un Israélien, mais non seulement sa vie, mais aussi son avenir et sa liberté. Deuxièmement, le droit international doit être respecté et le droit international, c'est bien sûr le cessez-le-feu immédiat, mais ce sont aussi toutes les résolutions de l'ONU, les conventions de Genève. Or, cette région, aujourd'hui, est devenue une région de non-droit où tout semble permis, avec une population prise en otage. Troisièmement, justice devra être rendue pour tous ces crimes, quels qu'ils soient et d'où qu'ils viennent. Il n'y aura jamais de sécurité sans paix, ni de paix sans justice. Et la justice transitionnelle ça existe, c'est fait pour ça, sinon la haine continuera à déferler et nous avons accumulé durant ces derniers jours un potentiel de haine qui sera plus dangereux que les bombes. L'Europe doit faire appliquer les conditions de ses accords de partenariat, y compris le paragraphe 2 des accords d'association relatif au respect des droits de l'homme, et c'est une obligation de ces traités dont elle ne peut s'exempter. Enfin, Israël n'est pas une exception. Il a des responsabilités d'État et ne peut être mis sur le même pied que le Hamas, et face au droit international il n'y a pas de laissez-passer.

Nous avons laissé derrière nous à Gaza, dimanche, une population prise au piège, enfermée dans un ghetto sous les bombes, et des centaines de milliers d'enfants dont nous portons l'avenir aujourd'hui et nous sommes ressortis de Gaza uniquement parce que nous sommes des Européens. Les Palestiniens ne sortent de Rafah que les pieds devant dans des ambulances parce qu'ils sont morts ou parce qu'ils sont blessés.

L'Europe ne sera plus l'Europe et aucun citoyen ne s'y reconnaîtra si nous oublions ces fondamentaux.

(Applaudissements)

3-292

Frédérique Ries (ALDE). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, j'ai envie de commencer en me faisant l'écho de ce qu'a dit Daniel Cohn-Bendit. C'est le désespoir qui nous étreint aujourd'hui, cette guerre est une tragédie. Les images de souffrance et de morts qui ne cessent, depuis trois semaines maintenant, de déferler sur nos écrans, sont insupportables, comme, j'ai envie de le dire, toutes les images de guerre, tous les conflits, y compris ceux dont on parle singulièrement moins, pour ne pas dire pas, le Congo, le Darfour, le Zimbabwe et, avant cela, la Tchétchénie dont les horreurs se sont déroulées dans un silence médiatique, et politique aussi, je tiens à le souligner, assourdissant.

J'ai d'ailleurs déjà souligné ici, à plusieurs reprises, l'indignation à géométrie variable de certains de mes collègues. Pourtant Mme Morgantini l'a rappelé, souvent, elle aussi: il n'y a pas de comptabilité dans les morts, pas de hiérarchie dans la souffrance, chaque mort, homme, femme, enfant, d'un côté ou de l'autre, est une victime de trop.

Alors que faire maintenant pour que notre débat d'aujourd'hui ne soit pas, comme souvent, une confrontation un peu inutile, stérile ? Continuer à s'invectiver sur les responsabilités historiques des uns et des autres me paraît stérile justement.

Je parle tard dans ce débat, donc les arguments ont été entendus. On peut certes s'interroger sur l'ampleur de la crise israélienne, de la riposte israélienne, mais en aucun cas, sur son droit à la sécurité. Lequel de nos gouvernements occidentaux accepterait de voir des milliers de missiles tomber sur ses citoyens sans réagir ? Poser la question, c'est y répondre.

Au-delà de l'appel, on l'a dit, à un indispensable cessez-le-feu négocié, à la garantie, bien entendu, de l'acheminement humanitaire, à la fin de l'approvisionnement en armes par les tunnels, la vraie question, aujourd'hui, doit être prospective. Les fondamentaux de la paix sont connus, ils ont été balisés déjà à Taba, à Camp David, à Annapolis. Mme la Commissaire l'a rappelé. Pas tous, bien sûr, mais l'essentiel est sur la table et cela implique des renoncements de part et d'autre. Et, quand je parle de renoncement, je rejoins M. Schulz, qui n'est plus là pour le moment. La question n'est pas de savoir si l'on parlera avec le Hamas, mais comment, sous quelles conditions ?

La plupart de mes collègues ont parlé 50 secondes de plus, laissez-moi terminer, Monsieur le Président.

La réponse est celle que fit Yasser Arafat, en mai 1989, il déclarait caduque sa charte liberticide et mortifère. Ce mot-là, d'ailleurs, est entré dans le vocabulaire palestinien. La réconciliation interpalestinienne, d'abord, est à ce prix et notre rôle en tant qu'Union européenne est d'amener les protagonistes palestiniens, israéliens, mais aussi voisins arabes, l'Égypte, la Jordanie, à devenir des partenaires d'un accord de paix durable.

(Applaudissements)

3-293

Feleknas Uca (GUE/NGL). – Herr Präsident! Am Sonntag, den 11. Januar besuchten wir die Grenzstadt Rafah im Gazastreifen, die komplett abgeriegelt ist. Das heißt, die Zivilbevölkerung hat keine Chance, den täglichen Bomben der israelischen Armee zu entkommen. Wenn man es nicht mit eigenen Augen gesehen hat, kann man sich nicht vorstellen, wie sehr die Menschen in Gaza leiden und wie dringend eine schnelle, friedliche und endgültige Lösung des Konflikts erzielt werden muss. Wir alle waren menschlich tief betroffen von dem ungeheuren Ausmaß des Leids der palästinensischen Bevölkerung und der Zerstörung.

Deshalb fordere ich erneut und mit Nachdruck: Die israelischen Bombenangriffe müssen sofort gestoppt werden. Der Raketenbeschuss Israels durch die Hamas muss ebenfalls sofort eingestellt und der Waffenschmuggel aus Ägypten nach Gaza unterbunden werden. Die Grenzen müssen zudem umgehend geöffnet werden, damit die bereitstehenden Hilfslieferungen in das Gebiet gelangen, um die Zivilbevölkerung zu versorgen. An der Grenze haben wir auch gesehen, dass Ärzte bereitstanden, um nach Gaza einzureisen, um dort Hilfe zu leisten, aber da die Grenzen geschlossen waren, war dies nicht möglich. Deshalb bitte ich nochmals: Öffnen wir die Grenzen, damit die Hilfe geleistet werden kann!

3-294

Vladimír Železný (IND/DEM). – Vážený pane předsedo, komu se nesevře srdce, když vidí zabitě děti raketou. Pociť je to strašný, ale neměl by opravňovat pokrytectví. Která z evropských zemí by projevila tolik zdrženlivosti jako Izrael a po

několik let si nechala líbit útok více než 7000 raket, které v každé chvíli ohrožovaly životy více než jednoho milionu civilistů.

Ale obyvatelé Gazy nejsou jen nevinné oběti. Oni nadšeně, vědomě, svobodně a demokraticky zvolili Hamás a jeho chartu. A pod slovem osvobození nemínili osvobození již svobodné Gazy, ale osvobození Tel Avivu a Haify od Židů, destrukci státu Izrael. Volí-li někdo zločince, pak s nimi musí logicky sdílet osud. Zejména, když se ti zločinci skrývají za sukně žen a dětí jako za rukojmí, pokud odpalují rakety ze škol a mešity proměňují na obrovská skladiště zbraní. Vzpomínám na bombardování Drážďan, které srovnaly britské letouny v roce 1944 se zemí a zabily přitom 92 000 civilistů, převážně žen a dětí. Nikdo se pokrytecky nepohoršoval. Němci si svobodně zvolili Hitlera a sdíleli s ním jeho osud. Také Gazané věděli, koho volí a proč je volí.

Naopak v rukou Hamásu skončila významná část prostředků, které z EU do Gazy proudí. Asi proto, aby se Gazané mohli s plným žaludkem a dobrým zajištěním z EU plně věnovat hloubení tunelů pro pašování stále smrtelnějších zbraní proti izraelským civilistům. Velmi propoční!

3-295

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Herr talman! Det finns två viktiga saker som präglar debatten här idag. Det ena är att en överväldigande majoritet av detta parlament vill få till stånd ett snabbt eldupphör. Det andra är att det finns ett överväldigande stöd för att alla parter måste ge staten Israel sin rätt till existens under fredliga gränser. Detta är en utgångspunkt som är viktig för Europeiska unionen. Det är viktigt eftersom det är en tragedi som vi ser i Gaza. Varje liv som går förlorat är en tragedi, oavsett vilken sida om gränsen. Låt oss inte tro att denna tragedi skulle bli mindre för att de som uppsåtligt vill döda civila skulle lyckas genom raketbeskjutningar ännu längre in bland civila.

Det är en tragedi också för att det skapar hinder för förverkligandet av en palestinsk stat och därmed en fredlig lösning. Det är en tragedi som också faller på det internationella samfundet, eftersom det som nu händer inte har hänt plötsligt utan har byggts upp genom upprustning, genom smuggling av vapen och genom raketbeskjutning under lång tid.

Det som för oss är viktigt att se är att detta inte är en tragedi som bygger på en konflikt mellan judar och palestinier. Jag vänder mig mycket starkt mot när man försöker demonisera ett folk. När jag hörde Chris Davies försöka skuldbelägga ett folk, hör jag toner som jag inte tycker ska höras i detta parlament. Det är inte en konflikt mellan palestinier och judar, inte en konflikt mellan Israel och den palestinska myndigheten, utan det är en konflikt mellan extremister och moderata krafter i regionen. Låt oss ge vårt stöd till de moderata krafterna genom att klargöra för var och en som driver hatet och vill eliminera staten Israel att de inte kommer att komma någonvar. Om Europa ger detta besked stärker vi också de moderata krafterna och lägger en bättre grund för fred.

3-296

Marek Siwiec (PSE). – Panie Przewodniczący! Chcę odnieść się do tych, którzy zaprezentowali na tej sali wyjątkowy ładunek obłudy i demagogii. Ta wojna jest kolejną wojną i każda z nich była podobna, a każda jest inna. Ten konflikt, który obserwujemy i o którym dzisiaj mówimy, jest konfliktem asymetrycznym.

Przez trzy lata ostrzeliwano Izrael z raket domowej roboty i żadne słowo potępienia z tej sali pod adresem tych, którzy strzelali, nie padło. A dzisiaj potępiamy Izrael. Potępiamy Izrael łatwo, bo jest członkiem ONZ. Jest co potępiać, są władze. Jest rząd, który można potępić i postawić na cenzurowanym. Po drugiej stronie jest jakaś organizacja terrorystyczna, właściwie nie wiadomo kto. Organizacja, która zarządza życiem niewinnych ludzi, za których plecami się chowa. Inny element asymetrii: liczymy dramatycznie zabitych Palestyńczyków, wykorzystywanych jako żywe tarcze, a nie konfrontujemy tego z zabitymi Izraelczykami i tysiącami tych, którzy są zastraszeni, bo nie da się kompensować jednej krwi drugą krwią. Ale najgorsza na tej sali jest asymetria słów i czynów. Nam się łatwo mówi, a bardzo trudno wywołuje skuteczne działania. Bez obecności międzynarodowej ten konflikt nigdy nie zostanie rozwiązany.

Na koniec chcę zwrócić się do tych, którzy protestują przeciwko nieproporcjonalnemu działaniu Izraela. Chcielibyście Państwo, żeby z terytorium Izraela terrorystyczna organizacja wystrzeliła 7 tys. rakiet w stronę Gazy? To byłaby proporcjonalność? Otóż to jest nieproporcjonalny konflikt, w którym stosowanie prawa jest nieskuteczne, i musimy się z tym po prostu oswoić, bo inaczej będziemy się kręcić wkoło i używać słów, które nie przystają do rzeczywistości. Pozycja sprzed telewizora i sprzed palącego się kominka nie jest odpowiednia do tego, aby mówić prawdę o tym konflikcie.

3-297

Der Präsident. – Liebe Kolleginnen und Kollegen! Ich muss jetzt wirklich darauf dringen, dass wir die Redezeit einhalten. Ich habe noch nie den Redner unterbrochen, auch wenn die Redezeit erschöpft war, aber Herr Außenminister Schwarzenberg stellt uns schon mehr von seiner Zeit zur Verfügung, als wir erwarten konnten. Er hat noch bis maximal 17.20 Uhr Zeit, so hat man mir gesagt. Bitte konzentrieren Sie sich auf die Zeit, die Sie angemeldet haben. Philippe Morillon geht als General mit gutem Beispiel voran.

3-298

Philippe Morillon (ALDE). – Monsieur le Président, un apaisement durable ne pourra s'installer à Gaza que par le déploiement, sous mandat de l'ONU, d'une force multinationale d'interposition. Pour la première fois, Israël semble résigné à cette issue qui a été réclamée à maintes reprises par les Palestiniens. Je ne sais quand cette force pourra intervenir, cela ne pourra être avant qu'un accord ait été trouvé entre les parties au conflit et nous souhaitons tous que ce soit le plus tôt possible. Je sais en revanche que cette mission exigera de ses exécutants la plus totale impartialité. Je crois que l'Union européenne sera alors la mieux placée pour agir et – pourquoi pas, Monsieur le Président Pötering – dans le cadre de l'Union pour la Méditerranée?

Elle sera la mieux placée pour agir puisqu'à tort ou à raison, les Américains sont considérés comme ayant pris le parti d'Israël et les Arabes celui des Palestiniens. Ne pensez-vous pas, Monsieur le Président en exercice du Conseil, qu'il conviendrait que nous nous y préparions?

3-299

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Mr President, long-lasting conflict and occupation give rise to anger, rage and disappointment at the efficacy of legal authorities, producing something we call the ' Hamas effect ', as a serious factor. The denial of Israel by Arabs, Islamics and Hamas is unacceptable, as is using children as human shields. Neither should the constant threat under which Israeli children live be allowed.

The question is whether, in this vicious circle of aggression, the present Israeli authorities are able to take the lesson from the six-year-long history in the area, and apply the scalpel-like strategy for two states. I know that they fear the threat from an aggressive and unpredictable neighbour shelling them with rockets, but in this matter the international community, including the EU, could come with help.

Is this risky solution acceptable, today, to Israel? But is there any other solution? If there is, tell me. To expect Hamas to die out naturally, or by bombing them out, looks like a naïve expectation, so more courage is needed by Israel. The Western powers did not create two states in 1948, but they should do so now. The core responsibility does not fade away. Let us be more courageous in this strategy.

3-300

Jelko Kacin (ALDE). – Izraelska država je izraelski vojski ukazala, da v Gazi uniči Hamas. Hamas iztreblja tako, da v Gazi pobija Palestine. Ena tretjina mrtvih so otroci, polovica mrtvih so ženske in otroci – to niso pripadniki Hamasa.

Obseg vojnega nasilja je enormen in nesorazmeren. In kako je mogoče doseči prekinitve spopadov, če oba subjekta ne priznavata drug drugega? Sovražnika je potrebno iz objekta napadanja in uničevanja spremeniti v subjekt, v partnerja za dosego prekinitve ognja, in v nadaljevanju v odgovornega za ohranjanje miru. Izrael mora priznati Hamas in z njim začeti dialog, in obratno – Hamas mora priznati Izrael. Ni druge poti. Vsak mir je boljši od krvave vojne.

Vojno nasilje mora takoj dati priložnost in prednost politiki. Izraelski predsednik vlade Ehud Olmert pa si še vedno poskuša popraviti svoj zapravljeni ugled tako, da ne dopušča prekinitve ognja.

3-301

Jana Hybášková (PPE-DE). – Vážený pane předsedo, vážená paní komisařko, dovoluji mi pogratulovat vám k výsledkům dosaženým vašimi společnými jednáními, jednáními trojky v Izraeli. Narozdíl od tisku víme, že to byla právě vaše mise, která přivedla izraelskou stranu k debatě o otevření humanitárních koridorů a každodennímu zastavení palby. Myslím, že je to vůbec poprvé, co je Evropa brána izraelskou stranou jako zásadní partner a české předsednictví jako důležitý reprezentant.

Přes ohromný tlak levice dojednal včera Evropský parlament rezoluci, která je docela výjimečná. I v takto vypjaté situaci je rezolucí vyváženou, rezolucí, pod kterou se může podepsat i pravice, rezolucí, která není jen pamflet či politické vítězství levice. Podařilo se nám, aby nebylo položeno žádné, byť pomyslné rovnítko mezi existující státem a teroristické hnutí. Klíčový cíl, uznání existence státu Izrael, zřeknutí se násilí a vstoupení do dohod OOP ze strany Hamásu zůstává zachován, stejně jako požadavek na co nejrychlejší dosažení trvalého příměří.

Přesto jsme ale nepřinesli žádnou přidanou hodnotu. Tři vedoucí izraelské představitelé Barak, Livni a Olmert se v těchto okamžicích různí v tom, za jakých podmínek, za jakých garancí jsou ochotni zastavit palbu. Jednoznačně klíč je v Egyptě. Klíč je ve způsobu záruky kontroly tunelů, kontroly pašování, která bude přijatelná pro egyptskou stranu. Co dělá v těchto chvílích Rada? Jak postupuje při jednání s egyptskou stranou o technické misi, mezinárodním monitoringu, technické surveillance, otevření EU Rafah BAM. Co můžeme my poslanci, kteří se dnes večer sejdem s egyptským velvyslancem, požadovat po egyptské straně či naopak, čím můžeme jednáním s Egyptem prospět?

3-302

Libor Rouček (PSE). – Dámy a pánové, chtěl bych vyzvat Radu i Komisi, aby zesílily tlak na obě strany konfliktu s cílem zastavit pokračující násilí. Máme zde rezoluci Rady bezpečnosti číslo 1860 a je nutno dodržovat její ustanovení. Je nutno přijmout záruky k zajištění dlouhodobého příměří a umožnit otevření humanitárního koridoru. Bylo zde opakovaně řečeno, že neexistuje vojenské řešení izraelsko-palestinského konfliktu. K trvalému míru vede cesta pouze přes politická jednání.

Zde je potřeba, aby Evropská unie ve spolupráci s novou vládou Spojených států a Ligu arabských států hrála mnohem výraznější politickou roli, než tomu bylo doposud. Dlouholetý konflikt je nutno ukončit politickou dohodou, která bude vycházet z řešení založeném na vytvoření dvou států, možní Izraelcům a Palestincům žít spolu v míru v rámci bezpečných, mezinárodně uznávaných hranic a bude usilovat o vybudování mírového systému regionální bezpečnosti na celém Blízkém východě.

3-303

Ioannis Kasoulides (PPE-DE). – Mr President, we are debating yet another humanitarian tragedy in our neighbourhood – next door to my country – by two of our partners in the Mediterranean. Alas, the Palestinians have not yet accepted that suicide bombs or Kassam rockets will never deliver liberation from the occupation of their land. Israel does not realise that such an extensive military response nourishes new potential suicide bombers and invites new Kassams at the first possible opportunity.

What about the innocent civilians, the non-combatants, women and children? Nobody cares about them. Nobody cares about children killed, mutilated, burned and traumatised by the hundreds – children of Israel and of Palestine. We, from the comfort of our television sets, feel nauseated watching them. How about those on the ground?

What can we do? Just entering into the classic blame game does not help the civilians. Making calls and resolutions does not help the civilians. How can we pass from words to deeds? The time is right to negotiate with the interested parties the formation of an international force – as was suggested by other colleagues – to go into Gaza with a large police component composed of Arab countries to train and help a Palestinian authority police force in a large UN mandate to impose law and order, as well as a military European force to ensure there is an end to rocket firing and weapon smuggling, and that there is the full opening of the crossings. We can no longer leave the fate of the civilians in the hands of the opposing sides.

3-304

Giulietto Chiesa (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, un grande antifascista italiano, Piero Gobetti, disse che quando la verità è tutta da una parte, una posizione salomonica è completamente tendenziosa. Così è per Gaza in questi giorni, mi auguro che questo Parlamento sappia dire parole adeguate per fermare Israele. Se non lo farà, si coprirà di vergogna di fronte alla storia, ai palestinesi, all'opinione pubblica europea e a quella araba.

Israele sta bombardando e decimando un ghetto. I figli di coloro che furono sterminati sono diventati sterminatori. Non c'è scusante per questo e né vale la tesi che Israele ha diritto alla propria sicurezza. Chiunque, se vuole, è in grado di vedere che nessuno è oggi in grado di minacciare la sicurezza di Israele e la sua esistenza. Lo dice lo squilibrio delle forze in campo, lo dice il bilancio dei morti e dei feriti, lo dice l'appoggio che l'Occidente continua ad elargire ad Israele. Questo eccidio non ha altro scopo che quello di impedire la creazione di uno Stato palestinese. Così si uccide la pace e per questo bisogna fermare Israele.

3-305

Stefano Zappalà (PPE-DE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io vorrei intanto ringraziare il Presidente del Consiglio e il ministro degli Esteri cechi, perché stanno ancora qui con noi; noi non siamo molto abituati a una presenza in quest'Aula così forte come oggi è stata dimostrata dalla Presidenza ceca.

Io credo che abbia ragione la collega Muscardini, a chi non conosce la realtà territoriale e ha l'esigenza per poter esprimere opinioni precise consiglio di andare a vedere sul posto, sotto forma di viaggio turistico o per altre attività. Alcuni di noi sono stati in varie circostanze in Palestina, come osservatori per le elezioni Abu Mazen o altre elezioni, e credo che solo la visione diretta è quella che può dare cognizione esatta di come stanno le cose.

Io credo che in tutta questa vicenda, ma da decenni non da oggi, gli unici perdenti siamo noi del mondo occidentale, perché non abbiamo mai affrontato in maniera seria questo problema, non abbiamo mai cercato di risolverlo e continuiamo a vederlo come un fatto tra due parti contrapposte.

Io credo che nella realtà, sono stato in Palestina più volte, sono stato in Israele più volte, conosco la situazione, non in modo perfetto, ma la conosco abbastanza, io credo che lì le parti in causa non sono due, sono tre, e nel caso specifico il problema è tra terroristi e lo Stato d'Israele e il popolo palestinese è la vittima intermedia. Hamas non rappresenta il popolo palestinese, forse una parte, ma certamente non rappresenta l'intero popolo palestinese.

Io ho un filmato, ma credo che tanti colleghi lo avranno avuto, un filmato che mostra tutte le vittime israeliane, di bambini di tutte le età, vittime di tutti i razzi che sono stati lanciati e continuano ad essere lanciati da Hamas. Non è un caso che ci sia una grande differenza tra la Striscia di Gaza e la Cisgiordania.

Allora io credo, e lo dico al Presidente del Consiglio, lo dico alla nostra brava Commissaria in rappresentanza dell'Europa: bisogna affrontare la cosa in maniera seria. Credo che la cosa più seria fra tutte è quella che oggi va rinforzata la posizione di Abu Mazen, che è la figura più debole di tutti, e in questa situazione, con i palestinesi che non contano nulla in questa vicenda. Credo che i perdenti siamo proprio tutti noi.

3-306

Μαρία-Ελένη Κοππά (PSE). – Κύριε Πρόεδρε, η κοινή γνώμη σε όλη την Ευρώπη ζητεί ένα πράγμα από την Ένωση: βάλτε τέλος στη σφαγή του παλαιστινιακού λαού. Πρέπει να καταδικάσουμε την τυφλή βία από όπου και αν προέρχεται, αλλά και να είμαστε συνεπείς αναγνωρίζοντας ότι το Ισραήλ απαντά με κρατική τρομοκρατία μαζικής κλίμακας. Η ασύμμετρη ανταπόδοση, η καταπάτηση κάθε έννοιας διεθνούς και ανθρωπιστικού δικαίου εκ μέρους του Ισραήλ δεν μπορεί να γίνει ανεκτή.

Είναι απαράδεκτο να χρησιμοποιούνται βόμβες λευκού φωσφόρου και άλλα πειραματικά όπλα κατά αμάχων και είναι απάνθρωπο να στοχοποιούνται αθώες γυναίκες και παιδιά. Αν αυτό συνέβαινε στην Αφρική ή σε άλλο μέρος του κόσμου, η αντίδρασή μας θα ήταν άμεση και η απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας δεσμευτική. Στην περίπτωση του Ισραήλ όμως περιοριζόμαστε σε δηλώσεις και ατελέσφορες συζητήσεις.

Πιστεύω ότι πρέπει να χρησιμοποιήσουμε όλα τα πολιτικά εργαλεία, συμπεριλαμβανόμενης της Συμφωνίας Σύνδεσης, ώστε να πειστεί το Ισραήλ να σταματήσει την παράλογη βία εναντίον του παλαιστινιακού λαού, αλλά και την απαγόρευση πρόσβασης ανθρωπιστικής βοήθειας.

Δεν μπορούμε να είμαστε αμέτοχοι θεατές γιατί έτσι γινόμαστε συνυπεύθυνοι στη σφαγή. Η μόνη λύση είναι η άμεση παύση πυρός και το άνοιγμα ανθρωπιστικών διόδων προς τη Γάζα, αλλά και η έναρξη διαλόγου με όλες τις πλευρές.

3-307

Struan Stevenson (PPE-DE). – Mr President, the horrific events in Gaza during the past two weeks have brought international condemnation against Israel. We have witnessed colleagues during this debate today lining up to see who could express the strongest outrage against the Jewish State.

However, for one country in the Middle East, this was exactly the outcome it had sought: Iran has supplied missiles, munitions and other sophisticated weaponry to Hamas for years. It has provided money and training for Hamas fighters. Its objective was to provoke Israel into a ground war and the bloody result, with gruesome photos of dead children on TV screens and in newspapers around the world, is the best possible recruiting sergeant for fundamentalist Islam and the Iranian mullahs' vision of a global Islamist movement united against the West.

The fascist regime in Tehran is the main sponsor of war and terror in the Middle East, and the tragic outcome is exactly what Tehran wanted. It distracts domestic attention in Iran from the economic crisis caused by the collapse in the price of oil, and it distracts international attention from the mullahs' rush to produce a nuclear weapon. Iran's foreign policy objective is to become the dominant regional power in the Middle East. It wants to unite the Islamic world in submission to its own austere and disturbing vision of a totalitarian Islamic brotherhood, where human rights, women's rights and freedom of speech are ground into the dust, and, shamefully, the West has done nothing to confront or expose Iranian aggression. Faced with mounting evidence of the mullahs' sponsorship of terror, the West has gone out of its way to appease Tehran, even agreeing to its primary demand of disabling the main Iranian opposition movement, the People's Mujahedin of Iran, by placing it on the EU terror list. This must stop.

3-308

Richard Howitt (PSE). – Mr President, firstly, let us be clear that this Parliament will today support the UN Security Council Resolution 1860. It should be implemented without delay. As one of the MEPs here who has been in Gaza through the blockade, a ceasefire and a withdrawal are not enough. Of course we want the rockets to stop and the terrorists to stop their movements, but we must see a ceasefire and an end to the blockade so that the people of Gaza can begin to live their lives.

This is an issue of respect for international humanitarian law. Human Rights Watch and Islamic Relief have told me that the three-hour daily pause is simply woefully inadequate to get in and to distribute aid. It is an issue of proportionality. Save the Children say that the killing of 139 children since the conflict began, with 1 271 injured, cannot be justified as self-defence.

I welcome the statement today by the EU envoy in Israel, Ramiro Cibrian-Uzal, who said that the EU and Israel have put negotiations on the upgrading of relations 'on hold' at this time for these reasons. So they should.

3-309

Michael Gahler (PPE-DE). – Herr Präsident! Als Erstes brauchen wir einen sofortigen und dauerhaften Waffenstillstand auf beiden Seiten. Darüber besteht hier im Haus breiter Konsens. Aber auch danach dürfen wir als EU und als internationale Gemeinschaft das Schicksal der Menschen in Gaza nicht allein Hamas und Israel überlassen.

Hamas agiert nicht im Interesse der Bewohner von Gaza, denn Hamas wusste genau, dass Israel auf dauernde Raketenangriffe reagieren würde. Und das nicht nur in Wahlkampfzeiten! Im Verlauf des letzten Jahres ergaben Umfragen in Gaza einen Rückgang der politischen Unterstützung für Hamas zugunsten von Fatah. Offenbar ist es Teil des Hamas-Kalküls, dass durch die große Zahl palästinensischer Opfer die politische Unterstützung für Hamas auf zynische Art und Weise wieder zunehmen wird, aus Solidarität unter den Opfern.

Israel auf der anderen Seite hat nahezu ausschließlich die Interessen seiner eigenen Bürger im Blick. Internationale Kritik zielt deshalb vor allem auf den Umfang der israelischen Militäroperation und auf die Inkaufnahme der großen Zahl ziviler Opfer.

Lassen wir es als Europäer daher nicht dabei, nur einen weiteren Waffenstillstand auszuhandeln und die Reparatur der Infrastruktur zu finanzieren. Ich sehe schon das Berichtigungsschreiben der verehrten Frau Kommissarin: Es ist bestimmt schon im Entwurf fertig und wird dann dem Haushaltsausschuss übermittelt.

Es ist auch nicht ausreichend, auf die Ägypter aufzupassen, ob sie an der Grenze zum Gazastreifen das Tunnelsystem für den Waffenschmuggel blockieren. Ich fordere, dass sich das gesamte Nahost-Quartett inklusive starker arabischer Präsenz gemeinsam in und um Gaza mit Truppen unter einem robusten Mandat zur Friedenssicherung engagiert – im Interesse der Menschen in Gaza, in Israel und in Ägypten. Parallel dazu muss der eigentliche Friedensprozess zügig vorangetrieben werden. Sonst, so fürchte ich, werden wir Zwischenfälle wie in Gaza in immer kürzeren Abständen erleben. Das haben weder die Palästinenser noch die Israelis verdient!

3-310

Miguel Angel Martínez Martínez (PSE). – Señor Presidente, los socialistas españoles vivimos la situación de Gaza con horror, dolor y vergüenza, pero también con el compromiso de defender la paz y a quienes más sufren y de mantener la dignidad y la esperanza.

Horror ante la escena repetida de niños asesinados y de mujeres desgarradas en su infinito sufrimiento tras los bombardeos del gueto en que se ha convertido Gaza. El mismo horror que pintó Picasso en su *Guernica* –nuestra Guernica arrasada por los *Junkers* de la Legión Cóndor hace siete décadas–.

Dolor solidario con tantas víctimas de tanto sufrimiento. Y vergüenza por la incapacidad de todos –de nuestros Estados, de la Unión Europea, y de la Comunidad Internacional–, primero, para prevenir y, luego, para poner fin a la agresión criminal que denunciarnos.

Vergüenza e indignación por tanta mentira, por tanta ambigüedad y por tanta palabrería. Vergüenza, porque sabemos exactamente lo que está pasando y no actuamos con la contundencia y coherencia necesarias y exigibles. Por ello, la historia pedirá cuentas a muchos como cómplices del crimen, cuando menos por omisión.

Porque más vale tarde que nunca y porque es imprescindible mantener abierta una puerta a la esperanza, la Unión Europea deberá apoyar la tardía resolución del Consejo de Seguridad, pero habrá que hacer que se cumpla a rajatabla, como a rajatabla habrá que cumplir nuestro Tratado de Asociación con Israel, que prevé su suspensión ante conductas como la que se está produciendo.

Por cierto, ¿es Hamás también responsable del bloqueo mediático que no he escuchado a nadie denunciar hasta el momento?

3-311

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Mr President, I wish to begin by expressing my deepest sympathy for all the innocent people, both in Israel and in Gaza, who have suffered in recent weeks and months as conflict rages. But we need to take care that our natural humanity, our very justified concerns, do not distort our view of the true nature of the situation that we are dealing with.

In Gaza, Hamas has created a terrorist fiefdom: it tolerates no opposition to its views, it has murdered those Palestinians who opposed it, it has split the Palestine Authority, it refused to stop terror attacks on Israeli civilians, it refused to recognise the right of Israel to exist, it refused to acknowledge the peace agreements previously negotiated. I recall the words of Hanan Ashrawi three years ago, when I was monitoring the Palestinian elections. She foresaw the imposition of rule by the forces of darkness – how right she was!

We should not be surprised that a Hamas MP should take pride in stating that death was an ‘industry’ for the Palestinian people. He was referring to the use of suicide bombers and the deliberate use of civilian human shields to protect potential military targets. It is, of course, a direct contravention of international humanitarian law to use civilians in this way.

Faced with such an intractable, callous and hateful enemy, what do we expect Israel to do while its citizens are constantly subjected to terror attacks? The international community took little notice. When Israel took non-violent action, such as imposing blockades or cutting electricity, it was castigated. Now that it has taken military action in reaction to Hamas provocation, it feels the weight of international disapproval.

The sad reality is that the Palestinian people have been atrociously served over many years by those who have control over Palestine Authority areas, by the international community, which has tolerated extremism and corruption, and by the Arab world, which has done nothing practical over many decades to improve their lives or prospects.

We need a Marshall Plan for the Middle East. It is not just peacekeepers that the Palestinians need but a decent civil administration, free from corruption. The civil administration needs to be put under international control but first of all the terrorist lifeline – weapons, monies and political indulgence – must be cut.

3-312

PRESIDE: ALEJO VIDAL-QUADRAS
Vicepresidente

3-313

Proinsias De Rossa (PSE). – Mr President, I could agree with what Mr Van Orden says about Hamas, but the fact is that none of what he says justifies the bombing of civilians by Israel. That is the fundamental point: we have to stop the bombing, whether it is coming from Hamas or coming from Israel.

I hope the resolution accompanying this debate will receive a strong vote in this House tomorrow, and I hope it will strengthen the hands of the Commission and the Council in pressuring both Israel and Hamas to stop the killing. Since Israel withdrew from Gaza, it has turned it into the largest prison in the world, and for the last three weeks it has turned it into a slaughterhouse, illegally using terror against terror, killing civilian men, women and children, and killing the possibility of a viable two-state solution in the process.

There can be no upgrading of Europe's relations with Israel so long as it fails to engage in constructive and substantive negotiations with its neighbours and all the Palestinian elected members, including Hamas. It should be made clear by Europe that any escalation of this war on Gaza will be followed by an escalation of our reaction to that war.

3-314

Kinga Gál (PPE-DE). – Tisztelt elnök úr, Bizottság, Tanács, képviselő kollégák! Cinikusnak tartom, ahogy a gázai válság kapcsán a felek viselkednek. Cinikusnak és elfogadhatatlannak tartom, hogy a Hamász élő pajzsként használja a civil lakosságot, nem kímélve a gyermekeket sem. Cinikusnak és embertelennek tartom az izraeli álláspontot, amelyik önvédelemre hivatkozva aránytalan eszközökkel él, amikor halomra lövi a gázai civil lakosságot, leginkább sújtva és nem kímélve a gyermekeket sem.

Cinikusnak és hazugnak tartom azt a nemzetközi diplomáciát, tisztelet a kivételnek, amelyik látszatot igyekszik fenntartani, de ennyi nap után sem tudja elérni a polgári lakosság, a segélyszervezetek védelmét, és sajnos nem tudja megvédeni a gyermekeket sem.

A gyermekekért emelek szót, mert nem létezhet olyan cél, amelyik szentesítheti ártatlan életek értelmetlen kioltását. Számunkra minden gyermek élete egyformán értékes kell, hogy legyen, a határ bármelyik oldalán éljen is. Ez az alapaxióma, amit minden szembenálló félnek egyaránt és egyformán fontosnak kell tartania, ha valaha is őszintén békét akar a térségben.

Az emberi élet tisztelete, a civil lakosság védelme mint érték elfogadása, a humanitárius segítségnyújtás elősegítése lehet az az alap, amin keresztül el lehet jutni egy tartós tűzszünethez, egy palesztin megbékéléshez és egy tartós palesztin–izraeli békéhez.

3-315

Gay Mitchell (PPE-DE). – Mr President, Hamas unleashed terror on Israel's citizens and has provoked retaliation. It seems from this distance that some of them relish the new civilian – including child – martyrs and the publicity it gives their cause, no matter how horrible it is for right-thinking people to take that in.

I have never given succour to terrorism, nor am I a critic of Israel, which has a right to peaceful coexistence in the region, but we would have to be turnips not to feel emotional upset and moral shame at what is happening at present in Gaza. The Israeli response is totally disproportionate and the deaths of young children are particularly shameful.

I have not, to date, opposed the new EU-Israel agreement. I believe the advice of the Dalai Lama last month here in Parliament that the best way to influence China on Tibet is to keep good relations with them. I think that also applies to EU-Israel relations, but how can we get their attention to express the level of revulsion felt here at the scale of what is happening?

I may add that yesterday a note on the humanitarian needs of the region was distributed to those of us who attended the joint meeting of the Foreign Affairs Committee and the Development Committee. I urge the Commission and the Council to ensure that a totally comprehensive humanitarian aid package is ready so that we can move in there and help these suffering people at the first opportunity.

3-316

Karel Schwarzenberg, President-in-Office of the Council. – Mr President, one thing that was mentioned at the beginning was whether we should contact Hamas. I do not think it is yet time to do so. In the last months, Hamas still definitely

behaved as a terrorist organisation. As long as it behaves as such, it cannot be officially contacted by the representatives of the European Union.

I admit, being an old man, that I have seen many terrorist organisations during my time growing up from their beginnings, becoming more or less acceptable, and being accepted by the international community. I have seen it in Africa. I have seen it in Ireland. I have seen it in many places. That happens. But first of all they have to stop acting as a terrorist organisation. Then I will be ready to speak with Hamas or with anybody else, but not before they have given up acting as a terrorist organisation.

I think it is important to state this, because the European Union cannot give up its principles. There are ways of hearing what their ideas are, there are indirect contacts with politicians in the region who are in contact with them, which is important and good, but it is not yet time for the European Union to have direct contacts with Hamas. I think we should be adamant about that.

In other respects, we should praise Egypt very much for its important role in the last weeks and days for its efforts and hard work on achieving a ceasefire and maybe even an armistice with, at the very end of the process, peace in the region. I know how difficult the question is. We are in contact with the Egyptians the whole time. We know what important work they are doing, and I would like to congratulate them.

There was a question on how we can assist in the region. First of all, those who are on the spot will tell us clearly what they need. It is not for us to decide what we should give them. They have to ask us and the European Union. Many European Union Member States have stated their readiness to help in every possible way – technical ways, sending advisors, preparing whatever means are necessary – but this must, first of all, be with the consent of the relevant states there. That is the first task to be carried out.

I heard one important suggestion, which was to prepare a Marshall Plan for the Middle East. I think it is a very good idea and we should follow it. This region really needs a genuine build-up of the ideas which helped Europe so much after the war.

Ms Ferrero-Waldner and others mentioned what the mission achieved. I think we achieved a lot, and I would like once again to commend Ms Ferrero-Waldner, who did the main work in our delegation in the humanitarian sphere, where what we have achieved still works today. But, let us be clear, even these very difficult negotiations in the Middle East are based on the design already structured during our delegation's visit to the Middle East. This basically deals with how to organise peace and what is necessary. Our plan is based on what we found out then and discussed with our partners.

There was a discussion about upgrading our relations with Israel. As you know, that was a decision taken by the Council of Ministers of the European Union in June 2008. This can be changed only if the ministers of the European Union decide to alter the decision. It cannot be changed, even by the words of a very respectable representative of the European Union in Jerusalem. I admit that in the current situation it would be premature to discuss how to upgrade our relationship with Israel and whether there should be a summit in the foreseeable future. For the moment we really have more urgent and more important questions to solve. Again, I would state that the decision was taken by the Council of Ministers, and that is it.

What can be done to stop Israel? Let us be frank – very little. Israel acts as it acts and, being a lifelong friend of Israel, which I state today and I state quite frankly, I am not so happy with what it is doing at the moment. I think its politics are also harming Israel. That is one thing, but the European Union does have very few possibilities, other than speaking very clearly and very honestly and asking our partners to stop it. The solution has to be found by our partners in the Middle East, by Israel, by Egypt and the others involved. The European Union can help there. The European Union can assist by offering every type of help if a ceasefire is agreed to achieve the stated aims: closing the smuggling passes, closing the tunnels, guarding the sea etc. It can help in Gaza in many ways, such as reconstruction or assisting with humanitarian aid. The European Union can do all that, but, to be quite honest, we do not have the power and means to say 'stop'. Does Parliament think we can send a huge armed force to the Middle East to stop the fighting parties? No. We do not have the possibilities, and both Israel and Hamas are dependent on powers other than European powers. Israel has mighty allies outside of Europe too. There are limits on our power to achieve something. We can help, we can assist, we can offer our good services and we can be very engaged. In that respect, we have achieved quite a lot. But do not overstate our possibilities.

3-317

Sajjad Karim (PPE-DE). – Mr President, Israel states it is exercising its right to self-defence. In that case, the rudiments of the just war principles, including proportionality, must be adhered to.

The fact that Israel is ignoring this is patently clear, and for us to ignore this fact is patently wrong. The use of phosphorus on civilians with the claim of civilisation is not compatible.

Clearly, the EU alone cannot resolve this. But there is a white elephant in the room. We need the resolve of the USA. Their disappointing response has been imbalanced and unjust. The timing of these actions by Israel has been strategically calculated, but, Mr Obama, 20 January is fast approaching. The world is waiting and the EU is a willing partner!

Will you restore those values we share with you or will you allow such injustice to prevail – yet again? Will you work with us to provide protection for all concerned? The Palestinians ask you – how can it be right that your country asks for humanitarian aid on the ground, but remains silent when there are only bombs from the skies?

Colleagues wanting to break Hamas with military means alone: go and see Gaza and the West Bank. Reawaken your basic humanity and you will see why Hamas gains strength.

This is not the way to help Israel or Palestinians. An immediate ceasefire is only a necessary start.

3-318

Colm Burke (PPE-DE). – Mr President, it is very clear that the parties to this conflict are failing to respect international humanitarian law and that the civilian population of Gaza is consequently paying a very heavy price. There must be accountability in international law where such warfare principles as proportionality and non-discrimination are not respected. One of the tenets of a just war provides that conduct should be governed by the principle of proportionality. The force used must be proportional to the wrong endured. Unfortunately we have seen a large degree of carelessness by the Israelis. While acknowledging the fact that Hamas began the rocket attacks against Israel, the Israeli reaction has, in my opinion, been disproportionate. The numbers speak for themselves: over 900 Palestinians have been killed in contrast to a much smaller number of Israelis. Israel must realise its responsibility to measure its use of force right away in compliance with international law.

On the other hand, it cannot be overlooked that Hamas is still listed as a terrorist organisation by the EU and continues to refuse to renounce its arms struggle. Not only that, but Hamas has consistently declined to recognise Israel's right to exist. Hamas and other Palestinian armed groups must recognise that the people of southern Israel have a right to live without bombardment.

3-319

Nickolay Mladenov (PPE-DE). – Mr President, for all those who observe the Israeli-Palestinian conflict, this might be a time in which we are tempted to put our hands in the air and scream in despair. I do not think we should, however, because I think the greatest test of our humanity today is to really understand the issues at hand.

The first issue is that there can be no lasting solution to this conflict without stopping the bombardment of Israel. The second issue is that there cannot be a lasting solution to this conflict without opening Gaza to humanitarian aid. Indeed, President Peres has been absolutely right in saying that Gaza should be open for aid and not enclosed for rockets.

I think this is quintessential, and everyone agrees to this. There cannot be a return to the status quo ante, and I think we could do a number of things here. Firstly Parliament can bring both sides together to talk; secondly we should stand behind the Commission and the Council and support their efforts; and finally we should firmly support the Egyptian track of negotiations, because that is the only track that can lead to a solution and to the ceasefire which we currently all hope for.

3-320

Neena Gill (PSE). – Mr President, it is not just the Members of this House who have been outraged by developments in Gaza. The European public have also been outraged by the suffering of the people in Gaza and the Israeli blockade for far too long. Added to this are the constant attacks and the terrifying Israeli military assaults on innocent civilians, especially women and children. The calls by the world community for an immediate ceasefire are falling on deaf ears.

Palestinians need urgent access to food, medical aid and security. Israel must, at the very least, respect the principles of international law. Unless it does so, Israel should lose any remaining support it has from the international community.

It is unfortunate that the UN's resolution has been sidelined. It is also regrettable that the EU still needs to find a role. Perhaps it can do so if it takes stronger measures than it has done so far. It is not enough just to put the upgrading of the relationship on ice. We have leverage. We are a major trading partner. We are a major funder in that region. So we are able to exercise that role.

3-321

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, is it ethically acceptable and is it excusable in international law that, in its endeavour to neutralise Hamas terrorists, the State of Israel can embark on a major military campaign of terror and gross violation of UN conventions and human rights against 1.5 million trapped, innocent civilians? Is such action consistent with our own EU values of justice and democracy? Is the Israeli lobby so strong that it can cause the US and the EU to – in effect – stand idle and just watch unspeakable atrocities being committed in the name of the fight against terror?

If the answer to these questions is yes, then we should all commend as brave the Israeli Government for their action in Gaza. If the answer is no, then we should strongly and clearly condemn Israel and must take swift and effective steps against it, including trade sanctions, in order to end the carnage in Gaza today and in the future. I disagree strongly with the minister who left, who said that we can in effect do very little. We can do a lot and we must.

3-322

Christopher Beazley (PPE-DE). – Mr President, I was elected to this House 25 years ago. This is probably the most important debate in which I have taken part. Madam Commissioner, I hope you listened very carefully to the Foreign Affairs Committee last night and to this Parliament today. I hope you may reply in your debate to say, unlike President-in-Office Schwarzenberg, that there is moral power that the European Union may exert on the aggressor on this particular occasion.

The Israeli people are a just and honourable people who have suffered miserably throughout the centuries in this continent. They will understand your recommendation to the Council of Ministers now that the EU should withdraw any contact with the Israeli authorities until they stop the bombing.

3-323

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – Señor Presidente, hemos de decir con clara rotundidad a Israel que deje de matar y que permita sanar a los heridos y alimentar a los damnificados; y que su actitud contra el Derecho internacional tiene que tener consecuencias en sus relaciones con Europa.

Quiero salutar a los escasos jóvenes cooperantes europeos que sufren junto al pueblo de Gaza, en particular a Alberto Arce. Ellos representan lo mejor de los valores de solidaridad y libertad de esta Europa nuestra, que tiene que ser consecuente en este conflicto tan terrible.

3-324

Margrete Auken (Verts/ALE). – Hr. formand! Jeg vil bare sige to ting. Det ene er, at jeg vil minde om, at der i vores beslutning udtrykkelig står og er gentaget, at vi har udsat vores tilslutning til opgradering, og jeg håber meget, at det ikke bliver formandskabets ord, der kommer til at afgøre, at vi bare fortsætter, som om ingenting var sket. Det andet er, at Israel ikke på noget tidspunkt har leveret, hvad de har lovet i forhold til forhandlingerne. Der var ingen våbenhvile, fordi Israel overhovedet ikke ophævede sin blokade i den periode, og det skal også siges her, at efter Annapolis, hvor Israel havde lovet at stoppe for bosættelserne, hvad skete der? Man satte simpelthen bosættelsestempoet op. Der er aldrig blevet bygget bosættelser så hurtigt som efter Annapolis. Og jeg tror, at så længe der ikke sker nogen fremskridt på jorden, så får vi aldrig nogen sinde Hamas til at opføre sig i overensstemmelse med de regler, vi vil have, og derfor skal vi altså sikre, at Israel opfylder sin del af det.

3-325

Peter Šťastný (PPE-DE). – Mr President, yesterday we had a joint meeting of the Delegations for Relations with Israel and with the PLC, and one can imagine the intensity, emotion, accusations – and the suggested solutions – after 18 days of war in Gaza and around 1 000 deaths.

The fact is that Israel, after eight years of waiting and absorbing around 8 000 missiles that terrorised one million citizens along the Gaza borders, finally ran out of patience. They began securing safety for their citizens, as is their full right and obligation. Hamas is a terrorist organisation and is the clear culprit and a burden for the Palestinian people in Gaza. The solution lies in an invigorated Quartet and particularly in redoubling the joint effort between the new US administration and a stronger and more integrated EU.

I welcome the Czech presidency, its priorities and its immediate and active involvement in the region.

3-326

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – Conflictul, care durează de foarte multă vreme, are la bază probleme de teritoriu, dar și diferențe culturale tratate uneori cu exagerare. Soluția pe termen lung este un stat israelian protejat și sigur, alături de un stat palestinian durabil. La această soluție nu se poate ajunge însă prin atacuri teroriste sau prin acțiuni armate.

Pentru a putea atinge un nivel de viață normal, poporul palestinian trebuie să își creeze un stat bazat pe instituții democratice și pe "rule of law", care să asigure dezvoltarea economică; trebuie să renunțe la acțiuni teroriste și să se preocupe de crearea unui climat politic normal, care să permită alegerea la conducerea statului a unor politicieni care să dorească cu adevărat soluționarea conflictului prin negocieri.

3-327

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – A Uachtaráin, is mian liom tacú leo siúd atá ag cáineadh na n-ionsaithe agus mo dhlúthpháirtíocht a léiriú le muintir Gaza.

Deir an tAire Schwarzenburg nach féidir leis an Aontas Eorpach mórán a dhéanamh. Ba chóir don Aontas Eorpach uasghrádú caidrimh le hIsrael a thréigean agus ba chóir na comhaontuithe atá i bhfeidhm faoi láthair a chur ar ceal go dtí go gcomhlíonann Israel a dhualgais faoi dhlí idirnáisiúnta.

Fiú roimh na hionsaithe mímhorálta ar na mallaibh chonaiceamar blianta de phionós comhchoiteann ar mhuintir na Palaistíne. Is ábhar uafáis ar fad é scála agus cineál na n-ionsaithe ar Gaza déanta ag arm nua-aimseartha in éadan daoine faoi léigear atá lag cheana féin mar gheall ar leithlis agus imshuí. Tá an locht a cuireadh ar na daoine céanna úd contráilte – is gá dúinn bheith soiléir agus sinn á rá gurb iad na híospartaigh is mó ansin ná daoine, muintir neamhchiontacha Gaza.

3-328

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Z wielkim bólem obserwujemy to, co się dzieje w strefie Gazy. Nie popieramy sposobu walki i prowokacji Hamasu, lecz Izrael wybrał nieproporcjonalną drogę rozwiązania sporu z narodem palestyńskim. Z pewnością są tu pogwałcone zasady prawa międzynarodowego. Żadna ze stron konfliktu nie myśli o pokoju dla drugiej strony. Obie strony widzą tylko interes własny – to egoizm narodowy.

Opinia międzynarodowa nie zgadza się na dalszy ciąg tej wojny. Unia Europejska oraz ONZ przy wsparciu wielu krajów powinny zdecydowanie interweniować. Czas zakończyć tę nieszczęśliwą wojnę. Wojsko izraelskie ma powrócić do swoich koszar. Hamas ma zaprzestać wyrzucać rakiety na teren Izraela. Trzeba koniecznie zagwarantować większą pomoc humanitarną dla ludności cywilnej, otoczyć opieką rannych, których – jak podają źródła – jest ok. 3000. Trzeba odbudować i przywrócić kraj do normalnego życia. O taki scenariusz proszę obecne przewodnictwo Unii i Komisję Europejską.

3-329

Hannes Swoboda (PSE). – Mr President, I would just like to ask whether we will still be having a debate on gas today or whether it has been deleted from the agenda. We are waiting here. There is not only a Middle East debate but also one on gas on the agenda. Has it been deleted from the agenda?

3-330

El Presidente. – Ese punto sigue en el orden del día.

3-331

Aurelio Juri (PSE). – Mene je zadnji nastop zunanjega ministra predsedujoče Češke razočaral. In seveda vso upanje lahko polagamo samo v našo komisarko. Kajti števec mrtvih se dopolnjuje. In če bomo tako govorili, bo čez teden verjetno že 1500 mrtvih.

S Hamasom se je težko pogovarjati. Imamo ga na spisku terorističnih organizacij, do njega je težko ukrepati. Ampak Izrael je naš prijatelj, Izrael je naš partner in pomemben član mednarodne skupnosti. In se mora držati mednarodnih sklepov, se mora držati sklepov Združenih narodov in tudi priporočil prijateljev in partnerjev. Če se tega ne drži, pa morajo prijatelji in partnerji biti sposobni obsoditi njegovo dejanje in mu tudi zagroziti s sankcijami.

3-332

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Mr President, I will be brief because it was a very long debate. Let me say first of all, as a member of the Middle East Quartet for four years now, the European Union has a role to play, but of course we do not have the strongest role to play. That is sometimes frustrating for all of us, particularly in such a difficult moment when you would like to immediately achieve a durable and sustainable ceasefire as we have proposed, but when it can, unfortunately, not be achieved so quickly.

I would like to give you, at least tentatively, the latest information that I got now, which is in the news, saying that sources in Egypt close to negotiations report that Hamas is reacting favourably to the latest Egyptian proposals. There is movement in any case. I am not yet sure whether this is really confirmed, but there will also be a Hamas press conference in the evening at 20.00. Hopefully things will go forward. At least, this is what we all want.

Second, despite all the frustrations, we have no other possibility than to go on working for peace. This is what we will do. I am committed to that as long as I am a member of this Middle East Quartet. We can only achieve it together and we also have to help and enhance Palestinian reconciliation efforts, because only then will it be possible to totally avoid the anomaly of Gaza.

Third, as soon as there is a ceasefire we will try to do everything to totally restore the basic services to the population that have been so badly disrupted. I think, most importantly, what is necessary now is to put an end to this destruction and to go for reconstruction and try to come to peace.

We have talked at length about this, so I will not extend myself, but this is my spirit and I hope there is a good moment.

3-333

El Presidente. – Par cerrar el debate se ha presentado una propuesta de resolución ¹ de conformidad con el apartado 2 del artículo 103 del Reglamento. Se cierra el debate.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

3-334

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Perante a barbárie que se abateu sobre o povo palestino na Faixa de Gaza - que a recente resolução do Conselho de Direitos Humanos da ONU denúncia e condena -, o que se impõe e exige é:

- A firme denúncia das violações dos direitos humanos e dos crimes perpetrados pelo exército israelita, do terrorismo de estado de Israel!
- A clara condenação da cruel agressão de Israel ao povo palestino, que nada pode justificar!
- O fim da agressão e do desumano bloqueio imposto à população da Faixa de Gaza!
- O premente socorro humanitário à população palestina!
- A retirada das tropas israelitas de todos os territórios palestinos ocupados!
- O respeito do direito internacional e das resoluções da ONU por parte de Israel, o fim da ocupação, dos colonatos, do muro de segregação, dos assassinatos, das detenções, da exploração, das inúmeras humilhações que inflige ao povo palestino!
- Uma paz justa, que só é possível pelo respeito do inalienável direito do povo palestino a um Estado independente e soberano, com as fronteiras de 1967 e capital em Jerusalém Leste!

Na Palestina há um colonizador e um colonizado, um agressor e uma vítima, um opressor e um oprimido, um explorador e um explorado. Israel não pode continuar impune!

3-335

Tunne Kelam (PPE-DE), in writing. – The reaction to the conflict in Gaza has to be more balanced than it currently is. No excessive violence can be excused, yet we have to look deeper into the origins of the conflict.

Negotiations with Hamas as it is are not possible. A terrorist grouping which is cynically using its own people as a shield against attacks is not interested in negotiating a true peace.

Furthermore, we need to take into account that Hamas has assumed an important role in the chain of terrorist movements which lead to Hezbollah and the Tehran terrorist regime. So Hamas has to be seen as part of wider efforts to destroy the fragile stability in the Middle East and substitute this with fundamentalist extremist regimes that allow in principle no right of existence for Israel.

Indeed, we need to understand that the question of Israel's security is also linked to the EU's security.

The EU must exercise its authority to address first and foremost the roots of the conflict. To avoid further killing of Arabs and Israelis, the Arab partners have to recognise unconditionally Israel's right to existence and contribute to stopping the infiltration of extremist movements and even more deadly weapons to this region.

3-335-500

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjallinen. – Arvoisa puhemies,

Se on vastaansanomaton: Gazan ja Etelä-Israelin siviiliväestöltä on riistetty oikeus ihmisarvoiseen elämään. Eräs uutistoimisto kertoi tarinan kahdesta lapsesta, jotka olivat aikeissa ylittää tien Gazassa. Lapset eivät katso oikealla tai vasemmalle tarkistaakseen tien turvallisuuden - he katsovat ylös, pelkäävät taivasta.

Gazan valtavaan humanitäärisen kriisiin on ehdottomasti kaksi syyllistä. Hamasin vastuuton toiminta palestiinalaisalueilla, raukkamainen piiloutuminen siviiliväestön joukkoon ja provokaatio raketti-iskuineen ovat osoitus nykyisen palestiinalaishallinnon kestäämättömyydestä. Israelin suhteeton hyökkäys jo ennestään hauralle ja epätoivoiselle palestiinalaisalueelle on uusi osoitus välinpitämättömyydestä kansainvälisiä humanitäärisiä velvoitteita kohtaan.

On vaadittava tämän mielettömyyden loppumista, välitöntä ja pysyvää tulitaukoa. Israelin olisi ensitilassa sallittava humanitäärisen avun toimittaminen Gazaan, jonka elinolojen parantaminen on myös pitkällä aikavälillä yksi rauhan poluista.

Lähi-idän kvartetti tarvitsee ryhtiliikkeen, jossa Yhdysvaltain uusi hallintokin voisi näyttää suuntaa. Egyptillä on rajakysymysten vuoksi erityinen vastuu, ja sen välittäjän rooli unionin kanssa on ollut toivekas.

Maailman historia osoittaa, että rauhan etsintä lopulta palkitaan. Me emme saa luovuttaa, sopeutua tai totuttautua ajatukseen ratkaisemattomasta konfliktista, sillä sellaista ei ole. Rauhannobelisti Ahtisaarta mukaillen, rauha on tahdon asia. Tähän tahtoon kansainvälinen yhteisö voi kannustaa ja painostaa - mutta se ja pysyvä rauha voi löytyä vain osapuolista.

Arvoisa komission jäsen, viekää Euroopalta viestiä: Pyhän maan kansat, tahtokaa rauhaa.

3-336

Mairead McGuinness (PPE-DE), in writing. – There is something disturbing about a world apparently helpless to save innocent children from being blown apart in war.

Despite all the words, there has been no let-up in the bombardment of Gaza, which has, so far, resulted in the deaths of 139 children and injury to 1 271. Sadly, these shocking numbers will increase.

Hamas rocket attacks on Israel have provoked the response it desired – counter-attacks and the loss of civilian life and a further entrenchment of positions.

I deplore that innocent civilians are used as human shields. This has to stop.

I do not apportion blame – there is wrong on both sides, but I do stress the need for an immediate and effective ceasefire.

It is vital to allow unimpeded access for humanitarian assistance and aid to Gaza without delay.

Would that humanity could only see the futility of such wars.

Every image of the dead in Gaza inflames people across the Arab world, and I am worried that the essential tenet of the Middle East peace process is slipping away: the so-called two-state solution, an independent Palestinian state coexisting in peace with Israel. It is incumbent on the international community to redouble its efforts to find a solution.

3-337

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – Olemme aikalaisina todistamassa siviilien joukkomurhaa, jota israelilaiset sotilaat toimeenpanevat Gazassa. Ummistamme silmämme, tai tarkemmin ilmaistuna monet oikeistolaiset edustajat ummistavat, siltä, mitä on tapahtumassa. Se ei voisi tapahtua ilman, että USA:n ja EU:n poliittinen oikeistoeliitti ummistaa silmänsä. Silmänsä ummistajat myös aseistavat siviilien tappajat.

On aika nostaa esille kysymys diplomaattisuhteiden katkaisemisesta kansanmurhaajiin ja etnisiin puhdistajiin.

3-338

Csaba Sógor (PPE-DE), írásban. – Aggodalommal tölt el, ami a Közel-Keleten történik. Mi szükséges a békéhez? Hány civil áldozat szükséges a valós fegyverszünethez? Bosznia-Hercegovinában legalább 10.000 kellelt, hogy béketárgyalások legyenek, hogy békefenntartók érkezzenek a helyszínre, és megkezdődjék a leszerelés.

A napokban emlékeztünk meg Nagyenyed pusztulásáról. Ebben az erdélyi városban és környékén 160 évvel ezelőtt több ezer ártatlan civilt mészároltak le, gyermekeket, asszonyokat is. Azóta sem sikerült a többségiekkal együtt emlékezni az áldozatokra.

De talán eljön az idő, amikor izraeliek és palesztinok nemcsak együtt emlékeznek meg egymás áldozatairól, de együtt építenek tartós békét és jövőt is.

Addig is az EU számára marad a felelős példamutatás. Sokat kell tennünk a megbékélésért Európában is. Egyenrangú együttműködésre van szükség többség és kisebbség között. A legkevesebb az, hogy együtt emlékezzünk meg az áldozatokról. Az egyéni és kisebbségi jogok tiszteletben tartása terén ugyancsak sok tennivalónk van az EU-n belül is.

3-338-500

Andrzej Jan Szejna (PSE), na piśmie. – W trakcie styczniowego posiedzenia plenarnego Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie konfliktu w Strefie Gazy. Obydwie strony konfliktu zostały przede wszystkim wezwane do natychmiastowego i trwałego zawieszenia broni oraz zakończenia działań wojskowych (izraelskiej operacji wojskowej i ostrzału rakietowego Izraela przez Hamas), które od dłuższego czasu uniemożliwiają udzielenie pomocy i wsparcia humanitarnego mieszkańcom objętego wojną terytorium.

Konflikt pochłona już tysiąc ofiar, od prawie trzech tygodni cierpią cywile, w tym kobiety i dzieci. Brakuje podstawowych środków do życia jak woda pitna czy żywność. Atakowane są obiekty ONZ.

Rezolucja wzywa do przestrzegania prawa międzynarodowego, które rozwiązałoby istniejący konflikt. Izrael jest naszym przyjacielem, jako państwo ma prawo do obrony, jednak trzeba stanowczo stwierdzić i podkreślić, iż w tym przypadku

podejmowane przez nie środki są daleko nieproporcjonalne. Izrael powinien rozmawiać z Hamasem, podjąć negocjacje, bowiem stosowane dotychczas środki nie są rozwiązaniem.

Przed Unią Europejską również nie łatwe zadanie: musi jak najszybciej znaleźć mechanizmy, które poprowadzą do dialogu i pojednania stron, które trwale zakończy konflikt.

3-339

9 - Suministro de gas a Ucrania y a la UE por Rusia (debate)

3-340

El Presidente. – El siguiente punto son las declaraciones del Consejo y de la Comisión sobre el suministro de gas a Ucrania y a la Unión Europea por parte de la Federación Rusa.

3-341

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, the Council would like to thank the European Parliament for placing this item on the agenda of its first part-session this year. You will probably agree with me that the Czech presidency displayed remarkable foresight when it placed security of energy supply as one of the cornerstones or priorities of our presidency this year.

The European Union is undoubtedly facing a major gas supply disruption as a result of the dispute between the Russians and the Ukrainians and between the Gazprom and Naftogaz organisations. The extent of this supply cut now covers about 30% of the Community's total gas imports. So this is a situation that not even the Cold War years have seen us exposed to – the total cut-off that we are facing today.

The Council and the Commission were aware of the potential problem. As you know, we faced a similar situation three years ago, in 2006, and this is more or less a recurring annual problem, as each year Russia increases the prices of the gas it exports to its neighbouring countries towards market levels. Therefore, we were extremely vigilant, in view of the Community's large degree of dependence on Russian gas. Indeed, for some Member States, dependence on the gas supplied by Russia reaches about 100%.

I would like to stress in particular the difficult situation of countries like Bulgaria or Slovakia. It also gives us an explanation as to why, for example, in the central and eastern European countries, this is problem number one – the people are freezing and it is on the front page of the newspapers. I know that in some other countries, which are not facing the problem with that kind of intensity, the situation is probably different, at least in PR terms.

This time, we already received a formal warning from the Russian side on 18 December 2008 through the EU-Russia early warning mechanism that a problem might occur if the ongoing negotiations between Ukraine and Russia did not result in an agreement on prices, transit fees and payment of the debts. So we were not that surprised by what has happened, but we were surprised by the magnitude and the intensity of the cut.

Contacts, therefore, took place at the highest level prior to 1 January 2009 in order to avert the disruption of supply. The Czech presidency had been monitoring the situation well before the beginning of the year. I personally already met Russian officials in Prague two days before Christmas Eve.

The Commission took adequate precautions in order to follow the development throughout the holiday period and shared its information with the Gas Coordination Group in early January. Both prior to and after 1 January 2009, the presidency and the Commission – working very closely with Andris Piebalgs – received assurances from both actors that gas deliveries to the EU would not be affected.

As you know, the Czech presidency, together with the Commission and with the aid of some Member States, has been in contact with both the Ukrainians and the Russian gas companies and travelled several times in order to meet with both sides.

In these contacts we have not sought to blame either side, or take sides, or even act as a mediator, since this is a commercial dispute. Rather, we have emphasised to both parties the gravity of the situation, stressing the fact that the credibility and dependability of Russia as a supplying country and of Ukraine as a transit country are both clearly damaged. As the gravity of the situation has increased, we have also acted as a 'facilitator' as far as deliveries of gas to the Community were concerned – a role that was very much appreciated by both parties, because they were not talking to each other at all.

Let me give a brief synopsis of what has happened since the early morning of 1 January 2009 – New Year's Day. On 1 January 2009, Russia announced it had stopped deliveries of gas to Ukraine, whilst keeping deliveries to the EU at full level. That same day, the Czech presidency and the Commission issued a statement calling on both sides to look for a prompt solution and honour their contractual obligations towards EU consumers.

On 2 January 2009, as it became clear that deliveries to the EU were beginning to be affected, a formal declaration by the Czech presidency on behalf of the EU was issued and early in the morning on the same day in Prague, we received a Ukrainian delegation led by the Minister of Energy, Yuriy Prodan. This was made up of all parts of the Ukrainian political spectrum, such as the adviser to President Yushchenko, representatives of Naftogaz and the representative of the MFA.

On 3 January 2009, we had a lunch in Prague with the Director of Gazexport Alexander Medvedev, and I personally took part in both meetings. Both meetings revealed a flagrant lack of transparency as regards contracts between Gazprom and Naftogaz and especially a lack of confidence which prevents progress in reaching an agreement. The stories given by both sides were totally different on certain issues, so that was the moment when we started to push the monitoring issue.

In an effort to tackle this problem of divergent views, the idea of a joint fact-finding mission by the presidency and the Commission, led by the Czech Minister of Industry and Trade, Martin Říman, and by Matthias Ruete, the Director-General of DG TRAN, emerged, and it obtained the mandate to do this from an extraordinary COREPER I session, which we called on 5 January 2009, the first working day after the holidays.

The mission went to Kiev. They also visited the dispatching centre and then the next day they travelled to Berlin to meet the Gazprom representative on 6 January 2009. Also on 6 January 2009, as the gas supplies were severely reduced to several EU Member States, leading to a major supply disruption, an extremely strong statement by the presidency and the Commission was issued, calling on both sides to immediately and unconditionally resume gas supplies to the EU. The presidency and the Commission then sought to accelerate the conclusion of a prompt political agreement between the Russian Federation and Ukraine so that gas supplies could be restored without further delay. Gas supplies were also the number one topic of the European Commission's meeting with the Czech Government, traditionally the strategic session, which took place on 7 January 2009 in Prague and also dominated the first informal council which we organised in the Czech Republic – the general affairs informal meeting held in Prague last Thursday. Again, we were planning to discuss energy security in advance, but, of course, we had to react promptly and thus adopted a strong declaration by the presidency on behalf of the EU, which was approved by all.

Following the complete standstill reached by gas supply transiting through Ukraine on 7 January 2009, with severe consequences for those Member States with little possibility to mitigate the cut, we stepped up pressure and after lengthy and difficulty negotiations got both sides to agree on sending a monitoring team composed of independent EU experts, accompanied by observers from both sides. This team was tasked with providing an independent monitoring of gas flow transiting through Ukraine to the EU and is deployed in both countries. Monitoring was defined by Russia as a precondition for the resumption of gas supplies.

Deployment of this mission was not easy to achieve, as you probably observed. First, the resistance of the Ukrainians to include a Russian expert in the monitoring mission had to be overcome, then an annex added unilaterally by Ukraine to the agreement painfully brokered by our presidency was refused by Russia.

After several trips by Prime Minister Topolánek to Kiev and Moscow and difficult negotiations with President Yushchenko and Prime Minister Tymoshenko and also Prime Minister Putin in Moscow, the agreement was eventually signed on 12 January and created a legal basis for the deployment of the monitors, and asked for the resumption of Russian gas supplies to the EU. Russia then announced that the supply would be resumed on 13 January at 08.00 in the morning, but then – I do not know whether it was 13 January – the progress did not take place as expected.

On Monday 12 January we, the Czech presidency, convened a special Council of Energy Ministers in order to press for further transparency on transit-related issues, identify short-term mitigating measures to be taken until supplies are fully restored and identify medium- to long-term measures that are needed to prevent the consequences of such major disruption in future.

The Council also adopted the conclusions reflected in document 5165 which urged both sides to resume gas deliveries to the EU immediately and to develop solutions that prevent recurrence. Furthermore, in these conclusions, Council agreed to urgently develop the strengthened medium- and long-term measures relating inter alia to transparency regarding the physical flow of gas, demand and storage volumes, regional or bilateral solidarity arrangements, to address the issue of missing energy infrastructure interconnections (which is a huge problem), to continue to diversify the transport route and sources, and to address the financing aspects of this, also by speeding up the revision of the Security of Gas Supply Directive.

A further meeting of the Gas Coordination Group on Monday 19 January now looks likely.

The Energy Council, the TTE, will revisit the issue at its scheduled 19 February meeting through the conclusions it will adopt on the Commission's Communication on the Second Strategic Energy Review.

These conclusions and the Commission Communication will be discussed at the March European Council meeting which will no doubt devote adequate attention to the events of the past weeks.

Allow me also to make a couple of final remarks in that introductory statement. First, the key objective of the presidency in the recent dispute has been an immediate resumption of gas supplies in the contracted amounts. The dispute is not over yet, as we all know. Therefore it is essential that the EU does not become entangled in the bilateral quarrels between Gazprom and Naftogaz.

Second, both the presidency and the Commission keep urging both parties to dialogue in order to reach a compromise under which gas supplies to the EU could be restored. The failure to respect the agreement of 12 January by either Russia or the Ukraine would, in the view of the presidency and the Commission, be unacceptable. The conditions for the resumption of supply – as stipulated in the agreement – have been fulfilled and there is no reason therefore not to restore the supply fully.

The presidency is well aware of the number of problems which persist. These need to be addressed, otherwise the insecurity concerning Russian gas via the Ukraine will linger on.

First, there is this issue of the technical gas that the Ukraine needs to keep its transit system running. It is necessary that both sides reach a transparent agreement defining who is responsible for the technical gas supply and who pays for it.

Second, it is crucial that the Russia-Ukraine contracts on gas prices and transit fees set clear and legally binding conditions preventing similar disruption from recurring. The presidency, together with the Commission, have repeatedly called on both sides to sign such a contract. However, neither we nor the Commission intend to intervene in the negotiations on the contractual conditions between the two commercial subjects.

The presidency is also aware of the widely-shared consensus among the Member States that short-, medium- and long-term solutions be adopted without delay that would prevent similar situations from recurring in the future. Energy security is one of the top presidency priorities. The presidency has taken the lead in chairing the discussion on possible solutions for our energy dependency trap: be it the informal Council, as I mentioned, or the TTE-Energy session. Of the issues mentioned in the Energy Council Conclusions, I would like to mention the following.

Firstly, the Member States agree that the creation of a functional and efficient solidarity mechanism is one of the cornerstones of future EU energy security.

Secondly, solidarity presupposes interconnections of European energy networks, as well as improvements in energy infrastructure.

Thirdly, increased gas storage capacity is crucial for the operability of the solidarity mechanism.

Fourthly, in the light of the current crisis, the presidency also urges agreement on the review of the Directive concerning measures to safeguard the security of natural gas supplies by the end of 2009.

Furthermore the EU needs to diversify its gas resources and supply routes. To this end, the presidency will organise the Southern Corridor Summit in May 2009, expecting tangible results as regards the diversification of resources and supply routes and as regards closer cooperation with the countries of the Southern Caucasus and Central Asia.

EU energy security is not feasible unless internal energy security market is completed and functional. Therefore the presidency is looking forward to close cooperation with the European Parliament to compromise on the Third Energy Package at second reading.

The presidency is also ready to continue discussions of the Second Strategic Review with the aim of reflecting its outcomes in the Spring Council Conclusions.

Finally, in order to boost energy security the EU should strengthen the transparency mechanism and so on.

I think the Community is prepared for the situation both politically and technically. Politically, the presidency, together with the Commission and other Member States, has invested, and will continue to invest, considerable effort in order to solve the situation. Technically, during these recent weeks, we have acted in accordance with the Directive concerning measures to safeguard the security of natural gas supply.

This Directive established the Gas Coordination Group, which now proves its value. It requires Member States to prepare national emergency measures for this type of situation, sets minimum standards for the security of the gas supply to household consumers, and it prescribes that the Gas Coordination Group should ensure the Community coordination.

This mechanism has had a considerable effect in mitigating the effects of the crisis. To give you an idea, gas from storage was used and sold to neighbouring countries and even to members of the Energy Community, alternative fuels were used for electricity production, gas production was increased – including from Algerian, Norwegian and other Russian sources – extra deliveries of gas were made to neighbouring countries.

I stop here. I assure you that everything is being done, both at the political level and at the technical level, to incite the Ukrainian and Russian negotiators to re-install full contractual gas supplies to Europe and to minimise the negative consequences to our citizens and economies until that is the case. As you know, we are on the hotlines all day in Parliament because time is expiring and we need to have results. If we do not have results, it will inevitably have political consequences in our relations with both countries.

3-342

Andris Piebalgs, Member of the Commission. – Mr President, we are currently living through one of the most severe energy crises in European history, comparable with the oil crises that we had in the 1970s and 1980s. The difference is that those oil crises were global while this is very clearly an EU crisis.

Where are we today? Well, in spite of promises made and the protocol signed on Monday 12 January 2008 between Russian and Ukrainian ministers, myself and the two companies involved, Russian gas is not yet flowing through Ukraine to EU consumers.

The Commission has fulfilled its part of the deal: providing a European team of monitors to be spread over key places in Russia and Ukraine to observe the operations and report on their accuracy. We were able to mobilise a team composed of Commission officials and industry experts in 24 hours and they were already in Russia and Ukraine last Saturday to enable the flow of gas to resume as soon as the protocol was signed.

Yesterday Russia resumed gas deliveries to Ukraine in relatively small quantities that meet less than one third of the normal flow, but decided to use an entry point which, according to the Ukrainian company, is difficult to use, and this led Ukraine to stop transport. The report of our monitors confirms that it was technically difficult (though not impossible) to ensure the transport under these conditions.

Today, unfortunately, the same situation occurred and the only solution is for the two parties to ensure full coordination of their technical operations, so that volumes and entry points match the requirements of the gas transport system.

If there is no further coordination, there will be no gas supply, and EU monitors and the Commission on the spot are trying to encourage both sides to find this technical agreement.

At the same time, I do not take sides. I do not want to blame one or the other party. But it is very clear that both parties have lost their reputation as reliable energy partners of the European Union.

(Applause)

Returning to the history of the last month, I wish to say that the EU reacted promptly, voiced its concerns, and both parties have been constantly urged by the highest-ranking political leaders to restore immediate supplies and to fulfil their obligations.

In normal contacts with both parties earlier in the years, knowing from previous experiences that deals are usually struck in the night from 31 December to 1 January, we always reminded them: ‘Please find a solution to your bilateral gas issues because it is affecting our transit’.

Well, unfortunately this was not the case. We know where we are today in spite of all these efforts, and I strongly believe that the solution is in the hands of the two parties. But do they want a solution? The presidency and the Commission have called and are still calling on Russia and Ukraine to resume gas flows immediately. We have done our part. We are genuinely able to provide a full response about where the gas goes: not one cubic metre of gas goes in a different direction without us noticing. I believe that the measures that we have taken are sufficient.

But if both parties say that some other measures are necessary, we are ready to consider that, because I also see the lack of coordination and contacts between the two sides.

This is the immediate crisis. What next? I know that whatever solution we will find now is temporary, so to restore the credibility of this transport route we will need a long-lasting solution; so the contacts between those parties will definitely be continued during the Czech presidency, but will also, unfortunately, have to continue under the Swedish presidency.

But I believe that we have provided answers for security of supply in the Second Strategic Energy Review, in the work Parliament and the Council have done on the energy and climate change package. These are the solutions provided, and we cannot rely on external suppliers which unfortunately do not honour their contractual obligations and do not take into account consumer interests.

But I would like to stress particularly two issues that should be addressed immediately:

One is the lack of interconnection. Yes, there has been solidarity, but in a lot of cases it was hampered by the lack of sufficient infrastructure to deliver gas from the storage facilities that are there to the places where there is an acute need of gas supply. I believe that the debate on the recovery plan, where infrastructure is also mentioned, is really a good instrument to address these places, because there is not always enough commercial interest to really provide for this type of intervention.

Second, we definitely missed an opportunity in 2004 when we discussed the Gas Supply Security Directive. The instrument which was prepared was weak and did not meet the current needs. We have prepared, and we will shortly be submitting, the new draft proposal on the Security of Gas Supply Directive; an impact assessment is being made and in the coming weeks it will be here in Parliament.

I believe we should react immediately and really find coordinated Community mechanisms to respond to this type of crisis.

The presidency has really worked very hard and I would like to congratulate the presidency for always taking the lead, with the full support of the Commission. I believe that in these difficult times the European Union has proved that it is speaking with one voice. The European Union is led by the presidency and supported by the Commission.

But I also very much welcome all the activities that the European Parliament carries out, because Parliament provides the basis for an agreement. If two parties do not speak at government level, if the companies are trying to play games, which could provide for political stability? It is the broad political basis in Ukraine and Russia that speaks together, and I would thank Mr Saryusz-Wolski for his activities in providing this exchange of views, and also President Pöttering who took part in conciliating both parties. The solution is so easy if they would just talk to each other.

So I believe these were very important activities and I very much hope that after today's meeting in Parliament – because it is followed by both sides – there will be additional encouragement to resolve the issue. The party suffering the most is the party that is not responsible for this crisis, the party that has come in to facilitate matters; and this facilitation costs European taxpayers and European consumers money.

So I believe it is high time the gas flowed again towards the European Union in stable conditions.

3-343

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA
Vice-président

3-344

Jacek Saryusz-Wolski, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Mr President, this major disruption in supply is a dramatic one for European citizens, European industries and European jobs and it comes on top of the economic crisis. We parliamentarians of this House, in our coming European elections, will all have to answer questions about what we have done to protect our industries, our jobs and our citizens.

Contrary to some initial opinions, the problem concerns political and multilateral entities and is not bilateral and commercial in nature. Three years ago, when we witnessed the first gas crisis following Russia's cutting of energy supplies, Europe realised its vulnerability and its limitations. Already then it became obvious that we need a common EU foreign policy on energy.

Our group, the PPE-DE Group, has supported this idea from the very beginning. It was our group which took the lead by asking for an own-initiative report towards a common European foreign policy on energy, which I had the honour to present to this House in September 2007 and which was unanimously supported by all the political groups and adopted almost unanimously.

It called for a comprehensive strategy with a precise road map towards a common EU external policy on energy, recommending a number of actions to be taken: in the short term, solidarity mechanisms, unity in defending our interests, more efficient energy diplomacy; and, in the medium term, diversification including Nabucco, storage, investments and interconnections.

Some of our recommendations have been addressed – albeit belatedly – in the Commission's second strategic energy review. We welcome this and also the efforts of the Czech presidency to solve the current crisis and to mediate between the two sides.

However, this is not enough if we are to avoid similar situations in the future, and this will only be possible if we equip ourselves with a truly common EU energy security policy and solidarity, which would offer lasting, sustainable and systemic solutions. It means the combined weight of Member States, represented by the European Commission, in negotiations, and a single EU voice vis-à-vis our partners, be they producers or transit countries. Meanwhile, we could envisage buying gas directly from Russia at the Russian-Ukrainian border.

I have two questions for the President-in-Office and the Commission. Commissioner Piebalgs and Deputy Prime Minister Vondra, could you elaborate on the scenario of the EU stepping in and taking over responsibility, with the Ukraine, for the transit? Secondly, what pressure instruments does the EU possess? What action could we take in response? Our group would expect the presidency and the Commission to undertake swift and radical actions and measures vis-à-vis our energy partners, Russia and Ukraine, to restore gas supplies. Our group will ask Parliament to be closely and permanently involved, even during the campaign and until the elections. I would inform you that we have established a contact group between the European Parliament, the Russian Parliament and the Ukrainian Parliament.

3-345

Hannes Swoboda, *im Namen der PSE-Fraktion*. – Herr Präsident! Meine Fraktion beantragt die Einsetzung eines nichtständigen Ausschusses nach Artikel 175, um viele dieser Fragen, die auch Kollege Saryusz-Wolski erwähnt hat, zu beantworten, und zwar dass wir gemeinsam mit der Kommission und natürlich dem Rat bis zur Mai-Tagung die Konsequenzen ziehen, die wir hoffentlich dann auch gemeinsam aus der Situation ziehen können.

Die Gespräche, die wir mit den Vertretern von Gazprom und von Naftogaz bzw. von Russland und der Ukraine geführt haben, bestätigen unseren Eindruck, dass beide einen Mangel an Verantwortung zeigen. Ich kann das, was Kommissar Piebalgs gesagt hat, auch nochmals klar bestätigen: Momentan sind beide nicht verantwortungsbewusst und verantwortliche Partner der Europäischen Union. Das muss auch entsprechende Konsequenzen haben.

Bei aller Unterstützung der Initiativen, die gesetzt worden sind, muss ich schon auch sagen: Dass sich die Ukraine geweigert hat, jene Messstationen zu bauen, die sie versprochen hat, wissen wir schon seit Längerem. Sie hat das Geld, das die Europäische Union zur Verfügung gestellt hat, nicht verwendet. Und wir haben nicht reagiert. Wir wissen auch schon seit mindestens zwei Monaten, dass es nicht zu der Anfang Oktober vorgesehenen Einigung bis zum 1. November gekommen ist. Ich meine, dass der 18. Dezember vielleicht ein bisschen zu spät war. Man hätte hier vonseiten der Kommission schon etwas mehr tun müssen, um für den Fall der Fälle vorbereitet zu sein, und auch den Mitgliedstaaten sagen müssen, was möglich ist. Sicherlich wurde viel Solidarität gezeigt. Aber ich hätte doch erwartet, dass man hier schon die Möglichkeit einer solchen negativen Entwicklung vorausgesehen hätte.

Aber es geht jetzt nicht um Schuldzuweisungen – das ist nicht meine Absicht –, sondern nur darum, dass wir die Konsequenzen ziehen, dass wir das nächste Mal besser vorbereitet sind bzw. – was ja viel wichtiger ist – verhindern, dass es noch einmal zu einer solchen Situation kommt.

Ich muss auch schon sagen, Herr Kommissar, wir haben uns vielleicht ein bisschen zu viel – gerade beim Gassektor, das wissen Sie ganz genau – über Liberalisierung und Markt unterhalten und viel darüber diskutiert. Das hätte uns alles nichts genützt und es nützt uns auch jetzt nichts. Wir haben immer darauf hingewiesen: Der Gassektor ist ein anderer, er ist politisch infiziert, man könnte auch sagen politisch determiniert. Und es nützt nichts, wenn wir die Gasliberalisierung zum obersten Prinzip erheben und auf der anderen Seite die Ukraine und Russland haben, die das politisch ausspielen. Da müssen wir schon einen starken gemeinsamen Gesprächsfaden haben. Das muss auch entsprechend stark zum Ausdruck gebracht werden.

Ich stimme vielem von dem zu, was hier gesagt wurde. Wir brauchen mehr Pipelines. Wir sind uns einig, dass Nabucco eine ganz wichtige Pipeline ist. Sie selbst haben auch von der Sahara-Gaspipeline gesprochen, über die wir nachdenken müssen. Das alles wird nicht so schnell funktionieren, aber die Signale müssen gesetzt werden! Wir brauchen viel mehr Interkonnektoren und Verbindungen untereinander. Nur – auch das kommt ja nicht von selbst. Sie können doch nicht glauben, dass der Markt das schafft! Das schafft er nicht, weil er kein Interesse daran hat, das zu schaffen. Das sind ja Investitionen, die nicht unmittelbar profitabel sind, sondern getätigt werden, um eine Reserve zu haben. Dasselbe gilt natürlich auch für die Gasreserven! Es ist absolut inakzeptabel, dass viele Länder entweder wenig oder keine Gasreserven haben oder sich sogar weigern, der Kommission die Gasreserven mitzuteilen. Da müssen wir gemeinsam vorgehen.

Bei aller Kritik betreffend Details: Dieses Parlament und die Kommission müssen manche Mitgliedstaaten wirklich zur Ordnung rufen und auffordern, endlich eine gemeinsame europäische Energiepolitik zu betreiben. Da stimme ich mit dem Kollegen Saryusz-Wolski überein, das haben wir auch gemeinsam gefordert. Und da haben wir vom Rat – oder besser gesagt von den Mitgliedstaaten – viel zu wenig Unterstützung bekommen. Wenn wir das wollen, dann würde ich Sie

wirklich bitten, dass wir bis zum Mai, bis zu unserer letzten Sitzung, hier eine gemeinsame Strategie entwickeln. Denn es kann nicht sein, dass dieses Parlament in die Parlamentsferien oder in die Wahlen geht, ohne dass wir wirklich die Konsequenzen aus diesen tragischen Ereignissen ziehen – hoffentlich gemeinsam.

3-346

István Szent-Iványi, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Van már megállapodás, van sok ígélet, de gáz még mindig nincs. Ebből elég! Nem tűrhetjük, hogy Európa egy cinikus hatalmi játszma vétlen áldozata legyen. Ha nem indul el azonnal a gázszállítás, akkor annak határozott és egyértelmű következményei kell, hogy legyenek. Nem tolerálhatjuk azt, hogy európaiak milliói fűtés nélkül maradnak, nem tolerálhatjuk, hogy több százezer álláshely került veszélybe.

Európa mindaddig került a konfliktust az érintett országokkal, politikai engedményeket, gesztusokat tett. Ez a politika megbukott. Mi, liberálisok régóta követeltük az Oroszországtól való függőség, energiafüggőség jelentős csökkentését.

A jelenlegi krízisnek egyértelmű tanulsága, hogy valódi alternatívává kell tenni a Nabucco vezetéket, ezt anyagilag is támogatni kell. Meg kell teremteni a közös energiapolitikát erősebb szolidaritással a tagállamok között, jobb koordinációval, hálózatok összekapcsolásával. Fel kell gyorsítani a megújuló és alternatív erőforrások hasznosítását, javítani kell az energiahatékonyságot.

De mindez csak közép- és hosszú távon oldja meg a problémáinkat, ezért határozottan figyelmeztetni kell Kijevet és Moszkvát a nemzetközi kötelezettségek teljesítésére, és kilátásba kell helyezni, hogy amennyiben ez nem történik meg, akkor a kétoldalú kapcsolatok minden aspektusában ennek következményei lesznek.

Oroszországnak jóhiszemű magatartást kell tanúsítania és mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy a gázszállítás haladéktalanul megkezdődjön. Ukrajnának is tudnia kell azt, hogy jelenleg ugyan politikai árat fizet a gázért, ami alacsonyabb a piaci árnál, de valójában ez az ár számára is sokkal magasabb, mint a piaci ár, mert tartósítja Ukrajna zsarolhatóságát, kiszolgáltatottságát.

Most az Európai Unió is vizsgálja a polgárai előtt. Képes-e saját érdekeit hatékonyan védelmezni? Ha ezen a vizsgán elbukik, akkor Európának nincs igazán jövője, ha sikeres lesz, akkor optimizmussal tekinthet a jövőbe.

3-347

Hanna Foltyn-Kubicka, w imieniu grupy UEN. – Panie Przewodniczący! Kryzys gazowy w Europie jest permanentny i dużo głębszy niż przedstawiają to europejskie elity polityczne. Trzeba w tym miejscu z całą mocą podkreślić, że nie ma on wyłącznie charakteru ekonomicznego. Jest to przede wszystkim kryzys polityczny, którego fundamentem jest niemoc Europy w stosunku do agresywnej polityki Putina.

Nie ulegajmy złudzeniom – Rosji nie chodzi tylko o parę dolarów. Tłem wydarzeń ostatnich dni są agresywne działania Kremla, który dąży do poszerzenia swojej dominacji w rejonie Europy Środkowo-Wschodniej. Ukraina ma dla Rosjan znaczenie strategiczne nie tylko dlatego, że przez jej terytorium biegnie gazociąg do Europy, ale również dlatego, że w Sewastopolu stacjonuje rosyjska Flota Czarnomorska. Dzierżawa tej bazy kończy się w 2017 r., ale mało kto sądzi, że po tej dacie Rosjanie dobrowolnie opuszczą Krym. Za żądaniami Gazpromu stoi więc cała machina polityczno-wojskowa Kremla, której celem jest dyskredytacja i osłabienie ukraińskiego rządu po to, aby powalić Ukrainę na kolana. Niestety z powodu biernej postawie Europy Putin jest coraz bliżej tego celu.

3-348

Rebecca Harms, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident! Ich möchte auch zunächst einmal zum Ausdruck bringen, dass für die tschechische Ratspräsidentschaft der Einstieg sehr hart gewesen ist und dass Sie im Zusammenhang mit dieser erneuten Gaskrise das, was in den Jahren vorher an Klärung in Sachen europäischer Energieaußenpolitik versäumt wurde, in diesen Wochen auch nicht besser hätten gutmachen können, als Sie es getan haben.

Uns allen wird im Moment vorgeführt, dass dieses vielzitierte Wort „Energieaußenpolitik“ für etwas steht, was es in Europa als gemeinsame Strategie nicht gibt. Jenseits dieser Auseinandersetzung um Gas aus Russland haben die Europäer gemeinsam zu beantworten, welches Verhältnis sie eigentlich in Zukunft zu Russland haben wollen. Gas ist dann nur ein Thema, der Handel mit Rohstoffen ist nur ein Thema, aber das grundsätzliche Verhältnis der Europäischen Union zum größten Nachbarland im Osten auf unserem Kontinent, das muss geklärt werden.

Gleichzeitig muss auch geklärt werden, wie die Europäische Union in Zukunft mit den Ländern umgehen will, die noch zwischen Baum und Borke, irgendwo zwischen Russland und der Europäischen Union, hängen. Meiner Meinung nach ist das, was in der Ukraine jetzt passiert ist, eigentlich für uns absehbar gewesen. Dass nicht nur Gazprom und der russische Staat Politik und wirtschaftliche Interessen vermischen, sondern dass das auch in der Ukraine passiert, ist für diejenigen, die die Ukraine kennen, keine Überraschung. Das Schlimmste, was der Ukraine im Moment droht, ist, dass wegen der Interessen einiger politischer Akteure das, was für die Ukraine an Annäherung und Ansehen in der Europäischen Union erreicht worden ist, jetzt verspielt werden könnte. Die in diesem Konflikt geäußerte Kritik muss mindestens ebenso an

Naftogas, an RosUkrEnergo, an die verantwortlichen Männer und Frauen in den Führungspositionen und an die ukrainische Regierung gerichtet werden wie an die russischen Verantwortlichen.

Das ist weit mehr als ein Handelskonflikt, und ich finde, dass die Tschechen uns erst einmal gut durch diese Tage gebracht haben. Ich hoffe, dass die Pläne, die der Kommissar vorgetragen hat, erfolgreich sind. Ich möchte die Kommission beglückwünschen zu ihrer klaren Haltung zu dem ungeeigneten Versuch, den Hochrisikoreaktor Bohunice wieder ans Netz zu nehmen. Das würde uns nicht helfen, sondern einen weiteren Vertragsbruch, aber jetzt innerhalb der Europäischen Union, bedeuten.

3-349

Esko Seppänen, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, arvoisa neuvoston edustaja, komissio on ottanut Venäjän ja Ukrainan kaasukiistassa välittäjän roolin ja tehnyt parhaansa toimitusten käynnistämiseksi.

Tapoihini ei ole kuulunut kiitellä komissiota, mutta ryhmäni nimissä annan sille nyt kiitokset. Se ei ole toiminut tuomarina vaan lääkärinä, ei kuitenkaan kirurgina vaan pikemminkin psykiatrina. Sellaisille on nyt tarvetta ja käyttöä.

Mualla Euroopassa palellaan, kun Ukrainassa presidentti ja pääministeri taistelevat vallasta. Näissä olosuhteissa ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajan Jacek Saryusz-Wolskin eilinen ehdotus, että EU:n pitäisi ottaa käyttöön sanktiot kaasun kulun turvaamiseksi, on vastuuton. Pitäisikö päättää, että EU alkaa boikotoida venäläistä kaasua? Puolahan voisi omasta puolestaan näyttää siinä asiassa muille mallia ja kieltäytyä venäläisestä kaasusta.

Ryhmämme toivoo komission jatkavan aktiivisesti välitystoimia sovun synnyttämiseksi.

3-350

Gerard Batten, *on behalf of the IND/DEM Group*. – Mr President, I quote from a speech made on this subject by my colleague, Godfrey Bloom, on 25 October 2006: ‘The thought, the idea or the concept that the United Kingdom’s energy supplies could possibly be controlled by some sort of arrangement with a gangster like Putin is absolutely ludicrous. It is absolute madness to expect anything from a piece of paper signed by Putin. The man is a gangster’.

Mr Putin is now doing what any competent gangster would do – withdraw supply and force the price up. Europe will face two options: be prepared to pay much, much more for a precarious gas supply from Russia, or find alternative suppliers, if that is possible. The UK must ensure its dwindling gas supplies are kept as a national resource and not allow them to become an EU common resource. We must also embark on a programme of building new nuclear power stations.

3-351

Jana Bobošíková (NI). – **Dámy a pánové, přes veškerou momentální snahu Evropské rady i Komise zůstávají některé členské státy bez dodávek ruského plynu, jejich ekonomiky jsou ohroženy a občané se bojí mrazu. Je to vysoká daň za krátkozrakou zahraniční a energetickou politiku Evropské unie. A bohužel platí ji ti nejslabší.**

Dámy a pánové, prázdné plynové potrubí, omezení výroby a zima ve školách je daní za zbytečnou rusofobii některých členů Unie, kteří se bránili a brání obnovit jednání s Ruskem o strategickém partnerství. Je to daň za nekritickou podporu oranžové části ukrajinského politického spektra a za snahu řídit z Bruselu politiku východní Evropy. Je to daň za fanatické odmítání jaderné energie. A je to daň za dlouhodobou snahu o zasahování do národních energetických politik jednotlivých členských zemí. Co byste poradili slovenskému premiéru Ficovi, který nyní stojí před „Sofiinou volbou“? Ve dvacetistupňových mrazech z východu nedostává plyn a z Bruselu mu Komise vyhrožuje sankcemi za spuštění jaderné elektrárny v Jaslovských Bohunicích. Má snad za oněch 20 dní, na které má Slovensko zásoby, nechat továrny zkolabovat a lidi zmrznout?

Dámy a pánové, teď se ukazuje, jak je důležitá energetická soběstačnost jednotlivých států Unie. Jak je dobrá teplá domácí košile, namísto chatrného unijního kabátu. Měli bychom se z toho poučit a nepřipustit převedení pravomocí v oblasti energetiky do Bruselu, tak jak to chce Lisabonská smlouva.

3-352

Giles Chichester (PPE-DE). – Mr President, it is almost uncanny how history has repeated itself over the interruption of gas supplies through Ukraine at this time of year. Yet we should not be surprised, for when better to catch people’s attention, especially during a cold spell?

It is not difficult to figure out the Russia agenda in all this, but I was particularly struck by the idea floated in the press that Gazprom urgently needs to make a deal based on higher gas prices, linked to last year’s oil price high, before those gas prices come down following the oil price fall.

Be that as it may, the implications remain the same as three years ago. EU Member States are at risk of over-dependence on gas imports from one dominant supplier. It is no longer good enough to say that we need Russian gas and they need our hard currency, so the trade is safe. We need to take action to safeguard security of supply.

Member States must bite the bullet and be prepared to pay for adequate gas storage facilities and stocks. Agreeing a level of how many days' supply constitutes a reasonable reserve would be a good start. Diversifying supplies is another obvious step to take and the construction of LNG terminals around Europe is a good example. Looking at the Nord Stream and Nabucco pipeline projects in a more favourable light seems logical. We need to redouble efforts to improve efficiency and increase conservation of energy in electricity consumption – both in industrial use and domestic consumption. There are huge savings to be achieved.

Above all, we need to rebalance our energy mix and to do so with the twin objectives of security of supply and climate change policy. By increasing the share of electricity from renewables, nuclear energy and clean coal technology, we can do both, but each of these options takes time to deliver and, in the mean time, we must tackle improving energy efficiency with urgency and imagination.

3-353

Jan Marinus Wiersma (PSE). – Mijnheer de Voorzitter, ik denk dat ik me bij veel collega's kan aansluiten; hetgeen zich de afgelopen week heeft afgespeeld, heeft tot grote verbazing onder ons geleid. Ook gisteren heb ik me weer behoorlijk geërgerd, toen ik luisterde naar Russische en Oekraïense collega's die hier kwamen verklaren dat de fout in ieder geval niet bij hen lag. Wij krijgen voortdurend tegenstrijdige informatie over wat er nu precies aan de hand is, dan weer het ene verhaal, dan weer het andere en het is voor ons als parlementariërs erg moeilijk te achterhalen wat er nu precies aan de hand is. We mogen hopen dat die verwarring de komende dagen wordt opgelost en dat het gas, zoals beloofd, weer gaat stromen.

Mocht het gas weer gaat stromen, betekent dat dan ook *business as usual*? Het lijkt mij van niet. In 2006 hebben we hetzelfde meegemaakt, maar toen waren de gevolgen voor de Europese Unie veel minder ernstig; het ging toen om een ruzie tussen Moskou en Kiev over de gasprijs, hetgeen ook toen een onderbreking van de gasaanvoer naar Europa tot gevolg had. Toen hebben wij al gewezen op het gevaar van een herhaling van de situatie van toen; inmiddels is het zover. We weten dat er elk jaar wordt onderhandeld over het gas, omdat Oekraïne en Rusland met contracten van één jaar werken. Pas afgelopen maand, toen de crisis weer uitbrak, is de Europese Unie in actie gekomen. Van veel wat we in 2006 al besproken hebben, is uiteindelijk niets terechtgekomen. We wisten toen al dat we té afhankelijk waren van één pijpleiding, die bijna 80% van het gas aanvoert via één land. Toen al is besproken dat we snel aan alternatieve aanvoerroutes moeten werken. Ook is toen al is gebleken dat we niet precies weten of we elkaar als EU-landen zouden kunnen helpen in geval van problemen in bepaalde landen, zoals nu, in met name Bulgarije, Slowakije en nog een aantal landen. Ook daaraan is de afgelopen jaren weinig gedaan. In de afgelopen weken is duidelijk gebleken hoe moeilijk het is om een mechanisme in te stellen waarmee we elkaar kunnen helpen.

Rusland en Oekraïne hebben zichzelf en hun reputatie zware schade toegebracht. Wij zijn mijns inziens niet de eerst aangewezenen om de schuld bij de ene of de andere partij te leggen. Duidelijk is dat beide landen weinig besef hebben van klantvriendelijkheid. In feite zijn ze nu hun beste klant grote schade aan het berokkenen. Wij zijn een goede klant van Rusland, wij betalen voor die pijpleiding door Oekraïne, wij betalen onze rekeningen op tijd en we betalen het gas tegen wereldprijzen. Ik denk dat dat niet hard genoeg gezegd kan worden naar beide partijen.

De situatie roept natuurlijk wel een aantal vragen op. Hoe zit het met de belangenverstrengeling in de gassector in Rusland, de invloed van het Kremlin op de Gazprom? Ik weet iets meer van Oekraïne en uit ervaring weet ik dat de gasbusiness daar een zeer schimmige aangelegenheid is; ik vind dat een en ander ook verder door ons onderzocht moet worden. Evenals mijn collega Swoboda ben ik voorstander van een parlementair onderzoek naar hoe dit heeft kunnen gebeuren, naar wat er de afgelopen jaren niet door de EU is gedaan wat gedaan had moeten worden, naar hoe nu precies die gasectoren in Oekraïne en in Rusland in elkaar zitten, zodat we in de toekomst een dergelijke situatie misschien kunnen voorkomen, dan wel een beter inzicht hebben in wat hier nu allemaal aan de hand is.

3-354

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Panie Komisarzu! W podpisanym w październiku ubiegłego roku porozumieniu premierzy Julia Tymoszenko i Władimir Putin potwierdzili gotowość do przejścia w ciągu trzech lat w transakcjach gazowych i opłatach za przesyłanie i składowanie gazu na ceny światowe. To porozumienie zostało poparte formalną umową między Gazpromem i ukraińskim Naftohazem.

Ostatnio jednak Gazprom wysunął żądanie gwałtownego skoku ceny na nierealistycznie wysoki poziom. Tego rodzaju szantaż cenowy jest możliwy ze względu na to, że Gazprom ma monopolistyczną pozycję na Ukrainie. W podobnej sytuacji znajduje się także wiele krajów Unii Europejskiej. To sprawia, że w odróżnieniu od ropy naftowej nie ma dziś wolnego rynku w Europie, jeśli chodzi o gaz.

W Stanach Zjednoczonych ostatnio cena gazu spadła do 198 dol. za 1000 m³, a Gazprom żąda od Ukrainy 450 dol.. Tę sytuację trzeba zmienić, nie tylko zwiększając dywersyfikację dostawców gazu, ale także rozbudowując sieć przesyłową w ramach Unii Europejskiej i wśród krajów sąsiednich, aby doprowadzić do tego, że – jak w przypadku ropy naftowej – będzie działać rzeczywisty paneuropejski rynek gazowy, który ukróci możliwości monopolistycznego szantażu cenowego.

3-355

Marcin Libicki (UEN). – Panie Przewodniczący! Ten kryzys gazowy uświadamia nam jak bardzo Unia Europejska powinna mówić jednym głosem w sprawach dostaw gazu, szczególnie dostaw gazu z Rosji, która nie jest wiarygodnym dostawcą i partnerem.

W lipcu zeszłego roku w Parlament Europejski przyjął sprawozdanie Komisji Petycji, mojego autorstwa, w którym wyraźnie podkreślaliśmy, że sprawa dostaw energii i gazu do Europy nie jest sprawą bilateralnych stosunków. Chodziło w tym wypadku o Gazociąg Północny Rosja-Niemcy. W tej chwili apeluję do Komisji, również do prezydencji, aby doprowadziła do tego, żeby Unia Europejska mówiła jednym głosem i żeby było to przedmiotem stosunków Unia Europejska-Rosja, a nie stosunków bilateralnych. Apeluję o to, aby wykonać wszystkie te postulaty, które zostały zawarte w sprawozdaniu z 8 lipca zeszłego roku, w którym właśnie domagano się tego, aby Unia Europejska była zintegrowana w realny, prawdziwy sposób.

3-356

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – Panie Przewodniczący! Niektórzy politycy opowiadają się w sporze dotyczącym gazu po jednej lub po drugiej stronie konfliktu. Tymczasem nie znamy szczegółów sytuacji. Obserwatorzy unijni są bezradni. Wiemy jedynie, że mamy do czynienia z podmiotami niepoważnymi.

Sytuacja obecna jest także dowodem na wadliwą politykę energetyczną Unii Europejskiej. Nie popiera się idei alternatywnych, np. budowy elektrowni jądrowych. Pod pozorem ekologii walczy się z węglem. Doprowadzono do sytuacji, że jedyną alternatywą było uzależnienie Europy Środkowej od Wschodu, czego przykładem było położenie biednej Słowacji.

3-357

Irena Belohorská (NI). – Ako poslankyňa zastupujúca záujmy občanov Slovenskej republiky upozorňujem v súvislosti s ukrajinsko-ruským konfliktom ohľadom dodávok plynu Európsku úniu na to, že v tomto strete záujmov dvoch strán nejde len o dve navzájom sa obviňujúce strany, ale aj o tretiu stranu, ktorej občania sa stávajú obeť, keďže dodávky ruského plynu cez Ukrajinu sú opäť v nedohľadne.

Slovensko je už ôsmy deň bez plynu a pri súčasných núdzových obmedzeniach priemyslu a krízovom režime podnikov dokážeme zásobovať územie iba 11 dní. Plyn pre Slovensko sa znovu zasekol niekde medzi dvomi rozhádanými stranami. Skrátka, dve strany – dve pravdy, ale žiaden plyn.

Dovoľte mi informovať vás, že dnes o 11.45 h, premiérka Ukrajiny pani Timošenková odmieta žiadosť Slovenska o obnovenie dodávok zemného plynu s odôvodnením: „Ukrajina nemá dostatok plynu, nemáme vlastné zásoby, nebudete mať ani vy“. Tiež prízvukujem, že v dôsledku závislosti na ruskom plyne, nemožnosti opakovaného spustenia jadrovej elektrárne V1 v Jaslovských Bohuniciach je energická bezpečnosť Slovenskej republiky stále viac a viac ohrozená.

Pán komisár, ďakujem Vám za vaše návrhy a snahu o riešenie. Mám jedno opatrenie, ktoré môžete urobiť, a to zastaviť príspevok na Ukrajinu, ako k jednému nezodpovednému partnerovi.

3-358

Herbert Reul (PPE-DE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren, liebe Kolleginnen und Kollegen! Das ist eine dramatische Situation, das wissen wir. Es ist unverantwortlich, was Russland und die Ukraine machen. Wir haben – das muss man auch sagen – der Kommission schon den Vorwurf zu machen, dass wir erst relativ spät gehandelt haben. Wahr ist allerdings auch, dass Kommissar Piebalgs sich in den letzten Tagen auf hervorragende Weise um diese Frage gekümmert hat. Die Expertengruppe war eine großartige Idee, und ich finde, es ist ihm zu Recht dafür Dank zu sagen, was in den letzten Tagen passiert ist.

Aber es ist auch der Zeitpunkt, um nachzufragen: Wieso reagieren wir bei solchen Vorgängen eigentlich immer so kurzfristig? Das wievielte Mal ist es, dass Russland in dieser Frage auffällig wird? Es ist nicht das erste Mal. Wir haben jetzt schon einige Jahre erlebt, dass der Gashahn zuge dreht wird, und insofern müssen wir uns schon die Frage stellen: Haben wir uns als Europäisches Parlament und als europäische Institutionen eigentlich in ausreichendem Maße um die Frage der Versorgungssicherheit gekümmert? Haben wir das gemacht oder haben wir uns nicht vorrangig mit anderen Fragen beschäftigt? Ich finde, der Kollege Swoboda hat die Frage schon zu Recht gestellt.

Wir haben uns sehr darum bemüht, ob und an wen und unter welchen Bedingungen wir die Netze verkaufen und privatisieren. Wir haben uns wochenlang, monatelang um die Frage gekümmert, wie wir die Klimafrage beantworten, und nicht in ausreichendem Maße darüber nachgedacht, dass es auch ein ganz wichtiges drittes politisches Projekt gibt, nämlich das der Versorgungssicherheit. Was haben wir denn gemacht, um in Europa für mehr Energiemix zu sorgen,

dafür, dass wir weniger abhängig sind? Was haben wir denn dafür getan, dass Kohlekraftwerke auch eine Rolle spielen? Wir haben die Kohlekraftwerke mit der Klimapolitik sogar in Misskredit gebracht und damit unsere Abhängigkeit vom Gas erhöht. Was haben wir denn getan, um die Kernenergie in einem stärkeren Maße zu protegiere? Viel zu wenig, viel zu zaghaft. Was haben wir getan, um andere, zulässige Pipelines auf die Reihe zu bringen? Was haben wir im Bereich von LNG getan? Was ist im energieaußenpolitischen Bereich geschehen? Es ist höchste Eisenbahn, dass wir uns – und das ist der Effekt dieser Tage – in der Energiepolitik um die Frage der Versorgungssicherung kümmern. Das ist offensichtlich die zentrale Frage.

3-359

Reino Paasilinna, (PSE). – Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, parlamentti äänestää kohta kolmannesta sähkö ja kaasun markkinoita koskevasta paketista. Hyväksyimme juuri energia- ja ilmastopakettin, mutta nyt, kriisitilanteessa, olisi syytä järjestää laajempi energiakokous, jossa olisivat mukana yhteistyökumppanimme. Meillä on poliittinen valmius siihen, ja meillä on tarve yhteistyöhön.

Kannatan myös ajatusta 175 artiklan pohjalta perustettavasta työryhmästä, joka raportoi esimerkiksi toukokuussa tälle parlamentille. Mukaan tulisi myös ottaa Venäjän ja Ukrainan valtuuskunnat.

Tilanne on vakava, kuten on sanottu: miljoonat ihmiset palelevat ja tehtaita suljetaan. Estämällä kaasun tulemisen EU:n alueelle Ukraina veti meidät ongelman sisään. Samoin teki Venäjä katkaistessaan EU-kaasun osuuden.

Kuitenkin kaasua virtaa muiden transitiomaiden kautta. Unionin nopeiden toimenpiteiden ansiosta – kiitos komission jäsenelle – mittareiden lukijat ovat valvontapaikoilla. Venäjän kaasua on alkanut todistettavasti virrata Ukrainan verkkoon, mutta sitä ei tule edelleenkään unioniin. On syntynyt erikoinen tilanne. Sekä EU että Venäjä pyrkivät rakentamaan energiansiirtoputkia uusille alueille – EU Venäjän ulkopuolelle ja Venäjä entisten neuvostotasavaltojen ulkopuolelle. On putkiväellä töitä.

En kuitenkaan kehtaisi ryhtyä sanktioimaan riidan osapuolia, enkä pidä sanktioita viisaina. Epäilen tehoa, koska ne saattaisivat iskeä meihin enemmän kuin kohdemaihin. Sen sijaan energian peruskirjan liittäminen tulevaan PCA-sopimukseen pitäisn erityisen tärkeänä. Yksi mahdollisuus niin ikään olisi perustaa yhtymä hallinnoimaan kaasun kulkua Ukrainan kautta, se olisi nyt nopea ja tärkeä toimenpide. Mukana täytyisi olla myös neutraali osapuoli.

3-360

Le Président. – Merci beaucoup pour cette précision ultime.

3-361

Henrik Lax (ALDE). – Herr talman! EU är världens största ekonomiska makt. Ändå fryser många invånare i sina hem. Varför klarar EU inte av att garantera uppvärmningen? Nu om någonsin står det klart att EU måste minska sitt beroende av rysk gas. EU måste bygga upp en gemensam el- och gasmarknad för att kunna trygga sina invånares tillgång till energi. Detta kräver solidaritet inom unionen. Frankrike och Tyskland är i nyckelställning. Ingen, inte ens Tyskland, kan räkna med mera gas från Gazprom på många år framöver. Nord Stream är ingen lösning. Medlingen i gaskriget mellan Ryssland och Ukraina ger EU en bra möjlighet att kräva att parterna ska följa spelregler som är förenliga med en gemensam energimarknad inom unionen. Den chansen, möjligheten ska gripas.

3-362

Inese Vaidere (UEN). – Godātie kolēģi! Es vēlētos uz šo problēmu paskatīties plašākā politiskā kontekstā. Būtībā tā saucamais Krievijas – Ukrainas gāzes karš ir viens no posmiem cīņā par ietekmi Eiropā. Gan Ukraina, gan Gruzija ir valstis, kuras mēs labprāt redzētu savā pusē, bet Krievija vēlētos tajās atjaunot iepriekšējo ietekmi. Tāpat kā iebrukumam Gruzijā bija izvēlēts vasaras vidus – olimpiādes sākums un atvaļinājumu laiks, tā arī gāzes karam izvēlēts ziemas vidus – Jaungada atvaļinājumu laiks. Turklāt abām valstīm netika dota gaidītā perspektīva dalībai NATO un Eiropas Savienībā. Jau tad, kad mēs nespējām dot pienācīgu pretsparu Krievijai par agresiju Gruzijā, varēja paredzēt, ka nākošais mērķis būs Ukraina. Krievijas polittehnoloģija ir viena no varenākajām pasaulē, un šī valsts ir pierādījusi, ka var upurēt milzīgus resursus politisku mērķu sasniegšanai. Šai gadījumā – novilcinot līguma noslēgšanu Ukrainas diskreditācijai. Šajā polittehnoloģijai ir arī pietiekami daudz līdzekļu, lai ietekmētu procesus interesējošajā valstī, un atšķirībā no mums tā notikumus plāno un prognozē. Kompromiss jāpanāk, gāzes piegādes jāatjauno, ja vien Krievijai ir pietiekami krājumi, ko piegādāt. Paldies!

3-363

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, г-н Председателю. По всеобщо мнение, най-пострадала от газовата криза беше България. Разбира се, вината тепърва ще се установява, както от страна на това кой е виновен за спирането на газа, така и кой е виновен за това, че България се оказа с недостатъчни запаси, така че да устои на тази газова криза. Но нека да видим какво бихме могли да направим в бъдеще. Едната опция е чисто вътрешнополитическа и касае намирането на алтернативен източник, с който България да задоволява нуждите си в подобни други случаи. Но другата опция, която имаме в момента, зависи пряко от волята на Комисията.

Ние разполагаме, България разполага, с един огромен енергиен източник, който в момента беше затворен по политически причини, и този източник се нарича АЕЦ „Козлодуй“. В момента България е активирала електрически централи на въглища, които замърсяват околната среда много повече, отколкото която и да е ядрена електроцентрала, и съм сигурен, че колегите от Зелените ще се съгласят с това. Отрязването на първите четири блока на АЕЦ „Козлодуй“, които претърпяха десетки и десетки проверки, които доказаха, че те са напълно безопасни, беше една огромна грешка, която нанесе огромни поражения на българския народ, и сега българският народ продължава да страда допълнително за това, че няма от къде да си набави енергия.

И затова аз апелирам към Комисията: крайно време е да разрешите както България, така и Словакия, да отворят своите напълно безопасни ядрени централи, с които да осигурят своя недостиг на енергия.

3-364

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, Russia's use of interrupting gas flow as a diplomatic weapon has once again proved why we need a common EU external energy security policy by intergovernmental cooperation. Such a policy has the obvious benefit of minimising our exposure to Russian strong-arm tactics by encouraging alternative sources such as LNG, and new gas pipelines such as Nabucco and the trans-Saharan route, and building an integrated EU electricity grid.

However, it will also provide an impetus to the green agenda by encouraging renewable energy and energy efficiency and a renaissance of nuclear energy. I support Slovakia's emergency demand to the Commission to reopen their closed Bohunice reactor, which will also help to address climate change.

There is no doubt in my mind that Russia is bullying Ukraine and trying to destabilise the government by even implicating the United States now in this whole debacle, ahead of the presidential election in Ukraine next year, and also jeopardising Ukraine's Euro-Atlantic aspirations.

However, the EU has been dragged into this row as a collateral victim of the Kremlin's gas diplomacy. I cannot help feeling that Russia's action was timed to coincide with the start of the Czech presidency, although Prime Minister and Council President-in-Office Topolánek has shown great skill in handling this emergency.

Ukraine is possibly guilty as charged of siphoning off some Russian gas, but it is perhaps understandable in the context of the bilateral arrangements still unresolved between these two countries.

Ukraine is currently obliged to pay an intermediary company an extra USD 500 million a year. Given that Ukraine's gas debt to Russia is USD 2.4 billion, the debt could have been wiped off in about five years by scrapping this payment, which, allegedly, according to the deputy prime minister of Ukraine, ends up in the pockets of corrupt politicians.

We need to resist any attempt to drive a wedge between Ukraine and its future with the West, and in particular its future as a full member of the European Union. The best way to ensure that Russia can no longer bully or put pressure on Ukraine, or even provoke the EU into bullying Ukraine to settle, is to champion a common EU external energy security policy which will show solidarity between the Member States at times of crisis and energy shortage.

3-365

Adrian Severin (PSE). – Mr President, the problem we are coping with is not a mere Russia-Ukraine dispute. There is a Europe-Russia dispute having as its object the geopolitical status of Ukraine, a European Union-Ukraine dispute having as its object the European perspectives of Ukraine, a European Union-Russia dispute having as its object the Russian monopoly on the gas supply and a European Union-Ukraine dispute having as its object the Ukrainian monopoly on gas transit.

All these disputes combined place us in the middle of an energy war, which is about power-sharing. In this war we are not hostages but combatants. We are not mediators but one of the sides having a legitimate interest. This war extends its consequences from one crisis to another. Could we cease the combat and organise a peace conference?

We need rules for a free energy market shared by our Russian and Ukrainian partners. We need guarantees and mechanisms to enhance these rules and an arbitration system for dispute settlement as well as an institution to put in motion those mechanisms. We need a common European energy policy, served by appropriate legal and political instruments and consolidated by an integrated agreement with the supply and transit countries, Russia and Ukraine respectively. Sanctions cannot work. Confrontation is not the solution either. Let us be united and negotiate strategically and comprehensively. To this end, we have to organise an interparliamentary ad hoc working group formed by European Parliament, Russian Duma and Ukrainian Rada representatives to follow the process of consensus and strategy-building on a permanent basis as long as necessary.

3-366

Toine Manders (ALDE). – Voorzitter, geachte aanwezigen, onze maatschappij kan niet zonder energie. Dat blijkt nu. Het gas moet blijven stromen en op korte termijn denk ik dat het bijzonder belangrijk is om alle diplomatieke wegen te

bewandelen. De Commissie en de Raad doen dat op dit moment op een zeer lovenswaardige manier op dit moment ten einde ervoor te zorgen dat de gasleveranties zo snel mogelijk weer op gang komen; het dreigen met juridische procedures helpt daarbij natuurlijk niet.

Op middellange termijn denk ik dat het erg belangrijk is om een Europese markt voor energie op te zetten; we moeten dan wel maatregelen nemen die we tot nu toe hebben nagelaten; er moet wél actie komen. Met name voor de lidstaten is een heel belangrijke rol weggelegd. Ik denk bijvoorbeeld aan het versneld aanleggen van de Nabucco- en North Stream pijplijn; vooral moet ervoor worden gezorgd dat er één Europees netwerk komt voor zowel gas als elektriciteit, dan zijn we minder afhankelijk en kunnen we een goed functionerende markt creëren, dan kunnen we solidair zijn en beter inspelen op tekorten; we moeten wél actie ondernemen en ik vraag me af waarom de lidstaten tot dusverre hebben nagelaten maatregelen te nemen.

3-367

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – Panie Przewodniczący! Unia osiągnęła sukces w walce z ociepleniem klimatu. Dla natychmiastowego sukcesu wystarczyło przyjęcie uchwały. Udało się obniżyć temperaturę w Europie i wywołać zimę, która objęła cały kontynent. Jest to dowód siły i sprawności Unii, w myśl zasady „chcieć to móc”. Sukces zamienia się w klęskę, bo trzeba intensywniej ogrzewać mieszkania i miejsca pracy. Tego urzędnicy nie przewidzieli.

Unia Europejska w polityce energetycznej zaczyna przypominać lekarza z powieści Haška „Przygody dobrego wojaka Szwajjka”. Na każdą chorobę miał on jedną terapię, a mianowicie lewatywę. Zaś Unia Europejska ogranicza się do deklaracji słownych, konferencji, a przede wszystkim wdzierzenia się do Rosji, co spowodowało, że Rosja ośmieliła się używać surowców energetycznych jako oręża nacisku politycznego. Mało tego, zyskała sojusznika w postaci Niemiec, z którym buduje gazociąg przez Bałtyk.

Wniosek jest jeden i oczywisty: należy bezzwłocznie doprowadzić do uniezależnienia od dostaw gazu z Rosji i uczynić to w myśl zasady „najpierw najsłabsze ogniwo”, czyli ratować państwa graniczące i całkowicie zależne od dostaw gazu ze wschodu, tak jak Polska i kraje bałtyckie, chyba że Unia Europejska za ważniejsze ma interesy prywatne i korzyści tych, którzy reprezentują Rosję.

3-368

Николай Младенов (PPE-DE). – Благодаря, г-н Председател. В момента гражданите на 18 страни-членки се държат като заложници в политическия спор между Украйна и Русия. Казвам политически спор, защото всички станахме свидетели на това как „Газпром“ и доставките на енергия от Русия се използват за политическо оръжие за оказване на натиск върху суверенна страна. Гражданите на Европа се държат като заложници. Доставките идват от Русия. Кранчето е спряно в Русия. Да, Украйна носи определена вина и се обръщам и към Съвета, и към Европейската комисия, кажете на нашите приятели в Украйна, бъдете ясни и категорични, че докато те, опозиция и управляващи, не застанат с единна позиция по ключови въпроси на тяхното развитие, няма да могат да се справят с този натиск, който се оказва върху тях, съответно и върху нас. Както ние в нашите страни имаме консенсус по ключови въпроси, така и те трябва да имат консенсус по ключови въпроси.

Второ, „Газпром“ дължи неустойки на нашите страни, защото в момента България, най-засегнатата страна от Европа, зависи изцяло от енергийните доставки на газа в Русия, трябва да потърси правата си и трябва да ги потърси от доставчика, който в случая е руската страна.

Трето, енергетиката в Европа трябва да бъде изговорена с един глас и този глас ясно трябва да каже „да“ на ядрената енергетика в Европа, „да“ на алтернативните източници на енергия, „да“ на различните тръби, които ни правят по-малко зависими от един доставчик, „да“ на по-големите хранилища, „да“ на повечето връзки между страните-членки, за да избягаме от подобен тип кризи.

И на последно място, искам да кажа, че тук голяма критика в нашия случай търпи и българското правителство, което всичките години, в които управлява, крие договорите за доставки с Русия и не направи нищо за диверсифицирането на източниците на доставки на нашата страна.

3-369

Атанас Папаризов (PSE). – Уважаеми г-н Председател, господин Министър, г-н Комисар, като представител на най-засегнатата страна се обръщам към Вас и към институциите, които представлявате, да се предприемат незабавни действия за възстановяване на доставките, като се използват всички политически средства и всички основания, съдържащи се в международното право. Надявам се, че на основание на принципа на солидарността Съветът и Комисията ще приемат българските предложения за включване в неизползваните 5 милиарда евро на проектите за трансгранични връзки между България и Румъния, България и Гърция, за разширяване възможностите на хранилището в Чирен, за да може да се покриват най-спешните нужди, а така също и за развитие на възможности за съвместно използване на терминали за втечнен газ.

Като докладчик по един от документите в трети енергиен пакет считам, че въпросът за преди всичко прозрачността и за спазването на правилата е по-важен от всички други въпроси, свързани с клаузата за трети страни. Надявам се също така, че Комисията най-скоро ще отговори на запитването, което отправихме с г-жа Rodimata във връзка с дългосрочните мерки, които ще бъдат предприети, за да може преди пролетния Европейски съвет действително да разполагаме с една обща политика и с действени мерки, които да решават подобни проблеми на възникналите в момента, проблеми, които днес бяха наречени безпрецедентни, необосновани и неразбираеми от комисаря Барозу.

3-370

Метин Казак (ALDE). – Въпреки споразумението между Русия и Украйна да се възстановят доставките на руски газ към Европа, отново пропаднаха надеждите ни да получим газ. Независимо от причините, технически, финансови, политически, това безпрецедентно газово ембарго не може да бъде оправдано. В зима с рекордно ниски температури е безотговорно и нечовешко да се обричат милиони европейски граждани на студ. За България, като най-потърпевша от страните в ЕС, е особено важно да се спази принципът *Pacta sunt servanda* и доставките на газ да бъдат незабавно възстановени. За причинените щети и страдания на хората, и за неизпълнението на договорите да бъде потърсено справедливо обезщетение.

Поздравявам чешкото председателство за активната му посредническа роля за преодоляването на кризата. Повече от всякога, сега е необходимо Европейският съюз да приложи стария мускетарски девиз на солидарността „Един за всички и всички за един“ и да помогне финансово на пострадалите страни като България за жизненоважни проекти, които ще обезпечат енергийната му сигурност. Време е да покажем силата и единството на нашия съюз с приемането на дългосрочна енергийна стратегия.

3-371

Eugenijus Maldeikis (UEN). – Akivaizdu, kad ši dujų tiekimo krizė yra politinė problema, o ne komercinis ginčas. Tiek *Gazprom*, tiek *Naftogaz* kompanija šiuo konflikto metu atlieka pagrindinį darbą - bando įrodyti mums visiems ir visuomenei, tiek technine, technologine ir ekonomine prasmėmis tranzitas neįmanomas. Tai kartojama nuolat. Juo labiau, kad šie mūsų partneriai, Europos Sąjungos partneriai, visiškai nesivadovauja elementaria verslo praktika, nei energetikos chartija. Atrodo, kad mūsų partneriams tai neegzistuoja. Ir, deja, nematau jokio nei Kijevo, nei Maskvos noro susitarti. Man atrodo, kad jie daugiau siekia laimėti laiko šiose derybose ir, sprendžiant politinę problemą, matau tik politines priemones, kol bus išspręsti techniniai tranzito klausimai. Manau, jog reiktų siekti Europos Sąjungos, Rusijos ir Ukrainos politinių susitarimų ir politinių garantijų sprendžiant, kol bus pasiekti mūsų tikslai vidutiniu ar ilgalaikiu laikotarpiu. Ir dar vienas dalykas dėl energetinio solidarumo. Bulgarijos premjeras ir Slovakijos premjeras išvyksta tartis į Maskvą ir į Kijevą. Energetinio solidarumo savaitė neturėtų baigtis ir siekiant, kad derybos vėl pereitų į dvišalį formatą, energetinis solidarumas, manau, būtų Bulgarijai ir Slovakijai atnaujinti branduolinių jėgainių darbą šioj situacijoje. Tai būtų tikras energetinis solidarumas.

3-372

John Purvis (PPE-DE). – Mr President, I draw three fairly obvious conclusions from the impasse with Russia and Ukraine.

Firstly we must reduce dependency on gas, more and more of which will have to be imported. This means increasing our commitment to indigenous energy, including especially renewables and nuclear power.

Secondly, we must improve EU solidarity with mutual support between the Member States for electricity, gas and oil supplies. This implies much improved and extended grids and pipelines. Why should Bulgaria have no gas, while Romania on the other bank of the Danube has gas? Why does Slovakia have no gas while neighbours, Austria, Poland and the Czech Republic do? These gaps in the gas grid must be closed, urgently. What is the timing for this, Commissioner Piebalgs?

Thirdly, we must diversify our sources of supply and our storage facilities for gas and oil. Why are we not making fuller use of the depleted southern North Sea gas fields for storage?

We must greatly expand our liquefied gas infrastructure and develop pipeline systems from alternative sources and through alternative routings. We need better and more connections with Norway, with North Africa and West Africa, with the Caspian and Caucasus, with the Levant and Gulf States in the Middle East.

In conclusion, I therefore ask the Commission and Council if they are promoting renewables and nuclear urgently enough, investing sufficiently in the construction of pipelines and LNG terminals and in developing the political relationships which will ensure continuity and diversity of supply.

We clearly cannot depend on Russia or the Ukraine to anything like the present extent. We must put our own European interests first and without delay.

3-373

Dariusz Rosati (PSE). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Panie Komisarzu! Wstrzymanie przez Rosję dostaw gazu dla odbiorców z Unii Europejskiej jest zachowaniem niedopuszczalnym z punktu widzenia podpisanych przez Rosję zobowiązań kontraktowych. Europejscy odbiorcy płacą za dostawy gazu z Rosji w ustalonych terminach i mają prawo oczekiwać terminowych dostaw bez względu na spory pomiędzy Rosją i Ukrainą. Decyzja premiera Putina o wstrzymaniu dostaw, podjęta przed kamerami telewizji, jest nie tylko naruszeniem podpisanych umów, ale też potwierdza, że Gazprom nie jest przedsiębiorstwem działającym na zasadach rynkowych, ale firmą, która realizuje polityczne cele Kremla. Nasza dyskusja tutaj, Panie Przewodniczący, powinna wysłać jasny sygnał zarówno do Rosji, jak i do Ukrainy, że dostawy gazu muszą zostać natychmiast wznowione.

Chcę również powiedzieć, że rozczarowanie budzi zachowanie strony ukraińskiej. Brak porozumienia z Rosją, niejasne reguły rozliczania gazu przez pośredników i walka polityczna na najwyższych szczeblach władzy kompromitują Ukrainę w oczach opinii publicznej i utrudniają realizację europejskich aspiracji tego państwa. Głęboko nad tym ubolewam, bo Ukraina to nasz ważny sąsiad i strategiczny partner.

Obecny kryzys gazowy ostatecznie potwierdza, że Europa sama musi zadbać o swoje bezpieczeństwo energetyczne. Nie możemy dalej tolerować braku działań. Wzywam, Panie Komisarzu, Komisję Europejską do niezwłocznego zaprezentowania inicjatyw legislacyjnych, które pozwolą na niezbędną dywersyfikację źródeł zaopatrzenia w energię, zapewnią solidarność energetyczną – prawdziwą, a nie udawaną – i doprowadzą do połączenia narodowych systemów przesyłu gazu poszczególnych państw członkowskich.

3-374

Биляна Илиева Раева (ALDE). – Уважаеми колеги, при изострената икономическа криза и тежки последици от газовия конфликт е наложително единдействието между всички национални и европейски институции. Масштабите на проблема изискват концентрация на усилията и обединения на наднационално и надпартийно ниво в името на европейските граждани, на техните интереси и на техните права.

Алтернативните източници на енергия и новите технологии ще намалееят зависимостта ни от вноса на суровини и енергия. След икономическите, социалните, следват и екологичните проблеми от газовата криза. Преминаването на цели индустрии от газ на мазут, както се случи в България, води до забавяне на плановите на Европейския съюз за намаляване на парниковите емисии. Оценяваме навременната намеса на европейските институции, но е необходимо приоритетно партньорство за подобряване на енергийната ни независимост. Затова европейският план за икономическо възстановяване трябва да вземе предвид чрез финансова подкрепа актуалните нужди за изграждане на алтернативна енергийна инфраструктура, особено на най-зависимите страни, каквато е и България.

Призоваваме Европейския парламент да се ангажира с ясна позиция, позволяваща координирани действия на всички институции за разрешаването на тази газова криза и недопускането на бъдещи такива.

3-375

IN THE CHAIR: Diana WALLIS

Vice-President

3-376

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – Prenos ruskega plina preko Ukrajine ni le bilateralno vprašanje in ni le trgovinski spor. To je problem, ki ima močno multilateralno komponento, kajti prodaja in tranzit plina je tržna dejavnost le, če so za to izpolnjeni pogoji – kot take pa vidim vsaj: preglednost, jasna pravila, konkurenco, verodostojnost in tudi nadzor.

Skrbi me in sprašujem se, kdo bo plačal škodo podjetjem, ki so že ustavila svojo dejavnost, kdo bo plačal škodo državljanom in državljanom. In tu menim, da Evropa mora zahtevati odgovornost.

Kaj še lahko naredimo? Pospešimo lahko svoje diplomatske dejavnosti. Bolj učinkoviti in hitri moramo biti pri oblikovanju skupne energetske politike. In tretje področje, na katerega želim opozoriti, je diverzifikacija. Diverzifikacija virov, nabavnih poti in držav, iz katerih uvažamo energente.

Pri tem bi omenila predvsem dve prednostni področji, ko govorimo o plinu – uporaba utekočinjenega plina in projekt Nabucco. Oboje namreč pomeni, da diverzificiramo nabavne poti in države izvoznice. Projekt Nabucco mora imeti prednost pred severnim in južnim tokom, in to ne samo na evropskem nivoju, ampak tudi pri vsaki posamezni državi članici.

Zato bi želela tudi Komisiji zastaviti vprašanje, če nam lahko poda vsaj osnovno informacijo o napredku pri projektu Nabucco. Vprašala bi tudi, kakšni so dodatni ukrepi Komisije, da se tovrstne težave ne bi spet ponovile leta 2010, in vsaj okvirno oceno, kdaj bo plin spet v celoti začel pritekati v Unijo.

3-377

Szabolcs Fazakas (PSE). – Elnök asszony, most, hogy az Európai Unió kezdetben hezitáló, de végül is összehangolt, határozott fellépésének eredményeként várhatólag a közeljövőben a különböző technikai és egyéb mondvacsinált problémák ellenére megindul a gázszállítás, fellélegezhetünk, de nem lehetünk nyugodtak.

Egyrészt az orosz–ukrán vita okát nem sikerült feltárni és megoldani, így az bármikor újra elmérgesedhet. Másrészt a gázválság ismételten rámutat függőségünkre és kiszolgáltatottságunkra. Ez a felismerés mozdíthatja el az eddigi késlekedést a közös európai energiapolitika irányába, melynek első lépcsőfoka az ellátás biztonságára vonatkozó közös európai felelősség.

Ehhez új források és szállítási útvonalak kiépítésére, valamint a tagországok hálózatainak egymással való összeköttetésére van szükség. Ezek kiépítését azonban nem várhatjuk el piaci alapon, hanem a közös európai érdekek alapján európai forrásokat kell rendelkezésre bocsátani.

A Nabucco gázvezeték hosszú távú megoldást jelent, az új tagországokat összekötő hálózat kiépítése pedig a konjunktúraélénkítő programban előirányzott 5 milliárd euróból akár már ma megkezdődhet. Így két legyet ütünk egy csapásra, hiszen ez a beruházás élénkítheti az európai konjunktúrát, munkahelyeket biztosíthat, egyben enyhítheti a hasonló válságok hatását.

3-378

Ivo Belet (PPE-DE). – Voorzitter, mevrouw de commissaris, collega's, het probleem is bekend, we debatteren hier al jaren over, hier in de plenaire en in de Commissie energie. Moskou heeft nu meer dan ooit duidelijk gemaakt hoe kwetsbaar en chanteerbaar we geworden zijn. Nu is het tijd voor actie.

Mijnheer de commissaris, u hebt het zelf heel duidelijk gezegd: *a lack of interconnection*. Daar moeten we aan werken en dat hebben we zelf in de hand, we moeten de gasnetwerken binnen de EU op elkaar laten aansluiten. Een van de belangrijkste redenen waarom dat niet is gebeurd, is dat de vergunningen een nationaal karakter hebben; we moeten die veel beter op elkaar afstemmen. Ze verschillen van lidstaat tot lidstaat; we moeten oplossingen vinden om de nationale procedures beter te streamlinen. Ik weet dat de Commissie weinig bevoegdheden in dezen heeft, maar we moeten toch proberen daar een doorbraak te realiseren. Misschien is het een oplossing - dat staat ook in het Commissievoorstel - om bij elk grensoverschrijdend project een coördinator aan te stellen die bij de interconnecties kan bemiddelen en zaken in beweging kan brengen. Die coördinatie kan ook fundamenteel zijn en is fundamenteel, als het over windenergie gaat; het doet mij plezier dat u in de *second review* duidelijk in het vooruitzicht stelt dat er bij de geplande ontwikkeling van een offshore netwerk voor windturbines sprake zal zijn van coördinatie, met name voor wat betreft de aansluiting met de netten aan land.

Ten tweede moeten we veel meer inzetten op LNG, op vloeibaar gas, dat veel soepeler is en ons veel minder kwetsbaar maakt. Ten derde moeten de netwerken worden aangepast aan duurzame energie die, zoals we weten, decentraal zal worden opgewekt en we moeten ervoor zorgen dat die prioritaire toegang krijgt tot het net.

Collega's, commissarissen, wat we moeten doen is duidelijk. Ik ga ervan uit dat de politieke wil er nu is om wél tot actie te komen en dat op de komende lentetop fundamentele en concrete beslissingen worden genomen.

3-379

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – Pani Przewodnicząca! Jeżeli zgodnie z umową odbiorca płaci, zatem spełnia zobowiązania. Za kryzys odpowiedzialna jest Rosja i tu powinny być sankcje, Pani Komisarz. Po drodze jest oczywiście Ukraina. Jeżeli Rosja nie akceptuje europejskiego kierunku Ukrainy, to sama musi się z tym uporać, tak jak z utratą politycznego wpływu na kraje bloku ZSRR. Świat się zmienia i trzeba to po prostu przyjąć.

Na scenie teatru odgazowania Europy Rosja gra tak, jak gdyby jej nie zależało na sprzedawaniu nam tego produktu. Tak przynajmniej się ujawnia. Uważam, że dla dobra swojej gospodarki i swojego narodu Rosja powinna dbać o ten właśnie rynek oraz o swój *image* jako rzetelny partner. Podkreślam, że współzależność obu stron jest bodaj najistotniejszą cechą tego kontraktu i współpracy.

Na koniec, Pani Przewodnicząca, myślę, że Rosjanie odkryją tę prawdę, a Europa nauczy się Rosji i będzie dobrym mediatorem.

3-380

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Gazprom a Naftagas si zahrávajú s dôverou európskych spotrebiteľov. Na Slovensku stovky podnikov museli zastaviť svoju výrobu a v Bulharsku ľudia mrznú vo svojich bytoch. Európski občania nesmú platiť cenu za obchodno-politické hry.

Ťažko je posúdiť, ktorá strana nesie väčšiu vinu, jedno je jasné, že Slovensko a Bulharsko potrebujú naliehavo pomoc. Potrebujú okamžité riešenie, okamžité obnovenie dodávok plynu, potrebujú vedieť, čo bude s atómovými elektrárnami.

Verím, že napriek všetkému nezanevrieme na krajiny bývalého sovietskeho bloku vrátane Ukrajiny, ktoré sa chcú vymaniť z vplyvu Ruska. Občania Ukrajiny nemôžu trpieť za to, že ich politici zlyhali.

3-381

Evgeni Kirilov (PSE). – Madam President, generally speaking, I could agree with those colleagues who commended the active role of the Czech presidency.

However, I cannot agree with the political tone expressed by the Deputy Prime Minister Mr Vondra in his introductory remarks. His political tone is too calm. Yes, we have spoken, and we speak, with one voice, but this voice is not strong enough. Because, when we consider the plight of the millions of citizens in Europe suffering in this severe winter, we cannot be calm here. I wonder why it is so. We will have to act, and I agree with most of the colleagues who asked for an investigation, because we have to find out which of the two sides is more irresponsible. Both are responsible! Perhaps the reason for this calm political talk is the fact that now it concerns not only Russia but also Ukraine, and this is not correct.

I really think that not only this Parliament but also the presidency should raise its voice in the name of the citizens who are suffering.

3-382

Fiona Hall (ALDE). – Madam President, this crisis highlights the importance of making the EU more energy-independent, but, while we are discussing energy supply, we must not forget the fundamental importance of also controlling energy demand.

We have a 20%-by-2020 EU energy efficiency improvement target and a number of pieces of legislation focussed on energy saving. These energy efficiency actions will not only help to tackle climate change and fuel poverty: they will also very significantly improve Europe's energy security.

There is of course a good reason why the Commission's action plan on energy efficiency has an international element to it and recognises the importance of encouraging energy efficiency improvements in countries outside Europe, not least countries supplying and transiting energy to Europe. The fact is, if they use less, we are likely to get more. That is important above and beyond the immediate political side to this crisis.

3-383

András Gyürk (PPE-DE). – Elnök asszony, azt javasolom, fogalmazzunk világosan. Az Európai Unió nem tanult a 2006-os orosz–ukrán gázválság tapasztalataiból, és rosszul vizsgázott a jelenlegi krízisben. A döntéshozók úgy szembesültek a gázcsapok elzárásával, mintha arra egyáltalán nem lehetett volna számítani. A minden korábbinál súlyosabb energiaellátási válság talán az utolsó ébresztő a tagállamok számára, lépéseket kell tenniük az energiafüggség mérséklésére.

Bízom benne, hogy mára mindenki számára világos, hogy az Oroszország és Ukrajna között kiobbant konfliktus nem csupán egy kétoldalú magánjogi vita, már csak azért sem, mert uniós állampolgárok százmillióit érinti. A mostani válság nemcsak a közös energiapolitika, hanem az uniós szolidaritás próbatétele is.

A tét most az, hogy a tagállamok túl tudnak-e lépni eddigi különalkukon alapuló politikájukon. A tét az, hogy képes-e az Európai Unió egységesen megszólalni és cselekedni egy számára létfontosságú ügyben.

3-384

Eluned Morgan (PSE). – Madam President, I am glad to see Mr Vondra back. I thank him for explaining the gravity of the situation, but when is the Council going to learn that until the EU speaks with one voice on energy issues, in particular in relation to Russia and the Ukraine, we are going to be in a weak position?

I am going to give you an example where the Council does not do that. We shall shortly be starting negotiations on the second reading of the energy liberalisation package. The Commission came up with a very carefully crafted position on third countries investing in the EU, suggesting that the Commission speak on behalf of the EU on these issues. What have you in the Council done? You have retreated to national positions and said, no – we Member States we want the final say, not the Commission.

It is this divide-and-rule, the oldest trick in the book, which you and your fellow colleagues have fallen for. Until you understand that pooling your powers to gain more leverage internationally is the way to go, we will always be in a position where we are vulnerable. You must answer the European citizens as to why they are now sitting in the cold. You have to change your position on this line. Will you do so?

3-385

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Madam President, firstly let me offer my apologies to you. I am here for the first time and perhaps I spent so long on the introduction that I contributed to the delay. But I think this summary of how we have been acting since the early morning of 1 January was worthwhile.

Speaking with one voice is exactly what we are trying to do in this adventure. I think we are quite successful in doing that for the time being.

You mentioned the internal energy package. This is not a subject of the current debate; we are discussing the emergency situation. But I can tell you that, from what I know of the discussion in the Council, the various fears about going for complete unbundling were simply motivated by strategic concerns in some countries. This is the debate about a third-country clause etc. However, I mentioned in my statement here that the Czech presidency takes this as one of its priorities, and we will do whatever we can to find a solution and compromise between the Council and Parliament.

But do not expect that it will bring us a miraculous solution like in those kinds of gas games in central and eastern Europe. It is different from being on an island, where you have the freedom to bring energy into any port you wish, as opposed to being located somewhere like Slovakia or Bulgaria. Yes, you are right that there are countries which are better equipped, even in that particular region, for that kind of emergency situation. However, I think we should also be aware of the fact that, for example, you cannot build gas storage facilities wherever you want. You need the right kind of a geological environment.

For example, we are fortunate in my country that all storage facilities are located in the eastern part of the country. We can pump from those storages and distribute gas even if there is almost no supply from outside. We are able to survive for a few weeks or months, but no longer. On the other hand, Slovakia unfortunately has those geological positions in the western part of the country and to reverse the flow is not an easy operation. You need to have the compressors on the pipelines and, if you do not, then it causes trouble.

To those who argue that this is a political problem: concerning speaking with one voice, I can tell you from all my experience that of course it is a political problem. It is a political problem because people are freezing so it is a politically difficult situation. Of course I agree with those, like Jacek Saryusz-Wolski or István Szent-Iványi, who argue that this is a kind of cynical game and, in fact, at the heart of this is the fight about who is going to control the infrastructure in the country in question. Others, like Hannes Swoboda and Jan Marinus Wiersma, stress that we should not take a black-and-white approach to this and that Ukraine deserves some attention – you are also right: of course Ukraine is not making this easier. That is, at least, my own view. But then we should be aware of the fact that Bulgaria and Slovakia are in a terrible situation, because suddenly there is a country that wants to exploit this difficult situation and to put those countries into conflict with Ukraine. That is what we can see right now, from the developments today, for example. So it is difficult – what can we do?

Then there are those who are afraid to enter into the game at all because they view it as being like the card game *Schwarzer Peter*, with the danger that whoever ends up with the black card will foot the bill. I do not think that the one who is afraid to play is courageous. I think a courageous person is one is willing to take a risk.

Why not buy gas on the Ukrainian-Russian border? An excellent example! We have discussed this, but who are the contractors on the EU side? They are private companies who are afraid because they do not have control over the gas coming in. There obviously should be a solution but that would require the willingness of Ukraine to give up a stake in the pipeline. As you know, their Parliament prohibits that and they are not ready to do it. European companies should take a certain role, and there is nothing that can be done in a matter of weeks or even months. So we need to step up the pressure. But today, for example, we said that legal action must follow here. I think this is important on both sides.

I do not want to repeat myself and again take longer than I should. I want to thank you above all for your interest and your active attitude – from Jacek Saryusz-Wolski, the PPE-DE Group, to all of you here. We need your help and your attention. We need your help in drawing attention to this issue to those in European countries where this is not a problem on the front pages. That is mostly in this part of Europe, where there is no emergency situation. That would help us to speak with one voice in a more active way.

Last, but not least, I agree with most of you who were arguing for the need for a more strategic approach, the need for medium- and long-term solutions – this is exactly what the Czech presidency is planning to do. We have the six months – and we have perhaps four months to work with you on it – but we are in complete agreement with the Commission and Member States to move the agenda forward in order to make this a key item for the March European Council and, of course, also to organise in May the Southern Corridor Summit in order to promote the diversification of the supplies such as the Nabucco project and others.

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Madam President, I will try to be as brief as possible. From the foreign policy point of view, there are many consequences and we started to look into these consequences in 2006 when we had the first wake-up call. The most important thing is what we can do together in the future. We have one problem and that is, of course, the Treaty. In the Treaty there is no common external security policy. In the Lisbon Treaty we will have a solidarity clause, which could then be used to give the better coordination that has been used and mentioned

everywhere. Secondly, for two years we have had energy diplomacy. Quite a number of memoranda have been signed. We have been working on this but much is still theory or is in the preparation phase. It is very difficult to get all the actors together at once. We can normally only do the framework, for instance for Nabucco. We tried then to get the volume of gas needed in order for Nabucco to be supplied and built. There, I think that public-private partnerships are necessary. This is my second point. The third is, of course as we all know – and it has been said so often – that this gas conflict is a commercial one, but one that also has great political connotations.

We also see the very poor state of Russian-Ukrainian relations, but our main goal has to be to stabilise the situation as much as possible. One of those possibilities will be our new Eastern Partnership idea where we will want the eastern partners to work together. On Ukraine, we will be holding a joint international investment conference on the rehabilitation and modernisation of Ukraine's gas transit system at the end of March. I think this is a highly timely event. Concerning the bilateral relationships – EU-Russia or EU-Ukraine – I think it is clear that the energy supply and transit aspects of the new agreements currently being negotiated have taken on a new importance and will be there.

My final point is that we are not only looking towards the east, but also towards the south. We have already been working with many Arab countries on initiatives to get gas, via Turkey, hopefully to a Nabucco pipeline. That means that diversification of pipelines, sources and, of course, of different energy – as has been said here – will be the way to go in the future. For this, we also need the right legal basis and this is difficult.

3-387

Andris Piebalgs, Member of the Commission. – Madam President, honourable Members, I will just say a couple of things. First of all, our task is to restore supplies immediately because people are suffering, industry is suffering, people are losing jobs; so that is the main task, not to create additional obstacles.

But, after that, an analysis should take place, and measures should also be taken. We should revisit some of our stereotypes, because if 2006 could be called a wake-up call, this is a real shock.

In reality we are underestimating what really happened. If two countries' governments have accused each other of turning off the tap of the gas pipelines, then the only conclusion that I can draw – because I trust the countries and governments – is that somebody tampered with the pipelines, and that is very difficult to believe.

So what has happened is really extraordinary and I believe it should have a huge impact on the energy policies that we are trying to create. That is why I believe that no issue should be taboo any more. We really should discuss how to guarantee security of supply under all possible conditions.

And, to be honest, I never expected full disruption of supply. It was never in my expectations: it was a shock for me too. You can blame me as Energy Commissioner, and say 'You should have foreseen this'. But it was never to be expected. It is something new that never has happened before and we should in future be prepared for such a type of measure.

3-388

President. – The debate is closed.

The vote will take place tomorrow (Thursday 15 January 2009).

Written statements (Rule 142)

3-389

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), în scris. – Uniunea Europeană se confruntă, din nou, cu o criză în alimentarea cu gaz natural. Nu este clar cine este vinovatul. Rusia? Ucraina? Amândouă? Solicit Comisiei Europene să informeze public în legătură cu motivele care au generat această situație. Uniunea Europeană trebuie să-și asume responsabilitatea de a spune cine este de fapt de vină.

Criza a arătat că, din păcate, multe dintre țările Uniunii Europene sunt vulnerabile la șantajul energetic și pot avea de suferit în urma neînțelegerilor mai degrabă politice decât economice dintre țările din spațiul fostei Uniuni Sovietice. Este clar că trebuie să accelerăm procesul creării unei politici energetice europene comune, bazată inclusiv pe o abordare externă comună. Trebuie să urgentăm procesul de diversificare a surselor de aprovizionare și a rutelor de transport cu gaz natural, iar accelerarea proiectului Nabucco este esențială.

Cred că se impune un raport al Comisarului pentru Energie în legătură cu acțiunile întreprinse sau, mai corect spus, "neîntreprinse" de Comisie pentru sprijinirea proiectului Nabucco în ultimul an.

3-390

Sylwester Chruszcz (UEN), na piśmie. – Dużo było powiedziane w dzisiejszej debacie o problemach z dostawą gazu, powiązaniach, połączeniach i uzależnieniach europejskich gospodarek. Musimy z obecnego kryzysu wyciągnąć wnioski.

Warto rozważyć jako racjonalny i leżący w naszym interesie projekt Jamał II. Jest nie tylko lepszy od rury przez Bałtyk do Niemiec z ominięciem Polski, ale umacnia nasze bezpieczeństwo energetyczne. Jeżeli nitka Jamał II byłaby zrealizowana, to będzie oznaczać znacznie większy tranzyt gazu przez Polskę do Europy i to jest rozwiązanie dużo tańsze i korzystniejsze od Gazociągu Północnego, a w dodatku może powstać znacznie szybciej.

Uważam, że w tym kierunku powinny zmierzać prace ku zapewnieniu wszystkim państwom członkowskim UE bezpieczeństwa energetycznego.

3-391

Corina Crețu (PSE), în scris. – Criza gazelor scoate în evidență două probleme majore cu care se confruntă Uniunea Europeană.

În plan energetic, nu avem nici acum o strategie comună, pentru că nu există coeziunea necesară. Acum, prin sistarea livrărilor au fost afectate 11 din cele 27 de țări ale UE. Dar dependența de gazul rusesc este o problemă comună de securitate, având în vedere că arma energetică poate fi folosită oricând, mai ales împotriva foștilor sateliți ai Rusiei. În aceste condiții, UE are datoria de a găsi o soluție pentru a securiza energetic zona noilor membri. Adevărata problemă pentru Europa este diversificarea surselor de gaz și nu a căilor de tranzit dintre Rusia și UE.

În al doilea rând, criza gazelor indică slăbiciunea politică a unei Uniuni Europene divizate și ezitante. Una dintre carențele evidente ține de președinția UE. E nevoie ca, mai ales în momente de criză, să existe o voce reprezentativă care să vorbească în numele Uniunii. Un cor pe mai multe voci riscă să arunce în derizoriu ideea Europei Unite, nu doar imaginea și influența sa internațională. De aceea, e nevoie de instituirea unei președinții europene pe o perioadă mai lungă de timp și independența de structurile politice ale țărilor membre.

3-392

Daniel Dăianu (ALDE), in writing. – Another wake-up call.

The current gas crisis shows once more how weak and ineffective our EU energy policy is. When under big pressure EU national governments rely, basically, on their own resources and sources. This is not surprising under the circumstances, but it shows another facet of lack of EU solidarity. This crisis also highlights what is a must for future steps in EU energy policy if we wish to have one, in reality. As for oil stocks we should develop gas storage. We need to diversify gas suppliers, supply routes and delivery mechanisms (as in the case of liquefied natural gas). The construction of the Nabucco project should be speeded up and the money for this project should be enhanced by involving the EIB in its funding. The argument that not enough gas would be available were new transport routes to be developed does not stand scrutiny. We need to develop renewable energy resources at a faster pace and save energy. Last, but not least, we need to develop cross-border energy interconnectors, so that EU Member States can help each other if need arises.

3-393

Dragoș Florin David (PPE-DE), în scris. – Domnule Președinte, Domnule Comisar, Stimați colegi,

Sectorul energetic reprezintă un factor economic și geopolitic major; astăzi aproape jumătate din energia UE depinde de importuri, iar prognozele ne arată că importurile pot ajunge la 70% pentru gazele naturale și 100% pentru petrol până în 2030. Acestea trebuie să fie motivele principale pentru realizarea cât mai urgentă a unei politici energetice comune. Acestea trebuie să fundamenteze aplicarea politicii energetice comune pe trei piloni: interconectarea rețelilor naționale la nivelul întregii uniuni, diversificarea surselor de aprovizionare și măsuri active pentru economisirea energiei.

Toate acestea trebuie să aibă ca rezultat și evitarea unor astfel de crize energetice precum actuala criză a gazului livrat de Rusia prin Ucraina, criză ce creează probleme majore populației și disfuncționalități economiei UE. Oare se poate fura gazul dintr-o rețea precum un portofel dintr-un buzunar? Oare se poate opri livrarea de gaze așa, în câteva minute, fără a anunța în prealabil utilizatorul? Cred că, înainte de observarea nerespectării tratatelor și înțelegerilor internaționale și a faptului că furnizorul, care încasează cea mai mare parte a veniturilor sale din exportul de gaz, îi tratează cu "răceala" și dezinteres pe europeni, care plătesc conștiincios acest gaz, trebuie să vedem soluțiile siguranței energetice a UE.

3-394

András Gyürk (PPE-DE), írásban. – Az Európai Unió nem tanult a 2006-os orosz–ukrán gázválság tapasztalataiból. A döntéshozók úgy szembesültek a gázcsapok elzárásával, mintha arra egyáltalán nem lehetett volna számítani. A minden korábbinál súlyosabb energiaellátási válság talán az utolsó ébresztő a tagállamok számára: lépéseket kell tenniük az energiatartósság mérséklésére. Az Oroszország és Ukrajna között kibombant konfliktus nem csupán egy kétoldalú magánjogi vita. Már csak azért sem, mert uniós állampolgárok százmillióit érinti.

A mostani válság nemcsak a közös energiapolitika, hanem az uniós szolidaritás próbatétele is. A tét most az, hogy a tagállamok túl tudnak-e lépni eddigi, különalkukon alapuló politikájukon. A tét az, hogy képes-e az Európai Unió egységesen megszólalni és cselekedni egy számára létfontosságú ügyben.

Az elmúlt napok tétlensége különösen azért fájó, mivel az Európai Bizottság jól határozta meg azokat a lépéseket, amelyek csökkenthetik Európa függőségét. Csak egyetérthetünk az Energiabiztonsági és Szolidaritási Akciótervben foglaltakkal. Mielőbbi befektetésekre van szükség az alternatív szállítási útvonalak kiépítése és a meglévő hálózatok összekötése érdekében. Ki kell terjeszteni az energiahatékonysági beruházások támogatását, és meg kell erősíteni az energetikai dimenziót a formálódó uniós külpolitikában.

Úgy vélem, a jelenlegi válságnak nem lett volna olyan drasztikus hatása, ha a tagországok nem az utolsó pillanatban eszmélnek, és nemcsak a szavak szintjén kötelezik el magukat a közös uniós energiapolitika mellett.

3-394-500

Filip Kaczmarek (PPE-DE), na piśmie. – Wydaje się, że obecny kryzys w dostawach gazu na Ukrainę i do Unii Europejskiej ma znacznie większe znaczenie niż poprzednie kryzysy, związane z tym samym problemem monopolistycznej pozycji Rosji na rynku dostaw gazu do Unii. Kryzys ten pozwala nam bowiem zrozumieć rzeczywisty sens pojęć i terminów, których często używamy, ale nie zawsze rozumiemy. Chodzi mi o bezpieczeństwo energetyczne, solidarność unijną, wspólną politykę energetyczną czy zróżnicowanie źródeł i sposobów dostaw gazu i innych nośników energetycznych. Dzisiaj, aby wyciągnąć wnioski, nie musimy nawet zrozumieć prawdziwych motywów postępowania Rosji. Oczywiście wiedza o motywach jest ważna dla moralnej i politycznej oceny działań poszczególnych państw i firm. Niezmiennie jednak i niezależnie od motywacji uczestników sporu, w skutek zaistniałej sytuacji, część mieszkańców Unii Europejskiej została narażona na bolesne skutki braku gazu. Prawda jest ważna, ale przecież nie zastąpi gazu. Wykorzystajmy to, aby poważnie odpowiedzieć na kilka pytań. Czy potrafimy wyciągnąć właściwe wnioski z aktualnej sytuacji? Czy potrafimy wznieść się ponad krótkowzroczną perspektywę, stosowaną na przykład przez partie polityczne, będące obecnie w opozycji i cynicznie wykorzystujące sytuację do nieuzasadnionych ataków na swe własne, narodowe rządy? Czy powstanie rurociąg Nabucco? Czy zwiększymy wielkość obowiązkowych rezerw paliw? Czy ideologiczni przeciwnicy energii atomowej przemysłą swą postawę? Oby tak.

3-395

Janusz Lewandowski (PPE-DE), na piśmie. – Panie Przewodniczący! Lekcja obecnego kryzysu gazowego jest dobitna. Unia Europejska musi wyciągnąć z niej wnioski. Jest to kolejne przesilenie, i powinno być ostatnie, demaskujące bezradność 27 krajów! Takie są oczekiwania mieszkańców Europy. Nawet w tych krajach, które nie zostały bezpośrednio dotknięte blokadą dostaw gazu i nie są w dużym stopniu zależne od dostaw Gazpromu.

Mechanizm solidarności, słabo zarysowany w dyrektywie z roku 2004, zupełnie nie przystaje do dzisiejszych wyzwań. Uzgodnienie praktycznej, wspólnotowej polityki solidarności, bezpieczeństwa i dywersyfikacji w energetyce jest koniecznością. Nie chodzi o slogany. Potrzebne są inwestycje w infrastrukturę. Antykryzysowe zabezpieczenie w postaci zdolności magazynowania gazu musi być powiększone. Solidarność energetyczna wymaga oprzyrządowania w postaci ponadgranicznych łączników zespalaających sieci przesyłowe poszczególnych krajów. Jest to bardzo dobrze widoczne w Polsce jako kraju, który jest zasilany głównie przez gazociągi idące z Rosji, z pominięciem Ukrainy, zatem mniej narażony w czasie obecnego kryzysu, ale jest zarazem odcięty od systemu przesyłowego i magazynowego Zachodniej Europy.

Martwi nas, że skutkiem obecnego kryzysu jest mniejsza wiarygodność Ukrainy, a nie tylko Rosji. Jest to nie mniej istotny efekt wojny gazowej, niż przejściowe problemy odbiorców w okresie mroźnej zimy!

3-396

Маруся Иванова Любчева (PSE), в писмена форма. – Много е трудно да обсъждаме темата за газовата криза при условие, че Съветът, ЕП и ЕК се оказаха с вързани ръце за нейното приключване. Но дебатът е много важен, макар и недостатъчен. Искам да благодаря за изразената от всички колеги от различни политически групи и държави-членки подкрепа към България и останалите страни, потърпевши от кризата.

В същото време това не води до появата на газ и създаването на нормални европейски условия за живот на нашите съграждани. В резултат на тази криза България се превърна от енергиен център на Балканите в газов кризисен щаб.

Ето защо трябва да се вземат неотложни действия. Последствията от кризата са хуманитарни и икономически. Като добавка към финансовата и икономическата криза, това дестабилизира страните ни. Необходимо е ЕП да приеме резолюция, в която да определи позицията си и мерките, чрез които ще преодолеем кризата. Днес и сега. И тези мерки трябва да включат и ядрената енергетика, и търсене на нови източници на природен газ. Трябва ни нов механизъм за действие и нов инструментариум.

Ако ЕП днес не е част от решението на проблема, той става част от самия проблем и негативният политически резултат ще остане за ЕС.

3-397

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), în scris. – "Criza actuală a demonstrat încă o dată că principala problemă este dependența energetică de resursele aflate în Federația Rusă și utilizarea de către Federația Rusă a acestei situații într-o manieră aflată în afara procedurilor internaționale normale.

Este nevoie ca declarațiile președintelui Comisiei Europene și ale președintelui Consiliului în perioada crizei din Georgia, referitoare la o schimbare în relația UE cu Rusia, să fie puse în aplicare.

Este nevoie de ratificarea Tratatului de la Lisabona pentru a putea crea o politică energetică europeană comună.

Trebuie, fără întârziere, să începem construirea gazoductului Nabucco

Este absolut necesară promovarea de proiecte energetice care să pună în valoare zona Mării Negre și să utilizeze sursele de energie din zona Mării Caspice

Extinderea Comunității Energetice Europene către Est și includerea cu prioritate a subiectului energie în noul cadru creat prin Parteneriatul de Est pot contribui deasemenea la rezolvarea situației actuale."

3-398

Katrin Saks (PSE), *kirjalikult*. – Austatud president, lugupeetud eesistuja.

On muidugi kahetsusväärne, et Tšehhi eesistumine algas eelnevalt kavandatu asemel pealesurutud Vene-Ukraina gaasituli lahendamisega, nii nagu ka eelmisel eesistujal tuli alustada Vene-Gruusia sõja lõpetamisega.

Igal asjal on aga ka oma positiivne külg. Gaasitarnete sõjaga on energeetikaküsimused tõusnud esiplaanile, eriti ühtse energiapoliitika vajaduse tunnetamine.

Aga seda ühtset energiapoliitikat pole võimalik kujundada Brüsselis, kui liikmesriigid ei lähtu mitte ühishuvist, vaid sõlmivad kahepoolseid lepinguid vaid neile kasulikel tingimustel. Selles mõttes peab see ühtne poliitika algama liikmesriikide pealinnadest, mitte ootuspäraselt Brüsseli koridoridest.

Loodan, et eestkõneleja saavutab edu just selle arusaamise süvendamises.

3-399

Toomas Savi (ALDE), *in writing*. – Russia blocked gas supplies at an extremely inopportune time for European consumers and it is essential that the gas deliveries are restored without further ado. But, after having resolved the crisis, we must take a long look at our dependency on gas from Russia, and there are two aspects that ought to be considered.

First, Russia must assure its capability of fulfilling its commitments to the EU. The failure of outdated technology and infrastructure may jeopardise the stable flow of gas to the EU. It should also be noted that despite ambitious plans on the Nord Stream gas pipeline there is no certainty that the output of Russia's natural gas fields is sufficient for meeting their commitments.

Second, the Kremlin has a history of using economic instruments as political tools. The European Union should never become a victim of such political behaviour. I encourage the EU to diversify its energy package to avoid its dependence on one single natural gas provider.

3-400

Daniel Stroj (GUE/NGL), *v písemné formě*. – Problém dodávek zemního plynu z Ruska na Ukrajinu a do EU má podle mne dva aspekty. Tím prvním je skutečnost, že mnozí zvedají pohoršeně ruce a volají: Jak si může Rusko něco takového dovolit! Ptám se: Proč by nemohlo? Je-li samotná EU budována jako především neoliberální projekt, kde údajně trh vyřeší vše, proč by se Rusko nesmělo chovat tržně a chtít zaplatit od dlužníka, co mu náleží? Nebylo to tedy Rusko, kdo vyvolal plynovou krizi, ale Ukrajina, a nejde o problém politický, nýbrž ekonomický, to je třeba říct zcela otevřeně! Tím druhým aspektem je mnou již několikrát kritizované zaměření unijních orgánů a institucí, Parlament nevyjímaje, na problémy, které jsou nepodstatné a jen odvádějí pozornost od problémů skutečně naléhavých. Reakce na legitimní rozhodnutí Ruska zastavit dočasně dodávky plynu to opět plně potvrdily. Namísto trapného hýčkání ukrajinské administrativy jako jakéhosi „ochranného filtru“ mezi Ruskem a zeměmi EU a vymyšlení optimálního tvaru okurek měla být EU už dávno připravená na krizi tohoto druhu. Jak pomohla EU například Slovákům či Bulharům, které plynová krize postihla nejvíce? Mohla jim vůbec pomoci? Pokud ne, je v integraci něco špatně.

3-401

Кристиан Вигенин (PSE), *в писмена форма*. – В газовата война между Русия и Украйна най-потърпевши се оказаха най-невинните. Сегашната ситуация показва нагледно колко зависима е Европа не само от източника на ресурсите, но и от транзитните страни. Показа колко несправедливи са били критиките към алтернативните тръбопроводи като Северен поток и Южен поток. Показа, за съжаление, и колко е безпомощен Европейският съюз да помогне на най-засегнатите си членки и да гарантира сигурността на гражданите си.

Нашата основна задача сега е възстановяването на доставките на газ и ЕС трябва да впрегне целия си политически ресурс, за да убеди Русия и Украйна да освободят 18-те страни-членки, които държат като заложници.

Втората стъпка трябва да бъде подкрепа за най-силно засегнатите страни - в условията на икономическа криза и свиващи се пазари, ударът с липсата на газ може да се окаже фатален за много предприятия в моята страна и хиляди хора ще останат без работа. Кой ще отговаря за това?

Третата и най-важна стъпка в дългосрочен план е изграждането на алтернативните газопроводи, особено Набуко, инвестиции в свързването на газопрееносните мрежи на страните-членки и изграждане на хранилища, които да осигурят по-големи резерви.

Изводът е един - имаме нужда от единна европейска политика, но е жалко, че го осъзнаваме винаги след дълбоки кризи.

3-402

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), *na piśmie*. – Panie Przewodniczący! Kwestię kryzysu związanego z dostarczaniem gazu do UE, na Ukrainę i Bałkany należy rozpatrywać głównie jako element rozgrywki o wpływy polityczne i gospodarcze w obszarze byłych republik sowieckich.

Obecnie państwem, o które toczy się walka jest Ukraina. Rosja włączyła się w rozpoczętą kampanię wyborczą w tym kraju. Chciała w ten sposób pokazać społeczeństwu ukraińskiemu, iż trzymając z Rosją Ukraina będzie miała tani gaz i ropę.

Obecny konflikt pokazuje także, iż dla Rosji jej wpływy geopolityczne są ważniejsze niż dobre stosunki z UE. Rosja wkalkulowała w te działania także koszty ekonomiczne zamknięcia dostaw gazu. Dlatego nie ma się co łudzić – jest to dopiero początek gry o wpływy na Ukrainie.

Unia Europejska w swoim fundamentalnym zaślepieniu ciągle jednak chce się opierać w energetyce na imporcie gazu i ropy. Tym samym posiadane zasoby np. węgla kamiennego i brunatnego (m.in. w Polsce) mają pozostać dalej niewykorzystane. Nie wiem, czy to jest głupota polityczna, czy też kwestia utrzymania wpływu energetycznego na określone kraje Wspólnoty.

3-403

Marian Zlotea (PPE-DE), *în scris*. – Problema furnizării cu gaz Ucrainei și Uniunii Europene de către Rusia trebuie solutionată cât mai repede posibil. Uniunea Europeană are nevoie de o politică a securității energetice, de diversificare a resurselor și de solidaritate în domeniul energetic pentru a preveni astfel de crize ce afectează cetățenii săi.

Peste jumătate din statele membre UE sunt afectate de oprirea furnizării de gaz de către Rusia. În Bulgaria, furnizarea de gaz către industrie a fost redusă sau întreruptă, deoarece aceasta țară este dependentă în proporție de 90% de gazul provenit din Rusia.

Sustin atât poziția Presedintei cât și a Comisiei de a indemnă ambele părți la dialog pentru a ajunge la un compromis. Fără coordonarea tehnică dintre cele două părți alimentarea cu gaz nu se poate efectua. Pe viitor, trebuie să menținem deschis dialogul cu cele două părți pentru a evitarea ajungerii la astfel de situații.

Consiliul și Parlamentul prin pachetului energetic ce se afla în discuții, propun o serie de măsuri ce implică existența mai multor furnizori de energie în beneficiul consumatorului, pachet care sperăm să fie adoptat la a doua citire.

Această criză trebuie solutionată cât mai curând deoarece afectează atât cetățenii europenii, cât și industria europeană; avem nevoie de o politică externă comună în domeniul energiei.

3-404

10 - Question Time (Council)

3-405

President. – The next item is Question Time (B6-0001/2009).

The following questions are addressed to the Council.

3-406

President. – Question No 1 by Milan Horáček (H-0968/08)

Subject: Justice in Russia

How does the Council Presidency view the justice system in Russia, in particular the imprisonment of opposition politicians – for example Platon Lebedev and Mikhail Khodorkovsky, whose trials and conditions of detention constitute a violation even of Russian law? How much importance will be attached to these abuses when the partnership and association agreement is being negotiated with Russia?

Question No 2 by Bernd Posselt (H-0999/08)

Subject: Justice system in Russia

One of the main obstacles to unconstrained political and economic relations with Russia and to a new partnership agreement is the presence of the major shortcomings in the Russian justice system. What steps is the Council taking to urge the review of political judgments – such as those in the Yukos case resulting in the imprisonment of Khodorkovsky, Lebedev and Bakhmina – and the equally illegal enforcement of those judgments, and to support the creation of a justice system independent of authoritarian political structures?

Question No 3 by Tunne Kelam (H-1008/08)

Subject: The rule of law and the judicial system in Russia

As a value-based community, the EU should make the rule of law and respect for human rights the cornerstone of its relations with third countries. The judicial system in Russia is being politicised and is openly being used as a tool in the hands of Kremlin rulers. Lawlessness and corruption should therefore be on the list of priority for the EU when it seeks to pursue future relations.

In view of the latest spectacular cases concerning Khodorkovsky, Lebedev and Bachmina, my question to the Council is: How does the Council respond to Russia in cases of such unlawful and corrupt court decisions? How will the Council handle this issue in the EU-Russia relationship and what measures will the Council take to ensure that Russia makes changes to its judiciary system?

3-407

Alexandr Vondra, *President-in-Office of the Council*. – I know that my friend Milan Horáček is a man who has been committed for a long time to observing the human rights situation in Russia, and I want to thank him for doing that because this is exactly what this body, this organisation, should do.

Regarding the question on that particular issue, I would like to assure him that the Council fully shares the concerns about developments as regards the rule of law and democracy in Russia.

The Council is of the view that our partnership with Russia must be based on respect for international law, democratic principles and human rights. Therefore, the Council will continue to press Russia to implement fully the obligation it has signed up to as a member of the Council of Europe, and of course the OSCE, and also in the framework of the PCA – the Partnership and Cooperation Agreement with the EU.

The cases quoted by you and your colleagues are of great concern and the Council will continue to follow developments closely.

The Council raises its concerns with Russia on a regular basis as part of the political dialogue, in particular in the twice-yearly human rights consultation introduced in March 2005.

Russia's actions in this and other areas will be taken into account in the negotiations on a new agreement with Russia – that is very important – and also in other aspects of EU-Russia relations.

Achieving robust provisions on human rights in the new PCA currently being negotiated is also one of the EU priorities as set out in the negotiation directive which was approved by the Council last year.

The strategic partnership with Russia, which some are talking about, must be built on shared values; otherwise it would have no sense. The EU needs the new agreement, but so does Russia. It is crucial that the negotiations, as well as the text of the agreement itself, mirror values which are dear to us, such as the rule of law. Personally, I can promise that I would like to stress that the unity of the EU is absolutely decisive for achieving results here.

3-408

Milan Horáček (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich habe ein Problem damit, dass wir in der Vergangenheit immer wieder vom Rat die Antwort erhalten haben, dass die Beziehung zu Russland Priorität hat, aber gerade in den konkreten Fällen Chodorkowski, Lebedjew und auch Frau Bachmina überhaupt kein Fortschritt zu sehen ist.

3-409

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Minister, ich schätze Sie als einen erfahrenen Menschenrechtsaktivisten, und ich schätze auch die tschechische Kreativität sehr hoch. Deshalb meine Fragen: Können Sie uns helfen, neue Wege zu finden, um die Frage der Yukos-Häftlinge nach Jahren des Redens einer Lösung näherzubringen, also einen gewissen Aktionismus zu entwickeln? Und wie kann man die Menschenrechtsfrage auch praktisch in den Verhandlungen mit Russland etwas stärker in den Mittelpunkt rücken, als das bisher der Fall ist?

3-410

Tunne Kelam (PPE-DE). – Minister, thank you for your answers. Would you agree that, if the Council had strongly and convincingly presented this problem to the Russian side, demonstrating that the EU is serious about such a scandalous violation of justice, economic relations would also have been on a better footing today?

Would you agree that unless the Khodorkovsky and Lebedev case finds a just and transparent solution, the EU cannot expect Russia to meet its economic commitments either?

3-411

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – I think that, having a Czech presidency, you cannot expect us to stay silent. I was not silent when we were discussing energy security and I was not silent in the past when we were discussing the Khodorkovsky case and other cases.

You probably know that we will have a troika meeting in February where the presidency will be represented by the Foreign Minister, Karel Schwarzenberg. Certainly, in those cases to which you refer, we will consider the steps, but of course whether there are results or not is totally in Russian hands. We can simply create a certain environment to keep up the pressure, but it is up to Russia to respond.

3-412

Daniel Hannan (NI). – I should like to welcome the Minister to the Chamber and welcome the Czech Republic to the presidency. I wish that every Member of this Chamber could say the same thing. I have to say I was shocked by the tenor of some of the questions directed at the Czech Prime Minister today. One of our colleagues, Mr De Rossa from the Irish Republic, invited him to withdraw his remark that the Lisbon Treaty might not be as wonderful as Mr De Rossa thought, which apart from anything else was rather insulting to that majority of Mr De Rossa's own constituency...

(The President cut off the speaker.)

3-413

President. – Question No 4 by Marian Harkin (H-0969/08)

Subject: World trade liberalisation

As part of the priorities of the Czech Presidency, the Czech Republic has outlined on the Presidency website its ambitions in relation to world trade liberalisation. Can the Presidency elaborate on its ambitions in this regard and in particular on the steps it proposes to take in relation to food security in the EU?

3-414

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – I thank you for this particular question, because I come from a country which is a great friend of free trade. It is the bedrock of our economy – about 80% of our GDP is somehow produced by the activity which relates to this trade. So you can be sure that our presidency is keen that the Union remains fully committed to reaching a balanced, ambitious and comprehensive agreement in the WTO Doha Development Round. We will be working hard on that.

Regarding the question of my presidency's ambitions in relation to world trade liberalisation, the presidency has clearly defined its main priority on this subject in the context of the Council's 18-month programme for the French, Czech and Swedish presidencies, as well as in its own work programme, which was published last week and was also introduced here to some extent by the Prime Minister today.

According to this programme, trade policy remains a very important tool for addressing the opportunities and challenges of globalisation and fostering economic growth, jobs and prosperity for all citizens in Europe. Efforts will be sustained to promote an open, market-oriented and rule-based world trading system for the benefit of all.

Trade policies should also contribute to the Union's environmental and climate objective, in particular by encouraging the expansion of trade in environmental goods and services. The Union continues to stay fully committed to reaching a balanced, ambitious and comprehensive agreement in the WTO Doha Round.

Moreover, my country has set three priority areas for its presidency of the Council. One of these priorities will be the European Union in the world. In this context my country will highlight the importance of trade policy as a means of driving forward external competitiveness, economic growth and the creation of new jobs following the EU's new trade policy strategy called Global Europe, as well as under the revised strategy for growth and jobs.

Parallel to the multilateral system, the Czech Republic will back the Commission's efforts to negotiate trade agreements with promising partners or regions – such as Korea, India, ASEAN, Mercosur and the Andean Community countries and

Central America, and potentially China as well – and to negotiate free trade agreements with the EU's closest neighbours, for example Ukraine, or to start such negotiations once the prerequisite conditions have been met, as in Russia.

The presidency will present its programme on the trade area to the Committee on International Trade on 20 January 2009.

Regarding food security in the EU, the presidency is of the opinion that protectionism will not help to secure food supply in Europe or worldwide. Therefore, the presidency supports the liberalisation of world trade within the framework of DDA and discussions on CAP reform with a view to making European agriculture more competitive. That means dismantling export refunds.

These elements, such as transparent liberalisation of world trade and competitive agriculture, are the base for enhancing food security as well. Food security in the EU has much to do with the international trade in food products that makes them available at competitive prices and sets the right incentives for those Member States where they can be produced most effectively.

Food security nowadays lies not only in the local production of food, but in a country's ability to finance the import of food through exports of other goods. In this sense, an open, multilateral trading system with a diversity of countries supplying food products may be a better guarantee for stable and secure supplies.

3-415

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Thank you, Council, for the detailed answer, which I will need to study, although I do not think we will agree. I would draw your attention to a report voted through this Parliament on global food security, for which I was a rapporteur, which very clearly says that the market will not provide us with food security and certainly will not give farmers the income stability that they require. So could you clarify for me whether you believe that free trade in agriculture is the way forward and that that is your priority under your presidency?

3-416

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – I can give you a short answer – yes! If there is free trade in agriculture, there is no hunger in the world.

3-417

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Minister, es wird immer gesagt, Landwirtschaftspolitik sei nur für 3 % Bauern da. Es gibt aber 100 % Esser. Ich bin zum Beispiel ein recht guter Esser, und ich möchte sehr klar sagen: Ich glaube schon, dass Nahrungsmittelsicherheit existenziell ist. Wir sehen jetzt die Probleme mit der Energieabhängigkeit. Deshalb bin ich für freien Welthandel, aber wir müssen uns schon von unserem eigenen Boden ernähren können. Aus diesem Grund müssen wir unsere bäuerlichen Strukturen bewahren. Das kann man nicht allein dem Markt überlassen.

3-418

Syed Kamall (PPE-DE). – First of all, like my colleague before me, Mr Hannan, I would like to welcome the Czech presidency – it will be an interesting contrast with the last presidency of the EU – and once again apologise for the disgraceful behaviour shown by some of my colleagues in this Chamber.

It is all very well saying that we want to kick-start the WTO talks, but we have had Indian elections, we have had US elections and we have got European elections. With all these elections going on and changes of administration, how can we really kick-start the WTO talks?

3-419

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – I think on the CAP reform we were among those who were trying to push the Commission to come forward with the new budgetary reform proposals, the white paper. I was even trying to orchestrate some kind of a joint effort with my colleague from Sweden, because 2009 is the year of the Czech and the Swedish presidencies and we have pretty similar views. But it is not up to us to bring a legislative proposal.

I say to my friend Bernd Posselt, we come from similar cultural backgrounds, but I think you know we are both living examples that there is no hunger in Europe thanks simply to the fact that trade in agricultural products has been growing in the past couple of decades. I know that we also need some tasty products to keep on the market like Bavarian and Czech beer, but I think in general, again, free trade promotes wealth in Europe as well as in the world.

3-420

Here is the question on the CAP. The Council recalls that, in the context of the political agreement reached on the CAP health check in the Council on 20 November last year, it was agreed in the joint Council and Commission declaration that, in the framework of the discussions that started in Annecy in France on 23 September on the future of CAP after 2013 and without prejudice to the new financial perspective for that period, the Council and the Commission are committed to closely examining the possibilities for the development of direct payments in the Community and addressing the different levels of direct payment between the Member States.

I can tell you that the incoming Czech Presidency intends to organise the discussion of this issue at the informal Agricultural Ministers' meeting to be held in Brno in May. My colleague from the Government, Petr Gandalovič, is really eager to open this debate.

Our goal is to moderate a discussion on the future of the CAP aimed at exploring agrarian policy instruments, particularly in the area of direct payments, which would enable a non-discriminatory and effective use of financial resources gathered from European taxpayers and spent on the CAP, strengthening the competitiveness of European farmers, improving the position of Europe's agricultural and food industries in a globalised and open world market, improving the quality of agricultural products and the provision of non-marketable outcomes of agriculture, as well as contributing to sustainable rural development.

The outcome of the abovementioned dialogue should result in paving the way towards – I would like to emphasise – the modernised CAP providing equal conditions for all Member States.

3-421

President. – Question No 5 by Seán Ó Neachtain (H-0971/08)

Subject: Future of the Common Agricultural Policy 2013-2020

One of the priorities of the Czech Presidency is the Common Agricultural Policy. What measures will be taken by the Czech Presidency to negotiate the future of the Common Agricultural Policy?

3-422

Seán Ó Neachtain (UEN). – A Uachtaráin, ba mhaith liom buíochas a ghlacadh leis an Uachtarán-in-Oifig as ucht a fhreagra. Ba mhaith liom ceist a chur air maidir leis na pleananna atá ag Uachtarán na Seice chun tacaíocht a thabhairt do na ceantair atá faoi mhíbhuntáiste. Mar is é mo thuiscint go bhfuil gá le cabhair bhreise, rud atá ag teastáil go géar ó na ceantair atá faoi mhíbhuntáiste sa Chomhbheartas Talmhaíochta Eorpach. Ba mhaith liom a fháil amach céard atá i gceist ag an Uachtaránacht a dhéanamh faoi sin.

3-423

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – The problem of disadvantaged areas throughout Europe is one of the particular problems which are constantly being discussed in relation to the CAP. I think that we are all, or mostly all, in agreement that we should move from direct payment to a payment for developing rural areas, if there is some kind of redistribution, rather than to continue with protectionist measures.

So there are the ways and means, and certainly we are working closely with Commissioner Fischer Boel. I am not an expert on agriculture but I think you certainly would have the opportunity to also approach our Minister for Agriculture and discuss this in detail.

3-424

Avril Doyle (PPE-DE). – May I wish the Czech presidency every success during its term in office. I would like the Minister to comment on the experience to date of Czech farmers and the Czech agri-food industry of the common agricultural policy, whether they are satisfied and whether it has made good improvements to their particular lots in different enterprises. How do they – and how do you, the Czech people – view the common agricultural policy as applied to the Czech Republic?

3-425

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – Criza economică, din păcate, conduce la pierderea locurilor de muncă. Puterea de cumpărare scade. Calitatea vieții înseamnă însă și o alimentație sănătoasă.

În România există foarte mulți fermieri, dar fermele sunt de dimensiuni mici. Aș dori să întreb ce sprijin aveți în vedere pentru micii producători agricoli, în special pentru noile state membre.

3-426

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – In the new Member States you have different conditions. For example, my country does not have as many small farms as in certain other European countries. We have a very competitive farming industry with large farms but, if you go to neighbouring Poland, for example, the situation is somewhat different.

On Mrs Doyle's question of how we are doing: well, I have some farmers in my constituency in Northern Bohemia and, on the one hand, they are doing better because they got more money. So we have farmers with Hugo Boss ties now. We did not have this five to ten years ago. On the other hand, they also feel some kind of injustice because of the differences in payments between the older Member States and the new Member States. It is a question of elementary justice in the system, and it should be corrected.

At the same time, we believe that the CAP should be reformed. This is the only way to keep Europe competitive. So we have here a complex problem. I am not an expert who can go into the details, but I think that we should at least be able to agree on the basic lines.

3-427

President. – And Mrs Țicău's question?

I am sorry, Minister, I was not sure if you had addressed both questions.

3-428

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – I was trying to respond to both questions.

3-429

President. – That concludes Question Time.

3-430

Questions which have not been answered for lack of time will be answered in writing (see Annex).

3-431

(The sitting was suspended at 20.00 and resumed at 21.00.)

3-432

PRZEWODNICZY: MAREK SIWIEC
Wiceprzewodniczący

3-433

11 - Skład komisji i delegacji: patrz protokół

3-434

12 - Sytuacja w Rogu Afryki (debata)

3-435

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego są oświadczenia Rady i Komisji w sprawie sytuacji w Rogu Afryki.

3-436

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, at this late hour I wish to make a few remarks on the Council's position on the Horn of Africa.

The Horn of Africa of course is a challenging region which deserves our particular and increased attention as it has a major impact on the EU. The EU closely follows developments in this region and prepares to engage even more with the countries of the Horn of Africa.

I know that Parliament also keeps abreast of developments. The visit that your delegation made late last year to Eritrea and Ethiopia and also Djibouti was important. I also took note of the motion for a resolution on the Horn of Africa that has been elaborated partly in the context of this visit. It clearly displayed to the region and to Europeans the growing engagement for the Horn of Africa within the EU. On behalf of the Council, I welcome the involvement of Parliament in our efforts to address the challenges in the Horn of Africa.

There are several sources of tension in the Horn of Africa. I will get to them in more detail. However, in the view of the Council these tensions are often linked in one way or another within the region. For this reason, the Council is particularly looking to discern the regional links between ongoing conflicts. What are these links between conflicts?

First, there is a dispute between Ethiopia and Eritrea, which might be considered as one of the principle causes of instability in the whole region. This is reflected in the following ways: the support of opposing warring factions in Somalia; destabilisation efforts in each other's countries – let me mention Ogaden, Oromo in Ethiopia in particular; it is reflected also in support for the revival of the peace process in Sudan; Eritrea has suspended its membership in the Intergovernmental Authority for Development (IGAD).

And, last but not least, the conflict in Somalia has caused one of the most serious humanitarian situations that we face in the world today. The increase in acts of piracy off the coast of Somalia is another serious consequence of this conflict.

Another serious issue is the competition for natural resources such as water and minerals in the Horn of Africa. This phenomenon increases pastoralist conflicts in areas populated by different cultural and ethnic groups. It also increases food insecurity and human insecurity in general, which contributes to the conflict and the migration.

There are also serious regional interdependencies. Let me mention some of them. There are the border conflicts, as mentioned before: the disputes between Ethiopia and Eritrea, Sudan and Ethiopia and Djibouti and Eritrea, which might be considered as sources of instability in the region. I would also stress that improved regional cooperation would contribute to lowering tensions around national boundaries.

Food security is another interdependency. This is of course a major concern in the region. Recurring droughts, as well as floods, have a devastating effect on the population. Once again, regional cooperation could mitigate the effects of these natural events.

As you know, some argue that this problem is at the origin of the conflicts in Darfur, Somalia and many other areas of the Horn of Africa. I am not sure that gives a full explanation, but I do believe that this question must be resolved in each of the countries and within the regional context in a fair and transparent manner.

Piracy was initially localised to a small part of the Somali coast. The pretext of the pirates was to levy a fishing tax on a ship in Somali waters. As you are certainly well aware, this activity has expanded significantly and now threatens the delivery of humanitarian aid to Somalia and maritime safety in the Gulf of Aden and well beyond, including ships travelling off the coast of Kenya and Tanzania.

There are also several other interdependencies which have a serious impact on Europe and on the countries of the Horn of Africa, such as terrorism and migration.

So what are the actions which the European Union undertakes? What is our engagement or involvement? The main political instrument at the disposal of the Council – which I have the honour to represent here today – is a political dialogue, not only with the individual countries but also with other regional stakeholders, such as the African Union, the Intergovernmental Authority on Development, the League of Arab States, and the United States and China as important countries.

Political dialogue is a mutual commitment in the Cotonou Agreement between the EU and each of the countries in that particular region. This dialogue is principally pursued through the heads of the EU missions in the countries concerned. It is a very important instrument to the Council, as it gives us a direct contact with the authorities of those countries. It provides an opportunity to hear their point of view, but also to clearly explain our perceptions and raise concerns that we have on certain issues. This particularly concerns matters of governance and human rights. Those are the main issues.

On top of this, the Council disposes of the instruments of the European Security and Defence Policy (ESDP). Since September 2008, the Council has deployed this instrument to fight piracy off the Somali coast, first through the coordination cell EU NAVCO, based in Brussels and then since December 2008 through the maritime operation called EU NAVFOR Atalanta.

Finally, the EU acts through the financial instruments of the European Commission such as the African Peace Facility and Instrument of Stability. I will let Commissioner Ferrero-Waldner elaborate further on that because that is the Commission's responsibility.

Of course the Council is always looking, together with the European Commission, for ways to enhance the effectiveness and the visibility of EU action. I look forward to hearing your proposals and recommendations on this particular issue.

3-437

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, the Commission has over recent years already called for greater attention to be given by the European Union to the situation in the Horn of Africa. Today in this debate I am replacing my colleague Louis Michel, who unfortunately cannot be here; I take this matter on with great interest, both in its own right and also because it affects Europe directly – the need, for instance, to mobilise our navies to combat piracy, and this is only one recent example.

We therefore very strongly welcome the initiative of the parliamentary delegation which visited the region and their subsequent report and draft resolution, which we also support in principle.

The internal situation in each of the countries of the Horn cannot be understood in isolation from the regional dynamics. We have to continue to encourage a global approach resting on economic development, governance and security if we want to advance regional stability, respect for the essential and fundamental elements of Cotonou and the fight against poverty.

Let me comment on the situation by country before concluding with remarks on the regional strategy for the Horn.

Firstly, let me say a word on Ethiopia/Eritrea. Ethiopia occupies a strategic economic and political place in the region. The Commission continues to support Ethiopia with its poverty alleviation efforts, where important progress has been registered.

Weak regional security and inter-community tensions affect the internal situation of the country, especially in the Ogaden, where access to the population still remains constrained. The Commission will also continue to monitor the human rights situation and the democratisation process. Considering the circumstances of the 2005 general elections, the Commission will closely monitor the preparation and proceeding of the 2010 elections, especially in the context of the recently approved NGO legislation and the re-arrest of the opposition leader, Ms Birtukan Medeksa.

The internal situation in Eritrea is partly determined by the impasse in the border conflict with Ethiopia. The Commission remains seriously concerned about human rights violations and the precarious social and economic situation. In our view, there is a strong argument for the continuance of a cooperation programme which aims at the improvement of the living conditions of the population. The political dialogue initiated in 2008 provides a good platform for sustained engagement with the Eritrean authorities. Let us be clear: we expect some positive and tangible steps in Eritrea as a result of this process.

As indicated in your draft resolution, the virtual demarcation of the border between Ethiopia and Eritrea – as decided by the Boundary Commission – will not lead to a full resolution of the problem if it is not accompanied by dialogue aiming at the normalisation of relations between the two countries.

The recent dispute between Eritrea and Djibouti is to be seen in a larger regional context and for which a global solution needs to be sought through local and regional actors. We will continue to support such processes.

Now that Ethiopian troops are withdrawing from Somalia, the cooperation of both Ethiopia and Eritrea in the Somali peace process will be essential for it to be successful.

On the situation in Sudan, I fully share Parliament's analysis. Indeed, 2009 is a decisive year for the future of this country. The persistence of violence in Darfur and the difficulties in completing the implementation of the North/South Comprehensive Peace Agreement (CPA) have the potential to destabilise the country and affect the whole region. We should therefore maintain a strong dialogue with, and a strong pressure on, the Khartoum authorities to obtain their full cooperation, both on the CPA and also on Darfur and their processes. These authorities, as well as the other Sudanese stakeholders, know only too well where their responsibilities lie and what they need to deliver.

In Darfur, military operations and violence must be ended and the political process fully resumed. The deployment of the UNAMID must take place within the foreseen time. The Sudanese authorities must respect their obligations as regards the facilitation of humanitarian aid and human rights activities. On the CPA, it is crucial that the Government of Khartoum and of South Sudan settle their differences over critical issues such as sharing of oil revenues, boundary delimitation, and legislation in security and political matters. Failing to do so could turn the planned elections of 2009 into a scenario of renewed violence and conflict.

In Somalia, the peace process is in a crucial phase. The resignation of President Yusuf and the withdrawal of the Ethiopian army present a new period of uncertainty and risk. But they also provide an opportunity to launch an inclusive political process. On the political side, the European Union continues its activities in support of the Djibouti process, which should lead to more inclusiveness through the election of a new president and the formation of a government of national unity with an expanded parliament. There is no plan B for the Djibouti process. Without international and regional support that advances the emergence of favourable conditions for its implementation, the agreement will have little chance of success.

As regards security, the Commission remains committed to supporting the establishment of a system for the sound governance of the security sector. Whatever the nature of the international force (UN authorised stabilisation force, UN peacekeeping mission or only a strengthened AMISOM), its mandate will need to focus on the support for the implementation of the Djibouti Agreement. The Commission has given a positive response to the demand for further financial support to the reinforcement of AMISOM.

Finally, on the Horn of Africa in general, I very much appreciate Parliament's support for the Commission's Horn of Africa initiative. This initiative is based on the 2006 Horn strategy, which was adopted in the conviction that the conundrums in the region can only be dealt with globally. In this spirit, the Commission supports your proposal to nominate a special representative for the Horn.

We have been establishing good working relations with IGAD, which supports the Horn of Africa initiative and which plays a key role in its implementation. A second joint experts' meeting on water, energy and transport, where concrete projects could be developed that might be presented to a possible donor conference, is foreseen for the near future.

The participation of Eritrea, which plays a key role in the regional dynamics, is essential for the success of the Horn of Africa strategy. Commissioner Michel's contacts with the heads of state and government of the region, including President Isaias, have allowed an opening in this regard and the new IGAD Executive Secretary is in the process of engaging with the Eritrean authorities, including on the reform and revitalisation process of IGAD.

Mr President, I was a little long but with so many countries, if you want to say something, you have to say at least a few words.

3-438

President. – The introduction is covered by a special rule and there are no limits.

3-439

Filip Kaczmarek, w imieniu grupy PPE-DE. – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Panie Premierze! Serdecznie dziękuję za oświadczenie Rady i Komisji w sprawie Rogu Afryki. Znaczenie tego regionu przekracza jego granice czysto geograficzne. Konflikty i strukturalne problemy, które tam występują, wzmacniają negatywne zjawiska występujące w innych regionach Afryki. Uczestniczyłem w delegacji Parlamentu Europejskiego, o której tutaj była mowa i która niedawno odwiedziła ten region, i mogłem się przekonać jak złożone, kompleksowe i wzajemnie powiązane są występujące tam problemy, a zatem i nasza odpowiedź musi być kompleksowa.

W projekcie rezolucji koncentrujemy się na trzech podstawowych, ale jednocześnie bardzo szerokich zagadnieniach: bezpieczeństwie regionalnym, bezpieczeństwie żywnościowym oraz na zapisach obejmujących kwestie związane z prawami człowieka, demokracją i dobrym zarządzaniem. Po tej wizycie nie mam wątpliwości, że podstawowym warunkiem poprawy sytuacji jest dobra wola i dialog między regionalnymi liderami.

Polityka Unii Europejskiej wzmacniająca instytucje regionalne w Rogu Afryki jest słuszna, ale bez aktywnego udziału kluczowych stron polityka ta będzie nieskuteczna. Niektóre kraje regionu przyjmują złą taktykę, np. nie można wzywać do dialogu jednego z sąsiadów, a jednocześnie samemu odmawiać dialogu z drugim sąsiadem – taka taktyka jest nielogiczna i w praktyce uniemożliwia osiąganie sukcesów dyplomatycznych. Liderzy polityczni powinni zaakceptować fakt, że sprawowanie władzy wiąże się z odpowiedzialnością.

To, czego domagamy się od przywódców Rogu Afryki, to nie są oczekiwania związane z jakimiś naszymi specjalnym, europejskimi wartościami. To, czego oczekujemy, to minimalna akceptacja wartości uniwersalnych. Jesteśmy bowiem przekonani, że podstawowe prawa i wolności należą się wszystkim. We współczesnym świecie żadne państwo rozwijające się nie będzie funkcjonowało dobrze, jeżeli odrzuci owe podstawowe, uniwersalne wartości. Ich akceptacja nie jest zatem gestem w kierunku Unii Europejskiej, tylko działaniem w dobrze pojętym własnym interesie. Koncepcje rozwoju mogą być różne, natomiast wartości nie możemy zmienić i chcemy, żeby te wartości – powszechne, uniwersalne – stały się chlebem powszednim w Rogu Afryki.

3-440

Ana Maria Gomes, em nome do Grupo PSE. – O Conselho e a Comissão devem tirar consequências do facto de, como resulta da percepção deste Parlamento, os governos dos países do Corno de África não estarem a agir em conformidade com as suas obrigações nos termos do artigo 9.º do Acordo de Cotonou. Direitos humanos, democracia e boa governação são palavras vãs. Só não vê quem não quer ver.

Na Etiópia, por exemplo, que é a sede da União Africana, a opressão do povo faz-se a coberto de uma retórica bem sonante aos ouvidos dos doadores, mas não menos crua e despuorada.

Dois episódios recentes...

A 29 de Agosto, a Sra. Birtukan Midekssa, líder de um partido com assento parlamentar, foi de novo detida e sentenciada a prisão perpétua por ter recusado afirmar publicamente ter pedido o perdão de que o Governo de Meles Zenawi se serviu para a libertar em 2007, bem como a muitos outros dirigentes políticos da oposição detidos desde as eleições de 2005.

Segundo: a aprovação pelo Parlamento etíope da chamada Lei das ONG, que, na prática, criminaliza todo o trabalho de ONG independentes.

Não há transição para a democracia na Etiópia, Senhora Comissária, e agradeço que diga isso ao seu colega Louis Michel.

Na Eritreia, é ainda mais sem-vergonha a sanha do Governo contra quem tente exercer os mais básicos direitos humanos.

Quanto à Somália, actualmente a mais grave situação em todo o Corno de África, é criminoso o desinteresse internacional, União Europeia incluída, pela sorte do povo de um país onde há décadas não há lei nem ordem e tropas etíopes puderam ocupar impunemente e cometer crimes impunemente, e onde florescem piratas e grupos terroristas.

A missão naval da União Europeia nada resolverá se a União Europeia, os Estados Unidos, a ONU e a União Africana continuarem a ignorar as causas da pirataria, que estão radicadas e se combatem em terra e não no mar.

A região não terá estabilidade nem progresso sem que sejam também resolvidos os dramáticos conflitos que continuam a assolar o Sudão, em especial no Sul e no Darfur, e onde a retórica da comunidade internacional, União Europeia incluída, precisa de ser traduzida em acção decisiva para proteger as populações civis atacadas e para acabar com a impunidade dos criminosos.

Nesse sentido, a possível confirmação da acusação do Tribunal Penal Internacional ao Presidente Omar Bashir será também um teste à credibilidade e eficácia tanto da União Europeia como da União Africana.

3-441

Johan Van Hecke, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, the Horn of Africa is a dreadful region where internal and regional conflicts continue to undermine peace and security. They create humanitarian disasters and paralyse the development of this strategically significant region.

Each war, each conflict accentuates the fragility of the states. At the heart of most of these conflicts is the lack of leadership and democratic governments rightly put forward in the report of the EP delegation.

What this region needs is home-grown democratisation, respect for national and international rule of law and above all national reconciliation. About Somalia, I would like to emphasise that the resignation of former president Yusuf and the withdrawal of Ethiopian forces creates a huge window of opportunity. The time has come to pick up the pieces and bring about intra-Somali peace.

The Somali Parliament is a crucial factor for confidence-building and can make the peace process all-inclusive. Furthermore, it is imperative that the EU supports the renewal and strengthening of an African Union Peace Force. This force needs a decent UN mandate. If not, Ugandan and Burundian forces will pull away from Mogadishu leaving a security gap behind.

I entirely agree with Commissioner Ferrero-Waldner. There is a momentum for change now in Somalia that should be taken advantage of. The power as well as the security vacuum must be filled. If not, the stateless chaos known as Somalia will remain.

3-442

Mikel Irujo Amezaga, *en nombre del Grupo Verts/ALE*. – Señor Presidente, efectivamente, el Cuerno de África es un auténtico polvorín hoy en día, no sólo por la situación de inestabilidad total que reina en Somalia y Sudán, sino también en los tres países que tuvimos el placer de visitar Kaczmarek, Hutchinson y yo.

Como digo, los tres países a los que se circunscribió la delegación –Eritrea, Yibuti y Etiopía– tienen en común la pobreza y, desde luego, un estándar de derechos humanos muy bajo. En cuanto a la pobreza, hay que decir que, según los datos que nos iban dando a la delegación, el Gobierno de Etiopía reconocía que el hambre afectaba ya a seis millones y medio de personas; Naciones Unidas elevaba esta cifra a más de doce. Estamos, pues, ante una crisis humanitaria que no aparece en los periódicos debido a otras crisis internacionales actuales, pero que realmente asusta.

Tiene que merecer nuestra atención también la situación de los derechos humanos, con la existencia de presos políticos, y hay que decirlo así, presos políticos, en los tres países.

Es un absurdo absoluto el conflicto fronterizo entre Eritrea y Etiopía; es un absurdo la existencia de más de 200 000 soldados en ese conflicto. Y no quiero terminar la intervención sin felicitar al señor Michel, Miembro de la Comisión Europea, por su actuación en la zona, al iniciar un diálogo político; un diálogo político que, desde luego, hay que seguir manteniendo, pero también, hay que tener claro que hay que ser muy firmes. Firmes en la defensa de los derechos humanos, firmes ante las tropelías que están haciendo con la aprobación de leyes en relación con las ONG. Hay que tener en cuenta que gracias a ese diálogo político constatamos que la Unión Europea tiene un alto prestigio a escala internacional.

3-443

Tobias Pfleger, *im Namen der GUE/NGL-Fraktion*. – Herr Präsident! Das Horn von Afrika ist neuerdings wieder im Fokus der EU. Schließlich ist seit Weihnachten hier die EU-Kampfmission Atalanta stationiert. Die EU macht mit dieser Mission wie die NATO, wie die USA, wie Russland und andere dort den Fehler, mit militärischen Mitteln, mit Kriegsschiffen, oberflächlich Probleme zu bekämpfen. Bernard Kouchner begrüßte ja regelrecht die Chance, mit einem maritimen Kampfeinsatz vor Somalia zu agieren, zehn Jahre nach Saint-Malo. Die wahren Ursachen sind die ungerechte Verteilung von Ressourcen, z. B. durch das Abfischen, auch durch Fischtrawler aus der Europäischen Union. In Somalia z. B. unterstützt der Westen eine nicht wirklich existente Regierung mit allen Mitteln.

Die äthiopischen Besatzungstruppen sind jetzt aus Somalia abgezogen, mehr als 16 000 Menschen sind seit dem Einmarsch dieser äthiopischen Truppen ums Leben gekommen. Der Umgang mit diesen Ländern am Horn von Afrika zeigt sich z. B. an Dschibuti. Dort haben alle möglichen westlichen Staaten Militärbasen, aber gleichzeitig gibt es vor Ort ein autoritäres Regime. Den Menschen in der Region muss geholfen werden – nicht mit Kriegsschiffen, die nur Handelswege des Westens absichern, sondern z. B. mit humanitärer Hilfe.

3-444

Karl von Wogau (PPE-DE). – Herr Präsident, verehrte Kolleginnen und Kollegen! Somalia ist ein gescheiterter Staat mit den ganzen schrecklichen Folgen, die das hat. Was hier zu tun ist, haben Sie sehr hervorragend ausgeführt, auch meine Freundin Ana Gomes hat das sehr klar gesagt.

Die Piraterie ist lediglich ein Teil, aber ein wichtiger Teil dieses Problems, weil die Piraterie in dieser Region sehr stark verankert ist. Zum Zweiten geht es auch darum, die Seewege der Europäischen Union zu schützen. Das liegt im Eigeninteresse der Europäischen Union und ihrer Bürger.

Deswegen gibt es auch die ESVP-Operation Atalanta, die die erste Seeoperation im Rahmen der ESVP ist. Die Einsatzleitung liegt in Großbritannien, auch das ist neu, und der Leiter ist ein britischer Vizeadmiral, Admiral Jones.

Der erste Auftrag ist es, die Nahrungsmittelhilfe zu schützen und sicherzustellen, dass die Nahrungsmittelhilfe auch tatsächlich in Somalia ankommen kann, der zweite, die Piraterie zu bekämpfen und hier entsprechend vorzugehen.

Wir hatten ein Gespräch mit der Einsatzleitung in Northwood. Dabei wurde deutlich, dass es auch einige Dinge gibt, die fehlen, wie beispielsweise Tankschiffe, Aufklärungsflugzeuge – es gilt ja ein sehr großes Territorium zu überwachen –, Helikopter, bemannte und unbemannte Aufklärungsflugzeuge. Wir alle müssen gemeinsam daran interessiert sein, dass diese Operation Atalanta erfolgreich ist. Das ist einerseits notwendig, um unsere Seewege zu schützen, andererseits aber auch um einen Beitrag – wenn auch möglicherweise nur einen kleinen Beitrag – zu dem Problem des gescheiterten Staates Somalia zu leisten.

3-445

Corina Crețu (PSE). – Aș dori în primul rând să salut efectuarea acestei misiuni de informare a colegilor mei într-una dintre cele mai periculoase regiuni din lume și, cu siguranță, una dintre cele mai defavorizate.

De altfel, cred că Cornul Africii este poate cea mai săracă zonă din lume. Etiopia a suferit în urma secetei din ultimii ani o catastrofă, într-o țară în care milioane de persoane suferă de foame chiar și în anii cu recoltă bogată.

Sudanul și în special regiunea Darfour sunt de asemenea prezențe tragice pe harta lumii prin catastrofa umanitară, calificată de mulți specialiști drept un veritabil genocid, în urma masacrării a peste două milioane de oameni, în vreme ce alte patru milioane sunt refugiați din calea războiului civil.

Somalia, Eritreea și Djibouti sunt dintre cele mai sărace țări, unde conflictele sunt o realitate permanentă, așa cum ați subliniat și dumneavoastră, doamnă Comisar, ca și colegii mei dinainte.

Instabilitatea constantă a regiunii este una din cauzele greutăților pe care Cornul Africii le întâmpină în procesul de dezvoltare economică, socială și politică. Succesul procesului de pace în regiune este strâns legat de participarea la acesta a structurilor regionale și africane, cum sunt Autoritatea Interguvernamentală pentru Dezvoltare sau Uniunea Africană.

Uniunea Europeană trebuie să susțină consolidarea acestor organizații, precum și creșterea capacității lor de a preveni și a soluționa conflicte. O mai bună integrare regională ar permite, de asemenea, un dialog mai deschis între țările din Cornul Africii asupra unor subiecte de interes comun cum sunt migrația, traficul de arme, energia sau resursele naturale, și ar constitui o bază pentru dialoguri asupra temelor divergente.

Bineînțeles, Uniunea Europeană trebuie să se implice mai mult în ceea ce privește violarea drepturilor omului. Conform Acordului de la Cotonou, aceste țări trebuie să ajungă la un acord cu Uniunea Europeană în privința respectării legii statului de drept, a drepturilor omului și a principiilor democratice.

3-446

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman! Fru kommissionär! Herr rådsordförande! På söndagsmorgonen den 23 september år 2001 hämtades den svenske medborgaren Dawit Isaak i sitt hem i Eritrea av landets myndigheter. Han fängslades utan rättegång och har ännu inte, över sju år senare, anklagats formellt. Hans brott uppges vara ”att ha rapporterat oberoende nyheter”. För första gången har vi i denna resolution en direkt hänvisning till Dawit Isaak. Det borde öka pressen på Eritrea.

Det är oacceptabelt att en EU-medborgare, en svensk journalist, år ut och år in ska sitta inspärrad och bli trakasserad av en skurkregim som den i Asmara, en regim som får bistånd av EU, ett bistånd som dessutom har ökat väsentligt. Nu, fru

kommissionär, är tid för Europeiska unionen att agera och villkora biståndet. Den tysta diplomatins tid är förbi. Nu är det nog. EU accepterar inte att grundläggande mänskliga rättigheter förtrampas, att journalister och regimkritiker mördas eller slängs i fängelse, medan befolkningen förtrycks och svälter.

Europaparlamentet kräver idag att Dawit Isaak och övriga fängslade journalister i Eritrea omgående frisläpps. Det är ett kraftfullt steg i rätt riktning. Nu måste också kommissionen och rådet sätta kraft bakom orden. Därför är det hög tid för EU att gå till handling och införa sanktioner.

3-447

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – Herr talman! Jag vill liksom min kollega från ALDE-gruppen lyfta fram frigivandet av Dawit Isaak. I sju år har alltså den svenske medborgaren Dawit Isaak varit inspärrad utan rättegång i en fängelsecell i en fruktansvärd diktaturstat. Jag är glad över att vi har fått in en text om ett omedelbart frigivande i resolutionen om Afrikas horn. Vi kräver ett omedelbart frigivande av Dawit Isaak, liksom av övriga fängslade journalister. Ingen rättegång, och vad är då deras brott? Jo, ett arbete för demokrati och för yttrandefrihet.

EU:s kommande bistånd till Eritrea måste kopplas till tydliga krav på frigivning av Dawit Isaak och övriga journalister. Villkorat bistånd liksom sanktioner, frysta eritrianska tillgångar i Europa och en anmälan för folkrättsbrott till den internationella domstolen är vad som krävs idag. Den svenska regeringen har arbetat med tyst diplomati har man sagt, men efter sju år har fortfarande ingenting hänt. Nu är det dags att agera!

3-448

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, the Horn of Africa is pretty much an unmitigated disaster. The region has been devastated by decades of war, famine, environmental degradation, corruption, mismanagement and political repression. Human rights are abused as a matter of course. Civil society is weak. Alarming, the situation could easily deteriorate further. Tensions between Ethiopia and Eritrea over disputed territory are still likely to flare up at any moment. The failed state of Somalia remains infected by clan violence and Islamist extremism, which will worsen as Ethiopia now withdraws its troops and with the resignation of the recent President.

We have also debated the epidemic of piracy off the Somali coast. There is, of course, always a temptation by the EU to suggest military action as a panacea to the chaos in the Horn of Africa. Past experience suggests this would be a terrible mistake. President Bill Clinton sent US troops to tame Somalia, but that was a disaster too.

The one oasis of optimism, in my view, is in the region of Somaliland, which was formerly a British Protectorate. It was absorbed into the Somali Republic in 1960 after foolishly voluntarily relinquishing its brief period of independence, but split away again in the chaos following the death of Siad Barre in 1991. Ever since then, Somaliland has been the only cohesive and functional polity in Somalia. The people of Somaliland benefit from a relatively benign government and progressive institutions. They also possess symbols of statehood such as a separate currency and a flag.

Speaking personally, and not for my party or my political group, perhaps it is time for the international community, led by the African Union, to begin considering more seriously Somaliland's quest for independence. An independent Somaliland, supported by the West, could be a force for stability and progress in an otherwise hopeless and chaotic region. Certainly, the people of Somaliland would be justified in asking why we here in the EU were so reluctant to recognise their de facto country, but were so quick to recognise the independence of Kosovo.

3-449

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – Uniunea Europeană are, într-adevăr, toate motivele de a fi îngrijorată de situația creată în Somalia, unde s-a creat practic un vid de putere care are toate șansele să fie umplut de milițiile islamiste somaleze. Pe lângă retragerea celor trei mii de militari etiopieni, misiunile sub egida Uniunii Africane s-ar putea de asemenea retrace în cazul în care nu vor primi sprijin suplimentar în perioada următoare.

Nu aş putea califica altfel decât drept un succes misiunea europeană de patrulare a apelor din zonă, dar acest lucru înseamnă doar a trata efectele bolii, și nicidecum boala în sine. Somalia trebuie să aibă o guvernare care să poată constitui un partener de dialog pentru instituțiile internaționale, pentru Uniunea Europeană, pentru toate celelalte state dispuse să își asume un rol activ în stabilizarea acestei zone.

3-450

Alexandru Nazare (PPE-DE). – Uniunea Europeană are responsabilități multiple în Somalia și în Cornul Africii. Instabilitatea, lipsa guvernantei și a securității au făcut din această regiune o sursă de îngrijorare din mai multe motive.

Întâi de toate, dezvoltarea fără precedent a actelor de piraterie comise de grupuri adăpostite în posturile somaleze afectează liniile comerciale într-o regiune esențială pentru schimburile economice europene și mondiale. Observăm cu îngrijorare că aceste grupuri devin tot mai sofisticate tehnologic și capabile să atace nave aflate la distanțe din ce în ce mai mari de țarm.

Evident, această stare de fapt se datorează situației disperate în care se află Somalia, în speță inexistența unui guvern central capabil să își controleze apele teritoriale. În egală măsură, însă, comunitatea internațională poartă o responsabilitate

în relație cu aceste evenimente. Pirateria, indiferent de mărire pe care are loc și sanctuarele "safe heavens" de care se bucură, încalcă legile scrise și nescrise ale fiecărei țări și o intervenție împotriva sa este justificată, indiferent de direcția în care vine.

Șansele ca Uniunea Europeană și comunitatea internațională să schimbe fundamental realitatea din Somalia sunt mici. Să combatem însă unul dintre efectele sale - pirateria. Ne este mult mai la îndemână.

3-451

Alexandr Vondra, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, firstly, allow me to react to two remarks made here and then draw some conclusions. Olle Schmidt and Eva-Britt Svensson asked about the journalist, Dawit Isaak: yes, we are trying to do something in Eritrea to set him free.

Anna-Maria Gomes asked about the recent arrest of the opposition activist Mrs Bertukan. The Council is certainly aware of this case, which dates back to the post-election riots in 2005 when she was arrested, together with other opposition activists, before being pardoned in 2007. She was re-arrested at the end of the year. Since then the EU has been closely following the case, and the Council is ready to take the appropriate steps if the situation requires.

Then I would like to make five short concluding remarks. First let me say that we really appreciate the input of the delegations that travelled to the region, in particular to Mr Hutchinson, Mr Kaczmarek and Mr Irujo Amezaga.

First I think I can assure you that, under the Czech presidency, there will be continuity. So we certainly are not going to completely redefine the EU strategy towards the Horn of Africa. We will rather try to pursue the policy established by our predecessor in the best possible manner.

One of the most important tasks will be the containment of piracy and, in this context, we strongly appreciate the effort of the French presidency that accomplished the difficult start of deploying the first EU naval mission. Certainly, we are not a naval power in the Czech Republic so we appreciate here strong EU engagement.

My second remark is that the short-term Operation Atalanta has already prevented several acts of piracy from taking place and apprehended a number of pirates, so within a month of deployment the effectiveness of the operation has already become apparent. Atalanta is a short-term measure to curb piracy. However, it was a necessary short-term measure.

The third point is that, in order to find a long-term solution in Somalia, the Council lends its full support to the Djibouti process within the transitional Federal Government and the Alliance for the Re-liberation of Somalia, and there is no plan B to this process.

Ethiopia has begun its withdrawal from Somalia; this is an important step in the implementation of the Djibouti process. There are some concerns that there will be a security vacuum when Ethiopia leaves; the EU therefore continues to give substantial support to the African Union Mission to Somalia, the AMISOM. EUR 20 million have been allocated for the period of December 2008 to May 2009.

My fourth point is regarding direct contacts: we foresee resuming political dialogue with the intergovernmental authority on development at ministerial level. The authority on development proved its capacities during the engagement in Sudanese peace talks, which resulted in the signing of the comprehensive peace agreement in 2005. So the authority might become a key partner of the EU in bringing peace and stability to Somalia.

Last but not least, as regards the matter of more engagement, I would like to inform you that revision of the Horn of Africa strategy of the Commission will be initiated during our presidency, which is not in contradiction of my words on continuity.

3-452

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, let me make a few comments on this short, but important, debate. Firstly, on Somalia, I listened with great interest to all your comments and suggestions and I am encouraged to see that we agree, not only on the assessment of the situation, but also on the action to be taken. We need the support of the entire international community, including the new US administration, but also key players in the Islamic world, for a sustainable, political solution in Somalia and to finally end the unspeakable suffering of the population. Here the Commission will provide full political, but also strong financial, support to the Djibouti process.

I agree with Ana Maria Gomes that the countries of the Horn of Africa have serious human-rights and good-governance problems – many other colleagues have also said this. We are very concerned about these tremendous challenges. However, we consider that it would be difficult to make an across-the-board judgement regarding Article 9 of the Cotonou Agreement. We must stand firm on human rights and good governance, fully utilising the policy instruments at our disposal, including a political dialogue with clear benchmarks.

On food aid and food security, this is one of the priorities of the European Parliament resolution. In this context, I would like to emphasise that, in addition to the envelope of the EDF, there are now funds under the so-called food facility, which will be EUR 100 million from 2009 to 2011.

Finally, we are also fully aware of the situation of the Swedish citizen, Dawit Isaak, who is still under arrest in Eritrea. My colleague Louis Michel talked to President Isaias about this case during his last visit in June 2008, and some further quiet diplomacy is going on in this particular case. I can assure you that we remain committed to working towards the improvement of the human rights situation in Eritrea so that it is very dominant in our minds.

3-453

Przewodniczący. – Otrzymałem jeden projekt rezolucji² złożony zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu.

Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się w czwartek, 15 stycznia 2009 r.

3-454

13 - Strategia Unii Europejskiej w odniesieniu do Białorusi (debata)

3-455

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego są oświadczenia Rady i Komisji w sprawie strategii Unii Europejskiej w odniesieniu do Białorusi.

3-456

Alexandr Vondra, *President-in-Office of the Council*. – Mr President, the situation in Belarus and what we should do and how we can help will, I think, without doubt be at the centre of the Council's attention during the Czech presidency.

Let me start here on a positive note. We have noted with satisfaction the steps taken by Belarus in the past few weeks, including the registration of the 'For Freedom' movement, the printing and distribution of independent newspapers like *Narodnaya Volya* or *Nasha Niva*, the round table on the regulation of internet with the OSCE Representative on Freedom of the Media and the announcement of the start of expert consultations with OSCE/ODIHR on improving electoral legislation.

These steps go towards fulfilling the criteria expressed by the EU as a condition for maintaining the suspension of the visa ban beyond the initial six-month period. The EU has stressed the importance of moving on these issues in its contact with the Belarus administration.

Ahead of the sanction review – where we have to take a decision by early April – we will continue to use all political contacts, including bilateral contacts, to encourage Belarus to move forward on the problematic points which were identified in the Council conclusions of 13 October with further substantial steps. As a further sign of encouragement, our presidency intends to hold another foreign minister troika with Belarus on the margin of the January General Affairs and External Relations Council.

We will also continue to monitor the general situation of human rights and fundamental freedoms in the country, with a special emphasis on the regulatory environment of NGOs and the media. We are also closely discussing and exchanging views and information with the various opposition representatives and other persons in Belarus, people like Mr Alexander Milinkievich, Mr Kosolin and others.

Belarus, as we know, is included as one of the six Eastern Partnership countries, a move aimed at creating positive development trends in our eastern European neighbourhood. The participation of Belarus will depend on its domestic development. We plan to launch the Eastern Partnership at summit level in Prague in May and the decision of the day was also selected just when this six-month period ends and we can make an evaluation. So the issue of whether Mr Lukashenko will be invited is one where no decision has been made yet.

We firmly believe that we need to be constructive with Minsk now; let us say, that is a strategic imperative. We of course remain realistic and do not expect any dramatic changes, but we believe that Mr Lukashenko's search for balancing relations with Moscow can provide an opportunity. But also we are a community of certain shared values and we need to keep the leverage in our hands. It is in our joint interest to use this opportunity to further encourage the positive dynamics in Belarus in this respect.

3-457

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, it is a great pleasure for me to speak to you about Belarus because positive progress has been made, which we were very happy to see. Belarus is very high on our agenda,

² Patrz protokół.

but not solely because it is one of the countries hit hard by the current financial crisis in the region. There is also a unique opportunity for us to really begin a new chapter in our relationship with Belarus.

We are now half-way through the six-month suspension of sanctions against Belarus that was decided at the meeting of EU foreign ministers on 13 October 2008. As this suspension will end on 13 April 2009, now is the time to make the first assessment of whether Belarus is moving in the right direction and whether we can therefore extend the suspension and take further positive action towards Belarus.

The 13 October General Affairs and External Relations Council was very clear that the positive progress which began with the release of the remaining political prisoners in August would have to continue for the suspension to be extended. The areas in which we need to see further and sustained progress are: no further political arrests or imprisonments; cooperation with the OSCE/ODIHR on reforms to electoral legislation; progress on media freedom; better operational conditions for NGOs and no harassment of civil society; and serious progress on the freedom of assembly.

We have seen some progress in the last three months. For example, the ban on two major independent newspapers has been lifted and they have now even resumed printing and distribution. Secondly, 'For Freedom', Mr Milinkievich's organisation, has been allowed registration and, thirdly, there will be consultations between Belarus and the ODIHR on 22 January on electoral reform. This progress has been in direct response to requests made by the Commission in early November and we find it encouraging.

However, we still need more progress if we are to begin a new era in our relationship and if we are also to confirm the suspension. We need to see progress on media freedom, including internet freedom and the accreditation of foreign journalists. We also need to see easier registration procedures and working conditions for NGOs and the lifting of the restrictions on the freedom of NGO activists – like, for example, Mr Barazenska – and we need to see further evidence that peaceful demonstrations can take place freely and without participants fearing arrest.

Progress is, however, a two-way street. If Belarus can make this serious progress, then I think it is also essential that we reciprocate with a significant package of measures. The Commission has been working on proposals for such a package, which could include the following: an extension of the technical dialogues which began a year ago, on energy, transport and environment to other areas; a symbolic increase in the ENPI allocation for Belarus to back these talks; helping Belarus to adjust to the new economic challenges it is currently facing and extending eligibility for EIB and EBRD loans to Belarus; intensifying contacts: on 26 January the troika will meet with Foreign Minister Martynov on the margins of the GAERC, where I intend to say clearly to Mr Martynov what exactly the EU expects from Belarus and what we have on offer; and, naturally, intensification of civil society dialogue.

At this juncture, I believe all efforts should be pooled and meetings that MEPs could have in Minsk with Belarusian parliamentarians, for example, would also be most useful.

A further issue for reflection is the potential to open negotiations on visa facilitation and a readmission agreement. On this issue, the ball is in the Council's court, and it is clear that Belarus still has further progress to make. But we, the Commission, stand ready to kick-start work and contribute to negotiations as soon as the ministers acknowledge that sufficient progress has been made.

Finally, we stand ready to develop the full range of our ENP and Eastern Partnership offer for Belarus. This would comprise the unblocking of the PCA and a significant increase in our assistance.

After 13 April, should ministers assess that sufficient progress has been made, the decision will be made as to whether to confirm the suspension of sanctions. Should Belarus's progress be great enough to warrant this, we are indeed ready to reciprocate and I hope that we could then really open up a new chapter in relations with Belarus.

3-458

Jacek Protasiewicz, *w imieniu grupy PPE-DE*. – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Panie Premierze! Bezpośrednim powodem dla dzisiejszej debaty jest oczywiście przypadająca właśnie w tym tygodniu połowa sześciomiesięcznego okresu zawieszenia sankcji wobec Białorusi. Oceniając na półmetku tego okresu stan relacji tego państwa z Unią Europejską, nasz Parlament zamierza pozytywnie, choć ostrożnie, ocenić zmiany, jakie zachodzą na Białorusi.

Przede wszystkim wyrażamy zadowolenie, że doszło do zalegalizowania ruchu „Za wolność” kierowanego przez Aleksandra Milinkiewicza, a dwie niezależne gazety „Narodnaja Wola” i „Nasza Niwa” zostały zalegalizowane i dopuszczone do państwowego systemu dystrybucji. Równocześnie jednak zamierzamy potępić fakt, że uwolnionym w zeszłym roku więźniom politycznym nie przywrócono pełni praw obywatelskich, a wobec jednego z protestujących studentów nadużyto aresztu w okresie przygotowawczym do rozprawy sądowej.

Chcemy podkreślić, że dla bezterminowego zniesienia sankcji i normalizacji stosunków Unia Europejska-Białoruś kluczowe znaczenie mają zmiany w prawie wyborczym, wycofanie się z restrykcyjnego prawa medialnego oraz takie zmiany kodeksu karnego, które wykluczą możliwość jego nadużywania w walce z opozycją demokratyczną i niezależnymi dziennikarzami. W tym kontekście zachęcamy władze białoruskie do bliższej współpracy z OBWE oraz Białoruskim Stowarzyszeniem Dziennikarzy. Doceniamy, że wstępne konsultacje w obu tych sprawach już miały miejsce, ale namawiamy do stałej współpracy z ekspertami zagranicznymi oraz reprezentantami białoruskiego społeczeństwa obywatelskiego.

W rezolucji, nad którą dziś debatujemy, zamierzamy także wezwać władze białoruskie do nieograniczania działalności partii politycznych, organizacji pozarządowych oraz legalizacji kolejnych niezależnych mediów, ale nie będzie to wezwanie jednostronne. Równocześnie bowiem wzywamy Komisję Europejską i Radę do szybszego obniżenia cen wiz wjazdowych na teren Unii Europejskiej oraz zwiększenia inwestycji Europejskiego Banku Inwestycyjnego w infrastrukturę energetyczną, a zwłaszcza tranzytową w tym kraju. Chciałbym podkreślić, że Parlament ponownie wezwie Komisję Europejską do zapewnienia telewizji Bielsat odpowiedniego wsparcia finansowego, a władze białoruskie do uznania, że jedyną legalną reprezentacją największej mniejszości narodowej w tym kraju jest Związek Polaków na Białorusi kierowany przez Andżelikę Borys.

3-459

Przewodniczący. – Pan Poseł jest trochę zabiegany, ale zdążył w ostatniej chwili, aby zabrać głos.

3-460

Justas Vincas Paleckis, PSE frakcijos vardu. – Kuo aukštesnė tvora, tuo geresnis kaimynas - tai senas anglų priežodis. Šiandien, turint mintyje kaimynines šalis, reikėtų sakyti kitaip: geriau, kai tvora žema ar jos visai nėra.

XX – XXI amžių sandūroje Baltarusija dėl stiprėjančių autoritarizmo tendencijų tapo savotišku Europos ligoniu. Šalis slydo į saviizoliaciją ir izoliaciją, aplink ją dygo vis aukštesnės tvoros. Europos centre esanti valstybė dėl žmogaus teisių pažeidimų neteko vietos Europos Taryboje.

Praeiti metai suteikė viltį, kad Europos Sąjungos ir Baltarusijos santykiai gali keistis, minėtos tvoros gali žemėti. Čia buvo minėti nedideli žingsniai, kuriuos padarė Minskas teisinga kryptimi ir dėl politinių kalinių, ir dėl partijų registracijų, ir dėl laikraščių registracijų, taip pat galima paminėti ir Europos Sąjungos atstovybės būsimą atidarymą. Palaikau atsargų ir kom. narės, ir ministro optimizmą ir manau, kad padangė giedrėja, bet debesų dar lieka vis daug. Čia jau kolega J. Protasiewicz minėjo ir žiniasklaidos laisvę, ir tikrų sąlygų politinėms partijoms atsirasti sudarymą, na ir šalis apskritai yra didelių ekonominių ir socialinių permainų išvakarėse. Reformos turėtų būti nukreiptos į ateitį ir palengvinti paprastų žmonių gyvenimą.

Manau, kad ir Europos Sąjunga turėtų žengti tarpusavio supratimo keliu. Pirmiausia - panaikinti ar bent pažeminti finansines vizų gavimo tvoras, kurios taip trukdo žmonėms bendrauti.

Baltarusija priėmė sprendimą statyti naują branduolinę elektrinę, kuri, galimas dalykas, iškilis visai netoli Lietuvos sostinės Vilniaus. Regione planuojama keletą tokių elektrinių - Lietuvoje, Estijoje, Lenkijoje. Būtinai visų šių, o ir kitų valstybių susikalbėjimas, pastovios konsultacijos, kad išvengtume nesusipratimų, žalos aplinkai, kitų šalių interesų nepaisymo. Briuselis privalėtų įdėmiai stebėti, kaip Minskas vykdo TATENA'os rekomendacijas, konvencijas dėl branduolinio saugumo, ginti Europos Sąjungos šalių interesus.

Baltarusija, manau, nepasieks tikros pažangos, jeigu ten nebus griauinama siena tarp oficialių institucijų ir žmonių. Vyriausybė turėtų būti suinteresuota kalbėtis ir tartis su opozicija, NVO, profsąjungomis, jaunimo organizacijomis. Po kelių mėnesių Europos Parlamentas pateiks rekomendacijas, ar tęsti tą tvorą ardymo politiką, ar statyti dar aukštesnes. Jei šis šansas nebus išnaudotas, žmonės abiejose pusėse bus nuvilti. Kamuolys, kaip sakoma, Minsko pusėje.

3-461

Janusz Onyszkiewicz, w imieniu grupy ALDE. – Z Białorusi napływają nie zawsze jednoznaczne sygnały. Uwolniono więźniów politycznych, zezwolono na korzystanie z sieci dystrybucyjnych dwóm niezależnym gazetom i zarejestrowano kierowany przez opozycyjnego kandydata na urząd prezydenta państwa Aleksandra Milinkiewicza ruch „Za wolność”. Mówiła zresztą o tym pani komisarz. Z drugiej jednak strony powtarzają się aresztowania opozycji, a wielu zwolnionych z więzienia ma nałożone rozliczne ograniczenia swojej wolności. Kilkanaście gazet czeka na podobne do przyznanego dwóm wyżej wymienionym gazetom pozwolenia, podobnie liczne organizacje pozarządowe i partie polityczne ciągle borykają się z uzyskaniem rejestracji bądź żyją pod groźbą takiej rejestracji utraty. Usuwa się księży i siostry zakonne, utrzymuje się karę śmierci.

Nie możemy jednak odwracać się od Białorusi plecami. Nie sądzę jednakże, aby już dzisiaj należało podjąć dialog pomiędzy przedstawicielami naszego Parlamentu i przedstawicielami parlamentu białoruskiego. Przede wszystkim trzeba, o czym w rezolucjach Parlament Europejski mówił wielokrotnie, wprowadzić znaczne obniżenia kosztów i uproszczenie

procedur przyznawania wiz obywatelom Białorusi. Nie może to rzecz jasna dotyczyć tych, którzy z dobrych powodów do krajów Unii Europejskiej nie powinni mieć wstępu.

Trzeba również skutecznie wspierać, także finansowo, ważne dla istnienia i rozwoju społeczeństwa obywatelskiego instytucje, takie jak niezależne organizacje pozarządowe, partie polityczne i niezależną prasę. Trzeba także podnieść sprawę praw pracowniczych na Białorusi. Dziś poza strukturami władzy nie ma stałego zatrudnienia – wszyscy pracują w oparciu o jedynie roczne kontrakty. Daje to pracodawcy, a więc państwu, ogromny środek nacisku, umożliwiając całkowite podporządkowanie sobie niemalże całego społeczeństwa.

Inicjatywa partnerstwa wschodniego otwiera nowe możliwości także dla dzisiejszych białoruskich władz. Proces unowocześniania kraju i przybliżanie go do europejskich standardów politycznych winien jednak przebiegać w dialogu władz z białoruską demokratyczną opozycją.

3-462

Ryszard Czarnecki, *w imieniu grupy UEN*. – Pani Komisarz! Panie Przewodniczący! Ostatnio co kwartał uchwalamy rezolucje w sprawie Białorusi. Ale to nie jest inflacja, to raczej dobrze świadczy o swoistym monitoringu tego, co dzieje się w kraju sąsiadującym z Polską, a więc z Unią Europejską.

Czy postępy demokratyzacji na Białorusi są zadowalające? Nie. Czy to powód, aby ponownie odwrócić się od Mińska plecami? Nie. Trzeba uparcie mówić o demokratycznych swobodach, standardach, o wolności słowa, o demokratycznych wartościach, ale równie cierpliwie nadal zapalać zielone światło dla Białorusi jako kraju i społeczeństwa, które chcemy widzieć bliżej i bliżej Unii Europejskiej. Bo Białorusini są Europejczykami, a Białoruś to integralna część starego kontynentu, zaś kultura białoruska to część kultury europejskiej.

Dziś najszlachetniejsi Białorusini walczą o prawa człowieka, o demokrację, o swobody religijne. Ale tych mniej szlachetnych Białorusinów nie wypychamy w łapy Moskwy. To byłby brak wyobraźni, to byłaby głupota, to byłaby nieodpowiedzialność, to byłoby gorzej niż zbrodnia – to byłby błąd. Trzeba robić dwie rzeczy na raz – patrzeć na ręce Łukaszence, aby nie prześladował np. katolickich księży z Polski, nie zamykał gazet, nie skazywał opozycjonistów, ale trzeba też wspierać państwo białoruskie jako takie, aby nie stawało się coraz bardziej częścią rosyjskiej strefy wpływów politycznych, gospodarczych i militarnych.

3-463

Milan Horáček, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! Zdravím české předsednictví pod vedením pana místopředsedy Alexandra Vondry. Mit der Zulassung der oppositionellen Demokratiebewegung für Freiheit von Alexander Milinkiewitsch sowie der Freilassung politischer Gefangener hat die belarussische Regierung Signale für eine Öffnung ausgesendet. Jetzt muss geprüft werden, ob hinter der Dialogbereitschaft ein echter Wille zur Änderung und zur Wiederaufnahme der Beziehungen mit der EU steht.

Wir wünschen, dass Belarus seinen Platz in Europa findet. Wir warten schon seit Langem darauf und sind bereit, die Beziehungen wiederaufzunehmen, aber nur unter klaren Bedingungen. Das ist vor allem die Einhaltung der Menschenrechte. Das gilt nicht nur für die Presse- und Meinungsfreiheit, sondern für das gesamte politische, soziale und private Leben jedes Einzelnen. Der Wahlbetrug und die Übergriffe auf die Opposition sind nicht vergessen, und wir verfolgen die Entwicklungen sehr genau.

Im Oktober haben wir beschlossen, das Einreiseverbot für Präsident Lukaschenko auszusetzen. Es ist notwendig, dass auch von belarussischer Seite die Einreise für europäische Delegationen zugelassen wird, um Debatten mit Oppositionellen zu ermöglichen.

Unsere Erfahrung lehrt: Jede Diktatur wird einmal enden!

3-464

Věra Flasarová, *za skupinu GUE/NGL*. – Dámy a pánové, Bělorusko je poslední evropskou zemí, se kterou Evropskou unií neváže smlouva o vzájemných vztazích. Tato anomálie, jak naznačuje návrh strategie Rady a Komise vůči Bělorusku, by mohla v brzké době skončit. Ostatně několikaměsíční testovací období právě končí. Běloruské vedení může umožnit změny vedoucí k prohloubení demokracie a svobod a Evropská unie nabídne spolupráci a normalizaci vztahů. To by mělo být cílem. Uměním diplomacie je ale vidět věci v širších souvislostech a podle nich dávkovat požadavky. Téměř každá změna, k níž v posledních letech dochází, se děje v globálním kontextu. Právě dnes prožíváme zásadní proměnu situace. Dvě desetiletí trvající experiment nadvlády Spojených států končí. Na jeho místo nastupuje multipolární koncept, který může rovněž vést ke konfliktům. To, co se děje kolem nás, jsou průvodní jevy změny v poměru sil. Nová a staronová centra se vymezují vůči konkurentům a dotváří své oblasti vlivu. Bělorusko stejně jako Ukrajina, Moldávie nebo Kavkaz tvoří pásma, o které se vede tvrdý boj mezi Ruskem na straně jedné a Spojenými státy respektive Evropskou unií na straně druhé. Je absurdní toto popírat, byť se válčí pod vlajkami hezkých hesel, jako jsou svoboda, demokracie a lidská práva. Skutečnými veličinami, o které ale jde, jsou energie, peníze a vojenské strategie. Pokud hlavní světoví hráči, k nimž patří i Evropská unie, budou ochotni respektovat nově se utvářející geopolitickou (*předsedající přerušil vystoupení poslankyně*).

3-465

Bastiaan Belder, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Mijnheer de Voorzitter, de wereldwijde financiële crisis zou aan Wit-Rusland voorbijgaan. Deze overmoedige prognose komt president Loekasjenko begin 2009 inmiddels duur te staan. Zijn bewind verkeert in acute geldnood, Minsk klopt al voor miljarden kredieten aan bij het IMF, Moskou en zelfs Washington. Voorwaarde voor eerstgenoemde geldschietster was de devaluatie van de Wit-Russische roebel met maar liefst 20,5% op 2 januari. Tot op vandaag zit de schrik er bij de Wit-Russische burgers zichtbaar in. Begrijpelijk bij een onverhoedse daling van het gemiddelde maandsalaris van 400 naar 333 Amerikaanse dollars, naast de euro vandaag een felbegeerde valuta in Minsk en wijde omtrek.

Gaat deze verzwakking van de Wit-Russische economische positie de kans op een nieuwe binnen- en buitenlandse oriëntatie van het Loekasjenko-bewind soms doorkruisen? Bepaald geen denkbeeldig gevaar, want afgezien van de huidige financiële problemen is een cosmetische koersverlegging van Loekasjenko richting westen even goed een reële optie. Dan zou de machtige president eenvoudig zijn strategie van een gesimuleerde integratie met Rusland inruilen voor een gesimuleerde toenadering tot de Europese Unie. De aanstaande gasonderhandelingen met de leverancier Rusland kunnen zo'n simulatie extra stimuleren.

Met een uitgebalanceerde strategie dient de Europese Unie zo'n ongewenst politiek scenario in Minsk het hoofd te bieden. Alle Europese instellingen zullen daarbij alle Wit-Russische instellingen moeten aanspreken: de staatsinstanties, de oppositiekrachten, de burgermaatschappij, ja evenzeer de passieve bevolking. Een inspirerende Europese doelstelling die uitbouw en bruggenbouw in het contact met Wit-Russische maatschappelijke geledingen nastreeft.

3-466

Roberto Fiore (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, io penso che non ci siano più le ragioni per mantenere qualsivoglia tipo di sanzioni nei confronti della Bielorussia: qui vediamo un paese che certamente sta vivendo una crisi, come tutti i paesi d'Europa, in ogni caso è un paese che permette il diritto alla proprietà, un paese che fino a pochi mesi fa conosceva l'8% di crescita e che non impedisce agli stranieri, agli europei, di comprare terreni o case, anche se attraverso società bielorusse.

Per quanto riguarda poi la libertà religiosa, poco tempo fa il cardinale Bertone è stato in Bielorussia e si sono certamente intessuti dei rapporti fra Stato bielorusso e Vaticano di reciproco rispetto. Oltretutto le libertà politiche, sì, si è parlato di alcuni prigionieri, ma si parla di tre prigionieri politici che sono stati liberati.

Parliamo anche di elezioni politiche, che certamente non conoscono la libertà generalizzata che conosciamo noi nelle elezioni occidentali, ma sicuramente hanno concesso spazi televisivi o addirittura, in certi casi, contributi da parte dello Stato per tutti i candidati. In più sappiamo che alcuni giornali, in queste settimane, giornali indipendenti, avranno la possibilità di aprire, di poter essere diffusi.

Io penso che sia strategicamente negli interessi dell'Europa aprire alla Bielorussia, proprio perché la Bielorussia è un punto importantissimo tra l'Europa e la Russia. Ricordiamo che c'è una forte minoranza cattolica, che la avvicina alla vicina Polonia e al resto dell'Europa e fa di questo paese un alleato strategico proprio rispetto al resto dell'Europa orientale. È un paradosso che oggi si parli dell'entrata della Turchia in Europa, quando la Bielorussia assolutamente riveste un ruolo di partenariato con l'Europa molto più forte ed apprezzabile.

3-467

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – Elnök úr, az EU–belarusz kapcsolatokban nehéz elmozdulni a holtpontról. Az utóbbi időben kialakult külső nyomások, a gyengülő orosz–belarusz barátság, az orosz–grúz konfliktus okozta megrettenés és nem utolsósorban a világgazdasági válság viszont részben elősegítik ezt.

A Lukašenko vezette ország először akar valamit Európától: a politikai foglyok kiengedése, egy mozgalom bejegyzése és a független újságírókkal megkezdett párbeszéd jelzi, hogy Lukašenko a maga módján nyitni akar Európa felé. A látszatlépéseken túlmenően a tényleges közeledés érdekében Minszknek az eddiginél többet kell nyújtania.

Helyénvaló, hogy az EU kihasználja az adott, habár csekély lehetőségeket. Az Uniónak először lehet tényleges befolyása a belarusz politikai helyzetre és ezért nem mindegy, hogy milyen politikát folytat Brüsszel. Az eddigi kritikus hozzáállást és feltételrendszert meg kell őrizni. Nagyon oda kell figyelniünk, mert nehéz elképzelniünk, hogy Lukašenko és rendszere képes lenne gyökeresen megváltozni.

Fontosak az EU által megtett és tervezett konkrét lépések. Feladatunk az NGO-k és a változásért harcoló ellenzék összekovácsolása és támogatása. Ki kell kényszeríteni a reformokat a jogalkotás területén is, gondolok itt a büntetőtörvénykönyvre, a sajtó- és a választási törvényre. Az uniós belarusz-politika minőségének és a demokratizációs folyamat megőrzésének érdekében az Európai Parlamentnek tovább kell folytatni a Tanács és a Bizottság ellenőrzését.

A térség országai, beleértve Ukrainát is, bebizonyították, hogy világos feltételek és azok betartása nélkül nincs demokratikus fejlődés, az csupán a demokrácia illúziójának építése. Az előterjesztett határozati javaslat kritikus és konstruktív, ezért egyértelműen támogatom.

3-468

József Pinior (PSE). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Przede wszystkim chciałem pozytywnie podkreślić fakt obecności podczas dzisiejszej nocnej debaty Parlamentu Europejskiego pana ministra Aleksandra Vondry. Myślę, że to pokazuje rolę, jaką czeska prezydencja przykłada do polityki zewnętrznej Unii Europejskiej.

Analizujemy dzisiaj strategię Unii Europejskiej w stosunku do Białorusi, analizujemy strategię otwarcia, z którą mamy do czynienia w ostatnich kilku miesiącach. Sądzę, że bilans tej strategii jest pozytywny – wskazuje na to także projekt raportu Parlamentu Europejskiego.

Doszło do utworzenia w Mińsku Stałego Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej. Mamy do czynienia z pozytywnymi sygnałami dotyczącymi poszerzania się sfery wolności na Białorusi, takimi jak rejestracja ruchu obywatelskiego Aleksandra Milinkiewicza „Za wolność”, dopuszczenie do publikacji i rejestracji dwóch niezależnych gazet „Narodnej Woli” oraz „Naszej Niwy”. Mam także na myśli wypowiedź ministra spraw zagranicznych Białorusi Siarhieja Martynaua dotyczącą pozytywnego stosunku Białorusi do udziału w unijnej inicjatywie partnerstwa wschodniego. Wreszcie chciałem także zwrócić uwagę na to, że władze Białorusi nie uznały samowolnych deklaracji władz Południowej Osetii i Abchazji dotyczących państwowego charakteru tych struktur. To są dobre sygnały, które bez wątpienia wynikają także ze stosunku Unii Europejskiej do Białorusi.

Oczywiście, o tym mówi projekt naszej rezolucji: ciągle jeszcze mamy do czynienia na Białorusi z ograniczeniami praw człowieka, wolności osobistych. To nie jest liberalna demokracja w europejskim znaczeniu tego słowa. Zgadzam się całkowicie ze scenariuszem, który został dzisiaj przedstawiony przez panią komisarz Ferrero-Waldner, o tym, że takie bezterminowe zniesienie sankcji może być możliwe, jeżeli Białoruś będzie poszerzała sferę wolności, sferę wolności obywatelskich oraz liberalizację swojej gospodarki. Większa obecność Unii Europejskiej na Białorusi gwarantuje, w moim przekonaniu, pogłębianie się na Białorusi liberalizacji i demokratyzacji tego kraju.

3-469

Przewodniczący. – Chce tylko zwrócić uwagę, że w tych debatach przedstawiciel Rady jest zawsze obecny, więc to nie jest jakieś szczególne wydarzenie, Panie Pośle, ale oczywiście doceniamy obecność pana premiera Vondry.

3-470

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – Panie Przewodniczący! Stosunki Unii Europejskiej z Białorusią są zależne od obydwu stron. Jeżeli będzie wspólna dobra wola, to będzie dialog, właściwa polityka sąsiedztwa i partnerstwo wschodnie. Partnerstwa nie da się budować drogą nakazów i zakazów, dlatego z zadowoleniem odnotowuję ostatnie inicjatywy Komisji Europejskiej zmierzające do poprawy stosunków z Białorusią. Obiektywnie trzeba powiedzieć, że i Białoruś zrobiła wiele na rzecz porozumienia. Świadczy o tym między innymi zarejestrowanie ruchu „O wolność”, zezwolenie na druk i rozpowszechnianie gazet opozycyjnych, otwarcie na inicjatywę partnerstwa wschodniego.

Oczekiwanie ze strony Unii są większe, co oczywiście ma swoje uzasadnienie, ale uzasadnienie ma również wiele oczekiwań ze strony Białorusi. W wielu obszarach potrzebna jest symetria i zrozumienie partnera. Dla przykładu: skoro wzywa się władze białoruskie do zaprzestania praktyki wydawania wiz wyjazdowych obywatelom, a zwłaszcza dzieciom i studentom, to dlaczego Unia Europejska nie upraszcza i nie liberalizuje procedur wizowych stosowanych wobec obywateli Białorusi? Problemy te są ważne zwłaszcza dla nas, mieszkańców regionów granicznych, powiązanych kulturowo, rodzinie (...)

(Przewodniczący odebrał posłowi głos)

3-472

Esther De Lange (PPE-DE). – Voorzitter, wij spreken vanavond over het EU-beleid ten aanzien van Wit-Rusland, een beleid waarin democratie en respect voor mensenrechten centraal staan.

Ik wil me toespitsen op één onderdeel: het uitreisverbod voor kinderreizen, zonder natuurlijk afbreuk te doen aan alle andere relevante zaken die vanavond al zijn aangedragen. U weet wellicht dat kinderen, slachtoffers van de Tsjernobyl-ramp, al sinds jaar en dag naar Nederland en ook andere landen van de Europese Unie komen om een tijdje bij te komen van de nasleep van deze ramp. Het gaat natuurlijk om kinderen die ver na die ramp geboren zijn - ze zijn nu ongeveer even oud als ik was op het moment dat die ramp 22 jaar geleden plaatsvond - maar zij ondervinden nog dagelijks de gevolgen ervan, zoals blijkt uit de statistieken voor schildklieraandoeningen, kanker enz. Jaarlijks worden zo'n 30.000 Wit-Russische kinderen verwelkomd in 21 landen door gastgezinnen, vrijwilligersorganisaties en kerken.

In oktober 2008 kwam het bericht dat Wit-Rusland via een decreet een halt zou toeroepen aan deze kinderreizen en deze kinderen zou verbieden naar het buitenland te gaan. Weg Kerstvakantie dus. Mede dankzij druk vanuit de Europese Unie, de Raad van Europa en een aantal ministers van Buitenlandse Zaken, onder wie ook onze Nederlandse minister Verhagen,

is dat decreet van 20 december tot 20 januari tijdelijk opgeheven en zijn dus een aantal kinderen toch nog op vakantie kunnen komen, maar na 20 januari dit jaar is er dus niets meer geregeld. Het is nu dan ook de hoogste tijd om die tijdelijke opschorting om te zetten in een structurele EU-brede oplossing zodat Wit-Russische kinderen en de Europese gastgezinnen de volgende keer niet langer in spanning hoeven te zitten of hun reis wel kan doorgaan. Het liefst regelen wij dit voor alle lidstaten in één keer en niet, zoals het nu gaat, steeds weer via bilaterale onderhandelingen, 27 keer opnieuw.

Wij roepen in onze resolutie dan ook het Tsjechisch voorzitterschap op om met de Wit-Russische autoriteiten te onderhandelen over een EU-brede oplossing.

3-473

Marianne Mikko (PSE). – Austatud kolleegid. Valgevene tee Euroopasse on dialoogi ning kompromisside tee.

Möödunud aastal vastuvõetud Valgevene resolutsioon rõhutas vajadust range ja tingimusliku, ent positiivse poliitika järele. Saavutatud edusammud energia, keskkonna ning transpordi alal on selle töö vili.

Siiski on probleeme, millest me ei tohi vaadata mööda. Demokraatia on asendamatu. Valgevene opositsiooniliidrite tagakiusamise, meedia- ja sõnavabaduse piiramise ning kodanike põhiõiguste rikkumise suhtes peame Euroopa Parlamendi liikmetena olema sallimatud. Tugeva kodanikuühiskonnata ei toimi ükski demokraatlik riik.

Seetõttu tuleb igakülgset toetada organisatsioone, mille eesmärgiks on kaitsta inimõigusi, edendada demokraatiat ning aktiveerida kodanikke.

Kiidan Valgevene võimude otsust registreerida härra Milinkevitši kodanikeühendus *For Freedom*. Kuid see on alles algus, registreerimist ootab ka inimõiguste eest seisev *Naša Vjasna* ning mitmed teised demokraatia arendamisele pühendunud organisatsioonid.

Viimaks tahaksin rääkida viisarežiimist. Euroopa Liidu ja Valgevene vahel tuleb sõlmida viisalihtsusleping. Tee Euroopasse peab olema avatud. Kõrge viisatasu ning range kord ei karista riigikorda, vaid inimesi. Ma olen öelnud seda korduvalt ja ütlen ka täna. Seega siis andkem terekäsi, Euroopalik terekäsi, Valgevene rahvale.

3-474

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Parlament Europejski nie raz zajmował się problemem Białorusi, ostatniej na kontynencie europejskim dyktatury. Trwają utrudnienia pełnienia posługi duszpasterskiej katolickim księżom, nie respektuje się praw mniejszości narodowych. W szczególności nie uznaje się demokratycznie wybranych władz Związku Polaków na Białorusi, z Andżeliką Borys na czele. W dalszym ciągu trwają aresztowania i rewizje biur działaczy organizacji opozycyjnych i przedstawicieli organizacji działających na rzecz praw człowieka. Prześladuje się niezależnych dziennikarzy.

Jednakże, choć bardzo powoli, następują zmiany. Zarejestrowano ruch „O wolność”, zezwolono na druk i rozpowszechnianie dwóch opozycyjnych gazet. Minister spraw zagranicznych Białorusi pozytywnie odniósł się do inicjatywy partnerstwa wschodniego i wyraził zainteresowanie udziałem w tym przedsięwzięciu. To daje ostrożną nadzieję na poprawę klimatu we wzajemnych stosunkach i realizację propozycji pani komisarz.

3-475

Colm Burke (PPE-DE). – Mr President, given that external relations is one of the key priorities of the Czech presidency, I would ask the presidency of the Council to outline what moves it would consider taking to encourage the Belarusian Government to lift its international travel ban on children travelling to EU Member States for rest and recuperation programmes. I urge the new Czech presidency to negotiate a pan-European agreement allowing Belarusian children affected by the Chernobyl disaster to travel to any Member State within the EU.

I have, with my colleagues, added paragraph 10 to the present European Parliament resolution to this effect. In August of last year, the Belarusian Government announced it was outlawing overseas visits after one child refused to return home following a trip abroad.

The Irish Government managed to secure an exemption which allowed children to travel to Ireland this Christmas, but many other children still have to secure exit visas to leave Belarus in order to participate in rest and recuperation programmes. Some 1 000 Irish families host Belarusian children in their homes every summer and at Christmas, which often includes medical assessment and in some cases treatment.

While I welcome the Belarusian authorities' decision to temporarily lift the travel ban on a number of victims of the Chernobyl disaster, I would urge the presidency to keep the pressure on so that an EU-wide agreement can be secured in the near future, giving Belarusian children the freedom to travel to anywhere within the EU.

I have also raised the international travel ban with you, Commissioner, and in your response to my letter you said that representations had been made both through the European Commission delegation in Minsk and also most recently during the visit to Minsk in early November by the RELEX deputy director-general. I would like to ask you if you have an update on EU advocacy efforts to have this oppressive ban lifted.

3-476

Sylwester Chruszcz (UEN). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Panie Ministrze! Stopniowe wznowienie stosunków z Białorusią i gotowość do prowadzenia dialogu z ich władzami to krok w dobrym kierunku. Pozytywnie odbieram również dzisiejszą zapowiedź czeskiej prezydencji o spotkaniu z przedstawicielem Białorusi w ramach Rady na szczelbu szefów dyplomacji jeszcze w tym miesiącu.

Z zadowoleniem także przyjmuję próby włączenia Białorusi w inicjatywę partnerstwa wschodniego. Decyzje na unijnym poziomie powinny w pierwszym rzędzie dotyczyć mieszkańców Białorusi, chociażby w sferze polityki wizowej. W obecnych dniach kryzysu gazowego w Europie należy podkreślić, że Białoruś okazuje się bardzo stabilnym partnerem, jeśli chodzi o tranzyt gazu do Unii Europejskiej. W interesie obu stron leży konstruktywny dialog i poprawa bilateralnych stosunków, które musimy oczywiście oprzeć na zasadach demokracji i poszanowaniu praw narodów.

3-477

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Aj keď Bielorusko urobilo pozitívny pokrok, musíme veľmi intenzívne komunikovať s predstaviteľmi bieloruskej opozície, s našim priateľom Alexandrom Milinkievičom.

Európa by mala podporovať hospodárske reformy v Bielorusku. Podporu však musia podmieňovať konkrétne podmienky a požiadavky. Medzi nimi nesmie chýbať požiadavka na väčšiu slobodu médií. Média musia mať možnosť v krajine legálne pôsobiť a vydávať tu svoje materiály. Väčšia sloboda fungovania politických strán a nevládných organizácií je kľúčová pre demokraciu.

Aj z dnešnej rozpravy vyplýva, že všetci chceme, aby sa demokratické Bielorusko, avšak bez Lukašenka, vrátilo do Európy. EÚ má veľkú šancu, keď sa bude angažovať pri presadzovaní demokratických hodnôt, získať si Bielorusko a vymaniť ho rovnako aj z náručia Ruska.

3-478

Alessandro Battilocchio (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, dopo anni di rapporti complicati registriamo alcuni timidi passi che vanno nella giusta direzione: il riconoscimento del movimento di Milinkiewicz, l'autorizzazione a diversi giornali non filogovernativi, la prima disponibilità a discutere delle raccomandazioni OSCE/ODIHR. La strada però è ancora non lunga, ma lunghissima.

L'auspicio è che sia iniziato un nuovo corso nelle relazioni tra UE e Bielorussia, assai imbarazzante è la storia dei visti negati a parlamentari della nostra delegazione, che speriamo sia definitivamente solo un brutto ricordo passato. Su un punto, come il collega Burke, nei prossimi appuntamenti congiunti chiedo un impegno alla Commissione e al Consiglio: la definizione chiara e condivisa delle regole relative ai soggiorni per scopi sanitari dei minori bielorussi nelle famiglie europee. In questi anni spesso, troppo spesso, la Bielorussia ha trattato la materia con superficialità o rigidità, dando letteralmente schiaffi sonori alle famiglie ospitanti e purtroppo anche ai bambini e ai ragazzi interessati dai progetti di aiuto e solidarietà.

3-479

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – Salut declarația Consiliului și a Comisiei și sunt de acord că regimul autoritar Lukashenko trebuie supraviețuit cu atenție. În același timp, consider că avem nevoie de o viziune pe termen lung care să aibă în vedere un viitor Belarus post-Lukashenko, democratic și prosper.

Uniunea Europeană trebuie să aplice o strategie inteligentă pentru oamenii și societatea din Belarus, nu doar pentru guvernul vremelnic de la Minsk. Istoria a dovedit că izolarea și sancțiunile externe favorizează menținerea dictaturilor. Dimpotrivă, noi trebuie să oferim bieloruşilor posibilitatea cât mai largă de a studia în Uniunea Europeană, de a călători și a munci pe termene scurte, de a intra în contact cu valorile europene și cu produsele noastre economice și culturale. Numai astfel vom deschide apetitul oamenilor pentru valorile noastre și vom facilita procesul de tranziție pe care îl va străbate țara.

În încheiere, aș dori să îi spun domnului Fiore că apariția candidaților la televiziune în campania electorală nu înseamnă nimic pentru că, așa cum spunea Stalin, contează numai cine numără voturile.

3-480

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Panie Ministrze! Wszyscy zgromadzeni na tej sali plenarnej chcielibyśmy, aby na Białorusi przestrzegano zasad demokracji, praw człowieka oraz wolności stowarzyszania się, a także wolności słowa oraz aby zaprzestano prześladowań i przemocy wobec własnych obywateli i mniejszości narodowych. Niestety lista naszych życzeń jest dość długa, a ich spełnienie w najbliższym czasie wydaje się mało realne. Niemniej jednak nie możemy przestawać walczyć o wartości, na jakich opiera się Unia Europejska.

Polityka sankcji wobec Białorusi przyniosła w zasadzie w pierwszym okresie fiasko. Miejmy nadzieję, że zmiana strategii politycznej Unii wobec Mińska odniesie sukces, ale nie będzie to łatwe, biorąc pod uwagę fakt, że jesienne wybory parlamentarne w 2008 r. zostały sfalszowane przez Łukaszenkę.

Zasadnicza droga do demokratyzacji społeczeństwa białoruskiego wiedzie poprzez edukację, wolne media oraz kontakty między mieszkańcami Unii i Białorusi. Stwórzmy specjalny program stypendialny dla młodzieży białoruskiej do jej kształcenia w Unii, a to przyniesie wymierne korzyści w przyszłości.

3-481

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – Am în față trei propuneri de rezoluție, cea din 21 mai, cea din 9 octombrie și cea din 7 ianuarie. Se observă o evoluție în ceea ce privește declarațiile membrilor Uniunii Europene.

Totuși, eu consider și sprijin orice declarație în măsură să aducă un plus de democrație în orice stat, cu atât mai mult cu cât vorbim de un stat vecin, Bielorusia. Cred că se impun, sau am putea face acest lucru pentru sprijinirea încrederii reciproce și a transparenței, două lucruri foarte importante, după cum au spus și stimații colegi înainte mea, și anume: să dăm dovadă de maturitate și să facilităm cetățenilor statului Bielorusia să poată să acceadă mai ușor și să vină în Uniunea Europeană pentru a lua contact cu valorile Uniunii Europene, cu ceea ce înseamnă Uniunea Europeană, cu politica Uniunii Europene, cu tot ceea ce noi reprezentăm și, în al doilea rând - sigur, un gest foarte simplu pe care ar putea să îl facă domnul președinte Lukashenco - și anume, în cel mai scurt timp, Bielorusia să devină un stat fără deținuți politici.

3-482

President. – It is time to make a summary of the discussion. I call on Deputy Prime Minister Vondra to sum up.

3-483

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, I will try to summarise this on behalf of the Council.

Firstly, I think we have had a really interesting debate on the substance, certainly bringing a lot of input into our common work. I would like to stress that we in the Council appreciate the interest and active engagement of the European Parliament on Belarus. I think it is particularly helpful in keeping up the pressure on human rights issues, on the one hand, and in not losing this kind of strategic approach on the other. I would particularly like to thank the Polish Members of the European Parliament – be it Jacek Protasiewicz, Janusz Onyszkiewicz or Józef Pinior – for their contributions. I think we are listening carefully.

I will now make perhaps three points in conclusion. Firstly, on visa fees, which many of you have mentioned. This is a problem of which we are particularly aware. Even when talking in our national capacities over the past year, we always had much to say about this. Let me be clear here. We see Belarus as being part of Europe and we are aware of the problems caused to the citizens of Belarus by the increase in visa fees. To avoid negative consequences in terms of people-to-people contact, the Czech presidency will continue to encourage Member States to use the flexibility available in terms of the relevant provisions of the *acquis*. The presidency will also encourage a more coherent application of the existing rules by the Member States. If the current positive dynamics are maintained and strengthened with further substantive steps by Belarus regarding the respect of human rights and fundamental freedoms, allowing for the country's participation in the ENP and the future Eastern Partnership, a visa dialogue should eventually be envisaged.

On the Chernobyl children, a matter raised by some of you, I assure you that we will keep up the pressure. We supported the moves made by the French presidency on this issue, including the *démarche* carried out on 3 December last year. EU efforts have finally resulted in the temporary suspension of the Presidential Decree No 555 banning these trips. This, as well as the bilateral agreements which were reached in early December between Ireland and Belarus, on future rest and recuperation for children affected by the Chernobyl disaster, were a welcome development. We are aware that the general problem is far from being resolved. The Czech presidency will follow the matter and will take any further necessary steps on behalf of the EU, if appropriate, and will continue to raise this issue in our contacts with the authorities in Minsk.

Finally, in the coming months with the sanctions review and in the context of the future Eastern Partnership, Belarus will remain high on our agenda. Just as your resolution adopted on Belarus after the 28 September elections helped us to move forward, we hope that we can continue to receive your support during our term.

3-484

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Mr President, I have seen that a very broad majority has the same opinion that we have. That means that we have offered the possibility for Belarus to come closer to the European Union through the European Neighbourhood Policy. We have offered, in principle, a shadow action plan and also a possibility to join the Eastern Partnership at the right moment when, of course, the conditions will be right.

Having said this, let me just answer a few of those specific points that you have made. One on the financial crisis: Belarus has sustained the effects of the financial crisis and the rising gas prices in 2007 and 2008 reasonably well so far, due to its very limited integration in the global economy and also the substantial loans from Russia, China and Venezuela. Now

however, as I think Mr Belder rightly said, it has had to ask the IMF for a standby loan of EUR 2.5 billion, including then devaluating its currency in order to counter the negative effects of the global crisis. Since its economy and industry remain largely unreformed and unstructured, we expect the negative tendency to continue with negative social consequences as a result. So you are right – this is an important factor.

On the nuclear power plant and the questions about security and safety, let me tell you that, in our technical dialogue on energy with Belarus, we pay special attention also to ensuring that this country respects international safety and security standards. We could say that Belarus cooperates very actively with the IAEA in Vienna and has been remarkably open to providing the Commission with information on this process.

Having said this, I just would like also to come back to the question of the visa fees. As I said in my first remark, you know that we would be ready to contribute to the negotiation as soon as the Council has also expressed the position to try to manage that, bringing all the Member States to the possibility of having a whole visa agreement as well as a re-admission agreement. Following the visit of my deputy director-general, Mr Mingarelli, to Minsk I can tell you that for the moment there is nothing new on this particular item. I just can say that visa fees and visas for children are specific to each and every country. We are not yet at the point of having one general agreement. That, again, would have to be negotiated by the Commission.

3-485

Przewodniczący. – Otrzymałem pięć projektów rezolucji³ złożonych zgodnie z art. 103 ust. 2 Regulaminu.

Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się w czwartek, 15 stycznia 2009 r.

Oświadczenia pisemne (art. 142)

3-485-500

Adam Bielan (UEN), na pismie. – Panie Przewodniczący!

Ostatnio mówi się o panującej na Białorusi politycznej odwilży. W końcu udało się zarejestrować opozycyjny ruch "O wolność" Aleksandra Milinkiewicza. Białoruś wyraziła chęć uczestnictwa w unijnej inicjatywie Partnerstwa Wschodniego. Nawet Waszyngton poinformował, że stosunki obu krajów polepszyły się. Czyżby nadszedł czas ocieplenia stosunków i przełamania lodów z Białorusią? Oby tak było, ale trzeba pamiętać, że Prezydent Łukaszenko jest bystrym i doświadczonym graczem politycznym.

Nie tak dawno, w Europie mieliśmy już do czynienia z tzw. "polityczną odwilżą". Przypomnę tylko, że zawsze owocem tych przemian było powszechne rozczarowanie.

W nadchodzących miesiącach ogromne znaczenie będzie miało to jak rozegramy unijną politykę na wschodzie. Łukaszenko wyraźnie powiedział, że nie ulegnie Zachodowi, a przy negocjacjach z Miedwiediewem w sprawie obniżki cen gazu zadeklarował, że Białoruś nie pozostanie Rosji dłużna.

Wyraźnie widać, że Białoruś gra na dwa fronty. Musimy w sposób ostrożny i rozważny prowadzić negocjacje, aby nie ulec być może tylko chwilowym zmianom.

Musimy być stanowczy w strategicznych dla UE sprawach poprzez prowadzenie konkretnej polityki wsparcia dla rozwoju społeczeństwa obywatelskiego i opozycji na Białorusi. Nadal kara się działaczy opozycji i wydala zagranicznych duchownych. UE nie może pomijać faktu, że na Białorusi władze nadal łamią prawa obywatelskie i prawa człowieka.

3-486

14 - Upamiętnienie 11 lipca jako dnia pamięci ofiar masakry w Srebrenicy (debata)

3-487

Przewodniczący. – Kolejnym punktem porządku dziennego są oświadczenia Rady i Komisji w sprawie upamiętnienia 11 lipca jako dnia pamięci ofiar masakry w Srebrenicy.

3-488

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, Srebrenica, as we all know, was a horrible crime. The massacre of more than 8 000 Bosniaks in and around Srebrenica marks one of the darkest historical moments of Bosnia and Herzegovina, of the former Yugoslavia and also of Europe as a whole. It is without a doubt the worst atrocity in Europe since the Second World War.

³ Patrz protokół.

Looking back, much more could have been done, and earlier. Srebrenica was a collective failure of the international community, the EU included. That is a great shame and we deeply regret this fact. It is our moral, human and political obligation that a Srebrenica never happens again.

Marking the 10th anniversary of the Srebrenica massacre, the Council expressed its renewed condemnation of the crimes committed and extended its compassion for the victims and their families.

The Council, recalling the UN Security Council resolutions 1503 and 1534, underlined that full and unrestricted cooperation with the ICTY remain an essential requirement for continuing progress towards the EU. The transfer to The Hague of the remaining fugitive indictees who continue to elude international justice would be a fitting tribute to the victims of Srebrenica as well as a major stride towards permanent peace, stability and reconciliation. Therefore, the Council remains determined that the perpetrators of crimes in Srebrenica and in Bosnia and Herzegovina in general, as well as elsewhere in the region of the Western Balkans, must be brought to justice.

At the same time, throughout history European integration has proved helpful to heal wounds and injustice of the past, so we need to concentrate on the future as well. The EU as the integrating factor brought peace, stability, trust and prosperity to Europe in the second half of the last century. Helping the Western Balkans on the path towards the EU therefore belongs to the priorities of the Czech presidency in the domain of external relations. Reconciliation is vital for integration and reconciliation is difficult if justice is not served fully.

After 13 years it is time to bring the shameful Srebrenica episode to a closure. Karadžić's arrest has proved that there is no impunity for such monstrous crimes as those against humanity. Still, Ratko Mladić needs to be brought to The Hague so that the families of the Srebrenica victims can be helped to deal with the past and embrace their future.

The EU will keep doing everything in its power to make this happen. But also a lot more needs to be done so that Srebrenica turns from a sad historical memory to a place where life does offer prospects. The international community's engagement does not take place in a vacuum: it is actively combined with the local actions on the state level, as well as by both entities. A lot of good endeavours have been carried out.

Srebrenica's future can be best secured through economic development and job creation to improve economic and social conditions of the population of the Srebrinica region. The Republika Srpska authorities, as well as the Bosnia and Herzegovina Council of Ministers and the Federation, provided funding and investment for the Srebrenica region. The allocated assets were aimed for Srebrenica recovery including construction, reconstruction, infrastructure development, business promotion, improvement of public services, projects with sustainable return and education.

All those local efforts were underpinned also with the donor conference for Srebrenica organised just over a year ago, in November 2007. This might be a good occasion for an appeal to provide more new investment for this city and its region.

It is of the utmost importance that Srebrenica is never forgotten and that a joint effort continues. We all in the EU, the international community and the local authorities pursue working constructively together to improve living conditions in the Srebrenica area. Only the prospect of a better life can help to reduce the political tension, creating a space for dialogue and consequently allowing the still grieving victims' relatives to move on. That would be the best possible tribute to the victims of Srebrenica.

3-489

Benita Ferrero-Waldner, Member of the Commission. – Mr President, in July 1995, close to 8 000 men and boys were murdered and disappeared in Srebrenica. The highest courts of international law have called this massacre by its proper name: genocide. While continuing our pursuit of justice against the perpetrators, I think it is right that we should remember the victims and express our compassion for their families. I therefore join you today in supporting this initiative to recognise 11 July as the day of the commemoration of the Srebrenica genocide.

Srebrenica stands as a symbol of horror and inconsolable grief. Remembrance is as painful as it is necessary. It is necessary because we cannot, and we must not, forget. It is necessary to counter the selective remembrance of those who remain in denial, until this day, about what really took place. Recognition of what happened in July 1995 is fundamental to reconciliation within Bosnia and Herzegovina and in the regional process. Proclaiming 11 July as the European commemorative day for the victims of Srebrenica should therefore be a further step towards reconciliation within Bosnia and Herzegovina and the region. I think it would be an opportunity to send a message, not just of respect and memory, but also of hope for the future – a future within the European Union, built on reconciliation, allowing wounds to heal over time.

But recognition alone is not sufficient. Justice is equally essential. I think it is important that all perpetrators of those atrocities be brought to justice, be prosecuted and pay for the crimes that they have committed. It is therefore unacceptable after so many years that General Ratko Mladić remains at large. The Commission fully supports the work of the

International Criminal Tribunal for Yugoslavia, the ICTY. We welcome Bosnia and Herzegovina's cooperation with the ICTY and its handling of cases transferred by the Tribunal to local jurisdiction. We, as the Commission, use every opportunity to encourage the authorities to continue their efforts and ensure that all crimes are duly prosecuted.

In addition to the justice of the courts, we can offer a second form of justice for the victims, and that is a better future for their loved ones who survived. This is at the heart of our EU's efforts in the Western Balkans. We want the countries of the region to move towards a common European future. We want to see a prosperous Bosnia and Herzegovina within a stable, regional context where borders matter less and trust among neighbours is restored. We know this will be a long journey but, if the history of the European Union and its enlargement tells us anything, then it is that this journey is worthwhile for all concerned.

We cannot travel the road to the European Union for Bosnia and Herzegovina. It will itself have to meet the conditions and overcome its internal challenges by its own means, but we can help. We will help and we want this country to succeed as the triumph of the survivors over those who had other designs.

3-490

Doris Pack, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Ratspräsident, Frau Kommissarin! Nie wieder Krieg, nie wieder Konzentrationslager und nie wieder Völkermord! Nach den Gräueln des Zweiten Weltkriegs konnte sich in Europa niemand mehr vorstellen, dass es das wieder geben könnte.

Dennoch konnte es geschehen: Mitte der 90er-Jahre, sechs Jahre nach dem Fall der Berliner Mauer, mitten, im friedlichen Zusammenwachsen von West- und Mitteleuropa geschah es in Bosnien und Herzegowina. Die Fehler, die die internationale Gemeinschaft machte – durch lange Jahre des Wegschauens, des fast sorglosen Umganges mit den Schergen dort, des freundlichen Händeschüttelns mit solchen Kriminellen wie Ratko Mladić –, haben ihn und seine Mittäter in der Annahme bestärkt, sie würden ungestraft davongelassen, wenn sie der jahrelangen ethnischen Vertreibung, der ethnischen Säuberung auch noch einen Massenmord folgen ließen.

Bis heute muss sich Ratko Mladić nicht vor einem Gericht verantworten. Wer versteckt ihn? Wer hilft ihm und lädt so noch mehr Schuld auf sich und ihn? Viele weitere Täter sind ebenfalls noch auf freiem Fuß, leben sogar teilweise noch in Bosnien und Herzegowina und begegnen den Hinterbliebenen der Opfer. Darum müssen wir darauf dringen, dass nicht nur das Kriegsverbrechertribunal in Den Haag, sondern die örtlichen Kriegsverbrechertribunale in Bosnien und Herzegowina selbst korrekt arbeiten können.

Der von uns initiierte Gedenktag will aufrütteln, ein Zeichen wider das Vergessen setzen, will den Hinterbliebenen zeigen, dass wir mit ihnen trauern. Vielleicht kann ja dieser Tag dazu dienen, das Bewusstsein für diese schreckliche Schuld auch bei denen zu wecken, die bislang immer noch nicht glauben, dass es geschah, wie ja selbst Videoaufnahmen belegen. Dann könnte der Grundstein für eine notwendige Versöhnung gelegt werden. Ohne die Anerkennung der direkten und indirekten Verantwortung für dieses Massaker kann es keinen Frieden geben. Das zumindest und die Verurteilung der Täter sind wir den Opfern und Hinterbliebenen schuldig.

3-491

Richard Howitt, on behalf of the PSE Group. – Mr President, each year in the United Kingdom when it comes to the commemoration of the wars of the 20th century, we use the words 'at the going down of the sun and in the morning, we will remember them'. These are very moving words for me and my generation, my parents who both served in the Second World War. And even for those generations that follow us, this commemoration is not simply a fitting tribute for all those who served. It is a reminder of the evils and of the human cost of war, a warning to those generations and a safeguard for peace and against conflict for future years.

That is the importance of commemoration and, as the Commissioner has said this evening, recognition is absolutely crucial for reconciliation for today's generations.

We are all aware of the carnage that occurred in Srebrenica in 1995. Eight thousand Muslim men and boys were killed while seeking refuge in a safe area declared by the United Nations Security Council in Srebrenica.

Although it happened almost 14 years ago, it is only right and correct that we should commemorate the victims and be reminded of the events and the racial hatred which led to this terrible event.

Just last month, a group boasting over a thousand members was created on the networking site Facebook which openly glorified the genocide in Srebrenica. The group which had a name which translates as 'Knife, Wire, Srebrenica' promoted the killing of the men and boys of Srebrenica purely on the basis that they were Bosnian Muslims. It also spoke about their respect for the acts of Ratko Mladić, yet another bit of proof if it was needed that the ongoing freedom of Mladić proves only to fuel hatred and give ammunition to those who seek to foster the tensions of the past.

Thanks to a public outcry, the Facebook site was quickly taken down but not before over a thousand members in a single month between December 2008 and January 2009 had signed up.

Commemorating the victims of Srebrenica sends a clear message to those individuals who glorify the acts of Ratko Mladić and Radovan Karadžić that we will not allow this to happen again, and that they are alone and isolated in their views.

A Bosnian court heard last month from psychologists about how survivors of the Srebrenica massacre are intensely traumatised. The court heard that the problems for many survivors is that they can never have a chance to say goodbye to their relatives.

Whilst we cannot turn the clock back to allow these relatives a second chance, we can make sure that this genocide is not forgotten and that those responsible are brought to justice.

3-492

Jelko Kacin, *v imenu skupine ALDE*. – Naša Evropska unija temelji na spoznanjih druge svetovne vojne. Imamo urejen in skupen zgodovinski spomin, zato lahko skupaj gradimo skupno evropsko prihodnost. Srebrenica je grozovit primer, ki dokazuje, da so se tudi v Evropi strahote druge svetovne vojne ponovile v letu 95 na najbolj strašen način.

Srebrenica je simbol etničnega čiščenja. Srebrenica so neusmiljeni in nečloveški poboji otrok in odraslih – to je genocid. Srebrenica pa je tudi prikrivanje pobojev in uničevanje množičnih grobišč. Srebrenico moramo vgraditi v naš skupen zgodovinski spomin in v temelje širitve Evropske unije na območje zahodnega Balkana. Ne smemo pristajati na diskriminatorne in izključujoče stereotipe o posameznih narodih, boriti se moramo proti kolektivni krivdi. Odgovorni za genocid v Srebrenici morajo v Haag, morajo na sodišče, morajo v zapor, mi pa moramo skupaj pomagati graditi in omogočati evropsko prihodnost za Srebrenico, za tamkajšnje ljudi in celotno Bosno in Hercegovino.

Moramo se vsaj poskusiti vživeti v travme in muke ljudi, ki živijo z živim spominom na zločin brez svojih najdražjih. Rad bi se zahvalil konferenci predsednikov, ki je enoglasno podprla predlog, da mlade Bošnjake in Srbe iz Srebrenice skupaj vsako leto povabimo v Evropski parlament, da bi izven Srebrenice brez pritiskov in stresov domačega okolja razmišljali, načrtovali in gradili skupno in lepšo prihodnost za Srebrenico in celotno Bosno in Hercegovino. Ta resolucija ... (*predsedujoči je govor prekinil*)

3-493

Milan Horáček, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Herr Präsident! Die Entschließung findet sehr klare und kritische Worte gegenüber der UNO, auch gegenüber den europäischen Institutionen. Die unzureichenden Entscheidungsmechanismen im Bereich der Außen- und Sicherheitspolitik waren nicht geeignet, die schrecklichen Verbrechen in Srebrenica zu verhindern. Bis heute ist die fehlende einheitliche Stimme ein Mangel im Bereich der europäischen Nachbarschaftspolitik, wie es sich in der heutigen Diskussion um den Gaza-Konflikt wieder einmal gezeigt hat.

Das Massaker in Srebrenica darf nie vergessen werden. Deswegen begrüßen und unterstützen wir die Initiative, den 11. Juni als Gedenktag für die Opfer dieses Völkermordes ins Leben zu rufen. Gleichzeitig muss es aber zu einer Aussöhnung auf beiden Seiten kommen. Dies kann nur durch eine konsequente Aufarbeitung des Geschehenen passieren. Es ist daher völlig inakzeptabel, dass sich die Schuldigen und Angeklagten dieses Verbrechens immer noch auf freiem Fuß befinden. Ich glaube, dass nicht nur Mladić, sondern auch die anderen Schuldigen vor Gericht gestellt werden müssen.

3-494

Erik Meijer, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Voorzitter, de naam Srebrenica is wereldberoemd geworden vanwege de massamoord op 8000 moslimmannen in 1995. Terecht vragen de overlevende vrouwen en jongeren hiervoor blijvende aandacht. Na mijn bezoek aan Srebrenica in maart 2007 heb ik de Europese Commissie gevraagd om bij te dragen aan duurzame inkomsten en werkgelegenheid door projecten ter bevordering van het toerisme, waardoor Srebrenica meer te bieden heeft dan alleen de geschiedenis en de grote gedenkplaats. Srebrenica is daarnaast ook het symbool van de mislukking van optimistische denkbbeelden over humanitaire interventies en *safe havens*.

Vanaf het begin had duidelijk moeten zijn dat buitenlandse militaire aanwezigheid alleen maar valse illusies kon bieden. Het maakte Srebrenica tot een uitvalsbasis tegen de Servische omgeving, terwijl het onvermijdelijk was dat het uiteindelijk door diezelfde omgeving zou worden opgeslokt. Zonder Nederlandse legermacht in Srebrenica zou er geen oorlogssituatie zijn ontstaan en zou er van Servische kant geen behoefte aan wraak zijn geweest. De slachtoffers zijn niet alleen reden om Mladić en Karadžić te berechten, maar ook reden om kritisch na te denken over de mislukking van militaire interventies en van alle pogingen om de eenheidsstaat tot stand te brengen in het etnisch verdeelde Bosnië.

3-495

Bastiaan Belder, *namens de IND/DEM-Fractie*. – Mijnheer de Voorzitter, "Een stem uit Srebrenica, grote tranen biggelden over zijn wangen. Hij omarmde mij, kuste me en sprak: "Alsjeblieft, mama, ga!" Ze grepen hem beet; ik wilde niet gaan, knielde neer en vertelde hen: "Doodt mij maar, doodt me! Jullie hebben mijn enige kind genomen. Ik wil nergens heen. Doodt me en dat zal het einde voor ons zijn."

Het ontroerende relaas van een Bosnische vrouw die bij de massamoord van Srebrenica van juli 1995 zowel haar man als haar 12-jarige zoon verloor. Haar stem en die van haar lotgenoten komen vandaag tot ons, mede door het onwaardeerbare onderzoek van gewetensvolle wetenschappers als de Amsterdamse hoogleraar Selma Leydesdorff.

Zeker nu de Europese Unie aan de Westelijke Balkan een Europees toetredingsperspectief biedt, blijven de verschrikkingen van Srebrenica een teken en opdracht, allereerst in woord en daad. Kortom, werkelijke aandacht richting alle nabestaanden van deze genocide. Srebrenica, juli 1995. Ik was toentertijd buitenlandredacteur van een Nederlandse krant, volgde het Bosnische strijdtoneel op de voet. Wat voelde ik mij beschaamd en verslagen over het lege internationale concept van *safe haven*, zeker als Nederlands burger.

"Kom vanavond met verhalen, hoe de oorlog is verdwenen, en herhaal ze honderd malen, alle malen zal ik wenen." De woorden van die bekende dichter uit de herinneringscultuur van mijn land, de Tweede Wereldoorlog, begeleiden voortaan ook de 11e juli, de gedenkdag van de dierbare doden van Srebrenica en Potocari.

3-496

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, господин Председателю. Тази вечер сме се събрали да си припомним едно страшно престъпление, неслучайно наречено геноцид, което представлява действително една огромна човешка трагедия в най-новата ни история. Но когато чета декларацията, която се предлага, резолюцията, проекта за резолюция, виждам, че той отразява само половината трагедия и само половината геноцид.

В него са споменати имена, които станаха световно известни: Ратко Младич, Радован Караджич, Кръстич и т.н. Но в него не виждам имената на мюсюлманите, които също извършваха престъпления в Сребреница и в този отвратителен конфликт. Къде е името на Насер Орич, командира на 28-ма мюсюлманска дивизия? Кой... защо не е споменато в тази резолюция клането в село Кравица на връх Коледа 1993 г., в това християнско село? Защо не са описани случаите на десетките християнски села, които бяха изгорени в района на Сребреница от мюсюлманските бойци? Всички ние не трябва да продължаваме да защитаваме едностранна позиция и да налагаме двойни стандарти, когато оценяваме такива ужасяващи събития. Който твърди, че само християните са избивали мюсюлмани в Босна и Херцеговина, а обратното не се е случвало, е лицемер. Кой някога си е направил труда да провери? Тук беше казано, че е пълна, изпълнена Сребреница с масови гробове, и това е вярно. Но кой си е направил някога труда да провери колко от тези масови гробове са на християни?

Нека не забравяме, че нещата се случваха двустранно там и не трябва да се правим, че християните не съществуват или нямат човешки права, все едно са някакви животни.

3-497

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – Herr talman! Vad hinner man säga på två minuter när vi ska prata om och beskriva det som hände i Srebrenica, när vi ska lära oss hur vi ska minnas, så att det aldrig mer händer? Vad har vi ännu inte sett, och vad har ännu inte sagts om Srebrenica? Vad kan jag som den enda ledamoten av detta parlament som är född i Bosnien och som är flykting från kriget i Bosnien förmedla idag från denna talarstol, och som jag som svensk ledamot inte skulle kunna förmedla om jag inte hade denna erfarenhet av kriget? Jag har, herr Stoyanov, *a real story* från den tiden.

Kanske främst kan jag förmedla känslan av hopp då jag fortfarande trodde att om bara någon ute i Europa skulle se vad som händer, så skulle världen reagera, eller hopplösheten när jag förstod att jag är lämnad åt min egen olycka och att ingen hjälp kommer att komma. Jag minns blodspår på asfalten, hungriga barns skrik, en 10-årig flickas tomma blick när hon berättade om hur hon och hennes syskon först fick begrava och sedan förflytta sina döda föräldrars kroppar till en annan grav, när soldaterna försökte sopa undan bevis efter massmord i en by nära min stad. Jag minns pappas ansikte när vi fick veta att min farbror och min kusin sitter i ett koncentrationsläger. Jag minns min egen desperation när jag en morgon inte hade ens *en* deciliter mjölk att ge till min ettåriga son.

Vad jag minns allra tydligast och aldrig kommer att glömma är emellertid känslan av obeskrivlig ensamhet när man till slut förstår att ens egen olycka, desperation och agoni har utspelats inför öppen ridå, att man har sett hur vi led men att man inte förhindrade detta. Det är denna känsla som jag delar med människor från Srebrenica, herr Stoyanov. Det är denna känsla som jag förmedlar med alla andra offer från Balkankrigen.

Att Europaparlamentet imorgon kommer att rösta om minnesdagen för Srebrenicas offer är någonting som ger mig lite ro. Denna minnesdag kommer inte att ge Srebrenicaborna tillbaka deras mördade familjemedlemmar, men det kommer för oss alla som har varit krigsoffer att innebära ett erkännande att Europa har sett vårt lidande, att vi inte är ensamma, och att Europa vill minnas så att det inte händer igen.

Personligen hoppas jag och arbetar för att Srebrenica tillsammans med Bosnien och alla andra Balkanländer så fort som möjligt ska bli medlemmar av den europeiska familjen. Det är det allra minsta som man kan förvänta sig efter Europas skamliga oförmåga att förhindra detta folkmord och det faktum att Ratko Mladić fortfarande inte är gripen.

(Applåder)

3-498

Diana Wallis (ALDE). – Mr President, I would like to thank the Commissioner for her comments tonight in support of this initiative. Last July, I had the privilege, the obligation and the humbling experience to attend, on behalf of the President of our Parliament, the memorial ceremony at Srebrenica. It has marked me. It is something I will never, ever forget. Thousands of people gathered in the hot July sunshine: dignified, sad, a ceremony of memorial, of remembrance and, of course, of grief.

But we must remember because we, all of us as Europeans, have a sense of déjà vu about Potočari, a sense of complicity. We all saw on our TV screens the scenes before the massacre, before the flight to Tulsa. We have that helplessness and hopelessness that we perhaps shared. We can never say 'never again', but we can say that we will remember, we will learn and we will help people to move forward. That is what this European Day of Memorial should be about. I will never forget what I experienced. I will never forget the mothers, the daughters, the families that I met over that period. I hope that we can deliver something lasting and positive to them for the future.

3-499

Zita Pleštinská (PPE-DE). – Podporujem stanovenie 11. júla ako dňa spomienky na genocídu v Srebrenici, v ktorej sa medzinárodnému spoločenstvu nepodarilo zasiahnuť do konfliktov a ochrániť civilné obyvateľstvo. Pokladám to za najlepší prostriedok na prejavenie úcty obetiam masakru. V priebehu niekoľkých dní plných krviprelievania po páde Srebrenice zahynulo viac ako 8 000 mužov a chlapcov. Uskutočnili sa deportácie tisícok žien, detí a starých ľudí a znásilňovania veľkého počtu žien.

Nikdy nesmieme zabudnúť na obeť brutálnych činov počas vojny v bývalej Juhoslávii. Verím, že všetky krajiny západného Balkánu podporia uznanie tohto dňa.

Musíme vyslať jasnú správu budúcim generáciám, aby nedopustili nikdy viac žiadnu Srebrenicu. Verím, že bude vyvinuté ďalšie úsilie na postavenie zostávajúcich osôb, naďalej unikajúcich pred spravodlivosťou, pred súd, aby mnohé rodiny získali definitívnu istotu o osude svojich otcov, synov, manželov či bratov.

3-500

Pierre Pribetich (PSE). – Monsieur le Président, dépasser les tensions du passé et déployer tous les efforts pour stabiliser les Balkans occidentaux, ceci ne peut reposer, justement, que sur le dépassement de sa propre histoire. En proposant cette journée européenne du souvenir, le 11 juillet, cet acte symbolique par excellence s'inscrit dans cette démarche et poursuit plusieurs objectifs. D'abord, rendre hommage à toutes les victimes des atrocités commises à Srebrenica et à leurs familles, ensuite, rappeler à l'ensemble des citoyens et des peuples la vigilance nécessaire et le fait que l'impuissance des États à agir conduit inévitablement à de telles atrocités. Rappeler aussi que l'Union européenne doit se doter d'une véritable politique de défense et de sécurité commune, pour être capable d'intervenir au nom des principes et des valeurs qui nous unissent, qui nous guident. Enfin, redire aux pays des Balkans occidentaux qu'ils ont vocation naturelle à nous rejoindre rapidement mais que ceci suppose une coopération sans faille, sans réserve, avec le Tribunal pénal international pour traduire en justice les criminels de guerre. Voilà notre message, le message du Parlement aux générations présentes et futures, pour que le temps ne soit pas comme la rouille et ne ronge pas le souvenir, mais au contraire, le ravive.

3-501

Jelko Kacin (ALDE). – Rad bi dokončal svoj govor, ker so me sorodniki žrtev prosili, da danes izrečem zahvalo za vaše razumevanje in za vašo podporo pri obravnavi te resolucije.

Hvala vsem, ki ste se odzvali in sodelujete v današnji razpravi. Hkrati pa bi rad svoj nagovor končal z dvema stavkoma. Ta resolucija ni namenjena preteklosti, čeprav govori tudi o mrtvih, je namenjena živim in njihovi boljši prihodnosti.

3-502

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – Masacrul de la Srebrenica din iulie 1995, împreună cu toate atrocitățile comise în războiul care a însoțit destrămarea fostei Iugoslavii, reprezintă o pagină neagră în istoria Europei.

Este o lecție tragică a istoriei, din care noi putem să înțelegem încă o dată necesitatea de a dezvolta capacitatea de acțiune eficientă în Uniunea Europeană, în politica sa externă de securitate și de apărare, și mai ales în politica europeană de vecinătate. De ce? Tocmai pentru a combate fenomene precum încălcarea drepturilor omului și a principiilor dreptului internațional, conflictele regionale, extremismele naționaliste și separatismele etnice, fenomene care au făcut posibile atrocitățile din Bosnia.

Europa are nevoie de o Uniune Europeană mai puternică și mai extinsă, a cărei politică preventivă să nu mai permită asemenea atrocități.

3-503

Alexandr Vondra, President-in-Office of the Council. – Mr President, let me conclude today's debate on Srebrenica.

First of all, I want to assure you that the Council remains determined that the perpetrators of crimes in Srebrenica, in Bosnia and Herzegovina, as well as elsewhere in the region of the Western Balkans, must be brought to justice.

Our ESDP mission in Bosnia and Herzegovina continues to provide support and assistance to the ICTY and relevant authorities.

Srebrenica is, and will remain, a sensitive and important factor in the political life of Bosnia and Herzegovina and also of the EU and wider international community.

Let me use this opportunity to call upon the political leaders of Bosnia and Herzegovina to refrain from abusing this painful and unspeakable historical experience for their political purposes. They should, rather, engage proactively to lead their country towards a better future. There is a need to continue joint efforts, not just in Srebrenica but in Bosnia and Herzegovina as a whole. If Srebrenica happened because there was not enough European spirit, then we should do our utmost to help this country embark on the right path. This means towards the EU.

The first big step towards Europe was already achieved with signing the SAA agreement as the beginning of a long accession process, but much more is needed, more courage and confidence, to strive for wholehearted reconciliation underpinned by tangible prospects of integration.

We all have the obligation to the dead not to make victims out of the living. This is our obligation for generations to come.

3-504

Benita Ferrero-Waldner, *Member of the Commission*. – Mr President, Mrs Ibrisagic, I was one of those people watching on television when these terrible things happened. We all thought that safe havens would be safe havens. So I was, like many others, terribly shocked when we heard what had happened – or slowly experienced the reality.

In the European Union, I think we have only learned by hard lessons what we have to do, and we then slowly started the Common foreign and security policy. This was the first item, so to speak, and we have then gone on because we saw that this terrible massacre happened because we were not united.

Once again, I can only pay tribute to you for being here today and speaking so openly for reconciliation. For those who live with that memory, it must be very difficult, but at the same time I think that the possibility of Bosnia and Herzegovina becoming a member of the European Union in the future is perhaps something that can aid reconciliation with all these terrible atrocities.

3-505

President. – I have received six motions for resolution⁴ tabled in accordance with Rule 103(2) of the Rules of Procedure.

The debate is closed.

The vote on the resolution will take place tomorrow (Thursday 15 January 2009).

3-506

15 - Agenda for next sitting: see Minutes

3-507

16 - Closure of the sitting

3-508

(The sitting closed at 23.35.)

⁴ See Minutes.